

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

T. C.
SIKİYÖNETİM KOMUTANLIĞI
ASKERİ SAVCILIKI
İSTANBUL

İDDİANAME

(TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ MARKSİST - LENİNİST
ÖRGÜT VE YAN KURULUŞLARI OLAN TÜRKİYE
İŞÇİ KÖYLÜ KURTULUŞ ORDUSU İLE MARKSİST -
LENİNİST GENÇLİK BİRLİĞİ İLLEGAL ÖRGÜTLERİ
DAVASI)

Soruşturmayı yürüten AS. Savcı
Hâkim Kd. Yzb.
Yaşar DEĞERLİ

K. K. K. Basımevi
İSTANBUL
1973

DAVANIN GELİŞİMİ ÖZETİ

Anayasanın 2. maddesinde temel ilkeleri tanımlanan Millî Demokratik Halk Sosyal bir hukuk Devleti niteliğindeki Türkiye Cumhuriyeti Devletini zor yoluyla yıkılabilmek ve ortadan kaldırmak amacı ile girişilen yıkım faaliyetlerinin en son aşaması olarak beliren ve Silahlı Halk gavaşı yolunda çalışmalar yapmak üzere kurulan ve faaliyetlerine etkinlik kazandıran Türkiye Komünist Partisi Marksist-Leninist Örgüt ve onun gençlik teşekkülü olan Türkiye Marksist-Leninist Gençlik birliği ile varucu gücü olarak oluşturulan Türkiye İşçi Köylü Kurtuluş Ordusu ibarı altında örgütlerin illegal bünyesi içerisinde görev alan ve yıkıma yönelik bir biçimde hizmet eden 87 sanığı kapsayan dava bir bütün olarak 3.Eylül.1973 tarih 1973/176 Esas ve 1973/99 sayılı iddianame ile açılmış bulunmaktadır. Bu tarihten kısa bir süre sonra söz konusu iddianamede belirtildiği şekilde Örgütsel bir eylem olarak gerçekleştirilen Malatya-Akçadağ Kazası Kâhyalı 1. yil suhtarı Mustafa KÖRDÜZ'ün öldürülmesi olayına ilişkin olarak bir tek tarih faili kapsayan 20.Eylül.1973 tarih ve aynı sayılı iddianame ile ek bir dava ikame olmuştur.

Davanın açılmasından sonra yürütülen ve duruşmalar bünyesinde zabıtlarla olan yargısal gelişmelerden ayrıntılı olarak söz edeceğimiz iliz. Ancak davanın açılmasını izleyen dönemlerde meydana gelen bir kısım yasal değişiklikler ile Anayasa mahkemesi iptal kararları karşısında verilen davanın ilhami kararlarından sonraki duruma ilişkin olarak kısa bir Özet sunmak isteriz.

Saklılarında dava açılan 88 sanıkların yirmidördüne ilişkin dava suç niteliklerine göre dağıtılmıştır.

Göyleki ;

1-Cumhuriyetin 50 nci yılı nedeniyle bazı suç ve cezaların affı hakkındaki 15.5.1974 tarih ve 1803 sayılı Af Yasasının 1/B. maddesi uyarınca sanıklardan, Haydar Meçit, Abdulrahman KESKİN, Bekir KÖL, Ali DEMİR, Hanefi CANIK, Hilal GÜNDÜZ ve İhsan UÇAR haklarında suç nitelikleri ve sevk maddeleri dikkate alınarak 21.5.1974 gün ve 1974/11 Esas ve 1974/10 karar sayılı ilhami kararı verilmiştir.

2-T.C.K.nun 146/1.maddesinin ihlali suçundan dolayı dava açılan Yalçın BÜYÜKDAĞLI'nın işbu suçu 1. maddesi kapsamında gerçekleştirirken beraber, akli dengesinin bozuk olduğunu öne sürmesi ve esasen hastalık araştırmasından beri bunun belirtilerinin görülmesini dikkate alan heyet mahkeme adı geçen sanığın akli dengesinin tesbiti bakımından Bakırköy Ruh ve sinir hastalıkları hastahanesinde müşahade altına alınması kararını vermiş ve müşahade süresi sonunda Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastahanesi sıhhi kurulunun vermiş olduğu 13.6.1974

ve 1974/1756 Protokol sayılı raporu da sanık Yalçın BÜYÜKDAĞLI T.C.K.nun 47nci maddesinde tanımlandığı şekilde akli dengesinin bozuk bulunduğu geklinde ceptama göz önüne alındığında sanığın 1803 sayılı Af Yasasının 4/A maddesi

sinde istifade eden bir durum kazandığı görülmekle: Bu sanığa ilişkin olarak da 16.7.1974 tarih 1974/11, 1974/16 sayılı düşme kararı verilmiş bulunmaktadır.

3-1803 sayılı Af Yasasının 18. Mayıs. 1974 tarih ve 14890 Hükerriir sayılı "esmi gazetede yayınlanmasından sonra, yasanın temel maddeleriyle istisna maddeleri arasında bir kısım çelişki ve aykırılıklar bulunduğu yolundaki ve görüşler ile cesitli siyasal kurumlar ve Anayasa Mahkemesine müracaat hakkı olan grup ve olay mahkemeleri tarafından denetim itirazları yapılmış olması sonunda Anayasa Mahkemesinin 2.7.1974 gün ; 1974/19 Esas ve 1974/31 sayılı kararıyla 1803 sayılı Af Yasasının istisnalara ilişkin 5/A maddesi iptal edilmiştir.

Bu durum karşısında T.C.K.nun 141/5. maddesini ihlâl etmek suçundan sanıklar Kenan KASAR, Mehmet ÇETİN, Niyazi ILGAZİ, "ülfü YILDIZ, Ali YILDIZ, Yusuf ERNES, Mehmet KIRKHAN, Naki ÖZGÜL, Hüseyin ÇEVİZİÇİ, Mustafa COBAN, Abbas ÜZEL, Mehmet KOCABAŞ, söz konusu iptal kararı doğrultusunda 1803 sayılı Af kanununun 2/A maddesinde belirtilen sınır içersine giren bir statü kazandıkları cihetle hakların da mahkemenin 16.7.1974 tarih 1974/11, 1974/16 sayılı düşme kararı verilmiş bulunmaktadır. Keza başlangıçta bulunamaması nedeniyle sorgusu icra edilemeyen sanı Celal BOZATLI hakkında da 10.9.1974 tarihinde aynı durum dikkate alınarak düşme kararı verilmiştir.

4-Haklarında T.C.K.nun 146/3 maddesinden sevk y plan sanıklar Baki İŞÇİ, Musa SÜGÜT ve İsmail ERDOĞAN'ın yaşları bebebiyle lehlerine bir durum doğmuş bulunmaktadır. 1803 sayılı Af Yasasının 4/B maddesindeki yaş sınırını aşmadıkları nüfus kağıtlarından anlaşılan bu sanıkları kapsayacak biçimde Mahkemenazce 6.8.1974 tarih 1974/11, 1974/16 karar sayı ile düşme kararı verilmiş bulunmaktadır.

382 konuğu düşme kararları usuli prosüdürleri içersinde kesinlik kazanmış bulunmaktadır.

Sevk maddelerine göre 1803 sayılı Af Yasasının 1/A maddesinden istifade eder durumda gözükmele beraber kendileri bakımından iddianamede sözü edilen olaylar ve giriştikleri faaliyetleri çevresinde suç niteliklerinin değişmesi ihtimaline binaan talebimiz uyarınca Ahmet SATAN ve Hıdır AKGÜN hakkında düşme kararı verilmesinden sarfı nazar edilmiştir. Aynı şekilde A"ayasa Mahkemesinin 1803 sayılı Yasanın 5/A maddesi iptal etmesiyle sevk maddelerinin gör düşme kararı sulahazası içersinde görünen Mehmet ALTINBAŞ, İsmail ÖZBAY ve Mukaddes ERDOĞDU'nun Örgütün silahlı faaliyetler döneminde hizmetleri geçtiği gözönüne alınarak vechile emsal düşme kararından istisna tutulmuşlardır.

Sonuç itibariyle mevcut duruma göre; Örgütün vuruğu ve hareket unsuruna izaheten Tikko Örgütü davası olarak ismlendirilen iş bu davada T.C.K.n 146/, 146/3 ve 141/1. maddelerinden 64 sanık yargılama konusuna dahil olarak bulunmaktadır.

Yukarıda yasal ve yargısal nedenleri belirtildiği gibi her ne kadar 24 sanık hakkında düşme kararı verilerek yürütülmekte olan yargı konusu dışına çıkmışlarsa da, geçmişteki ortak faaliyetlerimizin örgüte kazandırdığı düzey ve örgüt bünyesinin özelliği itibarıyla çok önemli saydığımız bir çihata mahkemesinin altını çizerek dikkatini çekmek isteriz.

Gerçek odurki başlangıçta haklarında dava açılan tüm sanıklar ortak bir ideolojiye ve amaç etrafında birleşmişler, daha sonra üzerinde ittifak ettikleri amaç uğrunda ideolojilerine gerçeklik kazandıracak çok yönlü faaliyetlere girişmişlerdir. Örgüt ideolojisi ve belirli hareket stratejisinin kayıtları içerisinde sürdürülen bireysel çalışmalarla örgüt amacı doğrultusunda önemli aşamalar kaydedilmiştir. Örgüt sahasında ifadesini bulan tüm çalışmalar ve çok yönlü faaliyetler bir yönü ile kişisel bir örgüt görünüm göstermekte iseler de; diğer yönüyle üzerinde ittifak edilen ortak ideoloji ve amaçla sağlamak suretiyle örgütsel çalışma ürünü biçiminde bir sonuç meydana getirmektedir. Bu itibarla her üyenin örgüt amaçına dönük bireysel faaliyetinin örgütün varlığı ve ulaştığı merale bakımından bir anlamı ve önemi bulunmaktadır. Suç niteliği bakımından ortak ittifaka dahil bir kısım üyelerin suçlarının Af Kanunu kapsamına girmiş olması sadece o kişinin ve kişilerin tecziye edilmeleri sonucu bakımından etki yaratır. Bunun dışında bu üyelerin ortak amaçla sağlayan bireysel faaliyetlerinin örgütsel bünye içerisinde her zaman yerlerini korumak durumundadır. Diğer bir deyişle davaları düşürülen üyelerin sadece yargılamaları keyfiyeti yasal olarak bir noktada kesilmiştir. Ancak olaylar ve faaliyetlerin örgüt açısından değerlendirilmesinde bütünlüğün bozulması için davası düşen üyelerin faaliyet ürünlerinin dikkate alınması da mümkün değildir. Çünkü davası düşmeye konu her üyenin örgüt içerisinde bir yeri ve hizmeti vardır. Örgüt sahasında beliren ve üyelerin faaliyetleriyle çalışmaların ortak amaç menzeli ve doğrultusunda değerlendirilerek yargısal bir sonuca gitme zorunluluğu kendini göstermektedir. Örgütsel faaliyet bünye ve özelliğinin gerekli kaldığı bu gözetimi biz sonuna kadar muhafaza ettik. Mahkemenizin de yapacağı yargısal değerlendirme ve neticeyi kanaatin de bir an olsun söz konusu lazineden geri du sayarak tüm olayları ve faaliyetleri ortak ilişkin ve ya nlarıyla bir bütün olarak değerlendirmesi sonucunda hiç bir surette zuhur göstermemesini dileriz.

1. BÖLÜM :

T.K.P.M.L. OLUŞUMUNA KADAR FİKİR HAREKETLERİ VE DENEKSEL FAALİYETLER GRUNUMUNDEKİ ÇALIŞMALAR İLE BUNLAREN YÖNELMİŞ OLDUGU BELİRLİN HEDEFLER,

Türkiye Cumhuriyeti Devletini yıkmaya ve yok etmeye çabaları kuruluşunda itibaren çeşitli biçimlerde sürdürülmeye gelmiştir. Biz bunların daha eski

örneklerinden söz edecek değiliz. Ancak Türkiye Cumhuriyeti Devletini yıkan çalışmalarının yasal hak ve özgürlüklerden istifade ederek ve bunları her alanda kötüye kullanarak oluşturmak istenen ve kendilerini Marksist-Leninist ideolojisinin emrinde sayan ve esas itibarıyla 1961 Anayasasının kabulünden sonra biçim kazanan fikir ve derneksel faaliyetler ismi altındaki yıkım çalışmaları ve bunların çeşitli yüzü vurmaları belirginleşen yıkım çalışmalarına işaret etmek istiyoruz. Çünkü T.K.P.M.L. Aşamasına varılmasına bu çalışmalar kaynak esas ve güreş olmuştur.

1961 Anayasasının getirmiş olduğu geniş haklar ve özgürlükler boyutları içersinde gösterilmeye çalışılan ideolojik gelişmeler başlangıçta gençlik öğrenci kuruluşları ve derneksel faaliyetler şeklinde kendini göstermiştir. Derçekten 1961 Anayasasının getirmiş olduğu ilkeler batının en gelişmiş ülkelerinden hiçbir kabul gören ve uygulanan Sosyal Hukuk Devleti espirisinin yanı sıra geniş haklar ve özgürlükler sağlayan demokratik Devlet Rejimini bütün unsurlarıyla inşa etmekte idi. Ancak Devlet eskiye nisbetle vatandaşına karşı yeni bir çok ödevlerle yüklenmiştir. 1961 Anayasasıyla getirilen hak ve özgürlüklerin geçerlik kazanabilmesi için yapı değişikliği ve Devlet bünyesindeki tıkanıklıklardan giderilerek Sosyal Devlet takviye ve uyumunu sağlanmasını öncelikli olarak çalışılması lazım geldiği bir aşama fikir, Eleştiri, Hak, Özgürlük teminleri adı altında yönetimin başına cullanılmıştır.

Aslında yıkan amaçında olan ve Marksist-Leninist ideolojisinden kaynak alan bu düşünçelerin kendisine rahat faaliyet alanı sağlayabilecek bir tabana ve çevreye dayanmak zorunda idi. Bu nedenle konuyu fikir düzeyinde ve derneksel faaliyetler biçiminde filiz bir hareket olarak kotabilmek için en elverişli ortam olarak ve Yüksek Okul Toplulukları seçilmiş bulunmaktadır.

Yurdun çeşitli kentlerindeki Üniversitelere bağlı Fakülte, Yüksek okul ve Akademilerde 3512 sayılı eski Cemiyetler Kanunun Esaslarına göre öğrenci gereksinimlerini karşılayacak dernekler geleneksel bir kurum olarak mevcut idi.

Bu öğrenci derneklerinin tüzükleriyle tesbit ettikleri asıl amaç öğrenci sorunlarının ele almak ve onların sırf öğrenci ileten olan sorunlarına çareler getirmek yolundaki olumlu çalışmalardan başka bir şey olmayacağı gerçeğine rağmen, genç öğrenci kurulları ve onların kumelendiği öğrenci örgütleri amaçından aptırılmaya çalışılmış ve çeşitli ideolojiler paraleline sokulmaya uğraşmıştır. Ideolojik amaçlı itmelerin yanı sıra Anayasamızın Demokrasinin vazgeçilmez unsuru saydığı Siyasal partilerden genç kitleleri kendi yanında bulmak ve kendinden yana göstermek düşünçesiyle bir takım gençlik kolları adı altında siyasal faaliyetlere girişmişlerdir. Böylece amaçla girişilen kendine çekme çalışmalarıyla, Siyasal biçimdeki faaliyetler biribiri içersinde girmiştir. Bundan asıl istifade eden ideolojik amaçlı yıkım erbabı olmuştur. Nitekim öğrenci ve gen

lik kümelerine dönmük tüm çalışmalar gerçek amaçından soyutlanarak siyasal biçimde takdim edilmiştir. Bu durum ise uzun süre hareketin gerçekliğini ve yönelik olduğu yıkım amacına masuniyet ve zırh sağlamıştır. Gençlik çevrelerinde başlatılan bu hareketin özündeki ayrıntılar kavranamamıştır, gerek kümelerine dönmük çalışmalar siyasalda olan kısa bir zaman sonra yeni bir takım doğuşlara ve kötü gelişimli kaynaklara yol açmıştır.

Fakülte ve Yüksek okul dernekleri düzeyinde başlayıp, fikir kulüpleri federasyonu, Dev-Genç şeklindeki kuruluşlarda devam eden çalışmalar içinde genç kitleler ideolojik bir alana kaydırılmaya çalışılmıştır.

Başlangıçta illegal olarak faaliyet gösteren bu gibi gençlik örgütlerinin varlığına ve bunların zaman zaman gösterdikleri eylemci faaliyetlere özgürlük anlayışı geniş bir hoş tanınmıştır. Diğer yandan 1961 Anayasasının getirdiği sosyal hukuk devleti olan kuruluşların işler hale getirilmesinin yarattığı boşluk her türlü kavrayıp ka ul eden bir sebep olarak görülmekte idi.

Böylece 1961-1971 döneminde ideolojik amaç ve yöntemde geliştirilen aşırı gençlik ve öğrenci çevresini yıkma, çeşitli mesleki kuruluş ve sendikalar da devletin varlığını benimsen, onu yeren ve vatandaşın gözünden düşürmek isteyen güven yıkıcı kadro yerlerini almışlardır. Çok yönlü olarak geliştirilen yıkım topluluklarını Türkiye İşçi Partisi gibi siyasal bir parti de kaynağını anayasadan alarak sahiplenince aslında Anayasal düzeni zor yolu ile değiştirmesinin ortamını hazırlamanın amaçında olan çalışmalar görünüşte sürekli olarak kendisinin bir uğraşı olarak göstermiş ve fakat kamu yönetimi ve tüm kuruluşların özü anlayamama yolunda gösterdikleri devleti bütünü ile bunalar dönemlerine sokmuştur.

Anayasal düzeni yıkım yönünde sürdürülen faaliyetlerin sonucu olarak sıra ile; Fikir Kulüpleri, Fikir Kulüpleri Federasyonu, bunların dönüşümü olan Dev-Genç, Mesleki ve sendikal kuruluşlardan Türkiye Öğretmen Sendikaları (TÖS) Devrimçi İşçi Sendikaları (DİSK), Üniversite Asistanlar Sendikası (UNAS) ve doğu Devrimçi Kültür Ocakları (DDKO) gibi örgütler kendini göstermiş ve Marksist Leninist ideolojinin emrinde olarak çok yönlü faaliyetlere girişince, Anayasamızın koruduğu fikir ve basın ortamında kavram kargaşalığı meydana getirilmiştir. "İmin neyi istediği, kimin neyi sağladığı bilinemez hale gelmiştir uzun süreye devam eden bu arama kargaşalığı yasa dışı faaliyetlere sosyal bünyede bir ölçüde muafiyet ve umursamazlık ortamının yol açmıştır. Bu işe yıkım örgütlerine rahat bir çalışma imkanı yaratmıştır.

Bu konuyu yıkım örgütleri etrafında genç kitlelerin kümelenmesi dönemi ni genç kitlelerin ideolojik bilinçlenme ve eğitimi aşaması izlemiştir. 1961 anayasasının getirdiği engin boyutlu özgürlükler döneminde gerek gösall gerekse yazılı olarak geniş bir yayın ve propaganda olanağı ile batının tekniği Marksist Leninist Klasiklerinin tercüme edilip basılmasının yanı sıra, Güney Amerikanın az gelişmiş ülkelerindeki kuşaklar dönemi yansıtan ve düzeni yıkmak için

Halk Savaşı Önerisinde bulunarak gerilla savaşlarını örgütleyen Marksist-Leninist yöntemdeki Mao'ist uygulamayı Halk Savaşının müstesna bir zaferi olarak gösterme çabısı çalışan bir biri ardından dizilmeye başlamıştır. Bir kısım Aktüel sol basında bu akıma destek olunca genç dimalar kolaylıkla Marksist-Leninist bir oluşum kazanmış ve Mao'ist biçimdeki Halk hareketinin Özlemine çeker hale gelmişlerdir. Marksist-Leninist ideolojinin günümüzdeki parlak uygulaması olarak gösterilen Mao'ist ideoloji doğrultusundaki bilinçlenme ve eğitim dönemi ortaya bu ideolojinin toplum içersinde savunmasını yapacak ve mevcut düzeni söz konusu ideolojinin ispiirtaya düşmüş görüşleri ile eleştirip ortalığı birbirine katacak bir kadronun doğmasına meydan vermiştir. Artık bu örgütler bünyesinde teşekkül eden kadro ve sürdürülen eğitim çalışmalarıyla ideolojik olgunlaşma aşaması bitmiş, ilerisürülen fikirlerle gerçeklik ve hayatîyet kazandırmak için hareket döneminin geldiği kabul edildiği kabul edilmiştir. Anayasal düzenin öngördüğü Cumhuriyet niteliğindeki özgürlükçü demokrasiyle ters düştüğü her akli selâm tarafından idrak edilen görüşlerin sorumsuzca savunulması ve düşenin bu yöntemde değistireleceğinin ısrarla işlenmesi karşısında toplumun büyük kesimi huzursuz bir ortama sürüklendiği görülmüştür. Bunların ardında yer yer kendisini gösteren anarşik eylemlerin yarattığı güvensizlik duygusu, yıkım örgütleri çevresinde anarşinin Anayasal düzeni yok etmekle etkili bir metot olduğu fikrini öngören Marksist-Leninist ve Mao'ist düşünceler yönteminde eylem modellerini birbiri ardına ortaya koymuştur.

1965 yılında kurulan Fikir kulüpleri örgütünün ideolojik alanda gittikçe yoğunlaşan çalışmaları sonunda daha etkili bir fonksiyon icrası amaçlı ile 12 Ekim 1969 tarihinde DEV-GENÇ'e dönüşünü ve bilimsel sosyalizm yolunda keskin hatları ile tekel kurma gayretleri ve bunları izliyen illegal çalışma gelişimi ve örnekleri ile ilgili olarak iddianamemizin 19-24 sayfelerindeki açıklamaları aynen tekrar ederiz.

Örgütsel gelişimi sınır noktadan alarak buraya kadar getirilişimizin nedeni hem yıkım faaliyetleri kökenini ve bunun aşamalarını belirtmek, bakımından olduğu kadar dava konusu yönetici sanıkların Fikir Kulüpleri dönemin en itibaren çeşitli kademelerinde yer ve hizmet almış olmalarının doğal bağlantısı olarak zorunlu bir izahata konu olmuştur. DEV-GENÇ içersinde Proleter Devrimçi Aydınlik (PDA) ve Sosyalist Aydınlik (SA) gurupları çatılaşmasından sonra, PDA'cılar uygulama yönünden tamamen DEV-GENÇ' ten kopup bir tavır takınarak Mao'ist yöntemde farklı teori ve pratik öneriler ortaya koymuşlardır. Dava konusu örgüt gelişiminin bu çizgide devam ettiğinin görmekteyiz. Nitekim yönetmen sanıklar Muzaffer ORUÇ-OĞLU, Aslan KILIÇ, Cem SOMER, Hikmet ŞENSES, ve Ali TAŞYAPAN bu konuda hazırlıktaki kabul ve açıklamaları bir yana bu yoldaki köklü hizmetlerinden geniş bir şekilde söz etmişlerdir. Özellikle bu dönemde geniş bir yayın olanakları ile toplumun hedef kesimlerinde (İşçi-Köylü) faaliyet göstermişler ve üzerinde çalışılan gurupları kitlesel eylemlere hazırlamaya uğraşmışlardır. "Her ne kadar davanın yü-

neticesi sanıkları o zamanki Örgütsel bağılıkları itibarıyla DEV-GENÇ Üyesi görülmekte işlerde DEV-GENÇ yönetimine sosyalist aydınlık gurubunun hakim olması ve esasen(PDA) taraflılarının yönetimi elinde tutan sosyalist aydınlıkçılara berrak bir tutum izlemeleri nedeniyle nedeniyle Ekim 1970 dönemini izleyen günlerde DEV-GENÇ'in sahnelendiği saarsık olaylarda ve eylemlerde yer almamışlar,dolayısıyla mayıs 1971 de Sıkıyönetim Kovuşturması dışında kalmışlardır.

DEV-GENÇ Ekim 1970 kongresinde PDA Gurubunun öne sürdüğü görüşler doğrultusunda Sıkıyönetim dönemi içerisinde yeni bir illegal örgüt olugumuna gidilmiş bulunmaktadır.

Türkiye İhtilalci İşçi Köylü partisi (TİİKP) ismi altında illegal olarak Mart. 1971 başlarında kurulan ve kamu oyunda Şafak Örgütü adı altında isim bırakan illegal Örgütün kuruluş ve gelişme dönemlerini kapsayan zincir içerisinde (PDA) döneminde itibaren devamız konusu yönetici sanıkları görmekteyiz.Bunun içindir ki Türkiye İhtilalci İşçi köylü partisi illegal Örgütü aşaması ve onu izleyen TKPML olugumunu ve buna yol açan nedenlerin,dayandıkları köken ve temel görüşlerdeki ortak yanlar itibarıyla birlikte mütalaa etmek zorunluluğu mevcuttur.Bu organik bir bütünlük ve belirli noktalarda ortaya çıkan uygulamaya dönük farklı görüşler manzumesi kendisini keskin sınırlarla ortaya koyan bir olaydır.Sözünü ettiğimiz açıklamamız ortak faaliyetlerin mükerrer yargılamaya konu edinmeme amacını taşımamaktadır.Temel ideoloji,uygulama ve ayrılıklar bakımından Ösün ve gerçek çizgideki seyrin kavranması bakımındandır.İle-ride yargılamaya esas görüşler birlik ve ayrılığın belirgin sınırlara içerisinde açıklanacak iş işe olan hususlar ve ayrıntılar açıklığa kavuşturulacaktır.

Türkiye İ.İ.K.P. ve T.K.P.M.L.Kuruluş ve faaliyet dönemlerindeki zaman aralığı sebebiyle ayrı kamuni kovuşturmalara tabi olmuşlardır. TKPML. Olugumunun çekirdek ve kaynağını teşkil eden TİİKPML Davası sonuçlanmış bulunmaktadır. İlkkez 8.12.1972 Tarihinde Ankara 3 Nolu Askeri Mahkemesinde açılan Şafak Örgütü davası normal yargılama aeyri somunda 20.8.1974 Gün 1974/1-25 sayılı hükümle sonuçlanmış bulunmaktadır. Söz konusu davada Örgütün bünyesi, sanıkların faaliyetleri ve vardıkları noktalar saptanmakla birlikte bu Örgütün TKPML ile olan ilişkisi ve ayrılık nedenleriyle buna yol açan ve gelişmeler bütün ayrıntılarıyla saptanmış bulunmaktadır.

TKPML Örgütüne geçmeden önce bu Örgütün doğru biçimde kavranabilmesi ortak ve ayrı yanları anlaşılması bakımından TİİKP.nin ideolojik ve fikirlerinin gelişme seyri konusunda söz konusu iddianame ve gerekçeli karardan esinlenilerek bu hususlara öz olarak belirtilmesinde yarar ummaktayız.

DEV-GENÇ içerisinde olugum kazanan PDA Taraftarları Türkiye İ.İ.K.P. Gibi yeni bir illegal Örgüte vücut verecek düşüncelerini ve görüşlerini özetle şu boyutlar içerisinde sıralamışlar ve müteakip gelişmeler şu çizgide cereyan itmiştir.PDA.cıları göre: Türkiyedeki bütün Davrimci olgulara yol gösterecek ve onlara tek bir potada kaynatacak Örgütlenmeyi zorunlu kılan koşullar kendisini ortaya koymuştur. Ancak, bütün mesele geniş Halk yığınlarının emperyalizm

ve Feodalizme karşı sürdürdüğü mücadeleyi tek bir noktada birleştirip yansıtecek siyasi bir örgütlenme gereklidir. Böyle bir örgüt, yurdun her yanından dağılık olarak Proleter ya mücadelede sürdüren unsur ve çevreleri birleştirecek gibi hareket dar çevrelerden kurularak Yurt Sathında kuvvet kazanma olanağını bulmuş olacaktır. Bu görüşlere karşı olanlar proleter sınıfın bilincine ulaşamayan ve hareketi Marksist-Leninist kökeninden soğutulmaya çalışan küçük burjuva aydınlarının disiplinsizliği seviyesinde kalırlar.

Kaynak ideoloji kökeninden kopuk anarşik eylemler, proleterya ihtilali hedefindeki hareketi her zaman zedeler. Kaldı ki, dağılık bir şekilde sürdürülen eylemler etkisini kaybederek antipatik bir sonuç meydana getirirler. Bu uğurdaki örgütlenmesi içinde, ilk aşama olarak çeşitli guruplar halinde ve mevzii olarak dağılık bir tarzda yürütülen mücadeleyi bilimsel sosyalizm temeli üzerine oturtmak amacıyla sosyalist bir kurultayın toplanması gereklidir. Sosyalist mücadele lefal veya illegal siyasi bir parti olmadan yürütülemez. Hergeyden evvel hareketin birliğini sağlayacak girişim zorunludur. Demek suretiyle, Sosyalist Kurultayın gündem konuları ve kapsamı tayin edilmiş bulunmaktadır.

Buna Göre:

a) Legal veya illegal yoldan bir parti oluşturmak zorunludur.

b) Bu parti, bütün sosyalist çevre ve gurupları içerirse güçlü olabilir.

c) Bu yolda olumlu bir netice alındığı takdirde, bütün sosyalist çevrelerin aynı ideolojik temel ve çizgide birleştirilmesi olanak dahiline girer.

d) Parti oluşumunda temel sorun, sol cephede meydana gelen fikir çatışmalarını asla dayanmayan ayrılıkları çözmek ve önlemek, doğru olanla olmayanı yekdiğerinden ayırmak ve birleştirici olmak lazımdır.

e) Sosyalist Kurultay, bütün çevre ve gurupları toplayarak kendi içinde kesin bir ideolojik mücadele verecek ve bunun sonunda aynı ideolojik temelde birleşiklik sağlayarak bir parti kurulacaktır.

Öz olarak belirtilen biçimdeki girişim 17-18 Ekim.1970 DEV-GENÇ Kurultayında başarılı olamaması, proleter Devrimci Aydınlik gurubunun bütünü ile DEV-GENÇ'den kopmasına yol açmıştır.

Proleter Devrimci aydınlıkçılar, Sosyalist Kurultay Yolunun sonuç vermemeşi üzerine, ayrı bir parti oluşturmak hazırlıklarına girişmişlerdir. Öncelikle ortaya koydukları görüşler doğrultusunda bir mücadele hareketinin başlatılabilmesi için illegal bir parti kurma fikri üzerinde Doğu PERİNÇEK, Ömer ÖZER TURGUT FERİT İLSEVER, Bora E GOZEN ve Atıl ANT görüş birliğine varmışlar ve fakat aynı çevre içersinde bazı değişiklik düşüncelerde öne sürülmüştür. Özellikle İbrahim KAYPAKAYA ve Musaffer ORUÇOĞLU partinin şehirlerde kurulmasının bir yarar sağlamayacağı, köylük bölgelerde sürdürülecek eğitim ve bilinçlendirme çalışmalarına ile mücadele ortamının taban olgunlaştırılmasına sağlanması gerektiği fikrini öne sürmüşlerdir.

Neticede Doğu PERİNÇEK ve Ömer Özer TURGUT, proleter devrimci aydınlık görüşleri doğrultusunda bir çekirdek girişimde bulunmuşlar, 1971 Ocakında.....

illegal olarak oluşturdıkları Merkez Komite toplantısında,illegal parti olugumunu sağliyasak önemli kararlar alınmışlardır.

SÖZ KONUSU TOPLANTIDA:

a)Derhal bir kongre toplantısı sağliyerek FDA cılar ve aynı gürtüdeki artık unsurları bir araya getirmek ve kongre toplanmasına kadar hazırlıklara Doğu PERİNÇEK'in yürütmesi ve onun yardımcılığına Ömer Özcan TURGUT'na yapması.

b) Parti olugumunu sağliyasak program ve tüzük taslağının DOĞU PERİNÇEK tarafından hazırlanması.

c) Bu arada Ömer Özcan TURGUT'un Yurt dışına çıkarak Filistindeki Devrimci Örgütlerle, Çin Komünist Partisi,Annavat Esek Partisi ve bütün Marksist-Leninist partilerle ilişkiler temin etmesi ve böylece Enternasyonal çizgide bir dayanışmanın sağlanması,bütün bu ilişkilerin Marksist ve Leninist yöntemde proleter enternasyonalizm doğrultusunda ve eşitlik düzeyinde yürütmesi.

d) Çekirdeğin başlangıçta dar tutulması fakat kendini bütünüyle devrim yoluna adanmış Marksist-Leninist yöntemde Mao-Zedang düşüncesini eylem kılavuzu kabul etmiş Devrim düşüncesi dışında hiç bir ilişkisi olmayan uzun bir tecürbeden esinleşmiş, her türlü burjuva bağını kopartmış kişilerin proleterya ihtilalcisi olarak kabul edilmesi.

e) Türkiyenin içinde bulunduğu koşullarla ilgili olarak hareket yönteminin de tahlili yapılmış ve varılan sonuçların yazılı bir metin hâline getirilmesi.

Hususları kararlaştırılmıştır.

Söz konusu kararlar doğrultusunda derhal çalışmalarla geçilmiş ve fôrüşleri n yaygınlık kazanabilmesi bakımından, geniş bir yayın olanağı ile hareket edilmesi kendisini hareketin başarı ilkesi olarak göstermiştir. Bu cümleden olarak; Şafak ismi altındaki yayınlar,müteakip günler içersinde peryodik olarak sürüp gitmiş ve hareketin esinlendiği ideolojik,amaç ve silahlı mücadele yöntemindeki görüşler geçiğin tecürbesi,halin eleştirisi sınırları içersinde ortaya konmuştur.

T.İ.İ.K.P.Kadroları içersinde Cem SÖNEL,Aslan KILIÇ,Hikmet ŞENSES,İrfan ÇELİK,Doğu bölgesi komitesindekt Muzaffer ORUÇOĞLU,İbrahim KAYPAKAYA ve Ali TAŞIRAN gibi sanıkların görev aldıklarını görmekteyiz.Bu Örgütün ihtilalci Gençlik birliği (İGB) yan kuruluşunda ise metevafa sanıklardan Neral YAKAR,Ahmet Muhakkem ÇİÇEK,ile Yalçın BÜYÜKDAĞLI,Kaya ve Kutsiye BOZOKLAR,İbrahim GÜLGEÇ ve Adnan KÖLE görev aldıkları nağahit olmaktadır. Bir yılı aşkın bir süre faaliyet ürdü bulunan TIKPÖrgütü içersinde sanıkların mevzii faaliyetleri esas itibariyle yargısız komusu dışında kalmaktadır.Ancak bu sanıkların fikri olugunu ve T.K.P.M.L.gibi hareket düzeyindeki bir Örgüte yönelmeleri T.İ.İ.K.P. Saflarındaki kazandıkları bilinç ve potansiyel ile mümkün olmuştur.Bu nedenle vaki gelişmeyi belirtmek zorunluluğu kendini göstermektedir.

T.İ.İ.K.P. kass itibariyle Marksist-Leninist ve Mao'ist ideoloji yönteminde giderek silahlı halk savağı şeklindeki halkışmanın öncülüğü iddiasında bulunan bir kuruluş niteliğindedir.Bu Örgütün yayınlarında Örgütün stratejisi.....

ve hedefleri ile yakın yöntemleri ayrıntılı olarak ifade edilmiştir.

Davamız yönetmen sanıklarının yer ve görev aldıkları T.İ.İ.K.P. örgütünün ideoloji amaç ve faaliyetlerinden söz edecek değiliz. Çünkü davamız sanıkları bakımından söz konusu örgüt içerisindeki çalışmalar T.K.P.M.L.örgütünün oluşumunda bilinç ve kararlılık sağlayan bir aşama olarak kendisini göstermektedir.T.İ.İ.K.P.ideoloji ve amacını saptayan ve pratiğe yönelik görüş ve düşünceleri geniş bir yayına konu olmuş bulunmaktadır.

Esasen teoride bu düşünce ve görüşler T.K.P.M.L. nin oluşumundan da temel teşkil etmiştir.Ancak uygulamaya ve örgüt yönetimine ilişkin görüş farkları ile partide bölünme eğilimi başlamıştır.İşte bu ayrılığın yaratılmasına neden olan düşünceler ve bunı yaratan aynı örgüt bünyesindeki militanları T.K.P.M.L. örgütünün kurucusu ve yöneticisi olarak görülmekteyiz.

T.K.P.M.L. NİN OLUŞUMU İDEOLOJİ VE STRATEJİSİ GELİŞİMİ :

T.K.P.M.L.ve yan kuruluşları olan T.M.L.G.D.ve TIKKO örgütlerinin ortaya çıkması yukarıda kısaca değindiğimiz bir aşamanın sonucu dur.Dava sanıkları duruşmada ortak bir strateji olarak her şeyin baskı ve zor yolu ile kabul ettirildiğini ve adeta kendilerinin masum görüşlerden öte bir düşüncelerinin bulunmadığını işlemişlerdir.Halbuki yakın örgütlerini T.K.P.M.L.noktasına vardiran gelişme bütün aşamaları ile ortada dur.TIKP ve TKPML dışındaki aşamalar bir yana bu iki örgütün kendi zinciri içerisindeki eleştiri,mücadele ve tartışmalar gerçeği ortaya koyacak nitelik ve güçtedir.

Öncelikle TIKP'nin saptadığı teorik ve pratik Marksist Leninist ve Mao'ist doğrultuda ortak bir ittifak söz konusudur.Buna ortak bir çalışma dönemi izlemiş ve davamız yöneticisi sanıklara çeşitli alanlarda görevler yüklenmişlerdir.Örgüt amacına dönük bu kolektif çalışma dönemi içerisinde özellikle doğu ve güneydoğu bölgesinde çalışmalar yapan TKPML kovuşturması ve davasını konu sanıklar müteveffa İbrahim KAYPAKKAYA,Muzafer ORUÇOĞLU,Ali TAŞYAPAN ve Ali MERCAN ile bunların etrafında küşelenen kışkırtıcıların bağlı oldukları örgüt merkezi ile aralarında uygulamayı ve yönetimi hedef alan bir takım diyalogların kurulduğunu,giderek bu olağan bağlılığın sürdürmeye yöneldiğini görmekteyiz.Doğu ve güney doğu Anadolu bölgesinde Marksist-Leninist ve Mao'ist ideoloji yönteminde daha önceden belirlenen ilkeler doğrultusunda sürdürülen bilinçlendirme biçimindeki çalışmalarının bölgesel özellikler açısından gereksiz olduğu ve esasen bu bölgede isyanlar döneminden itibaren ileri düzeyde devrimci potansiyelin mevcut olduğu,bu ortam dikkate alınarak değişik bir hareket yöntemi izlenmesi yararlı olacağı ve hatta bunun zorunlu bulunduğu görüşleri bölgesel çalışma sonuç ve raporlarında defaatle belirtilmiş ve önerilmiştir.Böylece doğu ve güneydoğu Anadolu bölgesinde faaliyet gösteren davamız yöneticisi sanıkları bağlı oldukları TIKP nin bölgesel sistem göre organize ettiği bilinçlendirme ve proleterya ihtilali ortamını kırlardan şehirlerle doğru sürdürecektik yoğun propaganda faaliyetleri göstermek şeklindeki stratejisini fikir düzeyinden doğrudan doğruya hareket düzeyine geçirme yolundaki istek ve arzulara bir süre karşı koymuş ve çalışmaların tesbit edilen ilkeler doğrultusunda devamı istenmiştir.

../..

TİİKP Örgütü gibi fikir dünyesindeki Marksist-Leninist ve Mao'ist faaliyetler yürüten ve başlangıçta bu ideoloji yönteminde eylesi ügörmeyen bun daha sonraki aşamalarda uygulamaya koyacağını belirttiren hamirlikte tophalığın bir kısmında beliren ve TKPML Örgütü'nün oluşumuna yol açan gelişmeler; ayrılığa neden sayılan görüşler ve ayrılık öncesi çalışmalar itibariyle bir bütün olarak davasının ilgili kısmı meydana getirmektedir. Bu itibarla ayrılığa tekniğin eden günlerdeki gelişmeler ve TİİKP'nin ayrılma olayının ayrıntılı olarak işlenmesi gerektiği kanaatindeyiz. Zira üzerinde ittifak edilen ortak ideolojik yöntemlerdeki çalışmalar yeni bir takım görüşlerle geniş eleştiri ve itirazlara yol açmıştır.

Davamız yöneticisi sanıklarının gerek TİİKP saflarında hiçbir itiraz ileri sürmeksizin faaliyet gösterdikleri aşam, gerekse sürtünme ve tartışma aşaması ile ondan sonraki TKPML nin oluşum öncesi bakımından fikir ve hareket alanındaki çalışmalarını bir kesintisizlik göstermektedir bu sürekli faaliyetleridir ki TKP'nin tanımı bakımından başka bir örgüt içerisinde faaliyetlerin sınır ve geniş ayrıntılarını ortaya koymayı sorunun hale getirmektedir. Temel ideoloji aynı olmakla beraber, bu ideolojiyi gerçekleştirme yolunda önerilen uygulama yöntemi örgütte yeni bir bölge ve tanım kazanmaktadır. Bir kısım örgüt üyeleri değişimle beraber örgütün yapısında ve cema yasaları bakımından girilen alan itibariyle değişim söz konusudur.

TKPML oluşumu öncesi bu örgütü kuran ve yönetenlerin TİİKP saflarında sahip oldukları düşünce ve görüşler üzerinde durmaya yararsız bulmaktayız. Çünkü dava konusu yöneticisi sanıklar boyutları itibariyle Marksist-Leninist ve Mao'ist ideolojiyi temel düşünce olarak benimseyip kabul ettiklerini kendi yayın ve teorik yazılarında açıkça belirtmektedirler. Marksist-Leninist ve Mao'ist ideolojinin verasetini peşinen kabul edip bu çizgiyi ve boyutları bir yasa kabul ettikten sonra farıcı görüşlerini ortaya koymaktadırlar. Dolayısıyla yayın kabul edildiği, yayın reddedildiği ve izlenmek stratejinin ne olduğu konusu yayın ve eleştirilerle bütünlük ve yeni bir bölge kazanmaktadır.

TİİKP Örgütü davasının esas hakkındaki mütalasında davamız yöneticisi sanıklarının Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgesinde sürdürdükleri çalışmaların seyri ve kapsamı hakkında belgesel açıklamalar mevcuttur. İddianamede bu noktaya ağırlık vermek girift ilişkiler nedeniyle mümkün olamıştır. Ancak her iki duruşmanın yargılama seyri ve yargı aşamasındaki tartışma ve değerlendirmeler her iki örgüt bağlantısının aydınlık bir şekilde ortaya koymuştur.

TİİKP Aşamasında davamız sanıklarının geçen hizmetleri doğrudan doğruya TKPML'nin dağıtım süreci olması itibariyle TİİKP Esas hakkındaki mütalasına atfen bu gelişmelerin kendi seyri içerisinde söz konusu mütalaya atfen sunmak isteriz.

TİİKP'nin Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgesinde dönük olarak yapacağı çalışmaların esasları ve kapsamı önceden tesbit edilmiş ve belirli boyutlar içerisinde faaliyetlerin çok yönlü olarak sürdürülmesi esredilmiştir.

..//..

Bu mütalede olarak TİİKP esas hakkındaki mütaleasının 86 no'lu sahifesinde belgeler dayanağı ve açıklanması, daha doğrusu olguya yer verilmektedir.

(Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölgesi Komitesinin 8.10.1971 tarihlerinde yaptığı toplantıya ait çalışma belgelerinde teşhisi ve kadroları hangi bölgelerde çalışacakları, illegal parti ilişkileri ve faaliyetleri hakkında gerekli raporlar, mali, uluşum, askeri eğitim, ilişkilerin devri, Filistin'den Türkiye'ye geçirilecekler, sicil ve görev defteri meseleleriyle ait bölgeler arasında bilgilerin karşılıklı aktarılması meselesi, kadrolar, içerdeki ortam ve mevcut bölgelerini ve bu hususlarda alınan kararları havi tutanak ile bu tutanaklara eki ait bölgeler ve çalışma alanlarını gösterir çizelge-KL238 Nr.18)

Parti tarafından verilen çalışma alanı içerisinde parti amacına uygun boyutlar içerisinde sürdürülecek faaliyetlerin çeşidi ve biçimi belirli ilkeylerle saptanmış ve bu doğrultuda çalışmalar yapılmıştır.

Söz konusu esas hakkındaki mütaleanın ayrı sahifesinde Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölgesi Komitesinin 10.11.Aralık 1971 tarihindeki kendi bölge konusundaki çalışmalarla ilgili olarak örgüt merkezi ile bir koordinasyon yapıldığı ve toplantıda eski kararların ve durumun gözden geçirildiği belirtilmektedir.

Davaşın konusu sanıkları etkileyen, daha sonra bir dayıale TİİKP oluşumunu etkileyen bölgesel patlama kararı olarak TİİKP'nin Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölgesi Komitesi Şubat kararından söz etmiştir. Aynı komadaki açıklamalara karşı örgütün cevabını içeren görüşlere TİİKP esas hakkında mütaleasında geniş biçimde yer verildiğini görülmektedir.

Doğu Anadolu Bölgesi Komitesi militanları olarak müteveffa İbrahim KAYPAKAYA, Mustafa ERİNGÖL, Ali TAŞYAPAN ve Ali AKRİCAN'ın isimlerini taşıyan Doğu Anadolu Bölgesi Komitesi kararı (DAEK) kapsamına olduğu gibi iddianamemizin 52 ve müteakip sahifelerinde yer verildiğinden bu komayı yeniden değinmek sizin, sözkonusu karara karşı örgüt merkezinin reaksiyonları tutum görüşleri ve bunu izleyen gelişmelere yer vereceğiz.

TİİKP esas hakkındaki mütaleasının 87 no'lu sahifesinde bu komaya ilişkin olarak şu bölgesel açıklamalara yer verilmektedir.

(Doğu Anadolu Bölgesinin yukarıda belirtilen tenkitlerine karşı merkezin "Türkiye'de devrimci hareket şehirlerle dayanarak gelişmez. Şehirlerden sürekli olarak para istemesi, köylük alanlardaki çalışmaya pasifleştirilme, silahın düşmandan temin edilmesi yerine, şehirdeki aydın sempatisanların aidatlarına bel bağlanması, eğilimini ifade etmektedir. Bu eğilim bizi silahlı mücadele ile ilerletmez. Silahınızı düşmandan temin edin veya köylü kitleleriyle dayanarak sağlayın. Yolladığınız eleştirilerde dürüst olun. Bugün silahlı mücadele yolda en başarısız bir çalışma yürüten bölge Doğu Anadolu'dur. Bu konuda sizi tekrar uyarıyoruz" şeklindeki cevabı ve bu cevaba

ekli bu bülgenin (dışarı çıkartılan bir tutum içinde bulunduklarına işaret eden Not-Kl.-36 M.21)

Devlet ve devletin yönetimi konularına ilgilendiren konuların belirlenmesine devamla bu konuların esas hükümlerini maddelerinin 89 nci maddesinde Sivas'ta oluşturulan çalınmalar komisyonu tarafından tahmin edilmesinin yapıldığı ve devletin yeni yasaları örgüt sekretarlığı Hacı ÇOLAKOĞLU tarafından örgütün lideri Doğu PERİNGEK'e bildirildiği ifade edildikten sonra İbrahim KATPAKCIYA ve Mustafa ÖRÜKÇÜLU çalınmalarına yönelik olarak Doğu PERİNGEK tarafından komisyonun not konularına yer verilmektedir.

Bu notlar içerisinde Ali Asker YILMAZ'la yakalanan İbrahim KATPAKCIYA'nın mektubu ile ilgili olarak; (Bunlar çok uzun ettikleri illegal çalımların ilkel ve yitirilmiş çalınmalarını bildirdiler. Bu konu görevi bağladıktan sonra elden yitirilmiş ve imaladığı bir tulu 4 arkadaşın işi ve telefonlarının polis eline geçmesini sağladı-Kl.37 denilmektedir. Daha sonra Doğu Anadolu Bölge komitesi ile merkezin oluşturduğu emniyetliği giderek ve örgüt örgütlerini doğru olarak anlamak yönünde bölgekomitesine öneriler ileten yazışmalarına yer verilmektedir. Aynı esas hakkındaki maddelerinin 89 nci maddesinde;

Kırsal Siyasi iktidarın kurulması meselesi üzerine başlıklı notlarda; (Türkiye'nin nispeten güçlü bir devlet gelişmesine sahip olması ve diğer yarı sömürge ülkelere göre güçlü bir Ordunun varlığı taktiklerini etkileyecektir. Devletin esas unsuru olan Ordunun parçası Türkiye'de özellikle önem kazanmaktadır. Gerici bütün sınıflar ve iktidar içindeki parçalanmalar Orduya etkileyecektir. Bunun yanında özel olarak Ordu içindeki çalınmaları kesinleştirerek bir siyaset izlemeye önem verilmelidir. Ordunun Tuto'ya bağlı komandoları safa alınmalı, NATO ve Amerikan uçağı yiyici Generalilerin itidarı yıkılmalıdır. Kırsal Siyasi iktidarın kurulmasının diğer bir şartı da bu iktidarın yoğun ekonomik ve siyasi mücadelelerin cereyan ettiği köylülerin kitleler halinde ayaklanması bölgelerde kurulması olmalıdır. Bütün halkımızın Anadolu köylülerinin de zengin bir mücadele geleneği ve tecrübesi vardır. Türkiye'nin yitit köylüleri birçok bölgede mücadele bayrağını kaldırdılar. Büyük köylü ayaklanmaları olmakla beraber köylülerimiz şiddet yolunda başarılar birçok ekonomik ve siyasi mücadeleler verdiler. P. mücadelelerin bundan sonra daha da güçlenmesi ve büyük köylü ayaklanmalarına yol açması, proletarya hareketinin liderliğini başarı ile yapmasına bağlıdır. Kırsal Siyasi iktidarın kurulmasının bu parti subjektif kayıplarımızla yaratılabileceğini ve geliştirebileceğini bir şarttır. Marksist-Leninist öncüler köylüleri bilinçlendirme, örgütlenme ve ayaklanma faaliyetleriyle bunu başarmakla görevlidir. Köylülerimiz çok ağır zulüm ve sömür altındadır. Ve isyan istiyorlar. Onların acil ihtiyacı doğru bir liderliktir. Sınıf gelişmelerinin en kesin olan ve mücadele birikiminin kuvvetli olduğu bölgelerde yoğunlaştırılacak çalınmalarla bu görevimizi yerine getirebiliriz.....Kırsal Siyasi iktidar mevzualararak yürütülen bir siyasi mücadeleyle

..//..

değil,proleterya partisinin ilke çapında birleştirdiği ve yönettiği bir mücadele ile karabilir ve yaşatabilir.--Kl.38 Kl.39)denmekte vebu görüşlerle Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölge komitesinin başlatmış olduğu bölünme eğiliminin proleterya ihtilali hedefindeki gelişmalara zarar getireceği savunulmaktadır.

Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölgesi komitesi önder militanlardan İbrahim KAYPAKAYA ve Musaffer ORUÇOĞLU ile yandaşlarının TİİKP'nden ayrılma düşüncelerinin su yüzüne varması sonunda,parti içerisindeki bölünmenin yaygınlaşmasını önlemek amacı ile parti merkezi tarafından bir tamsil yayınlandığı anlaşılmıştır.

Nitekim TİİKP esas hakkındaki mütalâasının 90 ncı sahifesinde yapılan tamsillerin kapsamlarına belgelerle dayanarak yer verilmektedir.Kişilere özel ve gizli kaydında yoldaşlar diye başlayan ve parti içerisindeki bir takım hizipleşmelerle Musaffer ORUÇOĞLU ve İbrahim KAYPAKAYA'nın hareketten ayrılmaları üzerine partilere şu düşünceler iletilmiştir.

(Marksist-Leninist hareket saflarına ihanet ve bölücülük tohumlarının saçılmasına ve bir Marksist-Leninist için en alçak tohum olan hizipçilikğe karşı kayıtsız ve hatta belkide a' olmanız çok ağır sorumluluğu gerektirir..Proleterya hareketi herkezden hesap soracak. Proleterya hareketine karşı bölücülük ve ihanet bayrağını fütursuzca açmışlar... Hareketimiz ve yönetimi şerefsizlikle suçlayacak kadar ileri gitmişler...Harekete karşı alçakça giriştikleri hizip faaliyetlerini artık açığa vurmaşlardır.Hizipçiliğin sınıf temeli proleteryanın ve dolayısıyla halkın tümünün davasına ihanet edip zümare menfaatlerinin kolanmasıdır.Biz komünistler bunu lanetliyerek mahkum ederiz.Proleteryanın disiplini ve örgütlü mücadelesi küçük burjuva boylara ağır geldi.Önlar her türlü Leninist örgütlenme ilkelerini çiğneyip kendi benoöl ihtirasları uğruna hareketimin disiplinini baltalamak ve mümkün olan en büyük zararı vermek için harekete geçtiler...Kendini devrileöl örgütlenme içinde eritmek,kendi iradesini proleterya hareketinin üstüne çıkartmak...Ne revizyonizm ve oportünizm bu sıfatlar bu alçak davranış için hafif kalır...Bu hainlerin proleterya hareketinin bir miktar parsını,bazı eşyasını ve araçlarını yangından mal kaçıırır gibi çaldıklarını öğreniyoruz... Hareketimizin başka köylük alanlardaki çalışması,Buralarda birçok hatalara rağmen yokzul köylülerin silahlannasına dayanan ihtilaleöl bir otorite kurulmuştur.Hareketimizin köylü yağınları ile kaynaşmıştır.Bazı şidet hareketlerine girişmiş ve önderlik etmiştir.Bir proleterya hareketinde meseleler nasıl çözölür.Herkez ben gurdanım sen ordansın diyerek hizip yaratmak suretiyle mi?.Yoksa organlar içinde karara bağlamak ve çelik disiplin uygulamak yolunlamı?.Hareketimizin merkezi bütün Leninist hareketlerde olduğu gibi mücadele içinde doğdu,togekdöl etti ve yurdumuzdaki Marksist-Leninist harekete otoriterisini kabul ettirdi ve en nihayet yukarıdan aşağıya yürütölün bir teşkilatlanma ile kesin mesruiyet kazandı.

Demokratik merkezîyetçilik ilkelere dayanarak ıslahatını yaptı. Bu güne kadar aldığı bütün kararları ay bastığı ile aldı. Merkezîliğine merkezî birliğini sağlayabilmiş ve disiplin uygulayabilmiştir. Böyle olduğu içindir ki hareketinin enternasyonal proletarya hareketinde bir ayrılmadık olan şerhine kasmıştır... Bir gang bir hareket. Teorîsini çok geridir. Kısa bir zaman içinde yoldaşlar çoğalmıştır... Proletaryanın ihtilâli davasının gereği hatlarında yer alm. Hatlarınıza yenece cennet edin... Komünist hatlara yenece cennet eden, kendini değil halkını seven kişidir... Kişileri ihtilâli olan proletarya örgütlenmesinin kollektif müdahalesidir. Kişi ancak bir proletarya örgütünde için de bel-gelebilir... İhtilâli müdahale çok yavaş bir faaliyet... Kişi ancak böyle çok yavaş bir faaliyetin pratiğini birleştirerek gerçekli alimlerde ve bölgelerde kasmaları teorî-beyi birleştirerek ve yavaş bir proletarya teşkilatlarını içinde komünist olabilir. Yine Kişi ancak uluslararası proletaryanın ihtilâli ayrılmadık bir parçası olarak komünist olabilir. Marksist-Leninist kavrama ve yavaş bir partilerine kaynaştırma, ihtilâli dünyes-yi halkın elinde bir silah haline getirme yolunda ilerledik... Hareketinin eleştiri, Se-leştiri silahıyla ve gerçek disiplinli hatlarını yenecektir... Hareketinin bu güne kadar ki teorîbeleri toparlamak, hatlarını ve başarılarını Marksist-Leninist ışığında tesbit edecektir... Eleştiri başta merkez olmak üzere bütün kademe ve organların ortak bir fa-liyeti de olacaktır... Endonezya, Filipinler sınırları bölgelerinin eleştiri sını, program ve tüzük tasarıları, toprak devrimi programı, siyasi durum tahlili, Şafak gazetesin-deki yazılar, Şafak yayınları, proleter devrimi yalın ve yabancı dilden aydınlık yayımla-larına... Hareketinin teorîbeleri ve müdahale içinde Marksist-Leninist-Hao Zedang düşüncesini her geçen gün daha kavrayarak kavrayor. Bu siyasi ideolojik esas olarak doğru olduğunu gös-teriyor. Bu hat içinde çok hatları kararlar aldıkları, yanlış uygulamalara girdikleri büyük hatalar yaptıkları oldu ve oluyor... Ama bir hiç bir şeyi başlıklar, disiplinlilik ve enarji içinde gösmedik. Hareket içinde merkezîyetçilik ve demokrasiyi birleştirerek gösmedik ve gösmedik. Kişi kişinin örgüte, acıdığı, çoğalması, alt kademelerin her kademe, bütün hareketin merkezî takti olmasın ilkesinden ayrılmadık ve ayrılmamış. Bizi uyarıyoruz. Halkımızın en değerli varlığı olan hareketinin disiplinine uyum. Proletaryanın kızıl bay-raz altında şerhinin başına geçin. Kızıl sallar "denilmektedir-El.38 El.61. genelgesi başlıklar, Parti genelgesinde de iddianında belirtildiği üzere ihtilâli müdahale partileri ve ne suretle çalınması gerektiği öncelikle yerine getirilecek vasıfeler, hataları müda-ale hususlarına temas edilmekte, "Partizan Merkez Komitesi ve Siyasi Bürosunun kararları-na iyice kavramalı ve uygulanmalıdır. Bütün parti teşkilatı ve esia yoldaşlar, proletaryanın Şerhin Komünist ihtilâli olarak devrimin aş silahını, partimizi, halkın silahı gücünü ve halk cephesini inşa yolunda cennet ve fedakarlıkla ilerliyoruz, Kızıl sallar-El.38 El Davamız yöneltti kararlarının TİKP'ten ayrılan çekimdeki düşünceleri bu parti saf-larında kendilerine güçlenen örgütlenme, bilinçlendirme ve kar komiteleri eylem düzeyine getirme

çalışmalarını sürdüldükleri sırada oluşan konuları, merkezle bölge yetkilileri arasında takti edinen rapor ve kargı talimatları kapsamında ile kendileri göstermiştir.

Bu ofislerden olarak, Güneydoğu ve Doğu Anadolu Bölge komitesi militanlarıyla örgüt merkezi arasında sayısının azlığı ve yasıklar yapılmış durum raporları verilmiş bulunmaktadır. TİHKP Örgütü Buas hakkındaki mütalaaasının 95 nci sahifesinde bu yoldaki gelişmelerden örnekler sıralanmaktadır. (El.39 El.138)

Partinin Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölgesinde devamla yönetimi sanıklarının önderliğinde sürdürdükleri kır çalışmalarının yönetimi ve hayatları konusunda çalışma kapsamına açıklaştırmak amacıyla belgelere şerh davası Buas hakkındaki mütalaaasında belirtilmektedir. Bölge komitesinin çalışma biçimini ortaya koyması bakımından devamla sanıklarının faaliyetlerini esas teşkil eden bu ilgililiği belgede yer vermek isteriz.

(Doğu Anadolu bölgesiyle halk komiteleri dış ilişkilerini düzenlemek, ihtiyaçları tesbit etmek ve her part altında çalışmalarını devamlılığını sağlamak amacıyla hazırlanan açıklaştırmalı tablo, alınan bilgiler ve verilen bilgiler olarak üzere iki kısma ayrılmakta, alınan bilgiler kısmında bölge, alt bölgeye mahalli çalışmalar, sürekli canlı irtibat adresi, parola ve işaretleri S.ve C Seviyeli adresi, parola ve işaretleri, kadro nakil adresi, kargıya geçiş adresi parola ve işaretleri yasıma adresi, şifre ve izin ve diğer önemli bilgiler sütunları bulunmaktadır verilen bilgiler kısmında da aynı sütunlar yer almaktadır. Ayrıca tabloda arkasındaki açıklanmada "Bu tablo Doğu Anadolu Bölge Komitesi tarafından alt komitelerin dış ilişkilerini düzenlemek, ihtiyaçları tesbit etmek ve her part altında çalışmalarını devamlılığını sağlamak amacıyla hazırlanmıştır. Tablodan anlaşılabileceği üzere bir bölgenin diğer bölgelerle ilişkilerinde şu noktalar esas alınmıştır. 1- Her bölge ile ayrı ayrı ve parolalarla irtibat sağlama. 2- Her önemli iş için o işe uygun adres ve parolalarla iş görülür. Örneğin P. ile sempatisanların ayrılması, S.ve C ile kadro naklinin ayrılması gibi. Sürekli canlı irtibat; Bu adres partinin en önemli yasıma ve haberlerinin raporlarının parti yazılarına vamaire elden alınıp verileceği adrestir. Bu adres mektup için kullanılmaz. S ve C seviyeli Bu adres yalnızca silah ve cepkane nakli için kullanılacak ve pek tabi buna uygun bir adres olacaktır. Şartlar zorunlu kılmasın her alt bölge ve mahalli çalışma için ayrı bir adres ve parola tesbitinde fayda vardır. Kadro nakil adresi: Partilerin bir yerden bir yere çalışmak üzere kullanılması üzerine kullanılacak. Sempatisanlar bu adrese gönderilmeyecek. Kadro nakli adresi işaretleri ve parolasını her bölge için ayrılmaya lüzum yoktur. 3- Her partililer ve sempatisanlar için ayrılmalıdır. Kargıya geçiş adresi: Bu adres diğer bölgeleri için söz konusu ve bütün bölgelere aynı adres verildiği gibi partililer ile sempatisanlar içinde aynı adres kullanılabilir. Yasıma adresi: Bu adres parti yasıklarını için kullanılacak mektup adresidir. Şifre her bölge için ayrı

tesbit edilecektir. Adresler her bölge için ve temsilciler için ayrı olmalıdır. Diğer önemli bilgiler:Barajı tabloya tutan bölgeye diğer bölgeler tarafından verilmiş önemli bilgiler kaydedilecektir. Adres, parça, çifre ve tablo diğer bölgelere verilen bilgiler için iki bölüm olarak hazırlanmıştır. Temsilcilerle ilişkilerde ise parti ile ilişkilerin tamamen dışında olan adreslerle ve ayrı çifre ve parçalarla ilişki kurulması öngörülmüştür. Yasıy-mada kullanılacak çifre ve isim kısmına yasıy-mada kullanılacak çifreler, takım adlar, diğer işaretler, mesela. çift sarf usulü, sarfın üstüne yazılacak isim v.s. yazılacaktır. Her alt bölge diğer alt bölge ve merkezle ilişkilerinde her iş için ayrı ve dışarı bir irtibatçı tesbit edilecektir. Örneğin I nci ve II nci bölgeler için ayrı irtibatçılar olduğu gibi yine her bir bölge için sürekli irtibat ve silah nakli için ayrı ayrı irtibatçı kullanılacaktır. Her alt bölgede diğer alt bölgelerle ve merkez komitesiyle ilişkilerinde bölge komitesi sekreterliğini onayını ve iş birliğini gerektiren konularda mutlaka sekreterliğin onayını ve işbirliğini sağlamakla, onun atlayarak ondan habersiz ilişki kurulmamalıdır. Bölge sekreterliğini onay ve işbirliğini gerektirmeyen konularda ilişki kurulabilir ve kurulmalıdır. Fakat sonradan bu ilişki sekreterliğe mutlaka bildirilmelidir. -El.39 El.158)

Köşkü ettiğiniz bölgesel gelişme esas ve ilkelerinin ayrıntılı olarak konu edilmesinin asıl nedeni bunun doğrudan doğruya Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölgesi komitesi yöneticilerinin, buradan yansıyan davanın konusu önder sanıkları ilgilendiren bir tasarruf işlemi taşımasıdır. Aynı konudaki ilkelerin TKPML döneminde de bulunduğu gerçeğinin kuşkusuz göze bakmak ve bunu böylece kale alıp değerlendirmek gerekir kanısındayız.

TKKP saflarında Marksist-Leninist ve Mao'ist yöntemdeki bölgesel faaliyetlerine devam eden davanın yönetici sanıkları arasında bulundukları örgütle olan ilgilerini birden bire kesmişler, gelişme süresince vardıkları düşünce ve edindikleri tecrübe ve görüşlere göre tedricen farklı yönlerindeki düşünce ve hareketlerini ortaya koymışlardır. Bu düşünce reslayan gelişmeler iç içe olup, TKPML'ye geçiş hazırlıkları aşaması olarak nitelendirilebilir.

TKKP esas hakkındaki mütalâasında bu dava dosyasında bulunan ve ayrılık hareketinin öncüsü ve TKPML'nin kurucusu olan İbrahim KAYPAKAYA'nın TKPML oluşumuna yol açak düşünce ve girişimlerine yer verilmektedir. İddiamamızdaki sistem içerisindeki o zaman yer vere-meliydi davanın bakımından önemli saydığımız bu gelişme sayrine ve bu harekete karşı çıkan tepkilere dair ayrıntıları saptamak suretiyle TKPML örgütünün düşüncelerinin kaynağından anlaşılıp değerlendirilmesi elenağı yaratılmış olacaktır.

İbrahim KAYPAKAYA'nın 29 Ağustos 1971 tarihli bir mektubunda hareketle ilgili ten-kitleri şu suretle belirtilmektedir. (Bu güne kadar ne zaman hareketimizin hatalarına karşı bir eleştiri yönetmişse her seferinde bir arkadaşımızın bütün yoldaşlık sınırına esas düşünce saldırıyla karşılaştık...Yoldaşlar

sol oportünizmin eleştirilmesiiyle ilgili olarak benim belirtilmesini gerekli gördüğüm hat-
talar şunlar. Bunların ortaya çıkmasından esaslı iki etken vardır. Birincisi kadrolarımızın
hemen tamamını küçük burjuva aydınardan oluşması ve bunların bir kısmının Sıkıyönetimin
baskı ve terörü şartlarında bir takım sol lafların arkasına gizlenerek gerçekte sınıf mün-
delesinden disiplinli çalışmadan kaçmaları, ikinci etmende daha önce işlenmiş olan ve halen
kesinlikle düzeltilmemiş olan sağ oportünist hatalar... Komünistler sırasında bu sağ hatalar-
ın sol hatalara yol açtığı açtığı noktasına dokunmuş, bir kısım arkadaşlar böyle şeyin
olmayacağını söylediler, eysa bütün komünist hareketler bu mesele ile yüz yüze gelmişlerdir
yoldaşlar söyledikleri sağ hatalar nedir, bunlar genel hatalarıyla ve özet olarak Mao
Zedong fikirleri ile sağ revizyonist görüşlerin bağdaştırılmasına çalıştırılması
örgütlenmede legallik, pratikte kendi güçlerini de dayanarak ve insiyetifi elde tutarak yürü-
tülen ihtilâlcî bir faaliyet yerine demokratik ittifaklara bel bağlayarak ve insiyetifi on-
lara bırakarak yürütülen teslimiyetçi ve uzlaşıcı bir faaliyet... Sıkıyönetim kapıya da-
yandığı bir dönemde komünist bir hareketin alacağı kararlar herhalde legal bir partiden
çok başka şeyler olmalıydı. Öyle olmadı ve Sıkıyönetim bütün şiddetiyle bastırdığı zaman
kolimenin tam anlamıyla hasırlıktıydık. Bazı arkadaşlar aceleyle alınmış bir iki tedbiri
büyüttüler ve bize bak işte bıs gereken tedbiri daha önce aldık, siz hiç bir yapmadı-
nız diyorlar. Bu kendi kendisini aldatmak olur. Arkadaşlar. Hiç bir ciddi tedbir ve hasırlı-
ğımız yoktur ve şartılan tedbirler özel olarak bize yönelcek gerici tedbirler karşısın-
da yerle bir edilecektir. (Ayrıca bir önderin böyle konuşmaya hiç bir zaman hakkı yoktur
çünkü o hareketin bir parçasından değil bütününden sorumludur.) Bütün yukarıda sıraladığı-
mız hatalara belli bir sınıf iç güdüsüne ve sınıf tavrına bağlanmıştır, bu iç güdü burjuva
iç güdüsü, bu tavır burjuva sınıf tavrıdır. ve hareketimiz esas itibarıyla burjuvazi için-
de kök saldığından onların sağladığı imkânlar v.s. yaşandığından yukarıdaki hatalar kaçı-
nılmazdı. Saflarımız burjuva hayat tarzına, burjuva alışkanlıklarına sıkı sıkı bağlı unsur-
larla doluydu. Ve esasen bizatihi yürüttüğümüz faaliyet bu faaliyetin mahkemesi, bu unsurla-
rı saflarımızda toplandı... Hatlarımızın doğmasında ve büyümesinde saflarımızdaki her
ferdin her birinin şu veya bu ölçüde payı olmaksızın birlikte esas sorumluluk merkez komitesi-
ndim. emet suretiyle öne sürüldü düşünceler ve yapmış olduğun eleştirilerle bağlı bul-
duğn TİKP örgütünün uygulama yöntemine farklılık kazandırarak isteyen fikirler öneril-
mekte ve partinin bu istikamette bir yol islenmesi dinlenmektedir.

Ayrıca hareketinin öncüsü bulunan İbrahim KAYPAKAYA mktetip eleştiri ve yazı-
larında ayrılık düşüncesini daha keskin hatlarla işlenmiş ve sonuç itibarıyla önerdiği
ilkelerden ve stratejiden oluşan yeni bir parti kurma düşüncesini bütünü ile açığa
vurmuştur.

Ayrılık düşüncesinin eseri olarak İbrahim KAYPAKAYA partisiyle sürüşmesini
gittikçe artan bir dozla yoğunlaştırmış görülmektedir. Bunun açık belirtileri

..//..

olarak TİİKP esas hakkındaki müktesibatının 149-159 num. sahifesinde yer verilen belgesel gelişme ve olaylar ayrılarak nedenlerini ve bir kısım parti üyesini bu yala götüren teorik ve pratik sebepleri ayrıntılı olarak ortaya koymaktadır.

İbrahim KAYPAKAYA Ekim 1971 tarihli yoldaş kitabıyla başlayan diğer bir mektubunda (Kızıl iktidarın kurulması ve yaşatılması için "Silahlı mücadele için değil" bütün ülke çapında örgütlenmek, bütün halkın birleştirilmiş olması ve bizim tarafımızdan yönetiliyor olması şart değildir. Böyle bir parti Mao Zedung da zaten koymuştur. Bu iyi bir şeydir ama bir gün sahip olamadığımız ve devrimin ülke çapında zafere doğru ilerleyeceği dönem kadar da pak sahip olamayacağımız bir şeydir. Halbuki mevcut kuvvetlerimizi üç baş önemli bölgede "Kuvvetlerimizin partilerin elverdiği ölçüde yoğunlaştırarak ve buralarda silahlı mücadeleyi başlatarak sağlam ve politikası doğru bir parti ve oldukça güçlü bir kızıl ordu yaratabiliriz." Bu gün eksik olanlarda bunlardır" ve kızıl iktidarı kurup yaşatabiliriz ve işçi sınıfı mücadelesit tamamen bastırıldığı dönemlerde bile "bu alehte bir şey olamamakla birlikte" bu iktidarın doğru bir strateji izlemek partiyi yaşatabiliriz... Parti ve ordu nerede, nasıl ve hangi mücadele içinde inşa edilecektir. Ve özel içinde bulunduğumuz dönemde bu konadaki görevlerimiz nelerdir. Bunlar hiç ele alınmıyor. Oysa bugün kızıl iktidar için asıl eksik olan şey bunlardır. Ve diğer şartları "Kitle temeli, iktisadi bakımdan yeterli kaynak, askeri harekate elverişli arazi" sağlayan bölgelerde partiyi ve orduyu inşa ettiğimiz takdirde bunları birer kızıl iktidar alanı yapabiliriz... Ordu içinde çelişmeler ayrı olarak ele alınmalı, sosyal sınıflar arası çelişmelerin bir tezahürü olarak ele alınmalıdır. Herdoyse yurt sever subaylar diye yeni bir sınıf icad edeceğiz. Bütün bildirilerimizde ve yayınlarımızda uzun süredir işçiler, köylüler dediğimiz her yerde baş köşeye birde yurt sever subayları oturtuyoruz.. Kürt halkının kendi kaderini tayin hakkı artık bu buharlaşmış formalizyondan da vazgeçelim. Emperyalizim feodalizm tasviye etsin, bide sosyalist devrimi yapalım demek tam bir menşevik mantığı olur. Menşevikler de Lenin'ekârı demokratik devrim burjuvazinin görevidir, ona münade edelim, köylülerin başına geçerek burjuvaziyi iktidardan v.s. demişlerdir. Lenin ise derhal kararlı proleteryanın kararıyla korkak ve uşaklar burjuvaziyi bir kenara bırakarak proleteryanın köylülerle ittifak kurmasını kararlı bir şekilde demokratik bir devrimi sonuna kadar götürmesini ve durmadan sosyalizme geçilmesini savunmuştur. Bu Marksist-Leninist kesintisiz ve apansız devrim teorisidir. Mao Zedung bunu yarı feodal, yarı sömürge Çin şartlarına uygulamıştır. Bizim gibi yarı feodal yarı sömürge ülkelerde devrimin geri kırık bölgelerden şehirlere doğru gelişmesinin iki nedeni vardır. Birincisi demokratik devrimin özünün toprak devrimi olması, ikincisi de ülkeye hakim olan emperyalizmin ve onun uşaklığını yapan gericilerin şehirleri ve ileri bölgeleri tamamen kontrolleri altına alması. Emperyalizmin yarı sömürge olmasının dolayısıyla ülkenin üzerindeki boyunduruğu da devrimin geri kırık alanlarda öler kurarak oradan şehirlere doğru gelişmesini gerekli kılmaktadır denilmek-

..//..

tedir-MI.50 M.19)

TİİKP saflarında ilken kurulması tasarlanan ve bu konuda girişimlerde bulunan partiye verilecek teorik ve pratik bilgileri yanı sıra, önerilen düşüncelerle oluşturulacak yeni partinin ismi ve kutsal maddeleri ile ilgili buharında köken konusunda dahi İbrahim KAYPAKAYA tarafından bir yasa kelime alınmaz ve bu görüşler partinin yetkili ve diğer yan kademelerine duyurulmuştur. Böylece yeni bir parti kutsal fikri giderek fiiliyata dönüştürülmüştür.

Bu konuya ilişkin olarak;

İbrahim KAYPAKAYA bilimsel olarak doğru olması ve proleteryanın siyasi bilinçlenmesine katkıda bulunması için partimizin adı ne olmalıdır başlıklı ya sınında (Marks, Engels, Stalin ve Mao Zedü'nün yaptığı gibi kendimize komünist partisi adını vermeliyiz. Komünist sıfatını hiç bir tereddide düşünmeden benimsemeliyiz... Komünist kelimesine ilave olarak Marksist-Leninist sıfatını da kullanmalıyız . TİİKP adlandırılması niçin yanlışdır?. Çünkü bizim gerçek niteliğimizi nihai hedefimizi belirtmiyor. İşçi sınıfı hareketiyiz onun özü müfredesiyiz. Köylü hareketi asla değil, ülkesinin bu günkü somut şartları bize köylülüğe görevler yükliyor, ama bu geçicidir. Biz asıl görevimizse yaklaşıtıran geçici bir adımdır. Köylülük kitle olarak bir bütün olarak üretim araçlarını özel mülkiyeti alanında bulundurmaktadır. Ve kapitalist toplumun teselinin mahafasesının yanındadır. Köylülük modern sanayi karşısında dağılan ve yok olmaya giden bir sınıftır. Oysa proleterya bütün mülkiyetle bağlarını koparmıştır... Özel mülkiyetin mahafasesının değil kesinlikle ortadan kaldırılmasını ister. İşte biz bu sınıfın özü müfredesiyiz ve bu yüzden bir partimizin özüne bir de köylü sıfatının eklenmesi bilimsel olarak yanlıştır. Hele işçi ve köylü kesimlerinin yan yana kullanılması bütüben yanlıştır. Birinin varlığı diğerini inkar eder. Bu güne kadar kendisine köylü partisi adını veren partiler oluşturmuş fakat bunlar genellikle nihayet burjuva demokrasisini en son sınırlarına kadar genişletmek isteyen partilerdir. Sosyalizmi ve komünizmi amaçlayan partiler değil, yani küçük burjuva demokratlarıydı.. Yoksul ve aşağı orta halli köylülerinde proleterya ile birlikte proleterya demokrasisi için mücadele etmesi neyi gösterir. İşçi sınıfıyla bunların arasında bir fark olmadığını? Ne var sadece kapitalizmin temelleri yıkılmadıkça bu köylü tabakalarının kesin kurtuluşlarının da imkansı oldu. Bunların kesin kurtuluşunun proleteryanın kurtuluşuna bağlı olduğunu, öte yandan bunlar proleteryanın vazgeçilmez önder rolü olmadan burjuva demokrasiden bir adım bile öteye gidemezler . Çünkü herşeyden önce bizim partimiz Kammi bir parti değil, Kammlara rağmen kurulan ve var olacak bir partidir. TİİKP adlandırmasının işlerimizi kolaylaştıracağı özellikle köylülere yaklaşması ve onlarla kaynaşmasını kolaylaştıracağı doğrudur?. Belki geçici olarak feodalizmin ve burjuvazinin gerici partileştirilmesinin etkisinde olan köylülerle yakınlaşmamızda ve kaynaşmamızda böyle bir kolaylık söz konusu

..//..

olabilir, ama bu bile ileri işçilerden ve yoksul köylülerden usaklaşma ve kopma potansiyeli olabilir. Çünkü ileri işçiler, köylüler ve hatta aydınlar artık kendilerini korkunç bir komünist olarak adlandıran ve gerçekten bu isme layık olan bir harekete güven duyuyorlar. TİİKP adlandırılmasını bizi bugün için geri olan unsurlara yaklaştıran ileri unsurlar arasında uzaklaştıracaklarını söyledim. Denilebilir ki ileri unsurlardan niçin kopalım. Bizi Komünist olduğumuzu saklamayacağımız. İşte programımızda ve tüzüğümüzde nihai hedeflerimizin Komünist olduğunu yazıyoruz. Peki öyle ise niçin partimizi de Komünist olarak adlandırmayalım. Tüzük ve programımızda komünist olduğumuzu söylemek bizi kitleden koparmıyorsa partimizin adı niçin koparsın. Bu adlandırmayı benimseyen arkadaşların ikinci kaynıtı şudur: TİİKP Adlandırılması kitlelerin işçi köylü hareketiyle partimiz arasında bağ kurmasını sağlayacak ve hareketin taraftarları etkilediği unsurlar yeni hareketimizin sırtında toplanacaklardır. Bence buda yanlıştır. Onların içindeki işe yarar hareketi unsurlarında gerçekten toplayacak olan şey böyle bir isim benzerliği değil, sıkı enerjik kapsamlı ve iyi düşünülmüş bir örgütlenme faaliyetidir. İşçi köylü faaliyeti etrafındaki çalışma sadece propaganda ve ajitasyon yapan bir dergi faaliyeti idi. Ve örgütlenmesi de bu göreve uygun düşünüyordu. Bugün hareketimiz silahlı bir mücadeleyi fiilen örgütlenmeye yönelmiş bir parti faaliyetidir. TİİKP ismini savunma bu açıdan bir sakıyı koruma çabasıdır. İhtilâli kelimesi bu çiziyi çekmekte yetersiz kalmaktadır. Ayrıca ihtilâli kelimesinin ülke içinde halkın arasında kazandığı özel anlamda hesaba katılmalıdır. İhtilâli genel olarak burjuva subaylarının darbesi olarak anlaşılmaktadır. Darbeci subaylar kendilerine ihtilâli demişler, halkta onları öyle tanımlamaya alışmıştır. Bizi burjuva darbeciliğiyle kitlelerin aktif mücadelesi arasında da koyu ve kalın bir çizgi çekmek zorundayız. Hareketimizin hiteliğini ve nihai hedeflerini en kesin, en açık ve en doğru şekilde ifade eden ve pratikte işçi sınıfının ve diğer emekçilerin bilinçlenmesine katkıda bulunmasının ve bizi her türden sosyalizm hainlerinden ayıran adlandırmanın T.K.P. (M-L) olacağı açıktır. Herşeyden önce T.K.P. (M-L) bilimsel olarak doğrudur ve bizim hedefimizin tam ve açık bir ifadesidir. Çünkü insanlık kapitalizme den doğrudan doğruya sosyalizme yeni üretim araçlarının ortak mülkiyetine ve ürünlerin herkesin emeğine göre dağıtılmasına geçebilir. Bizim partimiz daha uzağı görüyor, sosyalizm kaçınılmaz olarak komünizm halinde evrim göstermelidir. Komünizm ülkeye herkesten yeteneklerine göre, herkeste ihtiyacına göre yazılıdır. Fine bizim partimiz komünizme geçmek için bir devletin Paris komünizm tipinde, Sovyet tipinde v.b. bir devletin zorunluluğunu kabul etmekle birlikte nihai olarak her türlü devleti kaldırarak aşılmaktadır. Oysa diğer adlandırmalar bu noktaları da ifade etmekte yetersiz kalmaktadır. Bu konuda ileri sürülen hiç bir kanıt yoktur. Birincisi komünizm kelimesinin köylüler tarafından hoş görülmeceğidir ki bunun neden doğru olduğunu biraz önce belirttik. Aynı ileri sürülmesi bilimselliğe, geçici partilandırmalara boyun

eğneği, hareketi geri seviyeye indirmeyi ifade eder. Bu ismi bu gerekçeyle reddetmek birer her bakımdan bir geri düşüşle bağlantısı olur, ikinci karşıt konut bizi revizyonist T.K.P. ile karşılaştırarak, böyle bir tehlike diğer teklif edilen hissette çok daha sayıftır. Bizi anarşist komünistlerle karşılaştırmaklar, diyenlere Lenin'in cevabı gudur: Fakat milli sosyalistlerle, liberal sosyalistlerle yada radikal sosyalistlerle karşıtarılmaktan neden korkuyoruz?...Sizden Lenin'in sözleri ile başlıyalım. Ve bir kendi kendilerinden mi korkasaktık, ve bir her zaman giydiğiniz sevgili pis göbeğinizle mi yetinecektik, kirli göbeği çıkarıp atmanın zamanıdır. Bacıs çamaşır giymenin zamanıdır denilmektedir).

TİİKP içerisinde beliren ve yeni bir parti oluşumuna yönelen hareket parti merkezi ve kademelerinde kışkı ve fikirleri yaratmış görülmektedir. Önce pek siddetli bir çevrede kabul gördüğü anlaşılan ayrılma hareketi ve birlerce ileri sürülen fikirler, çoğunlukla TİİKP saflarında tepki ile karşılanmıştır. Bu konudaki tepkisel davranışlara aşağıda değineceğiz belgeleriyle yer vereceğiz. Bütün bu sürüşmeler ayrılık hareketinin 31. üsl İbrahim KAYPAKAYA ve arkadaşlarını ortaya koydukları görüşleri savunma ve kendilerini bu yola götüren nedenleri belirtme sorumluluğunu yaratmış bulunmaktadır. Bu gelişmenin eseri olarak TİİKP davası dosyasında İbrahim KAYPAKAYA'nın kendilerini savunmaya yönelik biçimde bir yazı ve derlemesine yer verilmektedir.

İbrahim KAYPAKAYA parti içerisindeki hissiyatlar ve banların sebepleriyle ilgili yazısında (P.D.A. ve Şafak hareketi saflarında iki kanat arasında bazen açık, bazen gizli, bazen sert biçimlere bürünmüş bazen yumuşayarak ama kesintiye uğramaksızın sürüp gelen mücadele nihayet iki kanadın ayrı örgüt içinde bir arada durmalarının artık tamsamen imkansız olduğu bir noktaya geldi dayandı. Şimdi proleter kanat revizyonist burjuva kliikle bütün bağlarını bıçakla kesip gih kesip atarak anarşist -leninist temeller üzerinde yeniden örgütlenmeye girişmiş bulunuyor. Fakat hareketin başına göreklenen revizyonist kliğin marifetiyle bir çok yoldaş iki çizgi arasındaki mücadeleden habersiz kaldı. Revizyonistler parti disiplini perdesi arkasına sığınarak iki çizgi arasındaki mücadeleyi kadrolardan gizlediler. Kadrolardan doğru devrimci düşünceleri hayasızca ve alçakça gizleme yoluna gittiler. Revizyonistler kadroların çalkınlığından faydalanarak bulanık suda balık avlamaya çalışıyorlar. Hakkımızda bir yığın ipe sapa galıoz dedikodu- lara, iftira kampanyalarıyla, şahsi saldırılarla meselenin özünü gözlerden saklamaya, pisliklerini gizlemeye, bizleri yaralamaya çalışıyorlar. Revizyonist kliğin öteden beri kılıktan kılığa girerdik, ama özünde esaslı hiçbir değişikliğe uğratmadan devam ettirdiği ihanet çizgisini ve bu çizgi ile aramızdaki mücadelenin geçişini kısaca özetlemeyi zorunlu görüyoruz. Berçakler sinzi P.D.A. ve Şafak revizyonizmi tarafından kadının misli ini örtmesi gibi gizlemeye çalışmaktadırlar. Bu iğrenç burjuvalar bir yandan evet silahlı Halk Savaşı esastır. dedikten sonra, öte yandan savaşı bastırıyorlar, bir doreden su getirerek sosyalist konultayı legal yavnevi faaliyetini, pasifizmi ve teslimiyetçiliği, Mao Zondung

düşünceyle, halk savına giciyle bağdaştırmaya çalışıyorlardı. Şubat 1971 de partilere bir genelge yayınlandı. Bu genelge aynı iki yüzlü tutum devam ettirilmiştir. Bu algarlar köyde esaslı hiç bir faaliyet yokken bütün çalışma Ankara İstanbul ve İzmir tikanıp kalmışken köylerdeki çalışmanın esas şehirlerdeki çalışmanın tali olmasına isteyen kadrolar kadrolar hakkında böylece mahkûmiyet kararları kestiler...Tukarısın beri Üstlediğimizin tüm noktalarında Sosyalist kurultay, legal yayın faaliyetinin esas olması, işçi köylü çalışma komitesi ve bürolar yeffiliğinde örgütlenme, köy çalışmasının tali tutulması silahlı mücadelelerin küsteklennmesi, illegal faaliyetin ikinci plana itilmesi, burjuva demokrasisine bel bağlanması, bag çalışkinin ve temel gücün yanlış tesbit edilmesi feodalizmi ve toprak devrimini inkara varan boratavor görüşlerin savunulması, Kivilemlik, Mihrici Dev-Öğü anlayışının ve kemalizm görüşünün benimsenmesi, anti Marksist-Leninist Fesizme teorilerinin piyasaya sürülmesi, askeri darbecilikle halk savayının bağdaştırılması çalışılması ve benzeri konularda yani devrimci mücadelemizin en temel en önemli bütün sorunları üzerinde burjuva Ünderlikle Marksist-Leninist kanat arasında sürekli bir mücadele olmuştur..Gerpeğe dayanmayan ithamlar üzerine Marksist-Leninistler görüşlerini onbir ilke halinde Üstleyip toplantıya sundular.ve bunların herkeses benimsenip benimsenmediğini oylama ile tesbit edilmesini istediler, revizyonistlerin isaha mahtağ olduğu gerekçesiyle oylamasını engelledikleri bu ilkeleri aktarmakla yetiniyoruz.

- 1-Köylük bölgelerdeki faaliyet esas şehirlerdeki faaliyet talidir.2-Silahlı mücadele esas diğer mücadele biçimleri talidir.3-Illegal faaliyet esas legal faaliyet talidir.
- 4-Ölke çapında düşman biden güçlü olduğu müdetçe stratejik savunma esastır.5-Stratejik savunma içinde taktik taarruslar esas taktik savunma talidir.6-Bu düşünce köylerde silahlı mücadele gerilla mücadelesi esas diğer mücadele biçimleri talidir.7-Şehirlerde "büyük şehirlerde"stratejik savunma döneminde kuvvet biriktirmek ve fırsat kollamak esas ayaklanmalar düzenlemek talidir.8-Örgütlenmede parti örgütlenmesi esas diğer örgütlenmeler talidir.9-Diğer örgütlenmeler içinde silahlı mücadele örgütleri esastır
- 10-Kendi kuvvetlerimize dayanmak esas müttafiklere dayanmak talidir.11-Ölkemizde silahlı mücadele şartları vardır...P.D.J.revizyonizmi kondini yeni şartlara uyarak şafak ızyonizmi haline döndüğüdür. Yapılan süslü ve yazılı eleştiriler burjuva Ünderliği çikiden çıkarıyor.Onlar bu eleştiriden gereken dersleri çıkarmalılardır. Eleştirileri düşünmce karşıladılar, bastırma yoluna gittiler, kadrolardan gınlodiler. Marksist-Leninistlerin hakta olduğu Doğu Anadolu bölgesinin şubat kararı burjuva Ünderliği iyice telaga düşürür. Derhal eleştiriği toplataa kararı aldılar. Alolacele bu eleştiriğe cevap teğkil eden bir genelge yayınladılar. Bu genelge yeni bir ikiyüzlülük ve oportünizm örneği burjuva Ünderliği, ilke ve istikrar namına birşey tanımadan çeşitli düşünce arasında yılan gibi kıvrılıp duruyordu. Özkökmen genelge ile Marksist-Leninistlerin o güne kadar sürekli olarak savunduğu fakat kabul ettiremediği birçok şeyi kabul etmiş görünüyorlardı. Ütelik bunları bağından beri savunuyormuş gibi yazırs hırsıs postaları takınıyorlardı. Marksist-Leninistçilere hisipçilik, mevici düşkünlüğü, Treğkistlik şamurları fırlatıyorlardı. Bu genelge iki yüzlük ve oportünizm örneği idi. Çünkü o genelgedeki birçok doğru düşünce satır satır Marksist-Leninistlerin eleştirisinden alınmıştı. Genelgeyi çıkarmadaki amaçları eleştiriği boğmak, revizyonislerini iyice maskeleyektir. Bunlar kıvrıtmaında, iki yüzlülüde,sahtekırlıkta parmak ısırtacak kadar ustasınlar. Ama sizin ustalığınız proleterya saflarında on para etmez. Siz bu maharetlerinizi gidip burjuva ve toprak ağaları partilerinde gösterirseniz emin olun sizi hararetle bağırırlarınarınardır. Kabiliyetlerinizi boşa boğunuz harcamayın,hırsın evvel değğirinizi takdir edecek olanların yanına boğunuz..Hisipçi bölücü olan kimdir,Hisipçi bölücü olanlar revizyonist giciide ısrar edenlerdir.Müthla eleştirilere rağmen hatalarını düzeltmeyecekler düzeltmekle ısrar edenlerdir.Hisipçi ve bölücü olanlar samimiyetle bu eleştiriği yapmak yerine sadece

mesane çok sıkıktıkları zaman revizyonist bir yeni bir biçimde kanunlar ederlerdir. Hırsızlıkların kanunlarını çıkararak yöneten kadroların örgütleri kanunlarına karşı koyarlar. Kanunların yağırlık ve dolulukları yapmaları bütün kanunlara karşı koyarlar. Hırsızlıklar ve bül-
 tün kanunları örgüt içinde birer birer itaat, dolulukları, artı savunmaya karşı eder-
 di ve... Hırsızlıklar ve bül-
 tün kanunları kanunlarını çıkararak kadrolara karşı bir itiraz ve
 dedikodu kanunlarını bir yığınca, diğer kanunların gırtlakla dökülmeye, tavrı etmeye ge-
 lirlerdir. Hırsızlıklar ve bül-
 tün kanunları çıkararak kanunlarının içine kanunlar

alepaine sınırlı planlar hazırlanmaktadır gibi kadrolara silahla kompleler düzenliyen-
 lerdir. Hıççı ve bülent şimşek hem demokratik hemde marksizyetçilik ilkesini çığneyerek
 kendilerine en ağır despotizmi, Marksist -Leninistile redde en ağır marksizyetçiliği
 uygulamak isteyenlerdir. Burjuva önderlik bütün bu özellikleriyle hıççılığa ve bül-
 entliğe en tipik örneklerini vermiştir. Mesela onlar Marksist-Leninist arkadaşlarının
 birinin çalıntı bir 100 gıda yataklaması olması üzerine rezale, kopasılık diye
 yaygara kopartmış ve kendi ömellerinin sorulduğu bulgudaki yataklaması üzerine
 pek bir şey yoktur hem devrim içinli gılgıdır diye ömellerini kurtarmaya çalışmış-
 lardır. Mesela onlar Marksist-Leninistlerin 3 bin lira istemesi üzerine, şehirlerdeki
 aydınların maddetine bel bağlamayalım diye yaygara yaparken kendi kendi ömellerine bir
 seferde 35 bin lirayı göndermekte hiç tereddüt etmemişlerdir. Mesela onlar marksist-Lenini-
 st kadroları tasviye için sınırlı planlar hazırlanmışlardır, örgütsel ayrılık kesinleştikten
 sonra da bu hıççı faaliyetlerini satan atılacakları diye ağışlarından kaçmışlardır.
 Mesela onlar 26 Mart 1972 tarihinde birliği kurmak için tartışmaya geçtikleri iki
 arkadaşına hatıca bir silahla komple düzenliyecek kadar alçalmışlardır. İflas olmas burju-
 vaların hakta olduğu partilerde Marksist-Leninistlerin kendi aralarında birleşerek bunlara
 karşı mücadele etmeleri hıççılık değildir. Tarihi bir görevdir. Proleteryaya ve emekçi hal-
 ka karşı varışılması bir yoldaşlıktır. Hıççı olanlar iflas olmas burjuvalardır. Çünkü
 bunlar kendi küçüklerinin menfaati adına proletaryanın ve emekçi halkın menfaatine sırtla-
 rını çevirmişlerdir. Çünkü bunlar kendi küçük kliklerinin menfaati adına proletaryanın
 ve emekçi halkın birliğini baltalamışlardır. Marksist-Leninistler halkın menfaatiyle
 partinin menfaatiyle partinin menfaatinin aynalaşmasını istiyorlardı. Bu da ancak burjuva
 ve önderliğinin partiyi soktuğu teslimiyet ve ihanet yolundan emi sırmakla mümkündür
 burjuva önderliği eleştiri ve ikna yoluyla düzeltmek imkansız olduğuna göre yapılacak
 şey iflas olmaları tercih etmek ihanete giden yollarında yalnız başına bırakmak partiyi
 ve kadroları devrim yolunda birleştirmektir. Örgütsel ayrılığın kesinleştiği son tartış-
 ma toplantısında burjuva önderlik, Marksist-Leninistlerden hıççılık yaptıkları için özeleş-
 tiri istedi Marksist-Leninistler revizyonizme karşı mücadele etmedikleri veya yeterince
 mücadele etmedikleri, veya revizyonist hatalara düştükleri zaman özelleştiri yaparlar
 burjuva önderliğin özelleştiri istediği bu seple red edildi, hıççılık sağanları da reddedil-
 di. Burjuva önderlik ileride toplanacak kongre sonuçlarına, Marksist-Leninistlerin kay-
 ıtsız şartsız itaat etmeye söz vermelerini istedi. Proleterya partilerinde böyle bir şeyin
 tartışması bile yapılamaz. Fakat bizde revizyonizm partinin başına çöreklenmişti. Bu hıç-
 çı bir tutuma tesbit etmişlerdi. Kongre Marksist-Leninist için hiç bir fayda sağlamıya-
 caktı. Burjuva önderlik revizyonist çizgisini daha şimdiden sağladığı çoğunluğa dayanarak
 kongre kararı haline getirecekti. ~~Marksist-Leninistlerin kendi aralarında birleşerek~~
~~burjuva önderlik ile birleşerek hıççılık yapmaktadırlar. Burjuva önderlik burjuva~~
~~emekçi halkı karşı karşıya getirmiş bir güçtür. Hıççılık ve iflas burjuvalardır.~~
 Marksist-Leninistler kuru gültüü çoğunluğu oyları karşısında, düşüncelerini ifade etmek
 imkanını bile bulamayacaklardı.

ayracı Marksist-Leninistlere Örgüt içinde haykırma hakkı kalmamıştı. Her türlü alıptırı insanların 1 ellerinden almak, bu alıptırıların kadrolara almasını için her çareye başvurulmak, onlar aleyhine sinsi tertipler planlamak, demokratik merkezîyetçilik hem demokrasi içinde merkezîyetçilik ilkelerini çiğnemek, revizyonist Ünderliğin sanatı haline gelmişti. Parti disiplini denilen şey artık proleterya düşüncesi üzerinde bir burjuva disiplini idi. Bu şartlar altında Örgüt içinde kalmak sürdürmeye devam etmek hem imkunsız, hem de faydasızdı. Proleterya ve halka hizmetin yolu artık revizyonist klikten Örgütsel olarak ayrılmak, Marksist-Leninistlerde Öyle yaptılar, Burjuva disiplini reddettiler. Ona karşı artık cepheden mücadele etmeye karar verdiler. Bize bölücü ve hisipçi diyen burjuva baylar siz önce kendinizin iflah olmas revizyonistler olmadığınızı ispatlayın, sizin parti disiplini dediğiniz şeyin proleteryanın ve emekçi halkın menfaatleriyle gelişmediğini ispatlayın. Bunu ispatlayamadığınız müddetçe bölücülük ve hisipçilik ispatlarınız birer kuru iftira olmaktan ileri gidemeyecektir. Sizlerden adı iftiracılar olarak kalacaklarını, işte meydana buyrun demektir. -Kl.50 Bl.20)

TİİKP içerisinde meydana gelen görüş ayrılıklarının gidermek partiyi bölmek gibi bir yolla girmesi parti yetkilileri üzerinde parti kadrolarını uyarma ve onları toparlama ihtiyacını yaratan görülmektedir. Parti yetkililerinden gelen bu tepkisel görüşler hisip düşünceleri bütün şiddetiyle sınırlandırmaktadır.

Bu cümleden olarak TİİKP'in yöneticilerinden Halil BEKKTAY'ın Örgüt lideri Doğu PERİNÇEK'e yazmış olduğu mektupta İbrahim KAYPAKÇIYA ve Muzaffer ORUÇÖZÜM partiden ayrılmalara olayı ile ilgili olarak Bora GÖZEN ile yapmış olduğu görüşmelerin kapsamını ve bu konudaki düşüncelerini yansıtmaktadır. Şafak davası dosyalarında bulunan ve bu davanın esas hakkındaki müteallâsının 114 ve müteakip sıralarında yer alan söz konusu mektupta şu görüşlere yer verilmektedir.

(Yoldaşları! Musa ve Seyit Bayrak ağaşılar, taylant kararını kadroları önünde uydurma revizyonizm irtbas etmek için uydurulmuştur diye ağaşıyorlar. Rüstem aleyhinde dedikodulara girişiyor. Hareketin merkezi yönetimi için şerefsiz ve revizyonist kullanılıyor. Daha vahimi şöyle bir ifşaat yapıyor. "Öner Özer Turgut" Almanya sorusudur "Halil BEKKTAY" Ege sorusudur. Bunlar ve Rüstem "Bora GÖZEN" revizyonist D.P.'nin "Doğu PERİNÇEK" revizyonist baş yapımcılarıdır. Bu ifşaat epey yayılıyor. Kemi şu iddialarda bulunuyor. Almanya'yı parçalayacağız. Hasan YALÇIN ve Günsiloli'de bizden. Filistin tıma bizden. Herifi tam bir moğolancayak hezeyan naranış anlaşılan. Bunlara maddesef Ali MURCAN, ALI TASYAPAK 'da tamamen katilanz durumda. Ağyalara tekdir, daktilo, iki dürtün 1300 TL'na bir tabanca ol koyuyorlar. 1500 liraya alınan bir Browning 7,65 Rüstende kalıyor. Malatya bölgenindeki 3 partili mahali kadro tamamen bizden. Bu heriflerin pozlarında nefret etnis durumdadır. -Kl.51 Bl.31)

Yukarıda belirtilen mektup kapsamı İbrahim KATPAKAYA ve arkadaşlarının bölünme kararlarını yaygın gösterme kapsamını belirttikten başka TİİKP ne ait bir kısım silâh ve malzemeye ya da ambargo koyarak yeni kuracakları örgüte olanak yaratıklarını göstermektedir.

TKPML oluşumuna yönelik ayrılma hareketinin genişliği konusunda ayrılanların çıkardığı yayın hakkında o sırada tutuklu bulunan Ömerilim ve Hasan YALÇIN'ın yeni hareketle ilgilerine dair keski görüşlerini yansıtan bir metin yayınlanmış ve bu metin başlığına "Arkadaşlarımız farklı bir şey yapacaklarını ve bu davranışı son derece isabetli göreceklerinden yadsayın esiniz" ifadesi konulmuş ve bu görüşlere yer verilmektedir.

(Musa ve Sayit alpaklarının hareketimize karşı burjuva bayraklarını açtıklarını öğren-
dik. Bu burjuva ajanı hainlerinin bizim ismlerimizi de kendi bölücüklerine alet etmeye kal-
kıtlıklarını nefretle ve kinle karşılıyoruz. Bu davranışlarda onların yalancılık ve sahte-
karlığının bir örneğidir. Bunlar proleteryanın disiplinini sırtlarında ağır bir yük olarak gör-
müyor ve koltak düşkünlü burjuva aydınlarıdır. Bunlar halkı değil on çok kendilerini se-
verler. Kafalarına estini en pürüssüz davranışlarıyla her türlü bölücülük ve ihanete girer-
ler tutumları böyle olduklarını gösterdi. Bu gibi haller proleterya hareketini bölmek için fa-
şist baskı şartlarından sonra kadar yararlanabilirler. Uyanık olmalıyız. İhanet ve arkadan vur-
malar hareketimize ve onun yönetimine olan bağlılığımızı ve güvenimizi on kat daha çelikle-
ştirdi. Onların vardığı ihanet noktası geçmişteki hizipçilik hatalarının ve bölücülere ö-
nderlik etmelerinin derinleşmesinin sonucudur. İki yüzlü tutumlarıyla harekete bağlı
olarak gözükmüş kendilerini izlediler. Bu hainleri şiddetle mahkum ediyoruz, ve şiddetle tecrit
edilmelerini istiyoruz. Muharrem Musa ve Sayit denen bölücü hainler yağanın ihtilâli
proleterya hareketi mitalâ 122 no' sahife, Şafak davası K1.42 K1.15-e) denilmektedir.

Bütün bu gelişmelerin sonucu olarak TİİKP lideri Doğan PERİNCİK tarafından parti men-
suplarına bir temin yapılarak bölünme hareketinin öncülleri İbrahim KATPAKAYA ve Anzaffer
ORUÇOĞLU partiden çıkarıldıkları bildirilmiştir. Buna ilişkin temin Şafak dosyasının K1.42
K1.15-e bulunmaktadır .

TKPML oluşumu hareketi, TİİKP saflarında sürdürülen gelişmeler başlayan ve ortaya
konan karşı görüşlerle biçimlenen bir fikir ve fiil olayı şeklinde kendini göstermektedir.
Bunun bir yeni teşkil gitmek ve kurulacak yeni örgüte hakim kılınacak düşünce esası ve
hareket yöntemi bilincini ve tecrübesini, ayrılacaklar TİİKP saflarında edindikleridir. TKPML
hareketi TİİKP daha doğrusu bu parti aşamasına gelinceye kadar sürdürülen marksist-leninist
ve Mao'ist ideoloji yöntemindeki gelişmelere teknik bir olay olarak doğmuş ve böyle taktim
edilmiş görülmektedir. Bunun içindeki TKPML oluşumuna kadar varan gelişmeleri kendi inkizaf
sinciri ve bastırması içerisinde ele alması ve açıklaması bulunmuyor. Aksine halde TKPML
örgütünü doğru biçimde anlamaya ve anlatmaya mümkün olmadığı görüşündeyiz. Yukarıda sözü
edilen gelişmelerde

de görüldüğü gibi, TİİKP hareketinin öncülleri bağlı bulundukları TİİKP saflarında ittifak kurdular. Marksist-Leninist ve Mao'ist beyanlar içerisinde kalın temel ideolojiyi ve teoriyi reddetmektedirler. Bu FİİNGEK tarafından partiye yapılan tasfiye hareketi İbrahim KAYPAKAYA Mustafa ÖRUĞÖLÜ v.b. şahısların partiden tasfiye edilmelerine bir gerçeklik kazandırmış bulunmaktadır. Bunun aynı saflarında küçük bir tasfiye hareketi de bundan önce vücut bulmuş küçük bir grupla birlikte anılan topluluk ilk kez partiden atılmağılardır. İkinci tasfiye hareketinden sonra parti kadrolarına uyaran ve partiye geki düzen vererek parti bütünlüğünü korumak düşüncesinde geniş bir temin yayma gereğini duymuşlar ve tasfiye hareketine ilişkin görüşlerini yaymışlardır.

TİİKP davası ve esas hakkındaki mütalâasının 159 ncu sahifesinde yer verilen bahis konusu parti aşkında tasfiye hareketiyle ilgili olarak şu görüşlere yer verilmektedir. Bu hainler hareketininin geçmişte ve şimdiki dönemde ideolojik ve siyasi inşası meselelerinde sınıf mücadelesinin bir dışı meselesinde bir küçük burjuva görüşünü saflarda ve kitleler içinde yayarak devrimci mücadeleyi saptırmaya çalışıyorlar. İhtilâli hareketi karşı karşıya alarak ittifaklar ederek faşistlere hizmet ediyorlar. Bu tasfiyeciler hainler de birinciler gibi proletarya saflarında burjuvazinin casusları olarak pek kısa zamanda mahkûm edilecek şuanki işkencilerle eşitliği T.H.K.P., T.H.K.C., T.H.K.D. maddeleri bu ruhların takipçisi olan bu hainlerin sırtlarını yalancı pehlivanlar olmak yere çalacaktır... Hareketinde ihtilâli çizgisi, Marksizm-Leninizm, Mao Zedunğ düşüncesinin kavranması ve ülkede devrimin somut pratiğine uygulamasından dünya halklarının ihtilâli mücadelelerinin enin tektübelerinin üstlenmesinden ülkede komünist hareketi tarihinin eleştirilerek dersler çıkarılmasında işçi ve köylü ve gençlik kitlelerinin içine atıldığı sınıf mücadelesinin kan ve ateşinden doğan. Tasviyeciler hainler hareketinde yalnız dergicilik yaptığını mülahazeler yaparak karalamaya çalışıyorlar. Yayın organlarımsa her zaman kitle mücadelesinin oldu. Bütün bunları görüp istemeyen bir ebesi burjuvalara sorarız. Kentileri gükten azabilen indiler. Kentilerinin burjuva kafalarına işçi sınıfının ideolojisini taşıyan mücadeleye bakın bu yayın organları değilmiydi, yoksa bu beyazeler anıların karmakçılar Marksizm-Leninizm-Mao Zedunğ düşüncesini kavramış olurlardı. Bu algılar eleştiri sonucu altında tasviyecilik yapıyorlar. Eski olan herşeyin yıkılmasını tasfiye ediyorlar. Asıl yıkılması gereken kendi sapık burjuva fikirleridir.. İşçi sınıfının ve devrimcilerin ilk istedikleri bir dönemde Marksist-Leninist bir temel üzerine bu birliği sağlamak için mücadele edecek komünistlerin değil, tekkeci küçük burjuva şarlatanlarının işidir. Bu tasviyeciler hainler o günlerde bütün mahalli kadrolar da revizyonist olduklarını, onların Marksist-Leninist kavrayışsızlıklarını ve zaten mahalli kadrolar meselesinin önemli şey olduğunu savunuyorlardı. Herhangi bir bölgede ihtilâli çizgiye yürümek için mutlaka o bölgedeki mahalli kadrolarla yakın bağlarımızın olması gerektiği açıkça ortaya çıkmıştır.

.../...

Eğer çağrışınin bilginin mahalli devrimcileriyle aynı bağlarını yolda halkı teşkilat-
lanmasını istemeyen devrimci kadar var olduğunu gördük. Eğer o zaman bu kendini beğenmiş
burjuvaların fikirleri mahkûm edilmeydi ve bütün mahalli kadrolar revizyonistlere
teslim edilmeydi, bu hiç pehrin dışına çıkma istemi bulamazdı. Tabii bunlar ihtilalin
sadece teşkilatlı halk kitlelerinin silahlı mücadelesiyle oluşacağına inanan ve onun mücade-
lesini veren Marksist-Leninistlere karşı düşmüştür. Üç buçuk burjuva aydınının kitlelerden kopuk
silahlı mücadelesiyle ihtilali yapabileceği hayaliyle sünen maseraprestleri ne halkın
teşkilatlanması, ne de mahalli kadrolar ilgilendirmir. Tasfiyeci hatırlar hareketimizin gerçe-
li gelişimine hayasızca müdahale edecek, yalan ve iftiralar yaparak kendi burjuva fikirlerini
temel hazırlamaya çalışıyorlar. Tasfiyeci hatırlar 12 Mart Öncesi döneminde sürdürülen sağ
giriş fahşından sonra da yeni bir düşüşe devam ettirilmektedir, diyorlar ve hareketimizin
doğru gelişimini reddederak maserama bir giriş öneriyorlar... İhtilalci şartlarının yurdunun
işin elverişli olması gerçeği ile bütün halkımızın kurtuluşu silahlı mücadele ile olma-
dır. Kavraması aynı şeylermidir, aksine tamamen ayrı iki şeydir. Bunlara göre meselelerin
ideolojik ve siyasi yönünün halkımız artık kavramış olduğundan bu halledilmiştir ve şimdi
bütün mesele askeri harekettir. Bu görüş herşeye hakim olmakta ve askeri nitelik taşıma-
yan herşey revizyonist burjuva ayak bağı olarak nitelendirilmektedir. Bu görüş siyasi çale-
şmelerin can damarıdır. Marksist-Leninist ilkesinin reddidir... İhtilalci hareketimizin
silahlı mücadelesinin başlatılması kommandadaki görüşleri bu maseraprestlerinkinden tama-
men farklı ve kıyaslaşıdır. Yarı sömürge, feodal bir ülke olan ve faşist diktatörlük al-
tında esilen ülkemizde temel mücadele biçimi silahlı mücadeledir. Mühye ve Turtusun şart-
ları bakımından silahlı mücadele şartları vardır. Hareketimizin görevi kitle temelinin en
sağın olduğu ve ihtilalci hallerin kurulmasına en elverişli bölgelerde halk iktidarını
kurma amacıyla silahlı mücadeleye girilmektedir. Kuvvaya çağırız halka bulur. Bütün çalı-
malarına yolda verecek esas budur... Silahlı mücadeleye giriş için ilk önce usun bir pro-
paganda ve ajitasyon döneminde geçmek gerektiği şeklinde bir sıralamada yanlışdır. İngiliz
bir propaganda ve ajitasyon çalışması yürütülerek kitlelerin birinci ve dikkati belli
hedeflere yoğunlaştırılmalıdır. Propaganda ve ajitasyon görevleriyle silahlı mücadele ara-
sındaki karşılıklı etki kavramalı ve doğru bir şekilde birleştirilmelidir, daha önce yaşı-
lan ihtilalci kitle gelişimi broşürü ve kısil siyasi iktidarın kurulması meselesi üzerine
adlı yazıda açıklanan görüşlerimizin kısa özetidir. Mühye ve Turtiye de ideolojik ve
siyasi alanda mahkûm olan bu görüşlerin ardından komitelerinden başka kimsa gitmeyecek, ve
burjuva aydınlarından müteşekkıl bir gaster çetesi oluştuktan öteye geçmeyeceklerdir. Tasfi-
yeci hatırlar, kısil siyasi iktidarın kurulması meselesi üzerine yazısında ortaya konan
gerçekleri, in devriminin çok kötü bir kopyacılığını yaparak reddediyorlar. Bu yazı ilko-
mide kısil siyasi iktidarın kurulması ve yaşayabilmesi

[illegible]

ve infalemekte bulunan strateji ve uygulama yöntemini kendilerine aynen götürür bir etim-
likte olmadıkça aşır bir eleştiri dışına itilmesinde belirlenmektedir. TKPML oluşum hareketi
bir yandan bağlı bulundukları örgüt strateji ve yönetimini eleştirip yer, yer reddetken
diğer yandan bu konuda sivil bir halk savaşı olmasına yer açacak yönünde aşırılığı olan
öneri ve görüşler ortaya koymak suretiyle kendi hareketlerinin strateji ve yöntemini ana
gizgileriyle belirtmiş olmaktadır.

TKPML saflarında kesin tasfiye hareketi vuku bulduktan sonra, esasen Doğu Anadolu Böl-
ge Komitesi kararı ile birlikte bir araya geldikleri anlaşılan Örgütün Doğu ve Güneydoğu
Anadolu Bölge komitesi üyelerinden İbrahim KATPAKAL, Mustafa ÖRÜĞÖZLÜ, Ali TAŞKAPAN, ve
Ali KERGİN tarafından TKPML örgütüne teorik banyesinin olmasına hız verilmiştir.

Bütün bunlara rağmen TKPML'den TKPML oluşumuna geçiş dönemi diyebileceğiniz bir
aşama süresine raslanmaktadır. Bu geçiş dönemi aşamasında TKPML hareketi öncülari eski
örgütlenmelerinden bir kısım üyeleri kandırmaya çalışmışlar ve eski voldaşlarının bili
şli kadrosu açlı kadrosu üzerine girişimde bulunmayı olumlu ve yararlı saymışlardır

TKPML DÖNEMİ :

(Fikir yapısı, strateji kadrosu ve eyleme geçici kadarki hareketler)

TKPML Örgütü kendinden önce faaliyet gösteren yıkım örgütlerin (DEV GENÇ, TIK, TIKK,
TKP) bilanç ve teorikası üzerine Sıkıyönetim döneminde oluşum kazanan ve bu dönemde faaliyet
ömrü bulunan illegal yıkım örgütü niteliğindedir.

Marxist-Leninist ve Mao'ist ideoloji yönteminde girilen kalkışma bu konusu örgüt-
lerin her aşamasında yeni bir strateji ve yöntem kazanmış görülmektedir. Bu örgütlerin
biri diğerinin doğuşuna ve gelişmesine neden olan, böylece yıkım triyosu esas itibarıyla
DEV-GENÇ, TIKP ile tamamlanmış bulunmaktadır. Her üç örgütte de üzerinde ittifak edilen
amaç Marxist-Leninist ideolojidir. Fakat TIKP Marxist-Leninist ideolojiyi temel düşünce
kabul etmekle beraber, bu ideolojinin en başarılı uygulama biçimi olarak Maoizmi görmekte
ve önermektedir. TKPML ise Marxist-Leninist ve Mao'ist teoriyi ve pratiği esas ve kabul
etmekle beraber, bağlı bulundukları yıkım örgütünde Maoizme vardırarak uygulamanın Mao'ist
uygulama çizgisinden saptırıldığını ileri sürerek, halk savaşı yönteminde kesin başarı sa-
ğlayacağını belirttikleri bir takım öneriler ortaya koymaktadırlar. Dolayısıyla yıkım örgütü
aşamasında gerçek olgu ve gelişme dayanan bir zineiri bu dizi içerisinde anlamak ve kabul
etmek zorunluluğu vardır. Onun içindirki iddianıncazda kaynak ve gelişim örgütlere yer veril-
miş ve esas hakkındaki mütalazada bu gerçek çizgiden ayrılmayarak iddialarınız TKPML'nin
bu olduğu görüşler kökeni ve temeli üzerine oturtulmuştur.

a) TKPML'nin fikir yapısı ve bunu ortaya koyan belgeler

TKPML anıllarında başlayan TKPML hareketinin fikir yapısı ve temel ideolojisi Marksist-Leninist ve Maoistdir. Hareketin başından beri yapılan eleştiri ve ileri sürülen öneri kapsamlarına yukarıda yer vermiş bulunuyoruz. Aynı göre temel ideolojinin boyutlarını Marksist, Leninist, ve Maoist sınırları içerisinde görmekteyiz. Yapılan bütün eleştiri ve önerilerde temel ideolojinin değişikliğini gerektirecek ve sonuçta bu mirası kabul etmeyen bir görüşe rastlanmaktadır.

Sonuç itibarıyla ayrılık hareketi içerisinde beliren karga kuyum faaliyetleri uygulama bakımından mevcut yönetimi suçlayan ve fakat hiç bir zaman Marksist-Leninist ve Maoist düşüncesinin esasına ve ayrıntılarının yöneltik olmamıştır.

TKPML kadrolarından TKPML hareketine dahil olguların tasfiyesi ve bunun fiilen gerçekleşmesi 1972 Mayıs aylarında rastlanmaktadır. Hareketin öncülleri İbrahim KAPKAYA ve arkadaşları bir yandan kendilerine yakın kadroları ellerinde tutmaya çalışırken diğer yandan yoğun bir propaganda ve kendi görüşle benimsenmiş çalışmalarına geçmişlerdir.

TKPML örgütünü tutarlı ve inanılır biçimde fikir tabanına kavay, Marksist ve Maoist ideoloji yönetimindeki örgütsel faaliyetlerin ve ayrıntıları ile harekete yeni bakış-açısının ne olduğu konusunu aydınlığa çıkarmak amaç ve düşüncesiyle yoğun bir fikir düzeyinde çalışma alanına girilmiş görülmektedir. TKPML hareketinin öncülerinden İbrahim KAPKAYA bu husustaki teorik çalışmaları üstlenerek çeşitli sorunlara özellikle Marksist ve Leninist ve Maoist-yöntemdeki parti strateji ve tutumuna ilişkin tez ve eleştiriler oluşturmuş bulunmaktadır.

TKPML hareketinin ortaya koyduğu yeni görüş ve uygulama önerilerinin temel dayanağı ve özü olarak DOĞU ANADOLU BÖLGE KOMİTESİ ŞURAT ARARI Doğrultusunda fikirlerin geliştirilip, oluşum kazandığına tabak olmaktadır.

Bu itibarla biz TKPML örgütünün doğuşuna yol açan hareketle öz konusu bölge komitesi kararına önem atfetmekteyiz. Bunu izleyen görüşlerin u temel düşüncelerden kaynaklandığını görmekteyiz. Örgüt faaliyetleri meydana-a muhtelif örgüt üstlerinde ele geçip dosyada mevcut bulunan DABK'a iddia-anemizin 52 ve 56 sayfelerinde aynen yer vermemiz sebebiyle değildir. Örgüt nece görüşlerini kökeninde tutarlı olarak değerlendirebilmek için bahis- su karar kapsamının peşinden getirdiği silahlı mücadeleye yönelik düşüncelerin akışı ve anlam kavram kazanacaktır.

Türkiye KPML örgütünü düşüncelerini esas kabul ettiği Marksist-Leninist ideolojiyi gerçekleştirebilmek için silahlı mücadele yönteminde erilla unsurları ile halk savaşı çekirdeğini meydana getirebilmek doğrultusunda- izlenecek hareket strateji ve ilkeleri bakımından Kızıl Çin devrimin önderi kabul edilen başkan Mao'nun görüş ve düşüncelerinin uygulama örneği

../..

olarak ele alınıp savunulduğunu görmekteyiz. Kızıl Çin devrimi olduğundan esinlenerek yurd koşağları ve proleterya ihtilali şakeli Medetizdeki hazırlayıcı unsurlar Kızıl Çin devrimi Arifesindeki düzeyde gösterilerek halk savaşı biçiminde gerçekleşen olgunun Türkiye (de de uygulanmasının tek çıkar yolu olduğu ifade edilmekte ve bu amaçla Kızıl siyasi iktidarın kurulmasına ilişkin görüşlerde, Mao'ya atfen ayrı önem ve önem gösterildiği anlaşılmaktadır.

TKPML hareketindeki fikir oluşumu DANK'tan başlayarak yaygınlık ve keskinlik sağlamıştır. Bunu izleyen fikir çalışmalarını URUNU olarak;

- 1-TÜRKİYE'DE MİLLİ MESRE (Şafak revizyonizminin tezleri),
- 2-ŞAFAK REVİZYONİZMİNİN (Kemalist, hareket Kemalist iktidar dönemi ,

2 nci dünya savaşı yılları, savaş sonrası, ve 27 Mayıs) HAKKINDAKİ TEZLERİ.

3-GENEL MİLETTİRİ,

4-BAŞKAN MAO'NUN KIZIL SİYASİ İKTİDAR ÖĞRETİSİNİ DOĞRU KAVRAYALIM,

İsimli tez, eleştiri ve notlar kendini göstermektedir.

TKPML illegal örgütünün temel fikirleri ve hareket yasası olarak söz konusu metinler kapsamına en geniş biçimde İddianamenin 63-131 nci sayfelerinde yer verilmiş bulunmaktadır. Esasen dosyada çeşitli operasyonların yanı sıra olaylar URUNU olarak mevcut bulunan ideolojite kapsandaki bu belgelere iddianemeninde bütünyle yer vermemizin amacı , örgütün fikir strateji ve hareket yönteminin bütün ayrıntıları ile ortaya konması düşüncesiyle olmuştur. Çünkü TKPML illegal örgütünün bunlardan gayri tüzüğü, belirli maddeler halinde derlenmiş yasası mevcut değildir. İl-ri düzeydeki gelişimin yasal ve tüzüksel esasların sonraya bırakıldığı ve sadece ortak amaç ve kaygıyı teşkil eden idolojinin ve hareket yönteminin boyut ve ana hatlarına çizildiği anlaşılmaktadır.

TKPML hareketi oluşumu aşamasında ve bunu izleyen dönemlerde kaleme alınan tez, eleştiri ve notlarda geniş bir tarih dilimi içerisinde çeşitli Cumhuriyet iktidarlari dönemiyle ilgili yönetim sırasında beliren siyasal, ekonomik, kültürel ve sosyal olayların tümü Marksist-Leninist açıdan değerlendirilmeye tabi tutularak bu düşünceye materyal ve dayanak hazırlamak amacıyla gerçekler tamamıyla tahriş edilmiş ve herşey proleterya ihtilali olgusuna yarar sağlayacak biçimde ele alınıp sınıfsal bir sentezle izah edilmiştir.

TKPML örgütüne ait tez, eleştiri ve örgüt görüşlerini belirleyen diğer metinlerde öne sürülen başlıca görüşleri örgütün fikir ve hareket yöntemini söz konusu metinlerden okuyup anlamak mümkündür. Ancak bunu yasalar açısından değerlendirip kolay yargıya varabilmek bakımından şu surette ortak bir ösente tabi tatabiliriz.

TKPML Örgütüne ait fikir ve hareket yöntemini yansıtan metinlerde ÖZETLERİ:

1- TKPML örgütü Marksist-Leninist ideolojiyi esas ve amaç olarak kabul etmiş ve bu teori gereklerine uygun bir şekilde aynı doğrultuda görüşlerden

esinlenerek temel düşüncelerini ve hareket yöntemlerini oluşturmuş bulunduklarıdır.

2-Marksist-Leninist ideolojinin uygulama biçimi olarak Maoist ideolojik benimsenmiş ,hatta ;Proleterya ihtilali hedefindeki kalkışmada Kızıl Çin'de uygulandığı örneklerle öne sürülen halk savaşı biçimindeki bir mücadele modeline toplum götürülecek bütün sistem ve yollar Kızıl Çin Devrimi pratiğinden kaynaklanarak önerilmiştir.

3-Örgütsel çalışmalarla sağlanacak eğitim ve bilinç tabanını üzerine bir proleterya partisi önderliğinde ve yönteminde silahlı halk savaşı hazırlıklarına sürdürülmesi düşünülmüştür.

4- Proleterya ihtilalını gerekli kılan koşullar objektif ve subjektif olmak üzere iki kısımda düşünülmüş, devrimsel mücadelenin objektif şartlarının var olduğu kabul edilen ve özellikle Doğu ve Güney Doğu Anadolu bölgesinde eyleme geçilmiş ve yapılacak çalışmalarla objektif şartların oluşturulacağı ifade edilmiştir.

5-Türkiye Cumhuriyetinin kurulması özellikle İstiklal Savaşı'nı dahi içine alan geniş bir tarih dilimi içerisinde çeşitli Cumhuriyet hükümetleri zamanında beliren koşullar ve meydana gelen çok yönlü sosyal, ekonomik, siyasal ve kültürel olaylar Marksist-Leninist harekete katkı sağlayacak şekilde ele alınıp bunların istismarını bir değerlendirilmesi yapılarak toplumun tanrıyı arttırmak istemiş, dolayısıyla istismar unsurlarının kendi düşüncelerine bir dayanak ve potansiyel temin etmesine çalışılmıştır.

6- Büyük Atatürk'ün önderliğinde tüm Türk Milleti tarafından kazanılan İstiklal Savaşından itibaren Cumhuriyet iktidarları zamanında gelişen ve olaylara örgütün Marksist-Leninist açısından bakılarak bu ideolojiyi ihya edecek biçimde olaylar ve gerçekler ters çevrilerek Kemalist düşünce üzerine ihanetçi bir kapsamda tahlil yorum ve görüşlere ortaya konmuştur.Bir sınıf kavgasının koşullarını olgunlaştırmaya çalışılan ve böyle bir kavgaya toplumun büyük bir kesimini hazırlamaya yönelik bütün faaliyetler eğitim ve bilinlendirme masumane görünümüne çalışılmıştır.

7- Marksist-Leninist örgüt İstiklal savaşında milletçe kazanılan bağımsızlık ve özgürlük ortamını yeterli görmeyerek bunun aynı zamanda marksist-Leninist bir elgu ile sonuçlanmamasına esas ederek İstiklal Savaşına Milli burjuvazi ve toprak ağalarının hakimiyetini güçlendiren bir netice meydana getirdiğini öne sürerek Marksist-Leninist kalkışma koşullarının istiklal savaşına kadar dayandırılarak bu konuda yeniden silahlı bir halk savaşı vermenin gerekliliğine toplumu inandırmaya ve bu düşünceler üzerine komünizme yönelen bir hına kutmaya uğraşmışlardır.İstiklal savaşının başlangıçta anti emperyalist bir sonuç yaratmış olmasına rağmen kısa sürede Alman Emperyaliziminin yerini İngiliz ve Fransız emperyalizimine bıraktığı giderek Türkiyede Amerikan emperyaliziminin hakim olduğu görüşü işlenmek suretiyle Türk Milleti ayaklanma ve karşı koyma durumuna getirilerek bunun Marksist-Leninist yöntemde kanalizesi

zeai düşünölmüştür. Aynı zamanda İstiklal savaşıyla Anti-Feodal bir savaşı sağlayamadığı öne sürölerek, özellikle doğu ve Güneydoğu Anadolu'ya doğru kaynağının etnik ve ayrılacılıkçı düşüncelerden olan bir kaynağa ortamı yaratılmak istenmiştir.

8- İstiklal Savaşından sonra ilkeleri ülu Önder Atatürk tarafından tesbit edilen ve ilk kez 1924 Anayasasında ifadesini bulan Türkiye Cumhuriyeti; en iyi bir toplum idare tarzi Atatürk'ün düşünce yönteminde çok partili özgürlükçü demokratik rejimle tahkim edilmiş ve 27 Mayıs 1960 devrimi ile sosyal devlet esprisinin gerekli kıldığı devlet yönetimi kurulmuş olmasına rağmen, bütün bu dönemleri büyük ticaret burjuvazisinin ve toprak ağalarının yaratıp koruduğu ve bu sınıfların iktidarı durumunda olduğu öne sürölerek sınıf kışkırtması son haddine vardırılmak suretiyle proleterya ihtilâli süresinin kısaltılmasına çalışılmıştır.

9- Gerçekte toplumun kendi kendisini idare tarzi olan demokrasi hakim sınıfların diktaşörlüğü olarak gösterilmeye çalışılmış bunun yerine çönlükte olduğu söylenen işçi ve köylü sınıfının hakimiyetini sağlayacak Marksist-Leninist ideolojinin önerdiği ekonomik ve sosyal sistem getirilmek istenmiştir.

10- Cumhuriyet dönemlerindeki kamu yararını esas alarak geliştirilen devlet girişimleri, devlet kapitalizmi olarak nitelenmiş, özel teşebbüs ise devlet eliyle hakim sınıfların zengin edilmesi-biçiminde kabul edilmek suretiyle, işçi köylü hakimiyetini sağlayacak bir yapı değişikliğinin yolları ve metotları servet düşmanlığı kışkırtılığıyla ortaya konmak istenmiştir.

11- Anayasamızda demokrosinin var geçilmez dayanaklarından birisi olarak kabul edilen siyasal partilerin her yündeki ierantları ve düşüncele yerilerek partiler demokrosisi gözden düşürölmeye çalışılmış ve başta büyük Önder Atatürk olmak üzere devlet adamlığı niteliği-taşıyan ve belli zamanlarda toplumu yöneten büyüklere hakarete kadar varan bir kötüleme kampanyası aşılmıştır.

12- Marksist-Leninist TYPML kendi ideolojisi yönteminde işçi ve köylü sınıfını aynı düzeyde sınıf kalkışmasının unsuru olarak görmüş bu sınıfları bir proleterya partisi önderliğinde ihtilâli gerçekleştireceğini önmüştür.

13- Proleterya ihtilâli doğrultusunda koşulların yurda her yanı da aynı aynı düzeyde olmadığını bazı kesimlerde bu şartların oluşmuş olmasına karşılı bazı bölgelerde ise sürdürölecek çalışmalarla şartlarını eğitim, biliçlendirme ve ajitasyon yöntemi ile olgunlaştırılacağını ifade dilmiştir.

14- Proleterya ihtilâli şartlarının var kabul edildiği bölgelerde silahlı faaliyetlerin başlaması ve buradan koşulları aynı düzeyde getirilen diğer yurt kesimlerine doğru yaygınlık kazanacağı belirtilmiştir.

15- Örgütsel faaliyetlerin köye ve kıra doğru olması bu merkezlerden hareketle şehirleri içine alan daha doğrusu istilaeden bir strateji iz-

16-Sıkı bir eğitim ve bilişlendirme aşamasından sonra hatta devrimci bilinçin var sayıldığı yerde de buna dahi ihtiyaç göstermeden kırılık alanlarda gerilla birimleri oluşturularak silahlı mücadelede bu askeri üniteler mahveri etrafında genişletilmesi giderek gerilla birliklerinin ve milis biçimindeki gayrimizami askeri güçlerin aynı amaçla düşük olarak birleşmesinden halk savaşının meydana geleceği köylere şehirlerde doğru kuşatma stratejisi sonunda kanlı proleterya ihtilalinin gerçekleştirileceği ifade edilmiştir.

17-Proleterya ihtilali döneminden sonra halk iktidarını güçlenen sosyalist rejiminin proleterya partisi önderliğinde kurulacağı ve Marksist Leninist düşüncenin bütün ilkelriyle Hâkim Kılınmasından sonra komünizm mutlu esigine gelineceği belirtilmiştir.

18-Türkiye Komünist Partisi Marksist -Leninist örgüt kendi ideolojisi yöntemindeki silahlı halk savaşı düşüncesine katkı ve yarar sağlamak amacı ile yurdun özellikle ~~güney~~ doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgelerinde etnik ayrılmacılıkçı fikirleri kışkırtacak biçimde görüşler ortaya koymuştur. Doğu ve Güneydoğu Anadolu'da yaşayan bir kısım Türk vatandaşların yurt oldukları ~~öze~~ sürülerek girişler kışkırtmalar sonunda elde edilecek potansiyelin Proleterya ihtilali düşüncesindeki potandan toplanmasının güç ve katkı sonunda daha etkili bir mücadeleye yönelceği hesap edildiğinde, özellikle yurt milliyeti adı altında bir görüş işlenmiş bulunmaktadır. Bu düşüncelerin ardında sırf etnik nedenlere dayanarak Doğu ve Güneydoğu Anadolu'da devrimci mücadelenin objektif koşullarının var olduğu ~~öze~~ sürülmüş ve buna dayanarak gerilla savaşı ünitelerinden gelişecek silahlı mücadelenin bu bölgelerde öncelikle başlatılması istenmiştir.

TKPML örgüt kurucularının çalışma alanları bulunan doğu ve güneydoğu Anadolu bölgesi Marksist-Leninist hareket bakımından attettikleri önem ve kendi ihtilâlcı kalıksmalarını tarihe mal olmuş eseri isyan olaylarıyla tahrike kalkmaları ve bunu ele alarak kışkırtıcı bir bilinç yaratarak meşru devlet güçlerinin üzerine gitmekte kararlılık sağlamak amacıyla uygulama bakımından söz konusu bölge pilot bölge olarak seçilmiş ve özen gösterilmiştir. TKPML örgütünü bu seçime ve suç konusu olaya götürmek neden ve gelişmelere iddiahamemiz 133 ve 146 ncı sıralarında etraflıca yer vermiş bulunuyoruz. Buna göre örgütün yurt milliyeti düşüncesi üstüne oluşturdukları yargı ve hareket yönetimi enternasyonal Marksist-Leninist düşüncenin bölme ve kolayca hâkim olup yıma taktığı ve strateji ile ilgili olup, aynı görüşü ufak tefek farklarla diğer Marksist-Leninist örgütlerde potansiyel kaynağı olarak görmişlerdir. Hatta bu konuda dış kaynaklı yıkıcı ve tehditçi örgütlerde bile aynı çizgide ittifak temin edilmiş görülmektedir. Böylece Marksist-Leninist yöntemdeki düzeni parçala ve yıma düşüncesini ele alarak bölücülerden yana görünmüş-

ler ve onları sözde oluşculuk mücadelesi çizgisine iterek iş birliği yapmış yıkıma katılmalarını sağlamışlardır. Marksist-Leninistlerle birlikte iş birliği yapıp yıkıma katılıp yıkıldıktan sonra parçala düşüncesi beyamel-misel komünizmin bütün saldırı alanlarında uygulanan bir stratejisinden başka bir şey değildir. Bu değil ulus olma hakkı, kişilerle insanca hak ve özgürlük tanımama, kişi hukukundan hareketle onu en geniş biçimde istisna ederek yok eden komünist rejimin modeli çokca görülmüş aldatmacasıdır. TKPML örgütü düşünceleri, başka bir örgüt safları içerisinde ayrılacalıkçı görüşler olarak ortaya çıkmış ve kendisini oluşturacak hizipçi bir aşamadan sonra daha önceki yıkım örgütleri bilinç ve teorisi de içinde taşıyarak müstakil müstakil bir örgüt görüş ve düşüncesi biçiminde belirmiş bulunmaktadır.

TKPML örgütü görüşlerini yansıtan tez, eleştiri ve notlara bakıldığında, kendilerinden önce var olanı ve izleneni eleştirmek, olması lazım geleni kendi görüşleri çerçevesinde göstermek ve önerilen yöntemde ısraya geçmek şeklinde bir diziye rastlamaktır.

TKPML gelişimi ideolojiyi, amaç strateji ve hareket yöntemi olarak bütününü kendisini belgesel olarak ortaya koymaktadır. TKPML hareketi içerisinde oluşturulan ve düşünceler etrafındaki kadronun ne olacağı konusunda ayrılık sürtüşmesinden itibaren hareketin öncüleri tarafından ele bir alınmış konudur.

TKPML KADROSU :

Hareketin öncüleri olan doğu ve güneydoğu Anadolu Bölge Komitesi üyelerinin kendi çalışma alanları içerisinde oluşturdukları alt komite ve sempetizanlardan meydana gelen bir çalışma kadrosuna sahip oldukları kuşkusuzdur. Ancak ortaya sürülen ve TKPML düşüncesini yönlendiren fikirleri daha geniş bir kadroda kabul görmesi ve etkili olması gayeretleriyle sürdürülmüştür. Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgesinde başlatılan ayrılık hareketi düşüncesi yayımlarla birlikte TİİKP örgütünün bütün kadrolarıyla malum olmuştur. Böylece TİİKP yöneticilerinin fikirleri ve ayrılık hareketi öncülerinin fikirleri şeklinde mukayeseli bir düşünce tercihi ortamı yaratılmıştır. TİİKP'nin faaliyet göç terdiği ve ilişkisi olan her alanda aynı durumla karşı karşıya kalmış olduğu görülmektedir.

TKPML oluşumuna yönelik hareketin ayrılıkla kesinlik kazanmasından sonra , bu hareketin öncüleri İbrahim KAPKAYA, Mazaffer OHUÇOĞLU Ali MİRCAN ve Ali TAŞYAPAN herşeyden önce kendi çalışma alanları içerisinde kadrolara tutunmaya ve onları kendi saflarında mufahaza etmeye çalışmış bulunmaktadırlar. Çünkü yeniden kadrolanmanın yaratacağı güçlüklerin yanı sıra yeni kadrolara sağlanması gerekli olanakları bakımından ve koşulların olumsuzluğunun dikkate alındığı şüphesizdir.

Bu düşünceyle, Silvan'dan kısmen Diyarbakır, Malatya ve Tunceli bölgesinde mevcut kadroları ve yeni görüşleri onlara benimsatici nitelikte bir takım

kim çalışmalara gidilmiştir. Ayrıca İstanbul bölgesine dönük olarak ta yeni bir kadro çalışmasına gidilmiş, özellikle Şafak Örgütü'nün ihtilaleci gençlik birliği üyeleri arasında adam kazanıcı bir seri faaliyetler sürdürülmüştür.

İddianamemizin 40-50 sayfelerinde sözü edildiği gibi, yapıldı kadro çalışmaları sonunda :

1-Siverek ve Diyarbakır bölgesinde Şafak Örgütü zamanında kadrolanmış üyelerden Seyithan DOKAY, Ali TURAN, Fatma ERZ, Celal ERDOĞMUŞ, Ramazan BALPETER, Bayram LAÇIŞ, Abdurrahman ERKİN, Bekir EROL ve son olarak Hamza OGUZER'in TEPML Örgütü kadrosu ve bilinçine alındığını görmekteyiz. Bu üyelerin kadro genişletme çalışmalarına Örgüte yeni bir takım katılmaları sağladığını görmekteyiz. Örneğin Yusuf ERNEZ ve Mehmet ÇIPLANLI gibi üyeler sonradan Örgüte fikir ve fiil olarak dahil olmuş militan durumundadırlar.

2-Tunceli bölgesinde önce İbrahim YAPKAYA'nın oluşturduğu daha sonra Muzaffer ORUÇOĞLU'na bıraktığı militan ve sempetizan kadronun korunmasına da özen gösterilmiştir. Nitekim İddianamemizde ayrıntılı olarak değindirmiştiğimiz gibi TEPML hareketi liderlerinin Şafak Örgütü'nün tasfiye edilmelerinin hemen akabinde Nisan 1972 içerisinde ayrılık toplantısı namı ile bir toplantı icra edilmiştir. Bu toplantıda Şafak ÖRGÜTÜNDE ayrılma nedenleri yüzeysel olarak şafak yönetimini suçlar biçimde ortaya koymuştur. İddianamenin 57-58 nci sayfalarında bu hususa ilişkin olarak sanık ifadelerine atfen ileri sürdüğümüz gelişmeyi aynı tekrar ederiz. Ayrılık toplantısı sonunda ve onu izleyen günlerde Ziya AYDIN, İsmail ERDOĞAN, Mehmet ÇİÇEK, Süleyman YEŞİL, Baki İŞÇİ, Musa SOĞUT, Hayerettin İPEK, Ali Haydar YILDIZ, İbrahim Halil AFYOL, Hüseyin AÇIKGÖZ, Hüseyin TEKİN ve Düzeli AYDOĞMUŞ'un TEPML hareketi içerisinde yer aldıklarını görmekteyiz. Esasen olaylar bölümünde sözü edileceği gibi bu bölgede girişilen eylemlerle ve bu eylemlerde görev alan ,yardımcı olan kişilerle isimlerini belirttiğimiz kadro kendisini çizmekte ve teyid etmektedir.

3-Malatya bölgesindeki kadronun esasen bölge yöneticilerinden oluşması çalışmalarını kırsal alanlarda hemüz yaygın bir safhaya gelmemiş olması gibi nedenlerle bu bölgede çalışmalar yapan üyelerden Ali MERCAN ve Ali TAŞYAPAN'ın dışında faaliyetleri ile etkinlik gösteren ve isim yapan başkaca isme rastlanmamaktı. Fakat Malatya Bölgesi içerisinde adam kazanmaya yönelik bir takım çengel çalışmaları yapıldığını görmekteyiz. Özellikle Şafak Örgütü'nün Filistin Gerilla Örgütleri ile kurduğu ilişkilerle Malatya ,Gaziantep, ve Siverek kesimleri geçiş ve kolaylıklar sağlama noktaları olarak seçilmiş ve bu bölgede Ali MERCAN ve Muzaffer ORUÇOĞLU'nun etkili hizmetleri geçmiş bulunmaktadır. Bu itibarla Filistin Gerilla Örgütleri cephelelerinde bulunan Şafak Örgütü üyeleriyle kurulacak yeni oluşuma yönelik diyalogun kurulmasında Ali Mercan'ın görev aldığı görülmektedir. Bu amaçla bir kaç kere Filistin gerilla Örgütlerini Ali MERCAN'ın ayrılık hareketi ve buharın bölgesel ürünleri hakkında Filistin'deki arkadaşları ile bareber tartıştıkları ve adam kazanmaya yönelik gayretlerin ortaya konduğu anlaşılmaktadır. bu konuda olduğundan ziyade

yaygınlık elde edildiği şayialarına ve bunun bir takım reaksiyonlarına ayrılık dönemi ilişkin açıklamalarımızda yer vermiştik Malatya, üssü esas alınarak yürütülen çengel çalışmalarının bir sonucu olarak Şafak Örgütü namına Filistin gerilla örgütlerine giden Cem SOMER'in dönüşünde birlikte geldiği arkadaşları ile beraber TKPML kadrolarına girmiş olması keza Mümtaz ÇELTİK'in Filistenden gelerek TKPML kadrolarına dahil olup bölgesel çalışmalara geçişi olumlu gelişmeler olarak kendini göstermektedir.

4-Tunceli ve Malatya-bölgesinden bir ara İstanbul'a gelerek teorik derlemelerde bulunan İbrahim KAPKAYA'nın Mayıs 1972 Temmuz 1972 ayları içerisinde yeni örgüt görüşlerini yayınladıktan sonra, TİKP'nin gençlik kesiminde görevli militanları ile ilişki kurduğu anlaşılmaktadır. Bu aşamada Aslan KILIÇ, Hikmet ŞENSES, İrfan ÇELİK ve Meral YAKAR'la görüşen İbrahim KAPKAYA bu kişiler üzerinde etki sağlayarak kadro genişletmesi çalışmalarına girişmiştir. Adı geçen örgütçü militanlar aracılığıyla yürütülen yeni örgütleniş görüşleri benimsetme ve propaganda çalışmaları sonunda, giderak ihtilalcı gençlik birliği üyelerinden Muharrem ÇİÇEK, Yalçın BÜYÜKDAGLI, Ömer İNCE, Cafer ŞEN, Murat AYDIN, Davut KURUN, Muhsin CANIY, Yılmaz KARAFİÇ, Güner ALYOÇ, Futsiya BOZOKLAR ve Zaya BOZOKLAR TKPML kadrolarına kazandırıldığı görülmektedir. İstanbuldaki son aşamada Nezihe NAHAR, Alpaslan ÖZTÜRK, Ayşe İSMAIL, İzzet OGUZ, İbrahim GÜLGEÇ ve Adnan KÖLE ile bunların çevrelerindeki bazı militan ve sempeti zunlarında TKPML örgütüne yönelerek ilerki günlerde görev alır bir duruma getirildikleri anlaşılmaktadır.

Mayıs 1972-Temmuz 1972 tarihleri arasında Tunceli, kırsal Diyarbakır, Siverek, Malatya ve İstanbul bölgesinde girişilen oluşum ve kadro faaliyetleri neticesinde TKPML örgütünün daha önce önerilen görüşler doğrultusunda çatısı ortaya çıkmış olmaktadır. Daha ayrıntılı bir çalışma aşamasına girmeden önce örgütün stratejisi ve hareket yöntemi defaatle dikkat çekilmiş ve bu konu ayrılma sebepleri olarak kendini göstermiştir.

Halk-savaşı düşüncesine dönük olarak silahlı mücadele hareketi neşnen veren bu görüşlere esasen örgüt oluşumu devresinde teorik ve pratik olarak yer verilmiş silahlı mücadeleye ağırlık kazandırma düşünceler neden ve yönelik olduğu sonuçları da kapsayacak biçimde işlenmiştir.

- Derli toplu olarak nazar atfetmek bakımından şubat kararı genelgesinin bir-bölümünde ele alınan ve adeta hareket yasası haline getirilen yoldaşlara başlığı altında ilkeler şu surette sıralanmıştır.

1-Bulundugumuz bölgedeki gerçek durumu halkın silahlı mücadelesi açısından araştırın ve inceleyin. Gerçek durum teshit etmesek, hayal alemi de gezariz ve Marksist-Leninist bir siyaset uygulayamayız

2-Halkın silahlı mücadelesi hedeflerini somut olarak teshit edin bu hedeflere karşı mücadele için somun planlar geliştirin.

3-Bölgenizdeki öjitasyon çalışmasını bu hedeflerde yoğunlaştırın

İş halk yığınlarının kin ve nefretini bu noktalara yoğunlaştırma saldırı-
defini mümkün olduğu kadar daraltma ve düşmana karşı en geniş ittifakı
sağlamaya çalışma ajitasyon görevini silahlı mücadele şartlarında yürütebi-
lecek bir yayma dağıtım şebekesi örgütleyin.

4-İşçi köylü ve gençlerin en bilinçli cesur ve fedakar kesimleri
silahlı müfrezelerle örgütleyin. Bu örgütlenme kâğıt üzerinde olmasın der-
hal somut görevler verin partinin tüfeklere kumanda etmesini sıkı sıkıya uy-
gulayın

5-Silahlı müfrezelerin askeri eğitimini örgütleyin Askeri eğitim
birinci derecede halk savaşının askeri stratejisi ve taktikleri üzerinde
özellikle gerilla savaşı konusunda yoğunlaştırmalıyız. İkinci olarak çeşitli
silah ve gereçlerin kullanılması bakımı tamiri ve inar edilmesi öğretilmeli-
dir. Bununla beraber savaşın esas olarak savaşıarak öğrenileceğini unutmama-
lıyız halk savaşçıları silahlı mücadele içinde ustalaşacaklardır.

6-Cephane ve silah sağlanması için çalışmalara hız verin sila-
h konusunda şehirleri bel bağlama eğilimi yok etme ve özel önem verir. Şehirlerde
bulunan paramarlarla silahı düşmandan sağlayacağız işçi köylü yığınlarına daya-
rak ve güvenerak silahlanacağız.

7-Cephane ve silah depolamak ve gizlemek için yerler tesbit edi-
lir cephane ve silah nakli görevlerini teşkilatlayın Halkın tek bir kuruşuna dah-
liyi şekilde muhafaza edilmeli asla düşmana kaptırılmamalıdır.

8-Silahlı mücadele şartlarında işleyebilecek şekilde irtibatla
sağlamlaştırın.

9-Gizli çalışmayla ilgili bütün tedbirleri yeniden gözden geçi-
rilmeye halkımıza ağır verebilecek hatalı ve zayıf yanlışları giderin Bürokrasi alışkan-
lıklarını en gizli tutulması gereken şeylerin yazılı olarak mufakaas edilme-
si gibi burjuva davranışlarını yok edin gizlilik hali silahlı mücadele birinci-
liklerimizdir Gizliliğe aykırı bir şey uygulanamaz.

10-Halkın sınıfların silahlı kuvvetleri içinde yoğun bir çalışma
girişin bu hem onları bölmek hemde silah cephane araç ve gereç sağlamak ayrı-
naber toplamak yönünden , son derece önemlidir.

11-Halkın sınıfların silahlı güçleri hakkında bilgi toplayın den-
mek suretiyle TKPML örgütünün silahlı mücadele yöntemindeki stratejisi
silahlı halk savaşını başarılı düzeye getirecek esasları ortaya koymak
bunu izleyen örgütsel faaliyetler ve gelişmeler silahlı halk savaşı ve
mücadele giden yollar olarak işlenmiş ve her şey silahlı mücadele ana milve-
strafında organize edilerek görev kadrolanmasına ve bunu takiben de devrili
ve özlenen silahlı eylemlere aynı rota izlenerek geçilmiş görünmektedir.

TKPML örgütünün yaslandıkları Marksist-Leninist ideoloji ve
Maoist uygulama yöntemindeki düşüncelerin tez ve eleştiriler halinde peş-
peş

../..

S. 41

ortaya sürdürülmesi hem bu fikirlerin öğrenilip anlaşılmasına hemde örgütlenme bakımından zaman kazınması böylece eski kadrolardan kimin neyi benimsediği ve kimin neyi benimsemediği ayrımı yaratacak bir tartışma ve karşılaştırma olanağı çıkarttığı anlaşılmaktadır. İşte bu aşamada öncü kadroların belirlenerek, daha geniş alanda ve ölçüde yayılma faaliyetlerine geçme hazırlıklarının yapıldığını görmekteyiz. Esasen TKPML hareketi başladığından beri mevcut kadronun yettiği ölçüde boş tutulmaması, belirli kesimlerde teşkilatlanma çalışmaları yapması ön prensibiyle hareket etmiş ve böylece yeni görüşleri etrafında gelişme sağlamış bulunmaktadır.

TKPML'nin TEŞKİLAT VE KADRO GELİŞİMİ :

TİİKP saflarında iken başlayan TKPML hareketi giderek fikir ve faaliyetleri ile yeni bir illegal parti bünyesini kazandıktan ve etrafına eski yoldaşların toplandıktan sonra çeşitli bölgelerde sağlanan militan desteğinin varlığı ile hareketin öncülleri tarafından vücut bulmuş sayılarak daha geniş ve iddialı bir çalışma dönemine girilmiştir.

Çünkü silahlı halk savaşı yönetimdeki düşünceler Doğu ve Güney Doğu Anadolu Bölgesi ve İstanbul kesiminde taraf bulmuş ve kabul görmüş, örgütün eski yoldaşları TKPML hareketini Şafak hareketinden daha olumlu ve tutarlı olduğunu ifade ederek TKPML kadrolarında yer almışlardır. TKPML hareketi öncü yöneticileri durumunda gözükken İbrahim KAYPAKAYA, Kuzaffer ORUÇOĞLU, Cem SÖMEL, Aslan KILIÇ, Ali TAŞYAPAN, Ali MERCAN ve Kadir diye anılan ancak gerçek kimliği hala tesbit edilememiş bulunan kişilerin oluşturduğu üst kadro, elde mevcut ve varsayılan militanları da göz önüne alarak bütün Türkiye'yi kapsayacak şekilde bir teşkilatlanma ve kadrolanma çalışmasına geçmişlerdir. Bu çalışmaya İstanbulda yapılan bir toplantıdan sonra geçildiği anlaşılmaktadır. Nitekim Aslan KILIÇ bu toplantıyı kısmen itiraz etmektedir.

Bu toplantıda partinin ortaya sürdüğü görüşlerin ne ölçüde benimsendiği ve özellikle İstanbul, Tunçeli, Malatya, Diyarbakır, Sivas ve kısmen Gaziantep'te girişilen faaliyetlerin örgüte kazandığı sayı ve kişiler üzerinde durularak elde mevcut kadroların boş tutulmaması temel ilkesinden hareketle yurt ölçüsünde bir teşkilatlanmaya gidilmiştir.

Yukarıda da ifade ettiğimiz gibi TKPML örgütünün keskin hatlarıyla ortaya çıkması ve bu örgüt tarafından belirli kadronun kümelenmesi ve bunların daha ileri aşamaya yönelek ortak ittifakı ve kararlılığı Mayıs 1972- Temmuz 1972 ayları arasında sürdürülen yoğun ve çok yönlü faaliyetlerle gerçekleştirilmiştir.

Bunun sonucu olarak İbrahim KAYPAKAYA İstanbulda yaptığı son istişarede ve güzden geçirmeden sonra Aslan KILIÇ'la beraber örgütün kuruluş ve teşkilat şemasını düzenledikleri ve elde mevcut kadroları bu kişilerin önceki çalışma alanları içersine yerleştirerek yettince ve güvenceleri ölçüsünde bölgesel görev bölümü yaparak, bu yöntemde gelişme sağlamak istedikleri ve söz konusu teşkilat kuruluşu izinde hareketi ka-

rarlaştırdıkları anlaşılmaktadır.

Aslan KILIÇ'ın evinde ele geçen ve 10 numaralı klasörün ilk sırasında bulunan teşkilat kadrosu isimli ve kısmen görev dağıtım-
lı el yazması liste ile sanıkların birbirini tamamlayan bu dönemde-
ki çalışmalara ilişkin hazırlık beyanları kısmen duruşmadaki ket-
mediçi ifadeleri bu iddiamanın kanıt sağlayan delilleridir.

"Öz konusu teşkilat şemasının taslak olduğu görüldü öne sür-
ülmekte ve bu konuda henüz uygulamaya geçilmediği davanın yönetici
sanıkları tarafından duruşmada ifade edilmiş bulunmaktadır. Bu iddia
herşeyden evvel örgütün bölgesel çalışma esasına paralel olarak gös-
terilen faaliyetlerle ortaya çıkan eylemlerle çelişkilidir. Çeşitli
bölgelerde saptanan ve TKPML eylemi olarak delilleri ile birlikte
sunulan eylemler ardındaki faaliyetler ve patlama olaylar vukuunda
kadarki aşama çalışmaları teşkilat şemasının belli kesimlerinde ger-
çekleştirilen uygulamadan başka bir şey değildir. Fakat şurası da
bir hakikatki teşkilatlanma ve kadrolanma esasında ön görülen ve
ayırma tabi tutulan bölgelerin hepsinde faaliyete geçilememiştir.
Bu esasen örgütün kadrosunun yarattığı bir yetmezliktir. Bölgesel
esasa göre teşkilatın tamamlanması ve bu şemadaki bölgesel ayırmanın
örgütsel faaliyette temel teşkilat kabul edilmesi giderek gerçek-
leştirilmeye gayret edilen bir amaç şeklinde kendini göstermektedir.
Biz iddianamemizde uygulamaya konmuş bölge ve kişilerden söz ettik.
Bunlar örgütün öncü ve teşkilatçı kadrolarıdır. Elde mevcut güveni-
li kadronun uygun görülen ve esasen eski çalışmalarla tecrübeleri
bulunan alanlarda derhal faaliyete geçirildiği değil teşkilat şeması-
nın, eylem ve saptanan faaliyetlerinin ortaya koyduğu bir sonuçtur.

Bu itibarla teşkilat şemasının örgüt bakımından geçerli-
liği ve uygulama hayatıyeti vardır ve mevcut tatbikat bunu bütün ay-
rıntlarıyla ortaya koymaktadır.

İddianamenin 147-150 nci sayfelerinde sözü edilen teşkilat
kadrosunu belirleyen şema örgütsel ilişki ve faaliyet bakımından
Türkiye'yi 8 bölgeye ayırmaktadır. Her bölge mahalli irtibat ve
özellikler itibarıyla kendi büyüklüklerine göre tali bölgelere ay-
rılmaktadır. TKPML hareketinin öncü kadrosunun yaptığı oluşum çalış-
maları sonunda bünye kazandığı görülen örgüt merkezîyet esasına gö-
re ve izli çalışmanın zorunlu sonucu olarak hücre biçimindeki çalış-
ma üniteleri ile yönetim düzenine bağlanmıştır. Diğer ülkelerdeki
illegel komünist örgüt modellerine uygun olarak yapılan teşkilatlan-
ma hazırlık döneminde koordinasyon komitesi olarak nitelenen öncü
teşkilatta merkez kadroyu oluşturmuş görülmektedir.

Teşkilat şemasında merkez kadro ve diğer bölgeler üzerinde
belirlenen takma isimler, hazırlık soruşturmasında önemli üzerinde
durulmuş ve aydınlatılmağa çalışılmış bir konudur. Gizli düzeyde
örgüt çalışmaları içersinde deşifre ol-

namak bakımından takma isimler kullanıldığına öteden beri tanık olu-
muş ve esasen bu ilke TKPML Örgütünün koyduğu prensiplerden bir tanesi
olarak belirmiştir. Çeşitli çalışma alanları içersinde girişilen yakala-
ma ve sorgulama faaliyetleri sırasında, bir çok takma isimler ifade edil-
miş ve bunların kimler olduğu gerçek isimlerinin ne olduğu ayrıntılı ola-
rak sorulup tesbit edilmiştir. Giderak Örgütün yönetmenleri oldukları anla-
şılan militanlar da ele geçtikçe örgüt içersinde faaliyet gösteren takma
adlı militanların gerçek kimlikleri soruşturulmuştur. Bütün bu bilgilerin
karşılaştırılması ve bütünleştirilmesi, sonucunda, hemen her militan örgüt
içersindeki takma adının ne olduğu aydınlığa kavuşmuştur. Hatta çeşitli
çalışma alanlarında değişik isimler kullanan militanların dahi aynıyeti
ve ayrılığı sıbhatle ve isabetle tesbit edilmiş, aynı konuya ilişkin bir
çok yönetici ve sorumlu mevki olan sanığın beyanları birbirini teyit ede-
rek, her türlü kuşkuyu ortadan kaldıracak bir berraklık sağlamıştır. TKPML
soruşturmasının özellikle son aşamasında bütün örgüt üslerinin ve yönet-
men militanların pek kısa süreyle ele geçici ve örgüte ait her türlü yayın
ve araçın, silah ve cephanenin suç mahallerinde yakalanması inkarı imkansız
kılan bir çöküntü ve çözüme sağlamıştır. Ele geçen deliller karşısında
konuşmanın veya konuşmamanın etkili olmayacağını gören sanıklar maddi de-
lillerin doğrultusunda en geniş açıklamaları yapmışlardır. Ancak bütün bun-
lar ve normal seyir duruşma safhasında zorla kabul ettirilme şeklinde ifa-
de edilmiştir. Her hangi bir isim Hasan olmuş, Hüseyin olmuş ne anlamı var.
Soruşturma makamları niçin herhangi bir ismi empoze etmek gayretine düşsün-
ler. Ortada bir gayret varsa bu gayret daima gerçeği bulma ve doğruyu tes-
bit etme çabasından başka bir şey olmamıştır. Bu itibarla iddianamenin
148 nci ve müteakip sıralarında kadroya ilişkin olarak verilen gerçek
sanık isimleri tamamen doğrudur ve gerçeğin çok yönlü teyit edilmiş ifa-
desidir. Bunun içindirki, Merkez Komite ve çeşitli bölge ve tali bölge komi-
teleri üyeleri olarak iddianamenin 148-150 nci sırasında takma isimleri
karşılığı gerçek isimleri yazılı kişilerin adı geçen yerde görev aldıkları
kuşkusuzdur. Esasen çoğunlukla bu kişilerin filhal anılan bölgelerde örgüt-
sel görev ifa ettikleri sıralarda ele geçmiş olmaları karşısında örgüt
teşkilatı omurgasının listesi belirlendiği doğrultuda olduğunu bütün açık-
lığıyla göstermektedir. İddianamenin deha ilerki bölümlerinde ise bundan
sonraki, yeni ; temel teşkilat tesbiti sonraki gelişmeler ve kadrolanma-
lar ile takma isimler konusunda aynı durum söz konusudur. Di er bir deyimle
örütün teşkilat ve kadrolanmasına ilkin iddianamenin yeteneği düzeyde bakma-
ya imkan yoktur. Çünkü müteakip gelişmelerde, artanan bölge esasına göre
çeşitli alanlarda militanlar sevk edilmek suretiyle teşkilatlanmada ön-
görüldüğü şekilde bütünleşme sağlanma gayretleri süregelmiştir.

Tanık anlatımlarından ve diğer delillerden elde edilen sonuç
nazaran teşkilat kadrosunda bir kısım isimlerin işaret edilen bölgelere
sev-

kedilemediği anlaşılmaktadır. Bunlar tesbit edebildiğimiz kadarıyla Ömer İNCE (Şefik), Cafer ŞEN (MEHMET), Aslan KILIÇ (SEYİT), Muhsein CANIK (HAKKI), Güner ALAKOÇ (ŞERKEP), isimli militanlardır. Ancak tayin edilen bölgeye sevkedilmeyen bu sanıklar, bulundukları kesimlerde örgütsel görev yüklenmişler veya değişik bölgeye sevkedilmişlerdir. Böylece Aslan KILIÇ daha ileri tarihlerde gitmek üzere İstanbul'da, keza Muhsein CANIK ve Güner ALAKOÇ'ta İstanbul Bölgesinde çalışmalarına devam etmişlerdir. İrfan ÇELİK, Alparslan ÖZTÜRK'le beraber Malatya bölgesine geçmiş ve burada oluşturduğu militan çalışma kadrosuna daha sonra iltikatlara olmuştur.

Bu duruma nazaran sözünü ettiğimiz teşkilat kadrosu şemasında belirtilen ve olayların doğruladığı sonuca nazaran ; TKPML Örgütünü merkez komitesi Ali MERCAN (HASAN), Ali TAŞIRAN (CEMAL), Kadir (ALMANYA) DAN GELİN), Muzaffer ORUÇOĞLU (Hıdır), İbrahim KAYPAKKAYA (HAMZA), Cem SOMEL (ABBAS), ve Aslan KILIÇ (SEYİT)'ten oluşturduğu kuşkusuz bir şekilde anlaşılmaktadır.

Merkez komite üyeleri Örgütün başarısı bakımından üst düzeydeki görevle yetinmiyerek eski çalışma alanları içerisinde bölgesel komite başkanlık ve üyeliklerinde vazife almışlardır. Bu cümleden olarak Muzaffer ORUÇOĞLU kendi çalışma yöresi olan Doğu Anadolu Bölge Komitesinde, keza Ali TAŞYAPAN Doğu Anadolu Bölge Komitesinde, Aslan KILIÇ ve Cem SOMEL'de İstanbul Bölgesinde görev yüklenmişler ve bu görevlerini ele geçtikleri ana kadar sürdürmüşlerdir. Bölge komiteleri takma isimleri kadrolarında yer alan Devut KURUN, Yalçın BÜYÜKBAĞLI, Ahmet Muharrem ÇİÇEK belirlenen bölgelerde görev almışlardır. Bunlardan Devut KURUN'un memleket irtibatı dikkate alınarak ve Tunceli Bölgesindeki çalışmalar gözönüne alınarak Örgüte iki yönlü yarar sağlanması amacıyla, tahsil gördüğü İstanbul ile görev aldığı memleketi olan Tunceli bölgesinde sürdürülen örgütsel faaliyetler içerisinde görülmüş, muhaberat ve koordine hizmetlerinde kendisinden yararlanılmıştır. Bundan sonraki kadro çalışmaları, Örgütün normal faaliyetleriyle birlikte ele alınmış ve gittikçe kadrolar genişletilmiştir. Esasen Örgüte yeni militanlar kazınma Örgüt amacını içeren ve onu güçlü kılan bir faaliyet olarak sayılmıştır.

TKPML Örgütünün kadro elişimi ile ilgili olarak iddianamesinin 151-155 nci sırasında yer alan açıklamalarda Şafak Örgütünden geçen TKPML saflarına katılımı sınırlandırma tedahül olduğu için birlikte utalaa edilerek bir izah tarzı izlenmiştir. Ancak yukarıda kesin olarak belirttiğimiz üzere Şafak ilişkisinden söz edilmeyerek TKPML kadrosu içerisindeki faaliyetleri değinmenin daha isabetli bir durum olacağı anlaşılmıştır. Bir kısım sanıkların Şafak Örgütü ve onun kuruluşu olan ihtilalci englik birliği ile olan ilgi ve irtibatları ortak amaç bakımından bir değişiklik göstermediği gibi, örgütsel faaliyetlerinin kesintisiz oluşu yönünden de ayrı izahata lüzum göstermeyen bir bütünlük yaratmaktadır.

TKPML Örgütünün teşkilat ve kadro omurgası belirlendikten ve bir

kısım üyeler filhal eski çalışma alanlarında görev aldıktan sonra, özellikle İstanbul Merkez Üssü kabul edilerek bir yandan bölgesel faaliyetler devam ederken diğer yandan yoğun bir genişleme çalışması içersine girilmiş görülmektedir.

Temmuz 1972 Ağustos 1972 tarihlerinde İbrahim KAYPAKKAYA, Aslan KILIÇ ve Hikmet ŞENSES'le örgütsel yayılma ve genişleme konusunda tam bir görüş birliğine vararak İstanbul Bölgesi içersinde diğer bölgelere kaynak sağlayacak biçimde yoğun bir çalışmaya geçmişlerdir. Öncelikle örgüt görüşlerini yansıtan metinlerin çoğaltılıp daha geniş çevrede yayım ve propagandasını sağlamak ve faaliyetleri gizli düzeyde yürütmek için değişik semplerde üstler kurulmuştur. Aynı günler içersinde çalışmalara Filistin'den Malatya yoluyla İstanbul'a dönen Cem SOMEL'de katılmıştır. Keza bu dönemde sonra da Malatya bölgesine gönderilen İrfan ÇELİK te çalışmalara katkı sağlamıştır. Böylece Pendik'te ve Ümraniye de tutulan evlerde 2-3 kişilik guruplar ve geniş irtibatlar şeklinde çalışmalar başlanmıştır. Her iki evde, Aslan KILIÇ, Meral YAKAR, Ahmet Muharrem ÇİÇEK İrfan ÇELİK örgütsel metinleri çoğaltmışlar ve bir yandan da İbrahim KAYPAKKAYA örgüt görüşlerini yansıtan yeni bazı metinler kaleme almıştır. Bu arada Hikmet ŞENSES Kazlıçeşme işçi kesiminde adam kazanma ve propaganda faaliyetlerine girişmiş ve aynı zamanda Güner ALAKOÇ'la beraber siteler semtinde örgüte yeni bir ev kiralayarak burada da üstlenme sağlamıştır. Ayrıca Meral YAKAR, İrfan ÇELİK ve Muharrem ÇİÇEK'in Pendik'te çoğalma ve yayım faaliyetleri ile kuşku yaratabilecekleri düşünülerek Siteler de, Murat AYDIN ve Meral YAKAR ikilisi yeni bir ev daha kiralayarak aynı tür çalışmalarını sürdürmüşlerdir. Keza Ümraniye semtinde ayrı bir ev daha kiralanmak suretiyle vaki olabilecek dikkatler dağıtılmaya çalışılmıştır. Aynı tarihlerde Muhsin CANIK ve İrfan ÇELİK Bağcılar semtine sığınmışlar ve Muratpaşa durağında bir ev daha kiralayarak İstanbul yöresindeki faaliyetlerde yeni bir gelişme yaratmışlardır. Belirli örgüt üstleri aracılığıyla gizli düzeyde sürdürülen yoğun faaliyetlerin sonucu olarak İstanbul kadrosu her geçen gün örgüte alınan yeni üyelerle artmış kazanmıştır. Özellikle Cem SOMEL, Aslan KILIÇ ve Hikmet ŞENSES'in sürdürdüğü çalışmalarla Şafak örgütü gençlik kuruluğu olan ihtilâlcı Gençlik Birliği saflarındaki hemen üyeler TKPML kadrolarına alınmıştır. Bu aşamada İstanbul bölgesinde sürdürülen adam kazanma çalışmalarında Yalçın BÜYÜKDAĞLI ile Ahmet Muharrem ÇİÇEK arabuluğu ve kaynaştırıcı bir rol oynamış gözükmektedirler.

TKPML'nin İstanbul bölgesinde sürdürüldüğü normal örgüt faaliyetleri yanı sıra örgütün gün geçtikçe genişleyen kadrosunda Temmuz 1972 Kasım 1972 tarihleri arasında şu üyelerin isim ve mesleki faaliyetlerine rastlanmaktadır. Daha önceki yönetici ve üyelerle beraber çalışmak lazım gelirse, İstanbul bölgesinde Aslan KILIÇ, Hikmet ŞENSES, Cem SOMEL, Ahmet MUHARREM ÇİÇEK, Meral YAKAR, Murat AYDIN, Davut KURUN, Yalçın BÜYÜKDAĞLI, Güner ALAKOÇ, İrfan ÇELİK, Alpaslan ÖZTÜRK, Kutsiye BOZUKLAR, Kaya BOZUKLAR, Ömer İNCE, Hayret-

tin ERALLAR, İsmet OĞUZ, İbrahim DÜLGEN, Nemiye HANAR, Zeki ŞERİT, Ayşe İSMAIL, ve Feriye SARIOĞULLARI'na Örgüte kazandırılan güvenilir elemanlar olarak bakılmakta ve bu kişilerin TEPEL Örgütüne hayatiyet kazandırdığı ve faaliyetleriyle yâna verdiği anlaşılmaktadır. Bunların ne surette partiye alındıkları ve hangi ilişkilerle kurulduğu hususlarına iddianamede yer verilmiştir. Eksen Örgütü amacına dönük bireysel çalışmalarıdır ki kendilerinin cesai sorumluluğunu gerektirdiğinden soruşturma kapsamı içerisinde alınarak faaliyetlerinden ayrıntılı olarak kişisel bilgilerinden söz edilmiş bulunmaktadır. Ayrıca bölgesel çalışma irtibatlarından yararlanılarak ve Örgüte kazandırılan yeni Üyelerin tavziye ve yardımlarıyla Kamer ÖZKAN, Hasan GÜLMER, Adnan KÜLE, Yılmaz KARAKOÇ gibi Üyeler Örgüte alınmıştır.

İstanbul bölgesinde sağlanan bu gelişmenin yanı sıra, Örgütün faaliyete sokulmuş bölgeleriyle olan irtibatı ve diyalogunda kesintisiz devam etmiştir. Tunceli kesiminde Muzaffer ORUÇOĞLU'nun sürdürdüğü bölge çalışmaları içerisinde eski kadro yerini muhafaza etmekle beraber biling düzeylerini eylem aşamasına kadar getirmiş gözükmektedirler. Bu bölgede çalışmalar yaz boyunca devam etmiş Merkez kadro irtibatlarıyla sayıları daima takviye görülmüş bulunmaktadır. Mayıs.1972-Kasım.1972 tarihi itibarıyla Örgütün Tunceli kesiminde Muzaffer ORUÇOĞLU yönetiminde şu militan Üyeler ve bunların bölge içerisindeki hücreli çalışmalarına rastlanmaktadır. Muzaffer ORUÇOĞLU etrafında kamelenen kadro Süleyman YEŞİL, Ali Haydar YILMAZ, Baki İÇÇİ, Hayrettin İPEK, Hüseyin TEKİN, Hüseyin AÇIKGÖZ, Musa SÖĞÜT, İbrahim Halil AKYOL, İsmail ERDOĞAN, Ziya AYDIN, Düzali AYDOĞMUŞ'tan oluştuğu gibi, Temmuz 1972 ortalarında Filistin Gerilla Örgütlerinden tavziye ile gelen Muntaz ÇELTİK katilime göstererek, Tunceli'nin Kuzey batı kesiminde Hasan GÜLMER'in rehberliği altında çalışmalara koyulmuştur. Örgütün bu kesimindeki faaliyetleri zaman zaman İstanbul'da gönderilen Üyeler aracılığı ile kontrol edilmiş ve bilgiler alınmıştır. Bu kişiler daha ziyade İstanbul'da Örgüte tesliyet göstermiş ve fakat memleketi olmama bilinci ve yakınlığından istifade edilmek istenen Üyeler olmuştur. Murat AYDIN, Davut KURUN-Hüseyin BOZKURT, Hasan GÜLMER, ve Kamer ÖZKAN bunların başlıcalarıdır, daha ileriki tarihlerde bölgenin yabancısına olarak irtibatçı görevi ile gelen Üyelerden birisi de Yılmaz KARAKOÇ'tur. Bu Üyelerin durumu kendisine verilen gö revde yerel değişiklik gösteren militan Davut KURUN'dur. Davut KURUN İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesinde okumakta ve aynı zamanda memleketi olan Tunceli ile irtibatı göz önüne alınarak kadrolanmada yeri Tunceli bölgesini olarak gösterilmiş bulunmaktadır. Davut KURUN'un Tunceli bölgesinde süreklilik içerisinde bir görev durumu tesbit edilememiştir. Bu nedenle iddianamede teşkilat geması açısından yeri belirtilmiş ve değişken görevleri sıralanmıştır. Bu militan her ne kadar Tunceli bölgesinde kalıcı bir görev ifa etmemiş ise de, teşkilat kadrosunda Örgüt yetkililerince belirlenen yeri itibarıyla.....

..//..

Örgüt hizmetlerindeki güvenilirliği ve kabul gören seviyesi böylece teşvil edilmiş olmaktadır. Öyle sanırız ki Davut KURUN tayin edilen bölgede kalıcı bir görev almaması durumunu sık sık öne sürerek yöneticilik sıfatını sürdürmeye çalışmaktadır. Ancak bu sanığın Örgütün diğer alanlarında ifa ettiği görev kendisine duyulan güveni boşa çıkarmayaacak ölçü ve geçnidedir. Bu hususta kişisel faaliyetler bölümünde ayrıntılı açıklama yapılacaktır.

Tunceli bölgesindeki faaliyetlerde bazı bilinçli çevrelerin desteği de kazanılmıştır. Bir bakıma bu destek Tunceli'deki gelişmenin çekirdeği sayılabilir. Çünkü Tunceli bölgesindeki Şafak dönemine raslayan ilk oluşunda Tunceli lisesi Öğretmeni Hasan İLTER'in Marksist-Leninist ideolojiyi benimseyerek ve bu konuda kendisiyle bağ kuran İbrahim KAYPAKKAYA ve Muzaffer ORUÇOĞLU ile ortak amaç ittifakı kurarak fikir düzeyinde yarar ve katkı sağlayacak çalışmalarda bulunmuştur. Hasan İLTER'in Öğretmen arkadaşı Kenan KASAR'ı da yönetici durumuna gelmemekle beraber aynı yörengede bir destek olarak görmekteyiz.

TKPML Örgütünün Siverek bölgesine dönük çalışmalarında Şafak dönemi den sonra kısa bir kesinti haline raslanmaktayız. Muzaffer ORUÇOĞLU bu bölgedeki hizmetleri ve oluşturduğu bir kadro bulunmakla beraber, Mart 1972 tarihi itibarıyla girilen bir kısım mevzi oylar ve faaliyetler sonucu Örgütsel bir çalışmanın varlığını açığa vurmuş ve buradaki Şafak Örgütünün mevcudiyeti ve faaliyetleri deşifre olmuştur. Şafak Örgütü soruşturması içersinde teker teker yakalanan militanlardan sonra Örgüt Muzaffer ORUÇOĞLU'nu ağır bir dille muamele etmiş bulunmaktadır. Bu sıralarda Muzaffer ORUÇOĞLU TİKP'le olan bağlar ayrıcalıklı düşüncelerle esasen kopma noktasına gelmiştir. Ve nitekim Siverek kesiminde fazla kalmayı yararlı görmiyerek Tunceli bölgesinde intikal etmiş bulunmaktadır. Her ne kadar Örgüt militanlarından bağlıcaları yakalanmış, Muzaffer ORUÇOĞLU bölgeden ayrılmış ise de, daha sürdürülen faaliyetlerin sonucu olarak geride sempatizan ve her an Marksist-Leninist yöntemde kanallı ve etkili bir kadro bulunmaktadır. Bu kadrolarda girişilecek yeni bir irtibat ve çalışma Siverek kesimindeki Örgütsel faaliyetlere yeniden canlılık kazandırılması düşünülmüş ve diğer alanlardaki ağırlık verilmiş görülmektedir. TKPML yöneticilerinin Siverek kesimiyle yeniden hareket sağlayan ilişkileri Temmuz 1972 başlarında sanık Seyithan DOKAY aracılığıyla kurulmuş ve gelişme sağlamıştır. Örgütün yayınları Hamza OĞUZER kanalıyla Siverekte Seyithan DOKAY'a gönderilmiş ve kendisi talimatlandırılmak üzere İstanbul'a çağırılmıştır. İstanbul'da İbrahim KAYPAKKAYA ile görüşen Seyithan DOKAY Örgütsel talimat ve önerilerle bölgeye dönmüş ve çalışmalara koyulmuştur. Bu dönemde Öteden beri Marksist-Leninist ideolojiye yakın görünen Fatma EREZ, Hafız MEHMET ŞAN, Şafak zamanında Örgütsel çalışmalara girişmiş Cemal ERDOĞMUŞ, Ramazan BALPETEK Bayram LAÇIN, Ali TURAN ile gerekli irtibat kurulmuş ve Örgütsel ittifak kısa zamanda sağlanmıştır. Siverek kesimindeki müteakip gelişmeler Seyithan DOKAY nihveri etrafında oluşum kazanarak, çalışmalar eylem düzeyine kadar olgunlaştırılmıştır.

TKPML Örgütünün Malatya kesimindeki çalışmaları Ali MERCAN ve Ali TAŞ-YAPAN tarafından girilen faaliyetlerle süreklilik göstermiştir. Malatya bölgesi TKPML hareketinin oluşum ve ilk gelişme merkezlerindendir. Bu itibarla İbrahim KALPAKÇI'nın Malatya ile ilişkisi kesintisiz olduğu gibi, ayrılık hareketi aşamasında Filitin tehditçi Örgütlerindeki unsurlarla olan irtibata bu bölgedeki çalışmalarla sağlanmıştır. Yukarıda sözü edilen deklarasyon ve dış irtibatlaştırmalar sonunda, yeni Örgüt gördüğünü ilk uğrak yeri Malatya bölgesi olmuştur. Ali MERCAN müteaddit defalar ayrılık hareketini benimsetmek amacıyla Filitin gerilla Örgütündeki unsurlara gitmiş ve ayrılık nedenleri bütün ayrıntılarıyla eleştiri ve tezleri doğrultusunda anlatmıştır. Bunun neticesi olarak, "Müntaz ÇELİK, Cem SOMEL ve beraberinde getirdikleri gerçek kişilikleri bilimsiyen yoldaşlarının talimat merkezleri Malatya olmuştur. Cafer ŞEN'de bu bölgede mahalde yakın bir takım çalışmalar yapmıştır. Daha sonraki günlerde Cafer ŞEN Gaziantep bölgesiyle ilişkin kurmuş ve Mehmet TATAR aracılığıyla Hacıoğlu Mah. Dügmeçiler sokaktaki tutmuş olduğu evde Örgütsel faaliyetlere girmiş ve baradan hareketle gelişme sağlamak istemiştir.

TKPML Örgütünün İstanbul ve taşrada oluşturdukları militan kadrolarla çeşitli faaliyet ve eylemlere girişmeleriyle değişik biçimde Örgütsel yapı belirginlik göstermiş ve bu yolda elde edilen tez, eleştiri, beyanname ve kararname türündeki belgeler ortaya çıkan çıkan hareketlere Örgüt yöntemine bağlı mana ve muhteva kazandırmıştır.

1973 Ocak ayı başlarından itibaren T.K.P.M.L. Örgütü faaliyetleri içerisinde sayılan çeşitli eylem veya yakalama operasyonlarından sonra Örgüt durumunda bulunan kişilerin ele geçmesi mevcut kadroya çekil-düzen verilmesine zorunlu kıldığı gibi yakalamalarla eksilen kadroların yerini doldurmak uğrunda da bir takım çalışmalara girilmiştir. Söz konusu dönemde Cem SOMEL ve bilahare Muzaffer ORUÇOĞLU Örgüt kadrolarının derleyip toparlanmasında ve yeni görevleri sevkinde müessir olmuşlardır. Özellikle bu dönemde İstanbul kadrosunda yeni isimler belirmiş ve bu militanlar T.K.P.M.L. Örgütüne faaliyetleri sırasında suç üssü ve suç araçlarıyla birlikte saptanıp ele geçirilmiştir. Faaliyetler bölümünde kendilerinden ayrıntılı olarak sözü edileceği üzere bunlar Bağcı GİRAY, Nizamettin KARAKOÇ, Ünsal ALANYA, Ayşe İSMAİL, Hikmet ANIK, Fikret SONER, Turan ÇETİNER, Adnan KÖLE, Naki ÖZGÜL, Mukaddes ERDOĞDU, İsmail ÖZBAY, Ali ŞENÇİ, Sami SARI, Mehmet Ali KILIÇ ve Binali ÇELİK, gibi isimlerdir. Bunun yanısıra asker kesiminden sağlanmak istenen dayanığın ilk olumlu sonucu olarakta Örgüte Üstegmen Gürsel GÖZEK ve Teğmen Kemal BAHAR alınmış ve bunların çevresindeki diğer bazı subay ve astsubaylar ile gerekli bağların kurulmasına geçilmiştir.

T.K.P.M.L. Örgütünün henüz hazırlık döneminde olduğu, faaliyete geçmediği yolundaki iddialar bir kısım sanık vekilleri ve lider sanıklar-

tarafından iddia edile gelmiştir. Herşeyden evvel ortada illâgal bir örgüt oluşunu söz konusu olup, faaliyete geçmeden legal belirtilerini ve şekil koşullarını yeraltı düzeyindeki bir silahlı örgüt biçiminden aramaya olanak yoktur. Mademki bu örgüt hazırlık döneminde ve oluşum kazanmış düzeyde, örgütün saptadığı ilkeler doğrultusundaki silahlı faaliyet ve eylemleri nasıl izah ve bertaraf ederler. Ortada doğru olan birşey vardır. Bu da T.K.P.M.L. örgütünün bütün yurdu kapayacak şekilde öngördüğü bölgesel çalışma dilimlerine göre 8 bölgede birden faaliyete geçmemiş bulunmalarıdır. Esasen biz hiç faaliyetin söz konusu olmadığı yer T.K.P.M.L. çalışmalarından söz söz etmiş değiliz. Ancak öngörülen diğer bölgelere yayılma çalışma ve çabaları gösterilmiş. Bölge esasına dayalı kadrolanma gerçeği gözden uzak tutulmamıştır. Yeter gerek militan sayısı gerekse diğer koşullar itibariyle imkan bulursa idi, öngörülen 8 bölge ve bu bölgelerin tali çalışma alanlarında da faaliyete geçileceği kuskusuzdur.

Binanaleyh, teori ve fikir olanak T.K.P.M.L. örgütü vardır, kadro ve militan itibarıyla T.K.P.M.L. örgütü vardır, faaliyet olarak T.K.P.M.L. örgütü vardır. ortaya getirdiğimiz dava dosyasındaki yazılı ve sözlü deliller bunu hiç bir tereddüde meydan bırakmayacak şekilde kanıtladığı gibi, reddi mümkün olmayan bazı teorik ve pratik belirtiler bakımından duruşmada dahi sanıklar yapılarına yetersiz gören ve daha ileri çizgide girişim özlemini yansıtan düşünceleri ile T.K.P.M.L. ve onun öngördüğü toplum düzenini bütün açıklığıyla ortaya koymışlardır.

T.K.P.M.L. örgütünün ortaya çıkışı ne bir raslantı ne de sanıkların iddia ettikleri gibi zorlamanın meydana getirdiği senaryo değildir. T.K.P.M.L. örgütü faaliyet ve eğilimleri ile kendisini çok kısa bir sürede açığa vurmuştur. Yeraltı düzeyinde faaliyet gösterdiklerini sanan ve zanla hareket eden militanlar kendi aralarında gizliliğin kurallarını tekrar ededursunlar normal ve meşru olan ölçülerin dışında su yüzüne çıkan her faaliyet ve hareketi değerlendirerek ve onun üstüne gidecek meşru devlet güçleri, çeşitli görev alanlarında durumunu kovuşturmuş ve görevin gereklerini en başarılı şekilde yerine getirecek teorik ve pratik yönleri ile T.K.P.M.L. örgütü ve yan kuruluşların bir bütün olarak ortaya çıkarmıştır.

T.K.P.M.L. VE YAN KURULUŞLARININ ORTAYA ÇIKIŞINDAKİ AŞAMALAR :

T.K.P.M.L. düşünçesi kendisinden önce T.İ.İ.K.P. örgütü içerisinde davamız yönetmen sanıklarının faaliyetleriyle şekil ve boyut kazanmış bir örgüt durumundadır. T.İ.İ.K.P.'nin en son unsurları Mayıs 1972 tarihinde ele geçirilmiş ve örgütün tüm üyeleri Sıkıyönetim kovuşturmasına uğramışlardır. T.İ.İ.K.P. örgütü soruşturması sırasında ele geçen belgeler ve bunu teyit eden önemli sanık beyanları, daha önce aynı saflarda bir kısım militanların görev alıp belirli meşinlerle örgütten ayrıldığı T.K.P.M.L. tami altında yeni bir örgüt oluşumuna gittiklerini ortaya koymuştur. Bu bilgi istihbarat sınırlarını aşan ve olay düzeyinde-

olması itibarıyla ,söz konusu yeniörgüt oluşumu ve bunun faaliyetleri hususunda ilgili makamlar sıkı bir kovuşturma ve izleme görevi içerisine girmişlerdir. Esasen mevcut olduğuna şüphe ile bakmadığımız bir kısım istihbari bilgilerle elde edilen diğer belirtiler ve delillere eklenince T.K.P.M.L. örgütü doğrultusunda ciddi bir kovuşturma kendisini zorunlu kılmış görülmektedir.

Dava konusu soruşturma boşutlarını meydana çıkaran T.K.P.M.L. ve onun faaliyet gerçeğini olayların tezahürüne göre açığa çıkışını dizisi belirli mihrak gelişmelerle olmuştur.

Hazırlık soruşturmasında önümüze gelen soruşturma evrakı ve deliller yönünde T.K.M.L. bütününü ortaya koyan mihrak gelişmeler şu dizi içerisinde belirlmiştir.

1-10 Ekim 1972 tarihinde Diyarbakır Eğitim Enstitüsü Öğrencilerinden sanık Yusuf ERNEZİN yatağının altında Milli Mesele ve Şafak Revizyonizm başlıklı bir metin ele geçmiştir.Söz konusu metnin ideolojik kapsamı dikkate alınarak konu Miktyönetim Komutanlığına intikal etmiş ve kovuşturma açılmıştır.Olay Sanığı Yusuf ERNEZ yapılan sorgusunda bu metni Hamza OĞUZER isimli bir arkadaşından aldığını ve milli Mesele isimli tezde dile getirilen görüşler doğrultusunda faaliyet gösteren bir örgüte mensup olduğunu ifade edip,okuyup aynı yolda kararını bildirmesi için kendisine Milli Mesele isimli tezi verdiğini ifade etmiştir.Kovuşturma konusu metin kapsamı ve ele alınan hususlar tamamen ideolojik bir düzeyde olup,Şafak örgütünde Kürkçü düşünçeye bakış açısını eleştirerek ortaya yeni bir görüş getiren dolayısıyla,yeni bir örgüt düşüncesini sorgıleyen kapsamı ve esasen Yusuf ERNEZ'in Hamza OĞUZER'in beyanına atfen bunu ifade etmesi,tek bir konuya bakış açısını yansıtan darlıkta da olsa yeni bir örgüt oluşumunun ilk kanıtıveren bu olaydan hareketle Diyarbakır bölgesinde kovuşturmaya geçilmiş ve bu yolda soruşturma maksatlarının daha dikkatli bulunmaları yolunda komutanlığın talimatına muhatap olunmuştur.Söz konusu gelişmenin mihrak adamı Hamza OĞUZER'in memleketi olan Erzinçana gittiği anlaşılmıştır ve hakkında çıkarılan komutanlık gözaltı yerine getirilmesi Erzinçan valiliğinden istenmiştir. Bu arada alındığı anlaşılan istihbarat bilgileri gününününe komutanlığa ve Diyarbakır Savcılığına ulaştırılarak doğrubir değerlendirme yapılmasına çalışılmıştır. Diyarbakır Miktyönetim Komutanlığınca arandığını öğrenen sanık Hamza OĞUZER,kendiliğinden Ocak 1973 başlarında Miktyönetim Komutanlığına teslim olmuş ve arada nedeni doğrultusunda hakkındaki kovuşturma kendisine bildirilmiş ve daha sonra Miktyönetim As.Savcılığıınca sorgusu yapılmıştır.

Sanık Hamza OĞUZER sorgusunda T.K.P.M.L. Örgütüne dönük ilişkilerini yer zaman ve ilişki kurduğu kişi isimleri veya takma isimleri belirterek açıkça beyan etmiştir.Özellikle Örgütün Uraniyede ki Üssterkezi,buradaki örgüt görüşlerini yayan yazın ve basın çalışmalarını ve kendisini İstanbul bölgesinde tanıştırıldığı kişileri bunların bulundukları yerleri açıklamış ve Örgütün

Diyarbakır kesiminde görev alarak bir takım çalışmalar yaptığı, Diyarbakır Savaş Eyalet ve Erzinçani kapsayan bazı ilişkiler kundugunu ifade etmiştir.

Sanık Hamza OGUZER'in beyanlarının arlamak ve bağlı bulunduğu örgüt ile ilgili noktaya ulaşmak bakımından, sorguyu takiben keyfiyet Sıkıyönetim Komutanlığına ulaştırılarak, İstanbul Bölgesinde keza Siverek bölgesinde bir kısım soruşturma yapılması gereği ifade edilmiştir. Buna takiben soruşturma makamlarınca Sıkıyönetim Komutanlığı emirlerine dayanarak Hamza OGUZER refakate alınarak mahallinde tahkikate geçilmiş olduğunu komutanlığın bu yoldaki emirlerinden öğrenilmiş olduk. Böylece, sanık Hamza OGUZER'in ifade ettiği gibi örgütün yönetmen sanıklarından Hikmet ÇENSES çalışma alanı Kızılıçeşmede yakalanmıştır.

2-Aralık 1972 başlarında Tunçeli bölgesinde TIKKO beyannamesi dağıtan sanık Baki İŞÇİ ele geçmiş ve bu soruşturmada Ziya AYDIN ilişkisi ve onu izleyen örgüt çalışması gereğini ortaya koyan bir takım ilişkiler öğrenilmiştir.

3-Tunçeli bölgesinde belirgin hale gelen yeraltı düzeyindeki örgüt faaliyetlerini en kanıtlayıcı ürünü olarak, 4 Ocak 1973 tarihinde Emniyet Müdürlüğü ve Emniyet Karakoluna atılan bomba olayları meydana gelmiştir. Baki İŞÇİ tarafından dağıtılan ve örgütsel bir kapsam taşıyan beyanname olayı ile, bomba olayının meydana geliş arasında bağlantıdan hareketle, mevzi görünümündeki bu olayların ardındaki örgüt ilişkilerini meydana çıkarma yolunda MİT, Emniyet, Jandarma görev dilimlerindeki soruşturma makamlarının koordine ve iştiraki ile yoğun bir soruşturma yürütülmesi sonucu, Tunçeli mihrakı olan Muzaffer ORUÇOĞLU, Süleyman YEŞİL, ve arkadaşlarından oluşan militan kadronun faaliyet ve ilişkileri su yüzüne çıkmış, bunlar ele geçen sanık beyanlarıyla billurlaşmıştır. Böylece 24. Ocak 1973 tarihinde Vartnik Operasyonu gerçekleştirilmiş ve buradan itibaren diğer patlama eylemlerin değerlendirilmesi yapılarak, aynı tür ve nitelikteki Darıkent, Marzgir ve Karakocan patlama olayları ile ortaya çıkan örgüt faaliyetleri arasında benzerlik ve bağlantılar kurularak gerçek menzilde bir soruşturma yöntemine ulaşılmıştır.

4-Siverek bölgesinde de aynı günlere raslayan patlama eylemleri de örgüt sel faaliyetler potasında kayıtlendirilmiş, sanık Hamza OGUZER'in Siverek ilişkilerindeki örgüt mihrakı olarak beyan ettiği Seyithan DOKAY'dan hareketle sürdürülen kanallı soruşturma, bu eylemlerinden örgütsel amaçla dönük olarak anlaşılmış ve bu yöntemde soruşturma derinleştirilmiştir.

5- 22 Ocak 1973 tarihinde Aslan KILIÇ'ın Meral YAKAR'ı birlikte kaldıkları Üraniye Atatürk Çavuşbaşı Caddesindeki evde tabanca ile ölümüne yol açması sırasında, Aslan KILIÇ'ın T.İ.İ.K.P. ilişkilerinden aranan bir kisse olduğunun anlaşılması suretiyle yakalanması ve bunu izleyen gelişme T.İ.İ.K.P. düşünce si teorik ve diğer kan ilişkiler olarak bütününü ile meydana çıkarmış ele geçen

Yazılı belgeler soruşturma yöntemine tutmuş ve buradan hareketle diğer yan ilişkilere ulaşılmaya çalışılmıştır. Aslan KILIÇ'ın özellikle sorgusunda beyan ettiği konular bütün ayrıntıları ile soruşturulmuş ve beyanlarının gerçek olduğu tezahürleriyle anlaşılmıştır.

6-Vartnik operasyonundan kaçan sanık İbrahim KAYPAKKAYA 26 Ocak 1973 tarihinde ele geçirilmiş ve İbrahim KAYPAKKAYA'nın T.K.P.M.L.Örgütü'nün baş yönetmeni olduğu gerçeği elde edilen bilgilerin ışığında kuşkusuz anlaşılmıştır. İbrahim Kaypakkaya kişisel ilişkilere dokunmaksızın T.K.P.M.L.Örgütü oluşumuna kadar geçen aşamaları sorgusunda bütün ayrıntıları ile ortaya koymuş ve bu doğrultuda diğer bilgiler mana ve muhteva kazanmıştır.

7-1973 Ocak ayı sonları ve Şubat ayı ortalarına kadar geçen zaman içerisinde İstanbul'un çeşitli kesimlerinde T.K.P.M.L., TIKKO, T.M.L.G.B. rumuzlu çeşitli bildiri ve beyannameler dağıtılmış bununla ilgili mahalli soruşturma makamlarının kovuşturma sonuçlarına delillerle yansıtan belgeler Sakıyönetim Komutanlığına intikal ederek Örgüt faaliyetlerinin topluca değerlendirilmesi yoluna gidilerek, Çalışma Üst ve merkezlerinin tesbitine çalışılmıştır. 13 Şubat 1973 tarihinde Engin GİRAY ve Nizamettin KARAKOÇ'un TIKKO beyannamesi dağıtırken yakala maları ve üzerlerinde geçen dağıtmaya hazır çeşitli beyannamelerden hareketle Örgütsel ilişki tesbit edilerek soruşturma yöntemi tayin edilmiş, Maltepe Cevizli semtindeki Örgüt Üssü aranarak ele geçen belgeler soruşturmaya yeni bir boyut kazandırmıştır.

8-Martnik operasyonunda öldürülen Ali Haydar YILDIZ'ın Güvenlik Kuvvetleri ile çarpışması ve mukavemeti bir kenara itilerek dile getirilen ölümü haberesi bir beyanname ile duyuru konusu yapılmış ve beyannamenin altına TIKKO imzası atılarak konusu beyanname Örgütü çalışma alanlarında dağıtım faaliyetlerine konu olmakla, beyannamelerin ele geçtiği Tunçeli Diyarbakır, Gaziantep ve İstanbul'un çeşitli bölgeleri arasında T.K.P.M.L. ve onun yan kuruluşu olan TIKKO'ya diğer ortak faaliyetler merkezi olarak ısrarlı İstanbul'da bulunduğu gerçeği anlaşılarak soruşturma ısrarlı İstanbul kesimine ayrılmış ve bu bölgede yoğun soruşturma işlemine girilerek soruşturma makamları arasında iş birliği ve koordinasyon sağlanarak yeni operasyonlardan bulunmak olanağı doğmuştur.

9-10 Mart 1973 günü Güvenlik Kuvvetlerince, alınan istihbari bilgiler değerlendirilerek Malatya bölgesinde faaliyet gösteren Örgüt unsurlarının yakalanması girişilmiştir ve böylece baskı sonunda İrfan ÇELİK-Alparslan ÖZTÜRK kendi Örgütleri ile ilgili doküman ve belgelerle silahlı ve bozalı olarak ele geçirilmiştir. Bu güllere takaddüm eden bir zaman içerisinde Kalender DURDU'nun yakalanması beyanı adı geçen militanların Malatya'da bulunma amaçlarına açıklık getirmiş, dolayısıyla Malatya Bölgesinde öldürülen bir takım kır çalışmalarının varlığı ve bunun T.K.P.M.L. hesabına yapıldığı anlaşılmış ve bu yöntemde bilahare mahalli soruşturmaya geçilerek ayrıntılara inilmiştir.

10-Diger yandan yine 10 Mart 1973 tarihinde sanık Adnan KÖLE'nin kuşku lu hareketleri sonucu Diyarbakır Emniyet Kuvvetlerince yakalanması olayı- nı izleyen gelişmeler Örgütün İstanbul merkezindeki yucalarında ve kadroların- da tam bir çözülme neticeler meydana getirmiştir.Örgüsü ya pılan sanık Adnan KÖLE,üzerinde ele geçen Örgütsel dökümanlar doğrultusunda,Örgütün İstanbul'da ki kadrolarından ilişki kurdugu yöntemlerden söz etmiş ve kendisinin Huzaffer ORUÇOĞLU tarafından Diyarbakır bölgesindeki Örgütsel ilişkileri gözetlemek ve rapor vermek üzere görevlendirildiğini beyan etmiş ve Örgütün şehremindeki fa- aliyet Hissünü açıklamıştır.

Adı geçen sanığın itirafı doğrultusunda kovuşturmayı İstanbul kesi- mine yönelik soruşturma makamları,Diyarbakır-Siirt illeri Sıkıyönetim Komuta- nının emri ile Emniyet ilgililerinin refakatine verilen Adnan KÖLE,aynı nite- likteki itirafları yer,zaman ve kişi göstererek tekrarlamış ve bilahare şehre- mini operasyonunun gerçekleşmesini salınamıştır.Özetim altına alınan Örgütün Deniz Aptal Mah.Kaşkarlı Mahmut Sokak;taki Hissünde Önce Yılmaz KARAKOÇ yakalar mış,sonra aynı gün Örgütsel randevüsü bulunan Muhsin ÇANIK silahlı olarak ele gecirilmiş ve Örgütün önemli merkezlerinden birisi olan ve Muhsin ÇANIK tara- findan Bağcılar Kartaltepe Mah.Ordu Caddesindeki Hste yapılan amama sonucu,Ör- gütün silahlı faaliyetlerini belgeleyen çok önemli mahimmat,bomba yapmaya yar- malzeme,TIKKO'nun silahlı faaliyetleri ile ilgili tedrik ve pratik dökümanlar bëlge ve eşyalar ele geçirilmekle T.K.P.M.L. ve Özellikle TIKKO'nun amaçladığı hareket yöntemi daha da aydınlık kazanmıştır.

11-Şehremini operasyonunu izleyen günlerde Ahmet Muharrem ÇİÇEK'in ölümünü istismarçı şekilde konu olan yeni bir beyanname İstanbul'un çeşitli se tlerinde dağıtılmış ve bununla ilgili mahalli tutanak ve işaretler bağlan- tılı bir şekilde takibedilerek,TIKKO'nun en son unsurların İstanbul'da yoğun- laştığı izlenimini verdiğiinden sıkı bir kovuşturma ile,gelişmeler arasındaki irtibat,perderpey ele geçen sanıkların beyanlarınınaynıönelik olduğu ortak amaç ve bunların beyan ettikleri yönetmen isimler üzerine soruşturmaya derinlik vermek yolu açılmıştır.

Koza imkan Hlçüsünden Anadolu'daki çalışma Hlanlarında dağıtım ve x yayım yapıldığını mahalli bulgulardan anlamaktayız.

12-14.4.1973 geçesi Altunizade Polis karakolu başçilerinden Halil Havva KARA'nın öldürülmesi,Fikret KARAÇAY'ın yaralanmasını takip eden günde Önceden Topsoelvililer zeminde Örgütsel ilişki kurdugu istihbar edilen Sami SARİ üzerinde bomba,TIKKO beyannamesi ve silah olduğu halde Örgütsel bir randevü sırasında emniyet kuvvetlerince yakalanmış ve kendisinin kovuşturma konusu TIKKO Örgütünün bir elemanı olduğu anlaşılmıştır. Sami SARİ yapılan

sorgusunda ,Örgütün Fikirtepe'deki Üssünü ve buradaki arkadaşlarını açığa vurmuş,aynı gece Sami SARI Emniyet görevlilerinin refakatinde söz konusu Örgüt üssüne götürerek,burada Yalçın SÜKÜKDAĞLI,Zeki ŞERİT ve Nezihe BAHAR'ın kaldıkları anlaşılmıştır,yapılan müşahade sonunda ele geçirilmiş,yakalama operasyonu sırasında elde mevcut Örgüt faaliyetlerine bel eleyen dokümanların yansısını teminen yangın çıkarılmış olmasına rağmen ele geçen silah bomba yapmaya yarar malzeme,Örgüt görüşlerini yansıtan çeşitli bildiri ve yazılar gerçekten burası-
nın Örgüt üssü olduğunu doğrulamış ve kovuşturma makamlarına hedefe biraz daha yaklaştıracak sonuç ve bulgular meydana getirilmiştir.

13-17 Nisan 1973 günü 500 evler semtinde T.K.P.M.L. Örgüt üssü olarak iş-
tirbar edilen eve Emniyet kuvvetlerince yapılan baskın sonunda Örgütün önemli militanlarından biri olan Süleyman YEŞİL yakalanmıştır.Süleyman YEŞİL'in Esenler-
gusu ve itirafı doğrultusunda hareket eden Emniyet görevlileriÖrgütün diğer önemli bir üssünü Egremlilerdir,Süleyman YEŞİL refakatinde Esenler semtinde bulunan bir gece konakunda alınan tertipler Muzaffer ÖRUÇOĞLUve Cem SOMEL ele geçirilmiştir.

T.K.P.M.L. Örgütü oluşumunu yazılı belgelerde ilan eden ve faaliyete geç-
tiğini eylemlerle ve çeşitli tezahürlerle ortaya koyan bir Örgüt durumundadır.
Söz konusu Örgütün amacı,ideolojisi ve hareket stratejisi önceden bilinmekle
hiç bir zaman kendileri meşru devlet güçlerinin kovuşturmasından uzak kalmamış-
lardır.Özellikle safak Örgütü soruşturmasının başlangıcı,T.K.P.M.L. oluşumu
ve gelişimi hakkında gerekli işaret ve izi vermiş bulunmaktadır.

Yukarıda 13 madde icersinde sıraladığımız ana mihrak gelişmeler T.K.P.M.L.
Örgütünden gelen faaliyet ve eylemleri bunları yapanlarla birlikte bütünüyle
ortaya çıkaraçak çözülmeyi sağlamıştır.Her yakalama operasyonu,peşinden diğer
Örgüt faaliyetleri merkezlerini ve icracı militanlar suyuüne vuran bir sonuç
yaratmıştır.Bu sadece yakalananbir kısım sanıkların birbirine eklenen beyanla-
rıyla kalmamış,ele geçen Örgüt görüşlerini yansıtan tez,eleştiri,not bildiri
emirname,karaname,ve beyanname adı altındaki yazılı metinlerT.K.P.M.L. düşüncesi-
nin dayandığı teorik ve pratik görüşleri bütün açıklığı ile sergilemiş ve gü-
revli makamlara hedef vermiştir,Ayrıca elde edilen çok sayıda silah,bomba yap-
maya yarar malzeme,ilgili mühimmat,silah bilgisiyile alakalı teknik derleme ve
kitaplar,T.K.P.M.L. nin öncelik olduğu silahlı halk savaşı biçimindeki amacı
kuşkusuz açığa vurmuştur.Bir de bunlara çeşitli bölgelerde vuku bulan patlama
eylemler eklenince,Örgütün ideoloji hareket stratejisi ve eylemlerinin niteli-
gi bütün ayrılıklarıyla açıklık kazanmıştır.

Her şey bu kadar orta yerde iken,soruşturma makamlarınınhedeflerini ta-
yin edecek kadar bilgi mevcut iken,şu veya bu sanığa baskı yapmanın,işkençenin
zora dayanan söyleminin anlamı nedir. ayet bunun inandırıcı ve makul bir
izahı var ise hep beraber inanalım.

Melli aşamalarla perdespey faaliyet sırasında veya eylem başında ele geçen sanıkların duruşunu esasen içinde bulundukları vaziyet tayin etmektedir. Kalanaki çeşitli sorgu makamlarınca sorgusu yapılan sanıkların beyan ettikleri diğer militanlarda kısa bir süre sonra faaliyet halinde iken Emniyet Kuvvetlerine Güvenlik görevlerine mukavemet ederek ele geçmişlerdir. Sanıkların beyanlarını sadece diğer bir sanığın beyanı teyit etmekle kalamamış, gösterilen hedef doğrultusundaki soruşturma sonuçları beyan edilenden çok öte örgüt boyutu kazandıracak neticeler meydana getirmiş, iddia konusu her şey çayot olayların doğrulanıyorsa, sanıkların yakalanma biçimleri ve bunların faaliyet ve eylemlerini belirleyen delilleri iddialara kanıt kazandırmıyorsa ve deliller eğer sadece sanıkların itiraf çiplikliği ile yalnız ise zora dayanan soruşturma iddialarına ciddi bir gözle bakılabilir. Dava konusu olay ve gelişmeler sanıkların zor ve işkençe ürünü olarak davaya taktik etmelerinin ve buna gayret göstermelerinin hiç bir tutar yanı mevcut değildir. Bu iddialar geleneksel oluktan ve savunma caresizliğinin ifadesi bulunmaktan başka bir şey telakki edilemez.

Yukarıda sözünü ettiğimiz 13 mihrak operasyon peşinden soruşturma makamlarına suçlusu vaziyette örgütün göbeğine ve giderek son unsurlarına kadar ulaşmaya ve çözölmeye götürmüştür. Olaylar ve gelişmeler dikkatle izlendiğinde, hepsi birbirine bağı ve bir öncekinin sonucu olarak ortaya çıkmış gerçeklerdir. T.K.P.M.L. Örgütü ve yan kuruluşları faaliyetine dahil davaya konu hiç bir sanık gösterilmekki evinde otururken okulunda okurken, işinde çalışırken yakalanmış olsun.

afak operasyonunda hemen sonra T.K.P.M.L. adı altında yeni bir örgüt oluşumunun beyan ve belirtileri kendini göstermiş, bunun kısa bir istirahat izledikten sonra bu yolda gerçekten Malatya bölgesinde ve Ercişli de faaliyet gösteren militanların varlığı öğrenilmiş ve ciddi düzeyde çeşitli kovuşturma makamlarınca harekete gecilmesi sonucu bulan yakalama operasyonunda ele geçen sanıklar ve bunların beraberindeki deliller soruşturma görevlilerini yeni hedeflere götürmüşler ve çizgi üzerinde elde edilen tüm deliller gerekli kıymetlendirmeye tabi tutulmuş ve birbiri arasındaki yakın bağı kurulacak gerçeğe ulaşma ve T.K.P.M.L. Örgütünü bütün vache ve boyutlarıyla, tüm militanları

ele eğerme çabalarına kalkışılmıştır. Çoğu yerde güvenlik kuvvetlerini sanıklar ortaya koydukları faaliyet ve eylemlerle peşlerinden sürükledikleri ve kendi çalışma sirket merkezlerini açığa vurarak hatlarına gelinmesini kablesiz kılmağlardır.

T.K.P.M.L. soruşturmasından yasaların men ettiği ve çedit cezaları zedeğinde altına aldığı faaliyet ve durum söz konusu olduğundan meşru devlet güçleri, tam bir anlayış ve koordine ile örgütü bütün mensupları ile eğerme başarmışlar ve yargı makamlarının önüne bunların inandırıcı delillerini sunmuşlardır. T.K.P.M.L. soruşturmasından MİT, Emniyet ve Jandarma Kuvvetlerinin

lerine düşen yerde hizmetleri olmuştur. Bu hizmetin ifasında yasaaların men ettiği faaliyetleri kuvuşturmadan gayri hiç bir peşin fikir veya enjekte söz konusu olamaz. Furdun çeşitli kesimlerinde sürdürülen örgüt faaliyetleri ile soruşturma ayrı yerlerde ve zamanlarda yapılmıştır. Bilahare ortaya çıkan deliller, ele geçiril sanıklar ve bunların faaliyet ve eylemlerinin aynı düşünce ve merkezden kaynaklandığını ortaya koymasından sonucudur ki birleştirme işlevine gidilmiş ve ortaya daha güçlü bir sonuç çıkarılmış bulunmaktadır.

DURUSMA SAFAHATINDA BÜTÜN DELİLLERE BAĞLI DAVAYI ÜZÜNDEN ZEDETMEK

AMACIYA İŞLENEN ORTAK TEMA VE BUNUN İKROLOJİK İTTİFAK ÇİZGİSİNDEKİ

ORTAK AMACI :

T.K.P.M.L.Örgütü ve yan kuruluşlarının kapsayan soruşturma hazırlık düzeyinde tanımlanarak, elde edilen çok yönlü deliller karşısında mevcut teori ve uygulamadan esinlenerek, sanıklar hakkında belirli nitelermeler yapılmak suretiyle kamu davası açılmıştır. Davanın kendi sureci içerisinde, usul yasaalarının gerçekelediği aşamaları ve bir ömrü vardır. Kamu davasının ilk aşaması sorgudur. Sergü genel anlam ile, iddiaya karşı sanığın öncelikle ne diyeceğini kapsar. İlk duruşmada bürviyet tesbitini takiben sorguya geçilmesi beklenirken, mahkeme bürviyet tesbitinde dahi sanıkların ortak düşüncesinden kaynaklanan ve belirli bir amaca yönelik mukavemeti ile karşılaşmıştır.

Dava sanıkları gösterdikleri toplu direniş neden olarak öne sürdükleri (Bu davanın baş sanığı İbrahim Kaypaklıya dır. Bu yoldaş ise Diyarbakır MİT hücrelerinde öldürülmüştür. Bunun ne suretle öldürüldüğü konusu halledilmeden, bürviyetimizi beyan etmeyeceğiz.) biçimindeki davranışlar ve sözler bir takım hayal ürünü iddia ve yaygaralarla daha ilk duruşmada kendilerine yaraşan eylemci kişiliklerini ortaya koymuşlardır. Bu hareket ve bunu izleyen duruşma boyunca aynı nitelikteki davranış ve sözler aslında, sanıklar arasında kurulmuş, ortak amaca yönelik ittifakın, yalnız düşüncesinin bir devamıdır. Aynı tahrikçiliği ve tahripçiliği duruşmada sürdürmüş olmaları iddia mahkama için geçirilmiş olmamıştır. Kişi kendinde olanı icra eder, pek te ki bu teşahür, önceliklerinden farklı olmayacaktır. Bu bir yapı ve anlayış meselesidir. Kendisini yalnız adamış, bu uğurda bütün varlığını değişik biçimlerde ortaya koymuş sanıklardan esasen be şık bir davranış beklemek hem hayal olurdu.

Dava dışı iddia ve ithamlarla duruşma amacından saptırılmak istenmiş ve davayı kendisi ile alakalı bir macraya itmek suretiyle bürü zedelenmek hedef alınmıştır. İlk duruşmadan itibaren, usul dışı sorgu ve emri izleyen usuli aşamalarda ve bir kısım tahliye talepleri ve diğer dilekçelerde ortak bir strateji takip edilmiştir. "Sorgudan başlayarak, bu tür hareket ve söyle-

rin gerçek amacı üzerinde durmak isteriz.

1- T.K.M.L.Örgütü kurucusu ve baş yöneticisi durumunda bulunan İbrahim Kaypakaya'nın ölümü ile ilgili olarak ileri sürülen iddialar gerçek dışı, ve gereksiz olduğu gibi bizzat ölüm olayının dava ile en ufak bir illiyeti mevcut bulunmamaktadır. Şayet sanıklar bu konuya ilişkin iddialarında dayanaklı ve tutarlı iseler, bunun yolu ikide bir dava boyunca aynı hususu ileri sürerek duruşma düzenini altüst etmek değildir.

Ortada İbrahim Kaypakaya'nın ölümü olayını kovuşturma konusu yapan müstakil bir soruşturma ve bunun sonucu olarak Diyarbakır-Siirt illeri İdarî Yönetim K.lığı Askerî Savcılığınca verilmiş 1973/165 evrak, 1973/367, Esas, 1973/75 Karar sayılı Kovuşturmaya Yer Olmadığı kararı vardır. Ölümün ne surette ve nerede, ne zaman ve hangi koşullar altında meydana geldiği söz konusu soruşturma dosyasından öğrenilebilir. Bu dosyadaki belge ve deliller konut sağlamıyorsa, aynı yolda kovuşturmaya devam edilmesi hususu kendi bünyesi içerisinde itiraz konusu olabilirdi. Kaldı ki bu olaya ilişkin dosya teftiş görmüş, denetim tabi tutulmuştur. Buna rağmen dayanaklar ortaya konarak kendi bünyesi içerisinde başvurular ve usulî yöntemi bir kenara itilerek, devamlı bir istismar ve kışkırtma kaynağı sayılması iyiniyetten yoksunluğun ifadesidir. Sonuç olarak bu konuda sanıkların öne sürdükleri gerçek dışı iddiaların dayanamazlığı ve doğru olmadığını kendileri de pekâlâ bilmektedirler. Ancak matlaka ortalığı karıştırmak ve resmi makamlara özellikle şahsını karşı bir takım iddialar ileri sürerek satmak, böylece soruşturma makamlarınca elde edilmiş nispet sonuçları gölgelemeye çalışmak, bu yolda mahkemenin kararlarını karmak hale getirmek gibi düşünceler gerçek ve dava dışı iddiaların sürdürülmesinde başlıca amfî olmuştur. Diğer yandan ilerde sanki bunlar tek yanlı olarak duruşmada ileri sürülmüş dayanamaz iddialar değilmiş gibi dava safahatına ve duruşma tutanaklarına geçirilerek aynı iddiaları tekrarlamak propaganda ve ajitasyon yapmak amacıyla malzeme hazırlama hedefinde yönelik olmuştur.

Bitekin bu düşüncenin eseri ve ürünü olarak Emekçi dergisinin 1975 Şubat sayısında aynı iddiaları tekrarlayan yayın yapılmış bulunmaktadır. Bütün bunlar esasen gerçekten, alınyetenden uzak iddia ve ithamlardır. Gerekle duruşmada gerekse duruşma dışındaki defaatle tekrarlanan aynı kapsamdaki iddiaların, gerçek soruşturma çirgisinde ihbar resmi makamları harekete geçirir bir dayanak ve ciddiyeti bulursa idi herhalde ilgili makamlarca harekete geçirildi.

Olayı bütün ayrıntıları ile ve oluş biçimi ve nedenleri ile içeren soruşturma dosyası dışında söylenen her şey boştur. Gerçekle yakından uzaktan hiç bir bağ yoktur. Soruşturmaya dahil, bütün görevlileri MİT'ia adamdır, şunu tesirindedir, bunun etkisindedir, gibi iddialar varit ve müktila olamaz. Bu ke-

mayka ilişkin Savcı cevap versin demektedirler.Savcı neyin cevabını verecektir. Bu hususta verilecek cevabı mistakil olarak tırdırılan soruşturma sonucu vermektedir.İbrahim Kaypaktayanın ölümünün ne surette nerede ve hangi nedenle meydana geldiğini belgeleyen deliller dışında itibar edecek ciddiyette herhangi bir iddia söz konusu olamaz.Bu hususta sürülen bütün iddiaların tekelinden soruşturmaya çıkarılardan çıkarma ve resmi vakarların ierasetini seddeleyip gözden dü şırme amacı yataktadır.Olay vakasından itibaren,kamunun emrettiği yöntemde kovuşturmaya tabi tutulmuş ve derhal bu konuda ilgili komutanlıkça gerekli yerlere,olay hakkında bilgi verilmiş,soruşturmaya geçildiği bildirilmiştir.Ortada gizli kapaklı tutulan hiç bir cihet mevcut değildir.12 Nolu klasörün 189 sıradaki olayı içeren Diyarbakır SilahıÜnetim Komutanlığı Askeri Savcılığının kararları gerçeği ortaya koymakta yalam,iftirayı yüze vurmaktadır.

İlk duruşmada sanıkların bu konuya ilişkin olarak sürdürükleri iddiaların gerçek dışı ve gayri ciddi oluşu bir yana,mıştereken imza altına alınan 36 sanığın imzasını kapsayan dilekçe,sanıklar arasında örgüt döneminde başlayan ittifakın devam ettiğini kendilerinin yalanda ve iftirada da ittifak ettiklerinin bir belgesidir.Söz konusu dilekçe Marksist-Leninist yöntemle ortak amaca dönük bir örgütsel çalışmalar,tutuklu statüsünde iken ortaya koydukları ve duruşmayı vesile saydıkları bir propaganda ve ajitasyon gösteri biçiminden başka birşey değildir.Aralarında ortak ittifakta olmadıklarını duruşmada öne süren örgüt ile ilişkileri bulunmadığı söylenen sanıkları yalanlayan ve kendilerini aynı ittifak çizgisinde birbirine bağlayan ve böyle değerlendirilmesi lazım gelen bir belge ile gerçek durumlarını ortaya koymuşlardır.Bu itibarla söz konusu dilekçenin şahsının ortak ittifak gerçeğinin ve bunlara dahil kişilerin böylece değerlendirilmesi gereğine ve bunun yazılı senedine dikkat çekmek isteriz.Söz konusu dilekçe davada devam eden ortak ittifak belgesi niteliğindedir.Aynı konuya işleyen diğer bir kısım dilekçelerle de T.K.P.M.L.sehasında'dı ortak amacı içeren bir kapsam mevcuttur.Bunların da bu istikamette kayıtlendirilmesi ve örgüt düşüncesinin sanıklar tutuklu iken dahi hayatiyetle bulundurulmak cüreti içinde olduklarına tekrar işaret ederiz.

2- Sanıklar tarafından 6.Kasım.1974 tarihli duruşmada verilen dilekçeden sonra sorgu vermekten çekinseklerini beyan etmeleri karşısında 4.12.1973 tarihli duruşmada davanın ilk sanığı olan Muzaffer Oruçoğlu'nun hazırliktaki sorgu ve beyanlarının okunulmasına karar verilmiş aynı celsenin üçüncü oturumunda da sanık Muzaffer Oruçoğlu'nun hazırliktaki ifadeleri okunmuştur.Daha sonra söz alan sanık Muzaffer ORUÇOĞLU sorguya geçiş isteğini yansıtan bir dilekçesini takiben sorgusunu vermeye başlamıştır.Sanık Muzaffer Oruçoğlu ile bağliyan sorgu zinciri davayı gerçek çizgisinden çıkaran,özünden sapıtlayan ilgili olmayan iddia ve ithamlarla davaya başka unsurlar katmak isteyen ortak

bir strateji ifadesi olarak devam etmiştir. Sorgunun gerçek ve çözümleri yönünde davaya ne getirdiği ve davayı nereye götürmek istediği hakkında önemli sonuçları saydığımız bazı noktalara işaret etmek isteriz.

Bir davada sorgu nedir, özellikle örgütsel bir yapıda sorgunun kapsamı ne olmalıdır. Ve sorgunun boyutları nereye kadar genişletilmeli, içermiş olur, hangi çizgiyi geçerse, iddia dışına çıkılmış olur, nerede durmak isteriz. Daha sonra sanıklar açısından sorgu fırsat telakki edilerek işlenen ortak tem ve ortak strateji amacı üzerindeki sanık sorguları bakımından dayanan görüşlerimizi sıralayacağız.

Sorgu sanıklar hakkında açılan davada öne sürülen iddialara karşı sanığın mahkeme huzurunda verdiği ilk cevaptır. Sorgunun kapsamı iddia ile sınırlı olup, iddiaya ilişkin olmayan beyanlar sorgu sayılmaz. Sorgu iddia ile ilgili ölçüde savunmanın bir parçasıdır, diğer bir deyişle iddia kapsamında bir düzeyde bir halin ifadesidir. Davanın örgütsel niteliği sorgu ile ilgili değil, değiştirmeyebildiği bir zaman masur kalmaz. İdeolojik nitelikteki iddiaların sorgu içerisinde cevap hakkı doğaldır. Ancak öne sürülen ideolojik iddiaların ve hatta yeni proboganda amacı ve düşüncesi taşıyan beyanların sorgu içerisinde yer almak gerekir. Teorik ve pratik alandaki sorgu hukuka iddialardan daha geniş kapsam ve düşünceyi içermes.

Nevar ki bu davada sorgu iddia boyutları içerisinde sınırlı kalmış, çok düzeyde iddiaya cevap bir kenara itilerek, çok yönlü saldırıların yapıldığı görülmüştür.

Sanıkların "Biz sorgunuzda her şeyi itiraf ediyoruz, bizi mahkum etmeyin" sloganı altında verdikleri sorgular incelendiğinde, sorgu safhada sorulan eden ortak karakterdeki gelişmeler dikkate alındığında, sorgularda sorgulama bir ayrıcalık ve kişisel bulum olarak görülür. Sanıkların belirli konularda ortak bir ittifak stratejisiyle hareket etmektedir. Bu bir sorgu ile ilgili iddiaya özgür iradesiyle cevap vermediği manasına gelmez. Birli amaçla tekrardan başka bir şey değildir.

Sorguda Silniyetin Mahkemelerinde gerçekleştirilen sorguların göz önüne alınarak sakıncalı olmakla beraber, sorgu konularını cevap vermedik halde, yasa dışı sorgu yöntemi izlenmiş olmasa, sanıkların sorgulama süreci, ittifak hedeflerini ve duruşmaya gılarından çıkartıp konulara ilişkin bazı noktalara.....

çekme imkanı yaratmış ve iddia dışında kalan bir yığın boş sözler yararsız ve devaya karanlık getiren bir hamle yaratmıştır.Sorgu aşamasını kapsayan duruşma sabitlerinin hüviyet tesbitinden itibaren 401 nci sayfasına kadar olan duruşma sabitlerini bölümleri incelendiğinde sorgu hukukunun ne derece kötüye kullanıldığına kanıtı kuşkusuz hasıl olur.

Biz her sanıkla ilgili olarak sorguda ne söylendiği ve iddiaya cevap niteliğinde sorgusunun ne getirdiği konusunda sanıklarla ilgili kişisel bölümleri ayrıntılı olarak üzerinde duracağız.Ve çıplak olarak iddiayı reddetme ve ona hücu etmenin yeterli bir yol olmadığını ortaya koymaya çalışacağız.Ancak sorgu hukukunun en geniş biçimde kötüye kullanılması kanıtı olarak sanık sorguları ile tezahür eden ortak strateji ürünü olarak kendisini gösteren ittifak özelliği ve belirli amaç düşüncesini taşıyan hususlara temas edeceğiz.Böylece verilenin sorgu değil arzual niteliğine bile olmadığı bir kere daha görülecektir.

Sanık sorgularında mihrak amaç ve hedefler olarak beliren konulara geçmeden önce,yazılı sorgu yönteminin bütün sakıncalarıyla davamızda kendisini gösterdiğini mahkemenizin de bir noktada teslim ettiği ve buna vesile olan 7.5.1975 tarihli duruşma öncesi ceryan eden ve adeta biz sorguda da,savıamada da ortak bir yöntem izliyoruz diye kendisini eğiş vuran belirgin tezahürat işaret edeceğiz.

Davamın ilk sanığın başlayarak Seyithan Dekay'a gelinceye kadar bu sanıkta dahil olmak üzere daha önce hazırladıkları ve kağıda zaptedilmiş sorgularını tek bir harfine kadar okudular,okumanlar hemen aynı tutanağa geçti,tutanak kapsamındaki sorgu beyanlarının ortak niteliği saldırganlık, suçluluk ve güçlülük şeklinde olup iddiayı doğru biçimde reddetme imkansızlığı ve çaresizliğini yansıtan hezeyanlarla dolu olmak Seyithan Dekay'a kadar gelmiştir.Daha önce yapılan sanık sorgularında iddia dışı işlenen ortak saldırgan tema sorguların tutuklu bulunan sanıkları meşveretli ve belirli konular üzerinde özü dağıtmak amacı ile anlaşmaya vararak işlendiği gözle görülür derecede belli idi.Ancak sanıklar kendilerine yöneltilen ideolojik ispatların ortak olduğundan bahisle anlaşma gerçeğini kanıfla ediyorlar ve amaçlı olarak birlikte ele alınan bir kısım iddialar üzerinde gerçek hilaflına bir imaj yaratmak gayreti içerisinde bulunuyorlardı.Fakat Seyithan Dekay'ın sorgusu başlamadan ve bu sorgu yapıldıktan sonra ceryan eden durum meşveretli ve anlaşmalı sorgu düzenlenmesini bitirmişle ortaya koydu.Hatırlanacağı üzere ; 30.4.1974 tarihli celsenin açılışından hemen sonra ve sorgu sırası gelen Seyithan Dekay'ın sorgusuna başlamadan önce Siverak gurubu sanıklarından Ali Turan,Banamın Balpetek,Payman Leçin ve Mehmet Çıplanlılık dilekçe vermişlerdir.İş bu dilekçeler okunmak üzere dosyaya konmuş ve bilahare Seyithan Dekay'ın sorgusuna geçilmiştir.Siverak mihrakı bulunan Seyithan Dekay'ın sorgusu şahıslı ve öğleden sonraki calselerde bitirildikten sonra,söz konusu dilekçeler okunduğunda tabiiyeye ilişkin olarak,Seyithan

DOKAY'ın yapılan sorgusunda kendilerini suçlamadığı görüşüne yer verilerek Siverek grubunun yönetmeni ve sorumlusu bulunan sanığın beyanlarına dayanarak tahliye isteminde bulunulmuştur. Henüz Seyithan DOKAY'ın mahkemeye sorgulanmadan önce verilen bu dilekçelerde sözü edilen Sivere sanıklarının suçlanması keyfiyeti peşin bir anlaşmanın ifadesi olarak kendini göstermektedir. Çünkü dilekçe verildiği zaman Seyithan DOKAY'ın sorgusu yapılmamış ve kendi grubundaki sanıklar hakkındaki söyleyecekleri kimsenin malûm olmamak lâzım gelir.

Değil bu olay, sorguların başından itibaren özgür ve olaylara dönük sorgu ~~tekniği~~ iktidarı ortadan kaldıran yazılı sorgu yöntemi- nin fiyaskoları açıkta idi bunu takiben Hayrettin İPEK'in sorgusuna geçilmiş ve bu sanığın sorgusu hitamında mahkemenin sorgu yöntemiyle ilgili olarak bir karar alması lüzumuna örnekler gösterilerek Askerî Savcılıkça işaret edilmiştir. Bu doğrultuda mahkeme 7.5.1974 tarihli duruşmada aldığı kararla, yazılı savunmaya neden başvurulduğu ve bundan rücuyu doğuran sakınca ve gelişmelerin ne olduğu ve yazılı sorgu biçiminin duruşmaya ne getirdiği ve ne götürdüğü konusunu büyük bir isabetle tesbit etmiş ve duruşma saptanının 258 nci sayfasında şu düşüncelere yer vermiştir.

(Talepler üzerine gerek duruşma zabıtlarına ve gerekse yazılı sorguların tetkiki neticesinde bazı sanıkların mevcut kanunlar muvacehesinde kendilerine bahşedilen şekilde tanınan sorgu hakkını tecavüzle iddianamede belirtilen suçun gerek ideolojik yönü ve gerekse maddî vakaların haricine çıkarak sorgu safhasında hiçbir delil ibraz etmedikleri halde bazı şahıs ve makamları tehdit iftirada bulunarak keza aynı şahıs ve makamlara hakarette bulundukları gibi dava ile alakası olmayan ve da yayı uzatan bazı beyanlarak da yer vermek suretiyle kendilerine tanınan sorgu hakkı hududunu tecavüz ettikleri ve bu nedenle sanık sorgularının tesbitine başlanıldığı 11.12.1973 tarihinden bu güne kadar duruşma zabıtlarına ancak 16 sanığın sorgusunun geçirildiği ve bir kısım sanık sorgularının zaman zaman zaman kesilmek mecburiyetinde kalındığı ve yine bir arada bulunmalarından istifade ile bazı sanık sorgularının diğerleri tarafından hazırlanmış olduğunun, bu gibi sanıkların yazılı sorgularını okumak ta müşkülât çekmelerinden anlaşıldığı ve bu şekilde verilen sorgunun serbest bir irade mahsulü olamayacağı kanaatine ulaşılması karşısında yazılı sorgu ile kanaat bahşedecek bir neticeye ulaşılamayacağı görüşüne varılmıştır....) demek suretiyle 16 yönetmen sanığın sorgularıyla ulaşılan sonucun davaya ne getirdiği saptanmış ve bu yoldaki gerçek mahkemeye karar altına alınarak teslim edilmiştir.

Netice olarak bu davada sanık sorguları hiçbir yanıyla ciddi düzede iddiaya cevap olamamıştır. İddia dışındaki maksatlı düşünceler sergilenmiş saldırı, hakaret, tezvir, iftira, kışkırtma ve kendi ideolojilerinin geniş biçimde propagandası gibi hususlara yer verilerek sorgu hukukunun tecviz etmediği boş bir hamule ortaya çıkmıştır.

Sanık sorgularıyla getirilen iddia dışı kapsamın ana başlıklarını şöylece sıralayabiliriz :

a) Sorguda özellikle yönetmen sanıkların ve suç durumu ağır bazı sanıkların açısından TKPML, TİKKO ve TMLGB kuruluşları tarafından yazılı olarak tesbit edilen ve örgütün ideolojisi ve hedefi olarak sunulan ideolojik kapsamın çok ilerisinde düşünceler zapta dercedilmiştir. Daha geniş kapsamda ve daha iddialı ideolojik görüşler açıklanıyormuş görünümü altında sorgu hukuku yeni bir propaganda ve ajitasyon vesilesi sayılmış ve sorgu hakkının en geniş biçimde kötüye kullanılması alanı olarak ideolojik konular seçilmiştir.

b) Sanıkların fiil ve faaliyetleri ile ilgili konularda, özellikle deliller bakımından reddi ve zerhi mümkün olmayan bir kısım ana olaylar, sanıklar ağızyla kabul görmüş olmakla beraber, bu olayların sanıklar bakımından ve yan olaylarla bağlantıları yönünden dar bir kapsam üzerinde anlaşılacak suçlar ve olaylar belirli kişiler üzerine bina ve ihale edilmeye çalışılmıştır ki, suçu üstlenen sanıkların durumu esasen diğer aydınlık eylemleriyle ağır bir sınıra varmış olup yeni bir suç üstlenmesi sonucu değiştirmeyecektir.

c) Devlet hayatı ve kamu yönetimindeki bütün gelişmeler ve sanıkların kendilerine yönelen devletin kovuşturma eli daima ters bir seviye den ele alınarak olay ve gelişmeler sonrası, burjuvazinin hezimet ve Marksist-Leninist ideolojinin zafeci olarak takdim edilmeye çalışılmıştır.

d) Temel ideoloji olan Marksist-Leninist düşünce bir yana, „mâllî meselelerin/âdî altında Türk Kürt ayrımı amacıyla kışkırtmaya yönelen düşünceler en tehlikeli biçimde işlenmiş ve bir intitam duygusu harekete getirmeye uğraşmıştır.

e) Türkiye Cumhuriyetinin varlığı ve onun temel dayanağı olan Kemalizm'e ağır saldırılarda bulunulmuştur.

f) Diğer davalardaki örneklerine uygun olarak işkence yapıldığı iddiaları geleneği de bozulmaksızın ve hapsini içine alacak şekilde ve geçmişteki iddia biçimlerinden yararlanarak ve buna yenileri de eklenecek geniş bir işkence edebiyatı yapılmıştır.

g) Sanıkların sorgularında yıkım kalkışmasını haklı gösterebilmek amacıyla ve hareketlerini bir neleme dayamak düşüncesiyle devletin bütün meşru güçlerini faşist olarak nitelemişler, karanlık bir faşizm tablosunu çizmeye uğraşmışlardır.

h) Cıkıyönetim makamları ve diğer resmî makamlarca sanıklara yönelik işlem yapan resmî merci ve kişilere en ağır hakaret, tezvir, iftira, yalan ve saldırılarda bulunulmuştur.

ı) Sanıklar sorgularında bir yandan bütün varlık ve güçleriyle dzeni şıkacaklarını söylerken, diğer yandan Anayasanın ve bu yasa doğrultusundaki diğer yasaların getirdiği ve kendilerine verdiği haktan hukuktan bahsederek, yasanın verdiği için çok üstünde istemde bulunmak garabetini göstermişlerdir.

i) Başta İbrahim KAYPAKKAYA olmak üzere diğer ölümlü olayları üzerinde durularak ve bu yolda yalan ve iftira üretilerek resmî makamlar suçlanmaya çalışılmış, bukişilerin ölümlü sonucunu doğuran gerçek olgulara hilâfına bir imaj yaratılmaya çalışılmıştır.

j) Silahlı mitelikleri bir kısım patlama eylemler temel ideoloji den ve hedeften tecrit edilerek basit ve gayesiz olarak gösterilmeye çalışılmıştır.

k) Ele geçen teorik kapsam bütünüyle kabûl görürken ve hatta bunların noksan bile olduğu söylenirken, eylemlerde kullanılan silah, bomb ve diğer araçlar yıkıma yetersiz düzeyde gösterilmek istenmiş ve beyanlar buna göre düzelmiştir.

l) Kendi bünyesi içersinde özelliği ve anlamı bulunan Sıkıyöneti Mahkemelerindeki diğer bir kısım soruşturma ve davalar ele alınarak bu dava şahsında geniş bir istismara girişilmiştir.

m) Askerî savcılık ve Mahkeme işlem ve yönetimi öne sürülerek hakaret, tezyir, iftira ve gerçek dışı beyanlarda bulunulmuştur.

n) Tanık sorgularında iddialar karşı delil getirmek suretiyle çürütüleceği yerde, dayanaksız olarak saldırı yolu tercih edilmiş ve bütün iddialar peşin bir senaryo eseri olarak takdim edilmeye çalışılmıştır.

c) Soruşturma makamlarının bütün kademelerinin bir taraf düşüncesi içersinde hareket ettikleri ve kendilerinin angaje olduğu şeklinde görüşler ileri sürülerek çeşitli soruşturma makamlarınca yapılan teahhit ve işlemleri gölgelenmek istenmiştir.

İddia kapsamı dışında kalan lâfî güzaftan ibaret bu gibi iddiaların ileri sürülmesi ve bunların zabıtlara geçmesindeki ısrar nedensiz ve amaçsız değildir. Duruşma safhasında cereyan eden olaylar, daha doğrusu çıkarılan olay ve gelişmeler örgütsel düşünceye ve sanıkların mevcut ideolojilerine hizmet doğrultusunda yer alınmış, ortaklaşa organize edilerek işlenmiştir.

Tanıkların her fiilinde ve her sözünde yasaya aykırılık, meşru devlet erklerini tanımama muhtevası mevcut olup, bunu her vesilede yenilemişler, tekrarı suretiyle utanç yaratmışlardır.

Duruşma boyunca en çok tekrar edilen sözlerden birisi biz sorgunuzda her şeyi söylüyoruz, gerçeğin ortaya çıkmasına çalışıyoruz lâflarının tekrarı olmuştur. Sorguda getirilen geniş kapsamdaki teorik görüşlerden başka, bütün gerçek olduğundan yaptırılmaya çalışılmış ve dava özünden soyutlanmaya gayret edilmiştir. Bütün bunlara rağmen ileri sürülen iddialara ilişkin delillerin kuvvetinde değişme meydana getirecek veya onları azaltacak hiçbir sonuç meydana ~~gelmemiştir~~ gelececektir.

İddiaya ilişkin olmayan görüşlerin ileri sürülmesinde belirli amaç ve hedefler vardır. Her şeyden evvel kendi hareket kaynaklarına sun'i de olsa birtakım dayanaklar bulmak ve hareketlerine haklılık kazandırmak düşüncesiyle girilen boş çabalarlardır.

Esasen sorgu muhtevası tek başına değerlendirilecek bir konu değildir.

Sorgu duruşma safahatının bir başlangıç aşamasıdır. Söylenen şeylerin ne ölçüde dava ile ilgili olduğu, ne ölçüde gerçeğe uyup uymadığı hususunu diğer deliller muvacehesinde değerlendirilmeye tabi tutulduktan sonra ortaya çıkacak bir sonuçtur. Ne var ki sorgu aşaması bu davada, davaya karıştırılan yabancı unsurlarla dolu olarak, keşmekeş bir durum yaratmaktadır, Mahkemenin iddia boyutları içersinde yapacağı değerlendirme ve tartı ile yabancı unsurları yargı kıymetlendirmesinden istisna edeceği ve dava dışı olan herşeyi seçip çıkaracağı kanısındayız.

Biz dava dışı olarak defaatle öne sürülen hususlara kısaca işaret etmekle yetiniyoruz. Sorgu safhasında söylenenler yeterli bulunmamış bunlar ayrıca verilen ara dilekçelerle beslenmeye çalışılmıştır. Bütün bu davranışların yönelik olduğu hedef davayı özünden sıptırma ve karanlık bir imaj yaratmaktır. Sorgu muhtevaları hiç bir surette davaya gerçekçi bir yaklaşım getirememiştir. Tanıkların fiillerine ve faaliyetlerine ve örgüt adına ifadesini bulan eylemlere dönük dayanaklı iddiaların sıklet merkezi dava dışı iddialarla zayıflatılmak istenmiş ve Mahkeme Özden uzaklaştırılmaya çalışılmıştır. Dava dışı unsurların, davaya sokulmaya çalışılmasının başlıca amacı bu olmuştur.

Tanıklar tarafından ne söylenirse söylensin sanıkları suçlu olarak Mahkememiz huzuruna getiren delillere dayalı gerçekçi bir çizgi vardır. Bu çizginin başlangıcında sanıklar Marksist-Leninist ve Maoist ideolojiye angaje olarak işe girmişler ve kendilerini çeşitli örgüt faaliyetleri içersinde bulmuşlardır. Birsüre bu örgütler kademesinde çalışmışlar giderek daha da bilinçli hale geldikleri anda, mevcut örgütsel faaliyetleri yeterli bulmadıklarını beyan etmişler ve bunların teorik ve pratik nedenlerini yazılı olarak sıralamak suretiyle örgüt yöntemlerini kendi çizgilerine davet etmişler, ak-i halde Türkiye İhtilâlcı İşçi Köylü Partisinden ayrılmanın ilk işaretini vermişlerdir. Bu arada biz sizin fikirlerinizi ve faaliyetlerinizi tasvip etmiyoruz derken, kendilerince önerilen düşünceleri de ileri sürmede ihmal göstermiyerek ortaya yeni kurulacak örgütün teorik ve pratik boyutlarını koymuşlardır. Yukarda sözünü ettiğimiz ayrılık öncesi çekişmeler bunu bütünüyle doğrulamaktadır. Ayrılık öncesinin ilk işaretini verildikten hemen sonra bağımsız bünyede ve önerilen Marksist-Leninist ve Maoist fikirler doğrultusunda yeni bir örgüt oluşturunmanın teorik hazırlıklarına geçilmiş ve TKPML imzı isminden itibaren bu örgütün fikri ve malı olan tez, eleştiri, not ve diğer görüşleri kapsayan yazılı belgelerle örgütün fikir muhtevası ve hareket yönüemi açıklık ve hayatiyet kazanmıştır. Bunu izleyen zaman içersinde sanıkları aynı yolda uygulamacı ve eylemci kişiler olarak görmekteyiz. Bu davada yargıya konu hemen her sanık bir eylem sırasında veya bir eylem sonunda ele geçmiştir. Tanıklar faaliyetleriyle çizdiği suçluluk yürüngesi üstüne soruşturma makamlarının yarattıkları eylemlerle çekmişler ve kendilerinin isabetle takibine imkân vermişlerdir. Yakalanan her sanığın beraberinde kendisinin ne yapmak istediği ve hangi düşünceye hizmet yolunda olduğunu kanıtlayan belge ve deliller de ele geçirilmiştir. Bu itibarla sanıklar hakkında kovuşturma yapmakta Devletin meşru güçlerinin haklılığı.....

daha ilk anda teselsüs etmiş ve bu gelişme aynı zamanda bağlı hedefleri gösterme kapsamını da birlikte getirmiştir.

Yukarıda sırasını verdiğimiz gelişme zinciri örgüt mihraklarının bütünüyle çözümlmesine yol açmıştır. Bu çözülmeye zora ve icbara yer yoktur. Ancak delillerin kendini yeni hedefleriyle göstermesi ve açığa vurması elzemdir. Soruşturma makamlarının olaylar arasında kurdukları bağ ile izledikleri yöntem bütün örgüt unsurlarının ele geçmesinde yeterli olmuştur. TKPML örgütü ve yan kuruluşlarının faaliyet çizgisi ve kapsamı, örgütün faaliyet sürü boyuncu izlenip, yerinde ve zamanında tesbit edilmiştir. Esasen sanıklar başlangıçta biz yasa dışı yeni bir silâhlı örgüt kuruyoruz şeklinde ilânda bulunmaları ve bu yoldaki beyanların ilk yazılı şekilde şafak örgütü operasyonunda ele geçmesi kendilerinin salim bir şekilde devlet güçleri tarafından gizlenmesine yol açmış ve onu izleyen gelişmeler arkasından gel ve beni yakala derecesinde açıkta delilli ispatlı cereyan etmiştir.

Sorguda, hazırlık ifadelerindeki beyanlarla büyük bir uçurum yaratılmak istenmiş, tüm hazırlık beyanlarının işkence ve zor sonucu olduğu düşüncesinin yaratılmasında özel bir dikkat ve gayret gösterilmiştir.

Şu davada, bu soruşturmada, şu olayda işkence yapılmıştır gibi iddialar ve dayanaksız görüşler kendi bünyesinde delillerle yüklü olarak anı ifade eden ayrı bir yapısı olan bu davada geçerli olamaz kanısındayız. Şu an bu gibi çaresizlik temaları ortaklaşa ele alınmış can simidi misali yapılmış bir varsayımdır görüşündeyiz.

TKPML ve yan kuruluşları faaliyet ve eylemlerini kapsayan ve belli sanıklar şahsında ifadesini bulan bu davadaki gelişmeler kendi zinciri içerisinde mihrak olaylar, bunların bağlantıları ve hedefleriyle oluş delilleriyle ortadadır. Yukarıda sözünü ettiğimiz 13 mihrak olayın meydana geldiği gelişmeler olay anında, eylem sırasında, yakalama operasyonu sanıkların inkâr edemeyecekleri bir sonuç olarak kendini açığa vurduğundan, sanıkların söyleyecek yalan sözleri kalmamıştır. Bu itibarla hiçbir ihtiyac kalmaksızın herhangi bir olaydaki amaç, hedef, oluş ve sonuç bütünüyle ortaya çıkmıştır. TKPML'ye dönük olarak yapılan bütün operasyonlar temelinde sağlam istihbarî bilgilere dayanarak girilmiş kovuşturma çalışmaları olarak kendini göstermiştir. Elde edilen her veri doğru biçimde değerlendirilmiş, beyanlar arasında gerekli bağlar kurulmuş varılan olaylar ve elde edilen sonuçlar karşılaştırılarak doğruluğu denetlenerek, bu verilerin yönettiği yeni mihrak ve hedeflere ulaşmak suretiyle sonuca gidilmiştir. Olaylar arasındaki gelişme dizisi sırası gözönüne alındığında hangi sanığın beyanı yanlış çıkmıştır. Söylenenleri onu izleyen takipteki gelişmeler bütünüyle doğrulamıştır. İfade edilenlerin olaylarla doğrulanması soruşturma makamlarını daha derinlemeye ve bütün örgüt unsurlarını ele geçirmeye yöneltmiş ve hatta zorlamıştır.

■ Böylece ortaya gerçek olguların ifadesi olan beyanlar çıkmış ve bunlar diğer delillerle beraber gerçeğe yansıtan ve onu tümleyen bir sonuç meydana getirmişlerdir. Hazırlık sorgularıyla, Mahkeme hazırlığındaki sorgular arasında ne kadar açıklık yaratırmaya çalışılırsa çalışılsın bu beyanları doğrulayan olaylar anıtları ve onu kanıtlayan diğer deliller abidesi hiç bir zaman yıkılamamış, bütün hırçınlıklar boş bir gayret olarak kalmış ve çoğu yerde sanıkları başka biçimlerde suçluluk düzeyine getirmiştir.

Diğer sanıklar bir yana özellikle yönetmek sanıklar bakımından örgütsel olgu ve örgütsel gerçeklik düşüncesini sarmaya hazırlık sorgusu ve duruşma sorgusu çelişkisi yaratmaya çalışan zor ve yeni suç beşenlileri üzerinde kısaca durmakta görüşlerimizin de idi bakışını dan yarar görmekteyiz.

Bu sanıkların hazırlık ifadelerimiz ve sorguları sırasındaki beyanlarını karşılaştırdığımızda iddia ile alakalı olmayan beyanlar ve sokuşturmalar dışında örgüt varlığı, örgütsel faaliyet neden ve amacı bakımından farklı bir düşünce olmamakla birlikte ve hatta daha ileri düzeyde bir ideolojik kapsam ve sahipliyet getirilmekle beraber, bir kısım olaylar cevapsız bırakılırken bir kısmı da özden soyutlanarak yüzeysel olarak ele alınmış, çeşitli faaliyet ve eylemlerdeki kişiler maksatlı olarak değiştirilmiş ve çoğunlukla eylemler yada ölen sanıklar üzerine yüklennmiş, yada esasen suçluluk derecesinde ortaya çıkan açıkta bulunan fiilleriyle bir değişme olmayacak kişilere atlandırılmıştır.

YÖNETMEN SANIK SORGULARI :

1-Muzaffer DRUCOĞLU'nun sorguları:

a) Sanık Muzaffer DRUCOĞLU hazırlıkta 1 nolu klâsörün zarf içinde 1-16 sıradan ibaret el yazması ürünü örgütsel soruven beyanları vardır. Bu bir sorgu değildir, soruşturma döneminde sanığın kendi arzu ve iradesiyle kaleme aldığı örgütsel faaliyetleri yönelik hizmetlerini ve ilişkilerini kendiliğinden ortaya koyan bir belgedir. Bu el yazması ürün aynı zamanda diğer beyanlarının mihrak ve çekirdek ifadeleridir. Hiç bir zor ve ikençe düşünülmezki bir kişiye bu denli irtibatlı ve akıllı içersinde bir olguyla olduğunca yazdırırsın. Bilindiği gibi zor eseri yazılar garafoloji bilminde kolaylıkla ayırt edilebilir. Yazılarda titreklik ifadelerde kararsızlık ve düzensizlik icbar altında yazmanın başlıca belirtileri dirki, söz konusu sanığa ait el yazmasında böyle bir eser mevcut değildir. Sanığın el yazmasındaki baş beyanlar diğer davalarda özellikle TTK ve Cephe davalarında açıklık ve bilme yönünden genellikle tazanan ifadelerdir. Onu izleyen beyanları ise esasen tesbit edilen diğer örgüt faaliyetleri ve olaylarla doğrulanan anlatımlardır.

El yazması 26 ncı ve müteakip sayfasında Tunceli'ye dönük faaliyetler anlatılmaktadır. Bu hususta özellikle sanığın anlattıkları, Diyarbakır Şikâyet Komutanlığı Askeri Savcılığında anlatılanların aynıdır ve onu doğruluyor ve ayrıntılarıyla pekiştiriyor. Bu noktaya dikkat çekmek isteriz henüz bu dönemde İstanbul'da yakalanan örgüt sanıkları ile Diyarbakır ve diğer güneydoğu bölgesinde yakalanan sanık beyanları arasında bir bağ kurulmuş değildir.

Tunceli gurubu sanık ifadeleri ile İstanbul gurubu sanık ifadeleriayrı ayrı tarih ve mahallerde ayrı ayrı soruşturma makamlarınca alınmıştır.ayrı örgütte dñnük faaliyetler zincirinin bütünleştirilmesi ve gerekli diyalokun kurulması soruşturmanın İstanbul'da toplanması kararından ve Askeri Savcı olarakbenim İstanbul'a gelişim ve soruşturmaya vaziyet ediğinden sonra olmuştur.Binaaleyh peşin bir tesir ve belirli şeylerin aynı biçimde ortaya konması icbarla hiç bir zaman budenli aynıyeti yaratacak bir sonuç doğuramaz.

Zaman ve yer itibariyle irtibatlı olmayan ve aynı soruşturma makamlarınca tesbit edilmiş ifadelerdeki gelişme ve faaliyetlerin aynı kapsamda olması bu olayların örgütsel faaliyetlerin gerçekten cebran etmesinin ifadesinden ve söylenenlerin doğru bulunduğundan başka bir şey olarak düşünülemez.

Tunceli bölgesinde Muzaffer ORUÇOĞLU ve İbrahim KAYPAKAYA Encülüğünde TİİKP döneminde başlayan ilişkiler bunların yer ve kişi kapsamaları yaratılan olaylar bütünüyle doğrulamaktadır.Daha doğrusu ortaya çıkan olaylar makas bulmaktadır.Şafak dönemindeki çalışmalar, ayrılık toplantısı,TKPML düşüncesine iltihak edenler,Fehmi ALTINBILEK'in evine dinamit atılması,Tuncelide beyanname dağıtılması olayları,sanık Muzaffer ORUÇOĞLU'nun yakalanmasından 4 ay önce ve aynı mahalde alınan ve aynı olaya katıldıklarını ifade eden ve gelişmeler içersinde nasıl yer aldıklarını ve ne yaptıklarını söyleyen sanıkların beyanına yer,zaman,sureti cebran ve kişiler bakımından aynen uymaktadır.

Keza sanığın bunu izleyen anlatımları da ,olaylarla ,ele geçen delillerle ve henüz kendisi ile irtibatlandırmaya olanak bulunmayan diğer beyanlarla doğrulamakta ve bütün bunlar gerçeklikte bir birini kucaklamaktadır.

Sanık Muzaffer ORUÇOĞLU'nun anlatımları o derece tabii bir seyir izlemektedir ki,günlük yasantısında geçen akış içersinde verilmekte ,yedigi helvadan istifi corbaya,gittiği otelden oturduğu kahveye kadar kendinden gelme bir ifadenin yansıması görülmektedir.Zorla işkençe ile belirli olaylar kabulettirmek bu denli ayrıntı ve ıadeişle mümkün değildir.El yazması bir anlatım ürünü olan bu belgeye ve bu belgedeki beyanlara dikkat çeker ve diğer olaylar gelişmeler ve beyanlar ile Ezenli bir karşılaştırma yapılarak değerlendirilmesine salık verilir. Herçek düzeyde yapılacak kıymetlendirme ve bütünleştirme yalan suçların hepsini söndürmeye yetecektirkanısıadayan.

b) 1 nolu klasörün 62-126 nci sayfasında sanık Muzaffer ORUÇOĞLU'nun 4.5.1973 tarihinde Emniyet 1 nci şubeye alınmış ifadesi bulunmaktadır.Sanığın bu ifadesi 1 Başkomser,1 Komser,1 polis memuru eşliğinde alınmıştır.

Sanığın örgütsel faaliyetlerindeki anlatım dizisine bakıldığında bu ifadenin el yazması ifadedden sonra alındığı sonucunu çıkarabiliriz.Ançak sanığın Emniyet ifadesinde yazılı olarak ortaya koyduğu bir kısım beyanların açılıp, sorguya tabi tutulmak suretiyle deşildiği anlaşılmaktadır.Diğer yandan örgütsel çalışmalar içersinde yer alan aynı düzeyde suçlu olabilecek kişi ve silitanlara ismen açıklık getirdiği görülmektedir ki kovuşturma maksallarının bu husus asli

görevleri cümlesindendir. Sanığın başlangıçtaki ideolojik atılımı ve örgütsel niteliğe dönüşen çalışmaları içerisinde kurduğunu ifade ettiği ilişkiler fikir kulüpleri seviyesinden itibaren DEV-GENÇ ,PDA,TİİKP örgütlerinin kapsadığında ve daha önce bu örgüt ilgilileri hakkında soruşturma yapıldığından bunlarla alakalı beyanlar beyanlar doğru olan gelişmeleri yansıtmaktadır.Esasen TKPML ile direkt sorumlu ilişkisi olmayan bu beyanların zorla alınması ve boş bir soruşturma hamuru lesi meydana getirmeye gerek yoktur.Sanık ilişkilerinin başlangıç faaliyetlerinden itibaren ele alıp anlatmış ve işi TKPML noktasına kadar getirmiştir.

Özellikle bu beyanları iddianame ve esas hakkındaki mütealamızın TİİKP dönemi ile ilgili bölümde dile getirdiklerimizle ve bu örgüt ile ilgili gerekçeli kararda yazılıp sabit edilen örgütsel olgularla karşılaştığımızda hiç bir şeyin zor olmadığı kuşkusuz anlaşılır.Nele bu dilimde sanık Muzaffer ÖRÜCÖĞLU'nun geçen köylerinde yaptığı propagandaya ilişkin olarak söyledikleri o zaman polisi malumu olmadığı bir husustur.Ancak bu beyan dahi edirne ağır Ceza Mahkemesince gönderilip kapsama alınan suç dosyasıylahariyen tevit edilmektedir.Bu mudur yapılan, bu mudur zor, bu mudur içkençe ürünü beyanlar.

Sanığın emniyet ifadesinin 25 nci sayfasından itibaren 36 nci sayfaya kadar bölümde Tunceli kesimindeki çalışmalar yer,zaman,olay ve kişi göstererek anlatılmakta ve bu arada kısmen Siverak'e dönük gelişmeler ortaya konmaktadır.Bu anlatılar soyut düzeyde değildir,mihrak olaylarla ,patlama eylemlerle kanıt kazanma tadır.Buna bir de ayrı zaman ve yerde ayrı kişilerçe alınmış aynı faaliyetin ve konunun diğer müjdelerinin uygun kapsamdaki beyanları eklenince söylenenlerin hep sinin gerçek olgular olduğuna inanmamak akıl dışıdır.Aynı olayı teyit eden beyan ve deliller karşısında niçin zor kullanıldığının izahını bulmak mümkün değildir kanısındayım.37 nci sayfadan ibaret İstanbul faaliyetlerine ilişkin beyanlarda aynı teyit gücünü taşımaktadır.Esasen İstanbul'daki örgüt gelişmeleri birçarpınan içerisinde süratle cereyan etmiş ve her kadro kayba çabayı artırmıştır.Şehremini operasyonu ve onu izleyen dönemdeki gelişmeler eylemler sonrası veya faaliyet halinde yakalamalar ve örgüt üslerinin tespiti suretiyle girilen operasyonlar biçiminde sürmüştür.Der yakalama ve operasyonunun sonucu olan bünyesindeki delillerle ifadesini bulmakta ve örgütsef yakın düşüncesi sonucuna esasen bu deliller var ektedir.Bu hal karşısında niçin zor kullanıldığı ve sanığın zor altında niçin yolun ayıp,duruşmada doğru sıyorum şeklinde tutarsızlığın meydana gelmesini kendi içinde telif etmek imkansızdır.Sanık Muzaffer ÖRÜCÖĞLU bu bölümdeki beyanlarında gerçeğin ifadesinden başka bir şey değildir,bunun teyidi 10 Mar 1973 tarihinden Mayıs 1973 başlarına kadar sürekli olarak yapılan kovuşturma delillerinin çok yönlü olarak yarattığı kanıttır.10.Mart 1973 öncesi Ocak 1973 den itibaren olan gelişmeler dönemi diğer bir sanığın yasaetmenliğini ortaya koyduğu için burada Örucoglu bakımından İstanbul bölgesine dönük bir boşluk doğmasından dahi teyit edici bir güç vardır.

Sanık Muzaffer ORUÇOĞLU'na söz konusu Emniyet ifadesinin 48 nci sahifesiinden itibaren ki beyanları ise gerçekte yüz yüze olmanın, gerçeğin haykırması karşısında teslimiyetin zorunlu bir ifadesidir.

19.Nisan.1973 tarihinde Süleyman YEŞİL 500 evlerdeki Örgüt Üssünde ele geçmiştir, burada bulunan Örgütsel nitelikteki belge ve silaha müteallik malzemeler irtibatı açığa vurmuş ve bağlı merkezleri söylemek zorunluluğu hasıl olmuştur. Böylece Örgütün İstanbul kesimi yöntemlerinin bulunduğu Esenlerdeki ev açıklanmış ve buraya yapılan baskında 21.Nisan.1973 tarihinde Muzaffer ORUÇOĞLU, Cem SOMEL ve Hanife CANIK yakalanmıştır. Örgüt Üssü olarak kullanıldığı ele geçen belgeler derlenip toparlanmış ve Emniyet sorgusundan 1 numaradan başlayarak 92 adet zarfta bulunan Örgütsel belge ve silahlı savaş malzemesinin hesabını vermek Muzaffer ORUÇOĞLU için kaçınılmaz bir durum yaratmıştır. Söz konusu delil ve belgeler Örgütün amaç strateji ve hedeflerini ortaya koyacak bir kapsamı esasen kendi başına yaratmıştır. Ancak belgelerin kaynağı, aidiyeti ve yan ilişkileri tesbit bakımından araştırmaya konu olmuştur. Bu belge ve delillere ilişkin olarak sanık tarafından ifade edilenler malumu ilâm kabilinden seyledir. Ancak herşeyin yerli yerinde tesbiti düşünceyle müferit sorulma yoluna gidilmiş ve cevaplar alınmıştır. Bu cevapları diğer bulgu ve belgeler teyit ettiği gibi, aynı konuda Cem SOMER'in beyanları da doğruluk yaratmış ve karanlık kısmaları varsa itham etmiştir. Ortada olan, gözle görülen ve mahiyeti kavranabilen herhangi bir şey için içkençeyi ve zoru gereksindirecek bir durum olup olmadığı muhakeme dahi etmek olanaksızdır.

Belgelerle elde edilen sonuçları muallakta bırakmak esasen sorgunumamağı ile bağdaşmaz. Bu itibarla faaliyet içinde olan teorik ve pratik sonuçları kişi ve fiil itibarıyla bağ kurarak ortaya koymak, Örgütsel faaliyet biçiminin zorunlu bir neticesidir. Böylece o safhaya kadar elde edilen tüm delilleriyle karşılaştırma yapılarak ve diğer verilerle tartılarak Örgüte dahil kişilerin fiil ve faaliyetlerinin neden ibaret olduğu kanıtlayıcı biçimde tesbit edilmiştir.

Sanık Muzaffer ORUÇOĞLU Örgütün teorik ve pratik görüş ve hareketlerini ortaya koyan ve kendi başına Örgütsel faaliyet anlamı ve muntevası bulunup, bir kısım tesvialanarak sunulan delilleri mahkemede dahi inkâr etmemiş olması karşısında söz konusu deliller ve bu delillere ilişkin sanığın emniyet ifadesindeki beyanları tümüyle gerçeği yansıtmaktadır.

Yazılı delillerin belgesel olarak okunması sırasında hiç bir kuşkuyla meydana kalmayacak biçimde tek tek belgelerin menşey ve mahiyeti incelenip sorulmuştur. 8 ve 9 numaralı klasörde bulunan delillere karşı sanıklar Muzaffer ORUÇOĞLU ve Cem SOMER duruşma zaptının 469-475 sıralarında hazırlıktaki beyanlarına aykırılık teşkil etmeyecek cevaplar vermişler ve Örgüt açısından sahibiyet göstermişlerdir. Keza aynı nitelikte olup başka mahallerde ele geçen deliller konusunda da kabulde bulunmuşlardır. Önemli hais olmayan kısım el yazması ideolojik kapsamdaki yazılar dışında bir itiraz göke carpmaktadır. Örgütün silahlı mücadelesine amaç ve stratejisine yansıtan, hareket yöntemini ortaya koyan kabulleri

bilgisi sorulan veya kendiliğinden söz alıp malumat veren sanıklar arasında tam ittifak mevcuttur, bu itibarla sanık Muzaffer ORUÇOĞLU emniyetteki söz konusunu 65 sayfadan ibaret ifadesini kendisinin kabul edip açıklama yaptığı belgeler doğrulanmakta ve bu dökümanterler sözünün senedini teşkil etmektedirler.

Sorguda kabul edilmeyen işkençe ve zora bağlanan hazırlık ifadeleri ile bunları yalanlayan belgeler ve hatta kendi kendini yalanlayan yazılı delil safhasındaki kabuller karşısında beyanların gerçekliği konusunda hiç bir kuşku kalmamaktadır. Yapılanlar, söylenenler, zora bağlamak bu durum karşısında havada kalmakta ve bu tür iddialar savunma caresizliğinin ifadesi olarak kendini göstermekte, geleneksel işkençe iddialarından öteye gidilmektedir.

c) Sanık Muzaffer ORUÇOĞLU'nun ilk savcılık ifadesinde 7.5.1975 tarihinde alınmıştır. (1 nolu klasör 141 sıra) Sanık Muzaffer ORUÇOĞLU Askeri Savcılığa ifadesinin bağlanışında konuşmadığından bahisle sözlü ifade vermediğini, yazılı ifade verdiğini söylemiştir. Daha sonra çok yüzeysel olarak bir sayfadan ibaret bir ifade tesbit edildiği görülmektedir. Bu ifadede sanığın yazılı olarak verdiği ifadeyi yalanlar ve bunun doğru olmadığı şeklinde bir beyan bulunmaktadır. Sanığın bir sayfadan ibaret savcılık ifadesinde değindiği örgütsel faaliyetlere ve olaylara ilişkin beyanlarla esas itibarıyla yazılı ifadesiyle çelişir bir durum yaratmamakla beraber, faaliyetleri ve olayları bütünüyle ortaya koyan kapsamda beyanlar olmayıp, bölük pörçük anlatımlar şeklinde kendini göstermektedir.

d) Sanık Muzaffer ORUÇOĞLU'na ait 1 numaralı klasörün 127, 140 sırasında olan 4.7.1973 tarihli ikinci savcılık ifadesi tarafımızdan alınmıştır.

İKPML soruşturmasının İstanbul Şikâyetin Savcılığı bünyesinde toplanmasından sonra 21. Haziran 1973 tarihinde İstanbul Şikâyetin Komutanlığı Askeri Savcılığında göreve bağlandıktan hemen sonra, Örgütün çeşitli alanlardaki faaliyetlerine ait çalışmalarını yansıtan operasyon sonuçları arasında bütünleştirme yolunda tetkik uğraşına girdik. Diğer bir kısım sanıkların olduğu gibi Muzaffer ORUÇOĞLU'nun 66 sayfadan ibaret el yazması beyanları ve 65 sayfadan ibaret emniyet ifadesine rağmen savcılık ifadesinin muhtasar olarak alınması tarafından tatmin-kâr görülmüştüğü gibi, Diyarbakır ve 1. Tesis Savcılığında sanığın güneydoğu bölge sindeki örgütsel çalışmalarla ilgili olarak diğer sanıklar tarafından ifade edilen çalışma ve gelişmelerin yönetsen bir sanık açısından doğru olup olmadığını soruşturmak gerektirdi kanaatine varılan içindir ki, sanık Muzaffer ORUÇOĞLU'nun 2 nci savcılık ifadesine bas verilmektedir. Olsa sanığın sorguda iddia ettiği gibi kendisi 2 ay işkençeye tabi tutulduktan sonra ikinci savcılık ifadesinin alınması bir durum bizi bu yola sevk etmemiştir. Anasın sanığın el yazması ifadesindeki geniş kapsam ile emniyet ifadesindeki ayrıntılı bilgiler mukabili yüzeysel savcılık ifadesi karşılaştırması bu durumu kendiliğinden izah etmektedir.

Muzaffer ORUÇOĞLU'nun 4.7.1973 tarihinde huzurumuza aldığımız zaman, bunun nedenini açık bir biçimde anlatarak sorguya çektik.

sanığın dilinde kekşret hali müşahade edince, nedenini sorduk. Yakalama operasyonu arasında korku şokundan dilinin tutulduğunu, gözlüğünün kaybolduğunu ve ifade verilebileceğini söyledi. Önce yazılı ifadesi ve emniyet ifadesi kapsamlarına değinerek bunların doğru olup olmadığını söylediğinde, kısaca % 10 itibarıyla doğru değil diye şeklinde bir söz etti. Bunun üzerine bu % 10 doğru olmama hangi konulara tahallül ediyor deyince, yanlış anlaşıldı % 10 ifadesinde olaylara nazaran noksanlık var dedi. Biz de her ne ise bu konuda gelişmeleri senin çalışma bölgen den bilen bir kişi olarak seni Askeri Savcı sıfatıyla yeniden sorgulayacağım diyerek, aramızda geçen hazırlık ifadelerine müteallik konuşmalara aynen tutanaga geçtim. Bunu takiben soruşturmaya ve sanıktan cevaplar almaya başladım. Sanık kekeliyerek konuşmakla beraber sık sık dilindeki tutulma uzuyordu. Buna geniş bir sabır gösterdiğini Hi hatırlıyorum. Sanığın 2 nci savcılık ifadesi ne yazılı ifadesinin nede Emniyet ifadesinin bir özeti niteliğinde değildir. Sanığın başlangıçtan beri girdiği Marksist-Leninist yöntemdeki bireysel ve örgütsel faaliyetler tek tek sorularak cevaplar alınmıştır. Hatta bazı yerde yanlış anladığım intibasına varan sanık mevzi bir kısım olay ve faaliyetleri yazıya dökerek anlattı ve doğru olanı kendisini söylediğini kendi beyan ve iradesine ters düşmeyecek biçimde zapta sıra ile geçtik. Sanığın tarafımızdan alınan Savcılık ifadesi ile hazırlık ifadeleri farklıdır. Tarafımızdan tesbit edilen ifade, diğer soruşturmalarda elde edilen bilgi ve sonuçları kapsı açak ve önceki sorgu ve delillerle elde edilen verilere cevap olabilecek yöntemde titizlik gösterilmiş bir kısım çelişkilerin giderilmesine çalışılmıştır. Askeri Savcı olarak sanığın Emniyete ne söylerse söylesin yeniden sorgulanması ve beyanlarının emniyeti konusunda güven duyulması elde edilecek kanaatin bağ unsurudur. Bu itibarla geçmişteki çalışmalarını sanığın dışındaki ağız ve delillerden öğrenen ve örgüt ile ilgili tam bir bilgiye sahip olan, gelişmeler ve olaylar arasında bağ kurma düzeyinde bilince malik bulunan bir görevli olarak, sanığı faaliyetlerinin ve ilişkilerinin bütün ayrıntılarına kadar sorgulayıp beyanlarına karşıtam bir güven ve kanaat duyduk, bu beyanlarında yalan olan hiç birşey olmadığı vicdani kanaatine sahibiz, esasen sanığın kabul etmediği ve beyan etmediği hiç bir konu bir matir dahi bu tutanakta mevcut değildir.

Buna rağmen, sanık sorgusunda (Duruşma tutanak arı 41,49) savcılık ifadeleri de dahil hazırlık ifadelerinin tamamını reddetmiş ve bunların işkençe altında alındığını ileri sürmüştür.

•) Duruşma tutanaklarının 38,55 sırası sanık Mazaffer ORÇOLU'nun mahkeme huzurundaki sorgusunu ihtiva etmektedir. Sanık sorgusunun başında ve çeşitli yerlerinde ileri sürdüğü işkençe iddialarına rağmen kendi dışındaki delillerle şubutu kaçınılmaz olan bir kısım örgütsel faaliyetleri, eylemleri ve militanları örgüt içersindeki yeri ve hizmetini açıklamıştır. Ancak bu çarpıtılarak ve ketmedilerek verilen beyanlardır. Sanığın görev alanı olan Siverek ve Tunceli Bölgesindeki örgütsel çalışmaları, ilişkiler kurduğu ve kadroladığı militanların sayılarına ana-

tarak ve onları bazı faaliyet ve eylemlerden sıyrarak ifadeye bulunmuştur. Keza bir kısım öldürme ve patlama eylemleri ölen sanıklar üzerine ihale etmeye çalışmıştır. Sanık Muzaffer ORUÇOĞLU'nun kısarak ta olsa, tevillide bulunan sorgu kapsamında sözünü ettiği faaliyet ve eylemler örgütsel bir olgu, belli kadrolar, bölge genel çalışmaları, hareket yöntemi bakımından, ortaya konan eylemler itibarıyla gerçeği örtbas edememenin kırıntı ve izleri vardır. İdeolojik kapsam yönünden daha ileri beyanlara raslamaktayız. Bu haliyle sanığın sözünün başında hazırlık beyanların külliyen reddetmesi davranışı arasında büyük bir çelişki vardır. Gerçeği sorgu dışında, inkara rağmen kuşkusuz açığa vuran yazılı deliller ve tanıklık durumu vardır. Özellikle sanığın yazılı deliller safhasındaki kabul ve beyanlarını hazırlık ifadelerini reddetmesi daha büyük bir çelişki yaratmaktadır.

Sanığın duruşmadaki ketum beyanları, yazılı ve sözlü deliller ile diğer sanık sorgularıyla kendini ortaya koyan beyan ve gelişmeler birlikte değerlendirildiğinde gerçek olana reddetmenin imkansızlığı ve behudeliği kendini gösterir. Nedir yalan olan, nedir zor ifadesi bulunan. Örgüt içerisinde faaliyetlerin bir gelişme çizgisi vardır. Bu yörlüneyi ne tek başına sanık beyanları çizmekte ne de herhangi bir olay sadece itiraf yanlışlığıyla malul bulunmaktadır. Her iddiayı var etmeye bizi götüren çok yönlü ve birbirini kuvvetlendirici deliller vardır. Önce tümüyle reddet, sonra bir kısmından söz et, belgeleri kabul et, tanıklar karşısında sus-pus ol, sonrada hazırlık beyanlarını doğru değildiriskençe altında alınmıştır de. Bu tür davranış delillerle telifi mümkün olmayan gerçeği yalanla, inkârla örtbas etme zorlama ve caresizliğinde başka bir şey değildir.

Sanık Muzaffer ORUÇOĞLU'na ait el yazması beyan, emniyet ifadesi, Savcılık ifadelerini karşılaştırdığımızda gerçek düzeydeki örgütsel olgu ve eylemleri birlikte görür, yaratılmak istenen kasıntı ve inkârın yönelik olduğu amaçla kolaylıkla anlayabiliriz. Herhangi bir faaliyet ve eylem konusunda düşünülen terehdüdü ise diğer deliller ve beyanlar aydınlatacak kapsam ve kuvvettir.

Sonuç olarak; Sanık hazırlık sorgularında var olanı, girişileni ve yapıldığını söylemiştir. Bu beyanların itibarını zedeleyebilecek ciddi bir karşıiddia ve delil getirilememiştir. Olay, yer, zaman, kişi ve sureti ceyran gösterilerek ortaya konan anlatım, ancak gerçek yasanti ve olgunun bir sonu u olabilecek kapsam ve ayrıntıdadır. Bunun şu veya bu amaçla hazırlanması, düzenlenmesi gibibir düşünce varit ve mümkün olamaz. Herşeyden evvel ortada bir amaç vardır. Sanıkları bu amaçla götürecek strateji ve yöntemler tesbit edilmiş, biz düzeni bunun için şöyle yaka? çagız denmiş ve bunu aynı şekilde icraya geçilmiştir ve bunun delilleri beyan usulü kuvvette ayan bejan sergilenmiştir. Bu durum karşısında sorguda soyut neden ve iddialar inkârı beslemek için ortak yöntemde ileri sürülmüş bulunmaktadır.

27 cem SOMEL'in sorguları:

a) İnolu klasörün I42-205 sırasında sanık Cem SOMEL'in el yazması ürünü olan beyanları bulunmaktadır.

Bu görevli bir makam tarafından alınmış ifade niteliğinde değildir. Sanığın kendi yaptıklarını, örgütsel ilişkilerini, bağlı bulunduğu örgütün faaliyet ve eylemlerini hiçbir temir söz konusu olmaksızın ortaya koyan yazılı bir senet kuvvetine

Sanık, söz konusu el yazması metin sanık Cem BOMEL'in belirlenen çizgiyi içerenindeki bireysel ve örgütsel faaliyetlerini ve ilişkilerini yazdığı biçiminde bütününüyle ortaya koyan bir belgedir,. bunun zorla işkenceyle yazdırılması imkânsızdır. Çünkü başkasının yaşadığı olayları kimse budenli yansıtmak ve bunu iltida edildiği gibi bir senaryo biçimine sokacak güce ve dehaya sahip olamaz. Metindeki anlatımda yazdığı ve gerçek olguların akışı ve düzeni vardır. Kaldı ki beyan edilen faaliyet ve ilişkilerin daha önce cerayan ettiğini kanıtlıyan diğer delil ve beyanlar vardır. Sanığın iltida ettiği gibi bunlar uydurma ve yalan şeyler değildir. Her şey yer zaman kişi, neden, hedef gösterilerek açıklanmıştır. Sanık bu beyanları inkârı rağmen örgüt içerisinde güvenilir bir yönetici olduğunu sorgusunda açıklamaktadır. Sanığın mahkeme huzurundaki sorgusunda örgütsel faaliyet zaman dilimi beyan edilmiş ve bir süre içerisinde yaşanan gerçekler ise hiç bir etki altında kalıksızın tabii bir anlatıma ve döküme konu olmuştur. Bu kapsamda ve bu ayrıntıda zorla beyan almanın mümkün olup olamayacağını geniş mesleki tecrübelerinizden doğan taktire bırakıyorum. Kaldıki bu beyanlar doğrultusunda olan birçok olay ve gelişmeler duruşmada aynen beyan edilmiştir. Duruşmadaki beyanların kırılması dahı gerçeği ortaya koymakta yalanı ve zoryamayı hüner sayan ve böylece gereği inkâr edebileceğini sanan caresiz bir zihniyet yüze vurmaktadır sanırız.

b) 1 nolu klasörün 206-331 sırasındaki sanığın Emniyet makamları tarafından alınan 4.5.1973 tarihli ifadesi bulunmaktadır. Bu ifadenin 25 nci sayfaya kadar olan bölümü sanığın örgütsel çalışmalara girişinden itibaren TİİKP dönemindeki çalışma ve faaliyetlerini anlatmaktadır. Bu beyanların kısmen dava ile alakalı olan sınır ilişkileri vardır. Davamız bünyesinden ayrı olan Şafak örgütü davası verileriyle karşılaştırıldığında ifade edilenlerin hayali olmadığı, gerçek ilişki ve faaliyetleri kapsadığı anlaşılar. Sanığın bu bölümdeki anlatımı Filistin'den dönüş ve Malatya'da TKPML ye katılım durumlarını izahla son bulmaktadır. Aynı bağlantı sanığın mahkeme hususundaki sorgusunda aynı şekilde ortaya koymaktadır. (Duruşma tutanakları 58-59).

Sanık Emniyet ifadesinin 26 nci sayfasında Malatyadan İstanbula dönüp örgüt unsurlarıyla ilişki kurdukları kendisinin akalanıncaya kadarki zaman içerisindeki örgütsel faaliyetlerini 3 ana bölüm altında izah etmektedir; ki bundan daha gerçekçi yönetmen ve militanları bu denli belirleyici bir kıstas düşünülmez. Sanığın bu faaliyet dilimleri dönemi içerisinde ifade ettiği olay ve gelişmeler yer, zaman, kişi ve eylemin biçimi ve ayrıntısını göstererek olmuştur. 76 nci sayfaya kadar devam eden sanık anlatımları içerisinde ele alınan faaliyet ve gelişmeler de tam bir uyum ve bir öneğine bağlılık hali müahade edilmektedir. Bunlar ortaya konurken öylesine doğal bir biçimde anlatılmaktadır. Örgütsel temas içerisinde sayılmıyacak şeylerde anlatılmıştır. Bu beyanlar bütünüyle TKPML ve yarı kuralları gerçeğini ortaya koyan ve bu örgüt etrafında kümelenen yönetmen ve militanla-

rin Örgütsel amaçla düşük faaliyet ve eylemlerini ayrıntılı biçimde sergilemek-
te ve beyanlar nihayete gelme ve olaylarla doğruluk kazanmaktadır.

Sanığa ait emniyet ifadesininin 77-99 arasındaki beyanları ise kendisinin
Muzaffer ORUÇOĞLU ile birlikte 21.Nisan 1973 tarihinde yakalamalarından sonra
ele geçen dökümanlara ilişkindir.Teorik ve pratik nitelikte kapsama ifade eden
bu belge ve malzemeler sanıkların bağlı bulunduğu Örgütsel düşüncenin amaç stra-
teji,hedef,hareket yöntemi ve araçlarını tümüyle ortaya koymaktadır.Her döküman
ve belge hakkında Cem SOMEL tarafından ayrıntılı bilgi verilmiş kaynağı ve bulu-
ma nedeni geniş biçimde açıklanmıştır.Sanığın söz konusu delil ve belgelere ili-
kin olarak söyledikleri daha önceki beyanlarının gerçekliğini ifade etmektedir.
Bunlar içerisinde sahibi olmadığı kaynak ve aidiyetini bilmediği deliller hakkın-
da bilgisizliğini aynen ifade etmiştir.Keza her hangi bir delilin mahiyeti konu-
sunda kuşku duyuyorsa bunuda beyan etmiştir.

Sanığa ait emniyet ifadesininin100-127 nci sayfasında özellikle sanığın
Filistin Demokratik Halk Kurtuluş Örgütüne gidiği ve bunuda karşılaştığı Şafak
Örgütü mensubu militanlarında geçen tartışmalar,Şafaktan ayrılık hareketinin bu-
raya yansıması,oradaki üyelerin düşündüğü,kısa süreli olarak devam eden gidip,
gelme haberleşme ,konusunda geniş ve ayrıntılı bilgiler verilmektedir.

Sanık bu hususta azda olsa aynı mahiyette beyanların duruşmada tekraretti-
gi gibi,Şafak hareketinden TKPHL kuruluşlarının ayrılmasına dair çekişmesafhatı
konusunda Şafak davasının aktardıklarımız aynıyet teşkil etmektedir.

Değil kendi davamızda,bu davayla ön ilişkin olan bir davada geçenler bil-
yalanı ortaya koymaktadır.

Sanık Cem SOMEL'in beyanları Örgütsel gelişme zinciri içerisindeki olay-
lara uymakta ve ayrıntılı olarak yapılan kişilendirmeler kendisinin Örgüt içe-
sindeki önemli bir yönetici olmasının doğal sonucu bulunmaktadır.Anlaşıldığı
kadarı ile sanık Emniyet ifadesinde yazılı anlatımlarındaki samimiyletyle bağlı
kalmışdaha geniş ve tutarlı bir anlatım yolu izlemiştir.Bu kadar geniş bir bil-
giyi anlatımın zorla ve işkence ile bir insanın zihninden koparılmasına ve buna
sanığın duruşmada iddia ettiği gibi yalan üremesi olarak bakılmasına imkân ol-
madığı ve bunun akıl dışı bir iddia olduğu bütün çıplaklığıyla ortadadır.

e) 1 Nolu klasörün 334 sırasında sanık Cem SOMEL'in tek bir olaya ilişki-
li yazması beyanı bulunmaktadır.Muhtar Mustafa HORDENİZ'in öldürülmesiyle ilgi-
li olarak verilen bilgiler olayın sureti cereyanına uysakta ve bu eylemin yapı-
lmasındaki ana düşünce ile fiili gerçekleştirenleri belirtmekte ve hatta yoktan
yere bu fiili işlemekten kimlerin mağdur edildiği görüşüne dahi yer verilmekte-
dir.Bu düşüncenin Muhtarı öldürülmesinden dolayı kimlerin tutuklu olduğu sanıklar
ve hatta Askeri Savcı olarak bizim dahi malumumuz değildir.Dosyaya elbettiğini
zaman anlatılanların olayla uyum içerisinde bulunduğu ve gerçekten ifade edildiği

gibi bag a kişilerin suçlanarak tutuklandığı hayretle ve üzüntü ile görülmüştü Sanık Cem SOMEL duruşmada bu olayla ilgili olarak kısmi bir beyanda bulunmuş v olaydan özellikle diğer fail Ali TAAYAPAN'ı sıyırmak için yüzeysel olarak söz etmiştir.

d)1 nolu klasörün 335-347 sırasındaki sanık Cem SOMEL'in 6.7.1974 tarihli Savcılık ifadesi bulunmaktadır.TKPHL soruşturmasınınİstanbul Sıkıyönetim Savcı lığında birleştirme kararından ve bizim İstanbul'a gelişimizden sonra,özellikle İstanbul kesiminin faaliyet ve eylemlerine nüfûs edebilmek ve örgütsel amaç bu tünlülüğü içersinde gerekli irtibatı kurabilmek düşünçesiyle 21.Haziran.1973 tar nından Temmuz bağlarına kadar geniş bir tekkik çalışması yaptık.Bundan sonra bir takım yönetmen dereçedeki sanıklarla ve önemli olaylara karışan bazı sanı ların ifadelerinin almaya lüzum gördük.Benden önce İstanbul kesimi kovuşturması vaziyet eden arkadaşımızın ifadesi bulunup bulunmadığını hatırlamıyorum.bilmey ruz belkide bu ifadenin bulunmaması da Cem SOMEL'in Askeri Savcı olarak ifadesi nin alınmasına gerekli kılmış olabilir.Yalnız suraşını belirtmek isteriski,TK PHL ninİstanbul kesimindeki sanıklarıyla ilgili olarak Savcılık ifadelerine çok yüzeysel ve geliştirme olarak bulduk.Sorusturmayı yürüten bir Savcı için,yasa emri icabı olarak ifade almak yerine,olanı ve gerçeği en ince noktalarına kada soruşturarak ve aldığı her beyanda güven duyarak,imkan ölçüsünde kuskuları ort dan kaldırmaya matuf olaçak derinliklere inerek soruşturma görevimizi icra et sizdir.Ne yüzeysen ifade veya nede şu makasın bu makamınkaldığı ifadelerin öne tine iltifat etmeksizin.bizzat sorarak,öğrenerek v araştırarak,ilişki ve geli kiler arasında temel bağlantıyı kurarak bu soruşturmayı ikmal etmeye çalışmış

Sanık Cem SOMEL'in el yazması ifadesi ve Emniyet ifadesinde sözünü et gi ilişki ve gelişmeler gogu yerde soruşturma kapsamının taşan bir genişlik gö termiş ve yer yer konunun dağıtılması gibi bir durum yaratmış olduğu içindirki soruşturma konusu örgütsel faaliyetlere dönük ve bununla direkt ilişkisi olan hu suslarla,ilişkisiz hususları ayırtetmek,özle alakalı olay ve eylemlerin tam ma sıyla aydınlığın temin etmek amaçıyla ve bu eseriği bağli kılınarak sanığın sa vcılık ifadesi tarafımdan tesbit edilmiştir.Söz konusu ifade sanığın geçmiş beyanlarının zeti niteliğinde değildir.ifade kapsamlarının karşılaştırılmasın belirli olay ve gelişmelerde söz edilmekte bir ortak görünüm mevcut isede,ayrı ve beyanın öze ilgili muhtavası arasındaki farkkendiliğinden görülecektir.

Sanık Cem SOMEL'in yazılı ifadesi ve Emniyet beyanı geniş bir dönem kapsamakt dır.Sözünü ettiği evvel ilişkiler ,diğer soruşturmalar nedeniyle esasen biline hususlardır.Sorusturma konusu ile ilgili bize yaptığı beyanlar ise,öze dönük v bütün ilişkileri kapsayacak ona aydınlık biçimde getirecek biçimde olmuştur,sa nık anlatımlarında doğal bir oluş tarzının sonuçlarına uygun düşecek şekilde anlatında bulunmuş girişmiş oluğu ve gelişmelerden yer ,saman ,olay,eylem ve kişi beyan etmekte kalmamış,yan ilişkilerle bulunduğu kimseleri dahi berrak bi

kilde belirtmiş ve mevcut bağlantıları olaylarla doğrulandığı yöntemde ortaya koymuştur. Sanık Cem SOMEL bize yaptığı anlatımlarda konuyu yine geniş bir açıdan ele almış ise de, kendisi ile kurdugumuz gerçek olguyu dayalı ve diğer delillerle belirlenmiş esgi hüsrinde sağlam bir diyalog kurularak, soruşturma konusu örgütsel ilişki ve faaliyetlere dönük kapsamda ifadesi tesbit edilmiştir. Sanık Cem SOMEL'in huzurunda gösterdiği ve beyanlarındaki içtenlik, anlattığı her olayla ilgili olarak inanç sağlamak için getirdiği çığitli örnekler, kendilerini düştüğü acı durumu hikaye eden sözleri karşısında, tüm beyanlarını güven duymuşuzdur. Sanık hatta sanık sosyal yarar açısından kısa süre İzmir'de teması olduğu kişilerin dahi soruşturma kapsamı içersine alınmasını önerdi. Ancak duruşmada bütün bunlar unutulmuş işkence ve zorla izaha kalkışıldı. Sanık Cem SOMEL'in As Savcılık beyanı kanaatimizce samimidir ve gerçek olgulara dayanmaktadır. Etaben bu ilişkilerden birçok olaylarda, diğer beyanlarla doğrulanmış bulunmaktadır.

e) Duruşma tutanaklarının 55-65 sırasında zanlının Mahkeme huzurundaki sorgusu yer almaktadır. Sanık Cem SOMEL sorgusunun başında evvelki beyanlarını bir kalemle yok saydığını sandığı uydurma yöntemi ileri sürerek, bu beyanları diğer sanıklar gibi zor ve işkence eseri olarak taktim etmeye çalışmıştır. Daha sonra legal ve illegal alandaki bireysel ve örgütsel çalışmalarının kendisinin yöneticilik düzeyine getirdiğini ve örgüt içersinde güvenilir bir önder olduğunu beyan ederek olaylardan sıyrılmış bir takım ilişki ve gelişmelerden bahsetmiştir. Zanlının bu doğrultuda sürdürdüğü sorgusunda sözünü ettiği olay ve gelişmeler sınırları içersindedahi gerek Emniyet ifadesini ve gerekse Savcılık ifadesi demetinde bahsettiği hususları aynı nitelikte ve kapsamı gösterdiği anlaşılmaktadır. Ne varki sanıkların duruşmadaki beyanlarıyla alakalı mukarrer stratejiye bağlı kalarak, bazı kişileri bir kısım ilişki ve olaylardan soyutlamış, bir kısım olayların ise hiç sözünü etmiyerek geçiştirmede bulunmak istemiştir. Sanık Cem SOMEL mahkeme huzurundaki sorgusunda bir yandan kendisinin görev duyulan bir yöneticilik düzeyine ulaştığını ve yönetimde bulunduğunu söylerken diğer yandan bir yöneticilik görevi kapsamına öyle bir dar kalıba sokmuştur ki, kendisi ile ilgili bütün hizmet ve faaliyeti evrak tahrifatçılığından bir fiil olarak küceletmiştir. Böylece diğer etkin yönetim görevinin gerekli kıldığı ilişkilerden kendisini her'i kılacağını mesabetmiştir. Örgütsel faaliyet zinciri içersindeki bir kısım nigrengi olay ve gelişmelerden söz ederek, bu benim samimi beyanım, diğerleri doğru değildir biçiminde ileri sürdüğü iddia ise göstermemiştir. Sanığın duruşmada dahi beyan ettiği mihrak gelişmeleri inkâr etmesi esasen düşünülmez. Bunlar gü kadar aşikâr olan şeylerdir. Sanık Cem SOMEL'in anlatımındaki mihrak olaylar doğrultusundaki dişi arasındaki boşlukların fağmen, anlatımının gerçek olguları dayandığı diğer delil ve belirtilerle kuşkusuz anlaşılmaktadır. Zanlının söz konusu beyanlarında şafak dönemine başlayan faaliyetler gizlenmemiştir. Koca Elifethiye gidış gizlenmemiş ancak ayrıntısını hazırlıkta öğrendiğimize Ali TURAN'ın müşahade rakları bir hazırlık olarak gösterilmek istenmiştir. Elifethiye anlatmaya geliş ve oradaki TKFML oluşumuna katılış ilişkisini ve buradan İstanbul'a gelerek

güt unsurlarıyla kurulan temas ve bağ sonunda seyreden gelişmeler, bir aile ziya reti saflığı içersinde Örgütsel amaç ve düşünçeden soyutlanmış faaliyetler el rak ifade edilmekte yer yer kaçınılmaz olan bir kısım olaylardan asıl sanıklar dan bir kısmını sıyıran beyanlar verilmektedir. Bütün bunlar dahi gerçek olgu v cingiyi ortaya koymakta ve yalanı yüze vurmaktadır.

3-ALİ TAŞYAPAN'IN sorguları.

Sanık ALİ TAŞYAPAN'ın ilk kez 12.2.1973 tarihinde kayseride şüpheli v kilde yakalanmasından sonra ve onu izleyen Örgütsel bağlantı tesbiti ve gelişme doğrultusunda, 2 ayrı emniyet ifadesi, tek bär olaya ilişkin el yazması beyanı ve aynı olayla ilgili ek emniyet ifadesi ile iki ayrı Savcılık ifadeleri bulunmakt dır. Bütün bunlar bilinmiyenden bilinene doğru gelişme soruşturma sonucunun ger tirdiği sorgulamalardır. Çünkü sanık ALİ TAŞYAPAN bağlangıçta şüpheli bir durumd ve bilahare Örgütsel bir amaca dönük ve evveliyatı olan bir çalışma içersinde b landugu anlaşılmıştır. Öderek sanığın bağlı bulunduğu Örgüt içersindeki yeri ve hizmetini belirleyen ve kendi dışındaki delillere dayalı bir takım fiili ve f liyetlerinin ortaya çıkması aynı konuyu ilişkin olarak kendisinin yeniden sorg lanmasına yol açmıştır.

a) 1 nolu klasörün 365 nci sırasında sanık ALİ TAŞYAPAN'ın yakalandıkla rından sonra Kayseri Emniyet yetkililerince alınmış ifadesi bulunmaktadır. Dar k sandaki bu ifade de dahi sanık Örgütsel ilişkisinde köken itibariyle de olan söz etmiştir. Ayrıca sanığın üzerinde ele geçen ruhsatsız silâh ,sahte nüfus cüzdanı çalışma arkadaşları İbrahim GÜLGEÇ'in beraber bulunmaları kuşkuyu artırmış ve sanı gın gerçek gizlediği kanaatini yaratmıştır. Bunun için dirki, sanık Ali Taşyapan' yıkım Örgütleri bağlantısının aydınlığı kavuşması amacıyla keyfiyet Emniyet "Üd lüğün kanalıyla soruşturulmuş ve sanığın geçmişte ki Örgütsel faaliyetleri n deniyle Şafak Örgütünden dolayı arandığı anlaşılmıştır. Ancak bu arada sanığın ensen olarak bağlı bulunduğu hesabına çalışan verdiği TKPML ile ilgili faaliy lerde de ismine raslanması bağlilik zincirini tam olarak açığa çıkaraçak bir d rum yaratmıştır. Böylece TKPML Örgütü İstanbul operasyonu içersinde müteala edi lerek, sanık İstanbul Sıkıyönetim K .liğince yürütülen TKPML operasyonuna dah edilmiş ve İstanbul Emniyet Müdürlüğünce bağlı bulunduğu Örgüte dönük bilinen k kısım faaliyetleri nedeniyle sorguya tabi tutulma zorunluğu kendisini gösterm tir.

b) 1 nolu klasörün 366-374 sırasında sanık Ali Taşyapan'ın İstanbul E niyet Müdürlüğünce alınmış 9 sahifeden ibaret 5.3.1973 tarihli hazırlık ifadesi bulunmaktadır. Söz konusu ifade de sanık Ali Taşyapan proleter Devrimci Aydınlık döneminde itibaren giriştiği Örgütsel çalışmalarını, yer zaman, ve kişi gösteren anlatmaktadır. Bilahare TİİKP Örgütüne dahil oluşu ve Örgüt içersindeki çalışmal rı ile, Örgüt içersinde meydana gelen ayrılık hareketinde yer aldığını -

beyan etmekte ve TKPMİ oluşumu içerisinde yer aldığını ve Malatya Bölgesinde çalışmalar yaptığını ayrıntılı olarak anlatmaktadır. Keza bu bölgedeki çalışmaları sırasında örgütsel ilişki kurduğu kişilerden söz etmektedir. Bunkar esasen diğer sanıklarla da beyan edilmiş ve önceki faaliyetler bakımından sanığın örgütsel faaliyet gelişmesi tümüyle kendi dışındaki delillerin ortaya koyduğu bir gerçek olgu olarak kendini göstermektedir.

Sanık Ali Taşyapan'ın bu sorgusunda kendisinin önemli fiillerinde bulunan muhtar Mustafa MORDENİZ'in öldürülmesi olayı hakkında beyanı yer almaktadır. Bu nokta soruşturmanın etkisiiz ve katkısız yürütüldüğünün kanıtı bakımından çok önemlidir. Çünkü bu tarihlerde İstanbul Emniyet Müdürlüğü yetkilileri ve keza İstanbul Tıkıyönetim Komutanlığı görevlileri sanığın öldürme fiili ile ilgili ilişkisi hakkında hiçbir bilgi ve işaret sahibi değillerdir. Bu husus sanığın keşfi dışındaki beyan ve emarelerini ortaya koyduğu bir olay şeklinde kendini göstermiştir. Ancak bundan sonra ki sanığın aynı olaya ilişkin beyanına başvurulmuş ve olayın ayrıntısı sanık Ali Taşyapan'ın 1 numaralı klâsörün 348 ve 354 nolu sırasındaki el yazmasının beyanından ilk kez kendi anlatımıyla öğrenilmiştir. Sanığın el yazması ifadesinden sonra da 1 numaralı klâsörün 356-363 sırasındaki emniyet ifadesi 25.6.1973 tarihinde tesbit edilmiştir. Bu aşamada yani sanığın ilk ifadesinin tesbitinden itibaren geçen 4 ayı müteccaviz zaman içerisinde kendi ilişki kapsamını ortaya koyan deliller ve bilgiler karşısında ek ifadesinde özellikle bu konuları değinen beyanları tesbit edilmiş bulunmaktadır. Sanık Ali Taşyapan'ın Akçadağ Kürecik Bucakı Kahyalı Köyü muhtarı Mustafa Mordeniz'i İbrahim Kaypakkaya ile beraber öldürdüğü hususunu ilk kez örgütsel bir eylem olarak sanık Cem Somel 4.5.1973 tarihli emniyet ifadesinde ve ona tekdüm eden el yazması beyanlarında değinmiştir. Şayet işlemediği bir fiili sanık Ali Taşyapan'a peşinen ienat gibi bir düşünce mevcut olsaydı sanığın ikinci emniyet sorgusunda bu konuda herhangi bir beyan mevcut olurdu. Sanık Ali Taşyapan'ın söz konusu fiildeki iştiraki soruşturmayı ortaya koyduğu bir olgudur. Bunu izleyen soruşturma işlemleri gerçeğe pekiştirmiş ve hakikati olduğu gibi su yüzüne vurarak sanığın beyanlarının ne bir zorlama ne de bir peşin kabul ettirme gibi iddia edildiği üzere bulunmadığı doğrudan doğruya gerçeğin ifadesi bulunduğu anlaşılmaktadır.

c) 1 No.lu klâsörün 375 nci sırasında sanığın 8.3.1973 tarihli ilk savunma ifadesi yer almaktadır. Bu ifade örgütsel bir bağlantıyı yansıtmakla beraber yüzeysel bir kapsamda tesbit edilmiştir. Sanığın emniyet ifadesindeki tüm fiil ve faaliyetlerine içerecek bir muhteva göstermeksizin kanunî bir lâzımı ifaden gayri soruşturma derinliği ifade etmektedir. Ancak sanık emniyet ifadesini savunma huzurunda değindiği konular dışında doğruladığını beyan etmektedir.

Esasen sanığın teyidi belki de bir bakıma Askeri savcının diğer konuları ele almasını önlemiş görünmektedir.

d) 1 No.lu klâsörün 376 sırasında sanığın ikinci savcılık ifadesi bulunmaktadır. Bu ifade tarafımızdan alınmış olup sanığın birinci emniyet ifadesi ile birinci savcılık ifadesinden sonraki zaman içerisinde muhtar olayının açığa çıkması durumu kendini göstermiştir. Sanığın el yazması beyanı ve ek ifadeleri doğrultusunda durumun soruşturma savcısı tarafından bizzat kanıt sağlayacak düzeyde tahkiki sorumluluğu kendini göstermiştir. Böylece 10.7.1973 tarihinde münhasıran muhtar olayına ilişkin beyanları bizzat tarafımızdan tesbit edilmiştir. Tanık Ali Taş yapan muhtarın öldürülmesi olayı ile ilgili olarak teyit ve açıklamada bulunmuştur. Ancak sanık ilk ateşi arkadaşı İbrahim Kaypakaya'nın yaptığı kendisini daha sonra ateş ettiğini bel--irtmiştir. El yazması ifadesinde yer almayan vekaza emniyet ifadesinde bulunmayan bu ayrıntı tarafımızdan tahkik edilmiştir. Çünkü kimin önce ateş ettiği ilk ateş ikinci ateş arasında geçen zaman ve ilk ateşin isabet yeri ölümün intac bakımından farklı nitelenebilecek yol açacak kavramlar getirebilirdi. Öze konusu ayrıntı ile ilgili olarak sanığın beyanları aynen tesbit edilmiştir. Bu suretle muhtarın öldürülme olayı hakkındaki mükerrem beyanlar arasında herhangi bir ayrılık olmadığı cihetle gerekli kanıt sağlanmış ve bundan sonra asıl olayı kovuşturan ve başka kişilerin sanık olarak gösterildiği soruşturma dosyası celp edilerek ifade edilenlerin gerçeğin ta kendisi olduğu anlaşılmış bulunmaktadır. Bütün bu soruşturma gelişmesi ve aşamaları içerisinde zor eseri olan ne vardır ve böyle bir zorlamayı yapmanın amacı nedir. Gerçek olgu dışında herhangi bir beyan bulunmadığı hususu olayı kovuşturan dosyadaki Öze ilişkin delillerle sağlanacak bütünleştirme ve kurulacak bağlantı ile kendiliğinden görülmektedir.

e) Duruşma sabitlerinin 70-80 sırası sanık Ali Taşyapanın mahkeme huzurundaki yazılı sorgusunu kapsamaktadır. Sanık sorgusunda gene strateji dışına çıkmaksızın inkâr ve işkence temasını işlemiştir. Sanık mahkeme huzurundaki sorgusunda hazırlıkta sözünü ettiği birçok örgütsel faaliyetlerini aynen hikâyeye etmiştir. Peşin inkar ve aynen kabul çelişki ortadardır.

Sanığın bilinen diğer faaliyetleri bir yana ideolojik sebeplerle muhtar Mustafa Mordeniz'i arkadaşı Örgütün lideri İbrahim Kaypakay ile beraber öldürmeleri olayı hakkında sorguda yaptığı kısıtlama ve gerçeği çarpıtma şeklindeki kayıtlar ve beyanları dahi gerçeği vurgulayacak bir nitelik meydana getirmektedir. Tanık, Mustafa Mordenizin öldürülmesine karar verilmesini gerektirir gelişmeleri hikaye ettikten sonra yardım ve izleme çalışmalarında bulunduklarını ve hatta bunu tek başına bile yapmayı düşünür dereceye vardığını ancak sonradan bu fiili İbrahim Kaypakayanın Filistin'den gelen bir arkadaşı ile işlediğini belirtmekte ~~ve~~ muhtarın öldürülmesi yolundaki Öze sürdüğü halkın isteği şeklinde taraf ettiği sonuca varmamasından dolayı üzüldüğünü ve sanki bir şerefaisiçesine hundan mahrum olması bir kayıp olarak

telâkki ettiğini ifade etmektedir. Sanığın sorgudaki muhter olayına ili-
kin verdiği kıvrıntılar dahi gerçek deliller karşısında kendisinin fiili
işlemesindeki sanıklık düzeyini ortaya koymaktadır. Tanık Ali Taşyapan
mahkeme huzurundaki sergusunda dahi kendisinin bölgeye ne sebeple gidip
örgütsel çalışma yaptığını 77 nci sayfada şu sözlerle vurgulamaktadır:
(Biz bölgeye halk ihtilâlinin kıvılcığını tutuşturmak için gitmiştik)
işte bütün gerçek bu eûlâlenin altında yataktadır. Sanıkların fiil ve
hareketlerine yön veren ve onları sevk eden halk ihtilâli tutkusudur.
Yoksa sanıkların faaliyeti muhtevasını meydana getirecek ne zor ne de
işkenec gibi bir düşünce olamaz. Terüştürme makamları yapılanların ar-
dından yürümlü ve gerçekleri olduğu gibi tesbitnedip yansıtmaya çalış-
mıştır. İnkâr ve savunma çaresizliği dahi suçluluğu bir ölçüde ortaya
koyan bir muhteva göstermesi şayanı dikkattir. İddia edilen her şey
olandan ve yapılandan kaynak almıştır. Bunların başka türlü ifadesi ve
telifi mümkün değildir!

4- Sanık Aslan Kılıç'ın sorguları :

Tanık Aslan Kılıç yıkım örgütlerinin bütün aşamalarında görev
almış ve özellikle TİİKP saflarında göstermiş olduğu faaliyetlerle ne
deniyle aranırken, arkadaşları Meral YAKAR'ın 22 Ocak 1973 tarihinde bera-
ber kaldıkları bir evde silâhla yaralanmasından sonra gelişen durum so-
nunda ele geçmiş ve kendisinin en son örgütsel bağlantısı evinde bulunan
belge ve dokümanlarla tesbit edilmiş ve böylece örgütsel faaliyetleri
belirli noktalar arasında boyut kazanmıştır. Bu açıdan hakkında soruş-
turma yürütülmüş ve T.K.P.M.L. örgütüne dönük faaliyetleri mihrak alı-
narak soruşturma yöntemleri ile izlenmiştir.

a) 1 numaralı klâsörün 377 ve 397 sıralarında sanık Aslan Kılıç'ın
19.2.1973 tarihli emiyet ifadesi yer almaktadır. Söz konusu ifade de sa-
nık örgütsel ilişkilerinin PKF döneminden itibaren anlatmakta ve TİİKP's
saflarındaki çalışmaları ayrılık hareketleri ve TKPML oluşumundan sonra-
ki itibaren örgüt içersindeki yeri ve mevkii, faaliyet kapsamı hakkında
bilgiler vermektedir. Sanığın bu anlatımlarının doğruluğu esasen diğer
delillerle de bilinmektedir. Sanık Aslan Kılıç'ın emiyet sorgusunda ifa-
de ettiği her şey gerçektir, olgunun sonucudur. Özellikle sanığın TKPML
örgütüne dönük beyanları ise sadece ifade ettikleri ile kalmayıp kendi-
sirin yakalanmasından sonra Meral Yakar'la birlikte kaldıkları Üraniye
Atatürk Mahallesi Çavuşpaşa Caddesi 42 No.lu evde ele geçen belgelere de-
lal ve işaretlere dayanmaktadır. Bu evde ele geçen belgelerdeki kapsam
ve açıklık karşısında sanığın gileyecek bir yanı kalmamıştır. Emiyet
ifadesinin 12 nci sayfasından 17 nci sayfasına kadar olan bölümde dökü-
manların mahiyetini ve kaynağını izah etmiştir. Binaenaleyh sanık Aslan
KILIÇ'ın beyanlarında zorlama olan ve soyut düzeyde hiçbir kelâm mevcut
değildir. Sanığın sorgusu sınırlarını söz konusu belgeler çizdiği gibi
gizli tuttuğu ve belgelerden görülemeyen bazı faaliyet ve ilişkileri de

diğer delillerle aydınlık kazanmıştır. 10 numaralı klâsöre ithal edilen belge ve düşünceler ile emanetteki deliller tüm yıkıcı faaliyetlerinin gelişme nitelik ve kapsamını ortaya koyacak nitelik ve kuvvettendir.

b) 1 numaralı klâsörün 398 nci sayfasında sanık Aslan KILIÇ'ın 22.2.1973 tarihli Askeri savcılık ifadesi yer almaktadır. Sanık daha bu ifadenin başında hazırlık beyanlarına atıfta bulunarak emniyet ifadesi kapsamının doğru olduğunu belirtmekte ve bunu takiben emniyet ifadesinin esas kabul edilmesi düşüncesiyle düzeyli bir kısım beyanlarla ifadesini bağlamaktadır.

Sanık Aslan KILIÇ'ın özellikle Meral YAKAR'ın ölümü ile ilgili olaydaki durumu ayrıntılı biçimde açıklığa kavuşturmak amacı ile soruşturmaya tarafımızdan bağlandıktan hemen sonra ifadesine başvurulduğu halde kendisi bize beyanda bulunmaktan kaçınmıştır. Dolayısıyla bu konu ile ilgili tarafımızdan herhangi bir geyan alınmamıştır. İlk beyanı ve yapılan teahhütler doğrultusunda iddiamız oluşum kazanmıştır.

c) Duruşma tutanaklarının 82-108 sırasında sanık Aslan KILIÇ'ın mahkeme huzurundaki sorgusu yer almaktadır. Tanığın emniyet ifadesinde ideolojik kapsamdaki beyan ve evveliyattaki örgütsel çalışmalarının büyük bir bölümü sorguda daha gerekçeli ve iddialı bir biçimde anlatıl makla beraber kısıtlama bir kısım sanıkları olaylardan sıyırma biçimindeki stratejiye sadık kalmış görünmektedir. Buna rağmen belirgin ve diğer delillerle su yüzünde olan faaliyet ve gelişmeler sorguya konu olmuştur. Fakat işkence edebiyatı devrimci kahramanlık teraneleri lider ve diğer bir kısım sanıklar bakımından sözcü ve sömürücü bir rolde sürdürülüp gitmiştir. Hazırlık beyanı ve sorgudaki gelişme faaliyetler ve ilişkiler karşılaştırıldığında akış ünite ve bütünlük olarak gerçek olgunun ifadeleri olduğu yalan ve zora dayanan hiçbir şey bulunmadığı kendiliğinden görülmüş.

Sorgulara ilişkin olarak sözümüzün başında da belirttiğimiz gibi sanık sorgularında önceden karar kılınmış hesabı kitabı yapılmış nereye varacağı veya varmayacağı ölçülüp tartılmış bir strateji tayin ve tesbit edilmiştir. Öncelikle lider sanıklar açısından bu stratejinin faaliyet olarak, olay olarak kişi olarak boyutları çizilmiş, fikir düzeyinde bol keseden edilen sözlerle işte biz herşeyi burada söylüyoruz önemliliği gösterileri içerisinde sorgular devam etmiştir. Bu kayıt ve sınırlar içerisinde sanık sorguları bir kısım istisnalar dışında gerçeği yansıtmaktan ve onun ifadesi olmaktan uzak kalmışlardır. Hazırlık beyanlarındaki faaliyet ve gelişmeler ve bir kısım önemli olaylar ile mihrak noktalar esas alınarak bir karşılaştırma yapıldığında ve bunlar mevcut yazılı ve sözlü delillerle tartıldığında neyin var olduğunu, neyin var olmadığını hangi konuda ne miktar kısıtlama yapıldığı kuşkusuz anlaşılır. Sanıkların fiilleri ve olaylar bölümünde iddia ettiğimiz her olay ve eylem hakkında dayandığımız delilleri bütünüyle sermeğe çalışacağız. Bu bakımdan sorgular konusunda

yegan yegan tüm sanıkları ele almayacağız. Esasen sorgudaki öne sürdüğümler eğilimi ve genel strateji çizgisini ve boyutlarını belirlemek bakımından yönetmen 4 sanığın hazırlık ve mahkeme sorgusu üzerinde durduk

Sanıklardan Hikmet ANIK, Fikret SONER, Turan ÇETİNER, HıdışAK-GÜN, Hamza OĞUZER ve Kalender DURDU dışındaki sorgusu icra edilmiş tüm sanıklar genel strateji boyutları içerisinde sorgu vermişler ve bu yolda eğilim göstermişlerdir ki, bu sanıklar hiç bir gösteri hareketine duruşma safhasında katılmamışlar, kendilerini suçlu düşürmesine rağmen herşeyi olduğu ölçüler içerisinde beyan etmek doğruluğunu göstermişlerdir. Bu tutumları kendilerinin meşveretli sorgu gerçeğini açığa vurma yüzünden genel strateji dışında kalan sanıkların beyanlarını değersiz kılabilmek amacı ile bu sanıklara ajan provakatör yakıştırmaları yapılması yoluna gidilmiştir. Bu sanıklar kimin ajanıdır, niçin ajandır, bir kalemde kendi çizgileri dışında olanı söyleyen sanıklar karalanır gider. Adı geçen sanıklar belli zamanlar içerisinde örgütün belli kesimlerinde yer almışlar veya örgüt faaliyetleri hakkında bilgi sahibi olmuşlardır. Görüleni, bilineni söylemek bunu gizlemeğe çalışmanı elbette rahatsız edecek, şayet onun ifade ettiğini inkâr da mümkün değilse bu ajandır denecek. Her şeyden önce bu tür nitelendirme yapılan sanıklar kendilerini de suçlamakta örgütsel faaliyetleri ve ilişkileri gelişme zinciri içerisinde anlatıp ortaya koymaktadırlar. Bu davanın ajan provakatöre ihtiyaç gösterir bir yanı yoktur. Diğer bir kısım davalardaki zâr, işkence ve ajan gelenek iddialarını bu davada ileri sürmek beyhude bir gayret ve savunma çaresizliğinin ifadesidir. Çünkü, sanıkların ideolojik çizgilerinin başlangıçtan beri seyrettiği istikamet, mihrak, olay ve gelişmeler zinciri halkalar halinde delillerle tamamlanmaktadır. PKF döneminden başlayan ilk örgütsel yıkım düşüncesini hedef alan halka TKPM ve yan kuruluşları ile tamamlanmakta yazılı ve sözlü delillerle kuşkusuz noktalanmaktadır.

Ne varki, duruşma safhasında bütün delillere rağmen davayı özünden saptırmak ve zedelemek amacı ile işlenen ve cezai ittifakına dayanan ortak bir strateji ve tema vardır. Bu noktaya mahkemenin özellikle dikkat kesilmesini dileriz.

TANIK DİNLENİLMESİ SAFHASI VE İDDİA KONUSU F ALİYET VE OLAYLARIN TANIK BEYANLARI İLE AYDINLIK KAZANMASI :

Davanın sözlü deliller safhası yazılı deliller bir yana i dila-rımızın dayanağı ve canlı kanıtı olmuştur. Tanık beyanları ile sanık sorguları sırasındaki çarpıtmalar ve kısıtlamalar açığa çıkmış meşveretli sorgu stratejisi çabaları geçersiz kalmıştır.

Tanık beyanlarıyla aydınlık ve kanıt sağlanan konulara geçmeden önce yıkımı amaç edinen örgütsel faaliyet demetindeki tanıklığın derecesi hakkında

bazı noktalara dikkat çekmek isteriz. Herhangi bir örgüt faaliyetine başından sonuna kadar tanık olabilecek bir yaratık düşünülmez. Çünkü faaliyetin gizli düzeyde yürütülmesi söz konusu olduğu gibi görülen faaliyetin adi bir zabıta olayı gibi alışılabilir şekilde kavranması ideolojik mana ve muhtevayı anlamaya imkân vermez. Temelinde örgütsel düşünce olan herhangi bir olay ve eyleme tanık olan kimse ortada amacı açığa vuracak söz ve yazı olmadan bunu gördüğü şekliyle anlatır. Anlatılan şeye ideolojik muhtevayı kazandıracak düşüncece ise örgütün amacı stratejisi ve hareketi yönü olmaktadır. Olay ile amaç düşünce arasındaki bağlantı tüm delillerle elde edilecek sonuç ve kanaate göre kurulur. Bu davada sanıklardan bir kısmı belli zamanlarda belli olaylara rastlantı olarak veya if ettikleri görev nedeniyle tanık olmuşlardır. Ancak bunu gördükleri ve anladıkları ölçüler içerisinde beyan ederler. Vakıf oldukları eyleme olayın ideolojik yanını anlayabilecek bir duru söz konusu olmadığı ahtalde bunu adi bir zabıta olayı biçiminde anlatırlar. Bu sebeple bir kısım tanıkların beyanları olayların vukuu yönünden bir kısım sanıkların beyanları ideolojik muhtevaya vakıf olma yönünden olabilir. Dava konusu örgütün tüm faaliyet ve eylemlerinin isabetle kavranması ve değerlendirilmesi bakımından mevzâî olay ve durumlara ilişkin tanık beyanları birleştirilmek suretiyle ancak kanaate yönelinebilir, yoksa herhangi bir tanıktan gizli bir faaliyetin ayrıntılarını beklemek doğru değildir. Öyle beyanları vardır ki, direkt dah değildir. Fakat ihticaca salih sonucu itibarıyla önemli bir olayı aydınlığa kavuşturur, kuşkulu bir kanaati dağıtabilir. Tanık beyanlarıyla olaylara bütünlük getirilmesi sentezi üzerinde hassasiyetle durulması lâzım geldiği ve yetmeyen yerde aynı konuya ilişkin yazılı delillerle kurulacak bağlantı ve kuvvetle kanaate varılması hususuna önemle dikkat edilmesi gerektiği kanaatindeyiz.

Tanık beyanlarının iddiaya kazandırdığı kanıt, sorgudaki sanıkların her türlü zor ve ıskence altında hazırlıkta beyanda bulunduklarına dair öne sürmeyi geçersiz kılmış ve cereyan eden faaliyet ve olayların sanık anlatımlarından ibaret bulunmadığı kuşkusuz anlaşılmıştır. Çeşitli alanlarda gösterilen örgütsel faaliyetler ve eylemler yerinde yapılan tesbit, yakalama ve operasyonlarla birbirine bağlanmıştır. Esasen ortaya çıkan herhangi bir olaydaki ideolojik düşünce ve amacı su yüzüne vuran işaret ve deliller alınması soruşturma makamlarını bu yönde derinliğe itmiş ve her hadisenin ardındaki örgütsel olgu gerçeği ele geçen tez, eleştiri, bildiri, beyanname ve kararnamele ideolojik bir kapsam ve boyut ortaya koyduzu içindir ki, bu doğrultuda sanıkların beyanı deliller üstüne vakı olmuş ve alınmıştır.

Aşağıda belirli faaliyet ve olaylara şahadetleri yönünden ele alıp öz olarak değerlendirmesini yapacağımız tanıklar, hazırlık beyanlarını doğrulamışlar ve tanık oldukları faaliyet ve olayı eskiden olduğu gibi ortaya koymuşlardır. Hakkında T.C.K.nun 146/3 maddesinden kovuşturma yapıp davaları düşen bir kısım sanık tanıklar ile bunların yersel etkisinde olduğu diğer beyanlarla yarattıkları çelişkiden anlaşılan bir kısım mevzai faaliyet tanıkları hazırlık beyanlarının etki altında alındığını ve doğru olmadığını ifade etmişlerdir. Bunlar esasen somut bir faaliyet ve olayın tanığı olarak hazırlıkta dahi açık birnifadede bulunmuş kişiler değildir. Davadadınlanan ve çok önemli olay ve gelişmelere ilişkin yüzden ziyade sanıktan Tunceli ve Siverek kesiminden 5 tanık dışında hiçbir tanık hazırlık ifadesine gölge düşürebilecek beyanda bulunmamıştır. Tunceli ve Siverek kesiminden tahliye olan sanıkların kendi alanlarında dinlenecek tanıkları bilmeleri nedeniyle onlara tesir icra ederek ve tanıkların dahi tarafsız beyanda bulunmadığı imajını yaratmak düşüncesiyle gösterdikleri gayret sonucu bu önemli istisnanın doğduğu kanaatindeyiz. Hazırlık ifadesini telkin altında verdiklerini öne süren aşağıda değineceğimiz 4-5 tanığın beyan kapsamlarını incelediğimizde hazırlıktaki ifadelerinin dahi tutarsız olduğu görülür. Davanın sevk özüne ilişkin önemli derecedeki tanıkları dışındaki bu beyan esasen haizi ehemmiyet değildir.

Şayet tanıklara hazırlıkta şu veya bu şekilde bir telkin veya baskı uygulanıyorsa bunu diğer tanıkların da beyan ve ifade etmeleri gerekirdi. Çünkü çoğunlukla bu tanıklar mahkeme tesiri dışında eş düzeydeki mahkemelere ifade vermişlerdir. Hilâfı hakikat beyanda bulunmalarının kendilerini vicdanen rahatsız etmesi ve gerçeği ortaya koymaları telkin ve zordan söz etmeleri gerekirdi. Çeşitli olay ve eylemlerle ilgili olarak ifadesine baş vurulan ve davanın özünü ve oluşumunu etkileyecek derecede ve kuvvette önemli beyanlarda bulunma somut durumlardan söz eden tek bir tanık dahi baskı ve telkinden söz etmemiş hazırlık ifadesini zedeleyecek ve ona aykırı düşecek bir beyanda bulunmamıştır. Davada dinlenen tüm tanık beyanları sanık sorguları ile işlenen işkence ve zor imajını yere vurmuş ve onu yalanlayarak tanık beyanları gerçek olguları çerçevelayan bir aydınlık ve kanıt yaratmıştır. Bu davada tanıklık müessesesinin getirdiği kapsam o derece olanı ve olmayanı açığa kavuşturmuştur ki hakkında kovuşturma açılıp hazırlıkta dava sanıkları ile birlikte soruşturma işlemine tabi tutulan ancak örgütsel ilişkileri suç düzeyine varmayan ve fakat örgütün bir dizi faaliyet ve gelişmelerine vakıf olan bazı sanık tanıklar dahi sanık olarak verdikleri hazırlık beyanlarının bir kelimeciğini dahi reddetmemişlerdir. Özellikle bu sanık tanıklarının mahkeme huzurundaki beyanları ve hazırlıkta sanık olarak verdikleri ifadeleri doğrulamaları kendilerine sanık iken herhangi bir zor ve işkence ve hatta telkin yapılmadığını

ifade etmeleri dayanaksız olarak diğer sanıklara öne sürülen ve bir kısım önemsiz tanıklara da tekrar ettirilen baskı ve zor altında ifad vermeleri şeklindeki iddiayı tamamen geçersiz kılmakta ve yalanla-
maktadır. Sanık sorguları ve onlar doğrultusundaki birkaç tanığın ifa-
delerindeki zorlama ve savunma gereksizliğine anlamak bakımından değ-
lendirmede bu konuya özellikle mahkemenin dikkatini çekmek isteriz.
Şayet baskı ve zorla ifade almak bir metot ve yöntem ise niçin bu sa-
niklar sanıklık durumundan dahi kurtuldukları ve her bakımdan özgür
oldukları bir dönemde bundan söz etmemişlerdir. Yargısal tecrübeler
göstermiştir ki kişinin videdanını hilafı hakikat ve yalan beyan kadar
rahatca eden ve onu kemiren başkaca bir düşünce ve yabancı bilgi un-
suru yoktur. Kaldık ki bu tanıklar diğer sanıklar düzeyinde soruşturma
işlemine tabi tutulmuş kişilerdir. Özgür bir statüde eğer uğradıkları
zor veya işkence varsa bunu evleviyetle söylemeleri doğaldır. Mahkeme
ce huzurda dinlenen iki sanık tanık olan Orhan TARINCIOLU (D.Tutanak
450) ve Aytağ İLK'e (D.T.511) özellikle hazırlıkta kendilerine zor ve
baskı yalısı yapılmadığı sorulmuş ve alınan cevap hayır olmuştur. Kez
diğer istinabe yoluyla olay mahkemesi etkisinden uzak mahallerde eş
düzeydeki mahkemelere beyanda bulunan Osman ALTIPARMAK (istinabe sabı-
ları 40) ve Şevat AKÇA (is.zap.56) da bağanlarını ve hazırlıktaki
gerçek durumu ortaya koymuşlardır.

Tanık ifadeleri ile ilgili genel görüş bölümünü bitirirken bir
nukta ya daha işaret etmek isteriz. Mahkemenin yer irtibatı nedeniyle
huzuren dinlediği tanıklar beyanlarını müteakip sanıkların yerli yer-
siz soru ablukası altına alınmışlardır. Bunda amaç yaratılacak herhan
bir çelişkinin savunma safhasında enine boyuna istismarını yapabilmek
olduğu bilinen bir gerçektir. Belli olay ve durumlara tanık olan ki-
şiler huzurda bilgilerini tekrarlamışlar ve zaman itibarıyla hatırla-
yamadıkları yerlerde okunan hazırlık beyanları ile pekiştirme yapmış-
lardır. İfade edilen somut beyanların dışında tanıktan başkaca bir
bilgi beklemek öyle alakalı olmayan ayrıntıları sormak ve böylece kar-
maşık bir ifade hamulesi yaratmak gayreti olanı ve doğruyu hazırlamak-
ta ve huzurdaki şekliyle zedeleneye yetmemiştir. Sorulan her sualin
yaratmak istediği çelişki ve ilgisizlik mahkemenin de dikkatini çekmiş
olmalı ki, yer yer gereksizliğe dair ikazlar yapılmış ve ısrar halinde
red kararları alınmıştır. Buna rağmen sualden önce bir takım gerekçeler
getirilerek suali tevcihte ilgili sanık olmanın yanı sıra haklı bir
ortam yaratma görünümüne gidilerek bir dizi olay bakımından tanığın
meşhuratı yönünden önemli ve bilgi dahilinde olmadığı anlaşılan sual-
ler sorulmuştur. Tanık beyanları kapsamında sorulan suallerin olaya ne
getirdiği ve götürmek istediği ayrıntıları ile görülmektedir. Ayrıca
görevleri sebebiyle bazı olaylara tanık olan kişiler sual öncesi ko-
nuşmalarla baskı altına alınıp çeşitli karşı ithamlar etkisine sokula-
rak bunaltılmak istenmiştir. Bu durumun mahkemenin gözünden kaçtığını
sarmetmiyoruz. Kaza

bir kısım tanıklara tevcih edilen suallerle çeşitli operasyonlarda güvenlik kuvvetlerinin davranışları ile suç işlendiği düşüncesini doğuracak bilgiler alınmak istenmiş ve tanıklık konusu olayla alakalı bulunmayan bir yığın suallerle sanıklar kendi amallerine yarar sağlayacak bir durum yaratmak istemişlerdir. Eğer güvenlik kuvvetlerinin tutumunda kendilerinin suç düzeyine götürür bir görev davranışları varsa bu ayrı bir iddianın konusu olabilir ancak. Bütün mesele görev tanığın suçlu psikoza içine sürükleyerek ve böyle bir ortam yaratarak doğabilecek gelişkiden kapı aralayarak istismar olanağı yaratmaktır.

Tanık ifadelerinin değerlendirilmesinde, sanık sorgularıyla tanık beyanları arasındaki uçurumun anlaşılması bakımından sözünü ettiğimiz noktalara ve sanıkların bu doğrultudaki düşünce ve amaçlarına büyük bir dikkatle eğilmek ve gerçeği kavramak biçimindeki doğruya götürücü, olana ağığa vurucu titizliğinin gösterilmesi gereğine ve bunun mahkemece yerine getirileceğine inanmaktayız.

Dava ile ilgili tanıklardan bir kısmı huzuren dinlenilmiş ve diğer bir kısmı da istinabe yoluyla dinlenilerek bilgileri alınmıştır. Her iki yolla da dinlenen tanıkların ortaya koyduğu ortak yan, hazırlıktaki beyanlarına atıfta bulunmaları, özellikle onun doğru olduğunu söylemek olmuştur. Tanıklık hazırlık beyanları ile mahkemede dinlenilmeleri arasında geçen iki yılı aşkın zamanın unutmaya yol açtığı, insan hafızasındaki belirli zamanlarında yer alan olayların zamanla unutulmay yüz kutması gibi doğal beşer hadisesi bunu zorunlu kılmıştır. Ancak her ifade veren tanık ifadesinin ne gibi koşullar altında alındığını ve ifadesi alınırken uğradığı bir tepki varsa bunun hiç bir zaman unutulmayacağı ve hatta böyle bir yoldan ifadeye çekilmişse bunun uhde olarak içinde kalacağı yargısal bir tecrübenin ortaya koyduğu bir gerçektir. Bu nedenle gerek huzurda gerekse istinabe yoluyla ifadesi alınan tanıklar kesinlikle her türlü tesir ve hatta yan etki düşüncesinin kendi dinlenilmeleri sırasında söz konusu bulunmadığını ortaya koymuşlar, bu yolda yaratılmak istenen kuşku ve yaygaralara yer bırakmayacak açıklıklarla olay ve gelişmeler muhtevası samimi anlatımlarıyla örmüşlerdir.

Davada dinlenen tanıklar çoğunlukla kamu tanıklarındır. Davanın önce sanığı olup hakkında kovuşturmaya yer olmadığı kararı verilerek davadan dışarıda kalmış olan kişilerin bilgisi de önemli görüldüğünden bu şekilde tanık olarak dinlenilmişlerdir. Bunları da örgütsel olgulara vakı olmaları ve bilâhare sanıklık durumundan çıkarmaları sebebiyle kamu tanıkları olarak telâkki etmek lâzım gelir.

Az da olsa davada dinlenen iki sanıkla alakalı müdafaa tanıkları vardır. Bunlar Ziya AYDIN ve Davut KURUN tarafından gösterilen müdafaa tanıklarıdır.

Bunun yanısıra dava açılıp Af Kanunu sebebiyle davası düşen bir kısım sanıklar tevsiî tahkikat safhasında mahkemeye tanık olarak dinlenilmişlerdir. Mahkemenin bu tutumuna bir diyeceğimiz yok. Öyle takdir buyurmuşlar. Ancak daha dün kadar arkadaşları ile beraber kader birliği yapmışlar ve ortaya duruşmalar beyunca olaylar koymuş, bununla dahi ortak ittifak çizgilerini belirten ayrı düşüncede olmadıklarına teyit eden kişilerden zor ve işkence temasını işlemekten başka davaya aydınlık getirecek ilişkilerini olduğunca ortaya koyacak ne beyan beklenabilirse onu vermişlerdir.

Davada dinlenen tanıkların deyinmişleri aynı faaliyet ve olay ilişkin beyanlarına nazaran bir tasnife tabi tutulduğunda hangi tanığın beyanı ile hangi faaliyetin veya eylemin açıklık kazandığını daha berrak biçimde görebiliriz. Bu bakımdan tanıkların tanıklık ettikleri konular itibarıyla ayarım yaparak faaliyet ve olayların tanıklar anlatımıyla ulaştığı kanıt düzeyine gözler önüne koyacağız.

1) Tunceli Bölgesindeki Örgütsel faaliyetler ve yersel eylemleri ortaya koyan tanık beyanları :

TKPML'nin TİKP'ei döneminden itibaren Tunceli bölgesini bir üs olarak seçip burada geliştirdiği kadro ve örgütsel faaliyetleri ve yaratılan bölgesel patlama biçimindeki eylemleri ortaya koyan kamu tanıklarının mahkeme aşamasındaki beyanlarına göz atarsak ;

Tanıklar Mehmet OZAN (İstinabe tutanakları 25), Fikret ALTINBİLEK (İst.Tutanakları 27), Ali ÖZTOP (İs.Tut.30), Fehmi ALTINBİLEK (İs.Tut.31), Zeynel AÇIKGÖZ (İst.Tut.47) ve Zeki GÜLEN'in bulunamaması sebebiyle okunan hazırlık ifadesi Tunceli bölgesinde Musafer ORUÇOĞLU ve İbrahim KAYPAKAYA tarafından sürdürülen kadrolanma ve bilinçlenme faaliyetlerini ortaya koymaktadır. Bu tanıkların hepsi hazırlık beyanlarına atıfta bulunarak onu doğrulamışlardır. Söz konusu sanıkların beyanları itibarıyla Tuncelideki örgütsel faaliyetlere Ziya AYDIN, Süleyman YEŞİL, Hasan İLTER, Hüseyin TEKİN, Hüseyin AÇIKGÖZ, İbrahim Halil AKYOL ve Hayrettin İPEK ile Baki İŞÇİ'nin karıştığı anlaşılmaktadır. Tunceli Lisesi müfettişini Hasan İLTER'in kurduğu ancak daha ileri derecedeki örgütsel faaliyetlere katılmaksızın adı geçen Tunceli Lisesi öğrencilerini Musafer ORUÇOĞLU'na terk ettiği görülmektedir. Daha sonraki eylemlerin başladığı dönemlerde aynı kimselerin yer aldığı bir eylemci kadroya bilinçlenerek gidildiği beyanname dağıtma ve patlama eylemlerinde somut olarak açıklanmaktadır. Tuncelideki örgütsel dönemle alakalı olarak dinlenen tanıklardan Metin GÖK (İs.Tut.28) kendisinden baskı yapıldığından söz ederek hazırlık ifadesini kabul etmeyen tek tanıktır. Biz buna şaşıyoruz. Çünkü söz konusu örgütsel çalışmalara Metin GÖK'ün de katıldığı diğer sanıklardan bir kısmı tarafından ifade edilmiştir. Ancak ayrılık toplantısı olarak nitelenen toplantıdan sonraki dönem TKPML oluşumuyla ilgili olduğundan kovuştur-

dışı kaldığında evvelki vukufiyeti dikkate alınarak tarafımızdan Metin GÖK tanık olarak dinlenilmiştir. Hazırlık ifadesi büyük bir ketumiyet içerisinde bulunmaktadır. Esasen orada da açıklıkla ifade ettiği bir faaliyet ve gelişme örneği gösterilemez. Bir kimsenin hem zorlanması hem de zorlama sonucu alınan beyanı ortadadır. Diğer yoldaşlarına yaklaşım ifade eden bu tutumu baştanbaşa çelişki ve yalnızlığa mahkumdur, iddiasız yemünden yok sayılması bile kayıp teşkil etmez.

Tunceli'de beyanname dağıtılması ve jandarma birliği komutanı Ütgm. Fehmi ALTİŞBİLEK'in evine dinamit atılması olayları Metin GÖK dışındaki bu tanıkların özellikle mağdurların beyanı ile ortaya konmaktadır.

Tunceli'de 1972 Mayısından sonraki dönemin bilinçlenme aşamasını geride bırakarak kırsal faaliyetlere önük olduğunu iddianamemizde belirtmiştik. Özellikle Nazımiye Karakoçan ve Mazgirt Üçgenini çevreleyen alanda bu faaliyetlerin yer yer patlama eylemlerle sürdürüldüğünü öne sürmüştük.

Bu cümledeş olarak tanık Doğan TAŞ(İs.Tut.2) ve hazırlık beyanı okunan Adil GEDİK'in verdiği bilgiler Karakoçan'daki örgütsel çalışmalarını göstermektedir. Karakoçan Jandarma Birlik Komutanı Mehmet GÖVDE'nin evine bomba atılmasından sonra kaçan sanıklardan İbrahim Halil AKYOL ve arkadaşının (Ali Haydar YILDIZ) gece vakti dağda dal sararına sığındıklarını olay tarihi olarak zaman ve kişi belirliyerek tanık Ali BİRCAN ifade etmektedir. (İs.Tut.4) .

Eylem alanı içersine giren Mazgirt İlçesinde İlk Öğretim Müfettişi İbrahim ERTUĞRUL'un evine dinamit atılması ve bundan önce ilk zamanlarda TİKKO beyannamelerinin dağıtılması şeklinde gelişen olaylarla ilgili birleştirici bilgiyi muhakkik polis memuru Hüseyin ERENDEMİR (D.Tut.431), etraflıca vermiştir. Hatta aynı eylemde kullanılan ve sonra pencere önüne konan ikinci örgüt imali bombanın patlamamış şekilde ele geçmesinden sonra, aynı tür eylemin yaratıldığı Tunceli emniyet karakolu ve lojmanındaki patlama ile mukayese etmek ve Hayrettin İPEK'in evinde ele geçirilen kablolarla patlamamış bomba kablolarının karşılaştırılarak bilirkişi tetkikatına imkân vermiş olması derecesinde görev bilincine sahip bu tanığın beyanlarını önemli telakki etmekteyiz. Huzurda tetkikçedilen tanığın bahis konusu ettiği beyannamelerin örgüte aidiyeti ve keza örgüt imali konserve kutu bombalarının kendilerine ait olduğunu lider sanık Muzaffer ORUÇOĞLU tarafından huzurda kabul edilmesi ile bu tanık beyanının ehemmiyeti ve tek başına yarattığı kuvvet kendiliğinden ortaya çıkmıştır. Mazgirt eylemi ile ilgili Kemal ŞEMİN (İs.Tut.23)'nin beyanları oluşla ilgili bulunmaktadır. Hüseyin ERENDEMİR'in bu patlama eylemindeki TİKKO tesbitini oluşa bağladığımızda kesinlikle eylemci sanıklar belli olmaları beraber söz konusu eylemin TİKKO fiili ve faaliyeti olduğu münakaşa kabul etmez bir gerçektir. Biz/bu eylemin Muzaffer ORUÇOĞLU öncülüğündeki diğer olaylarda görünen kadronun yarattığına kanaiz.

Mazgirt İlçe Jandarma Komutanı Ützm. CEVDET GÖZTEPE'nin görev bölgesinde meydana gelen patlama eylemleri ile ilgili olarak verdiği bilgiler sadece Mazgirtteki patlama olayı ile ilgili olmayıp aynı zamanda 14 Aralık 1972 gecesi Mazgirt'e bağlı Darıkent Bucuğunda görevli uzman çavuş Ertuğrul TAŞTANLI'nın evine bomba atılması olayına da değinmektedir. Tanık Cevdet GÖZTEPE (İs. Tut. 14) Darıkent patlama eyleminde adı geçen jandarma görevlisinin hedef alınmasına neden olarak Temmuz 1972 tarihinde anarşist Yusuf ASLAN'ın bu jandarma görevlisi tarafından yakalanmış bulunmasına bağlamaktadır. Esasen bu eylemin de bir TIKKO eylemi olduğu olay mahallinde dağıtılan beyannamelerden anlaşılmaktadır. (5 No.lu klâsör 43 ve 45 sıradaki tesbitler eylemdeki TIKKO imzasının kuşkusuz kanıtı ve tanık Cevdet GÖZTEPE'nin ifadesinin başlıca dayanağı ve kaynağıdır.

Tunceli kesiminde faaliyet gösteren TKPML kadrosunun yarattığı en büyük ve etkin eylem olarak Tunceli emniyet karakolu ve Emniyet Müdürlüğü lojmanına bomba konması olayıdır. Bu olay esasen örgüt eylemi olması yönünden inkâr edilmemekle beraber, failer konusunda sanıklarca meşveretli bir kısıtlama yapıldığı gibi fiilin amacı da ihtar şeklinde nitelenmektedir. Söz konusu fiilin gerçek kadrosu ve imha amacının bütün ayrıntılarıyla ortaya koyan beyanlar duruşmada mahkemenin kanaat getireceği düzeyde belirtilmiş ve açıklanmıştır. Bomba atma eylemi sırasında karakolda görevli olan veya bekâr lojmanı yatakhaneğinde yatmakta bulunan polis memurları ve bekçilerin beyanlarına nazaran özellikle polislerin yatmakta bulunduğu yatakhaneinin ve bir kısmı oturma yeri olan kesimin seçilmesi bir tesadüf değil bilinç ve hesap işidir. Polis memurları Hilmi ÇÖMLEKÇİ (D. tut. 421), Mustafa ŞAHİN (D. 422), Haydar TOK (D. 423) Ahmet SELVİ (D. 430), huzurda verdikleri ifadede olayın kapsamını, soruşturmada sanıkların ne surette ele geçtiği ve keza emniyette ifade veren sanıkların yekdiğerini açığa vurarak Hayrettin İPEK, Ziya AYDIN, Hüseyin AÇIKGÖZ'den oluşan kadronun ifade edildiği kuşkusuz anlaşılmaktadır. Diğer yandan fiilde iddia ettiğimiz diğer olay sanıkları Ali Haydar YILDIZ ve Süleyman YEŞİL sanıklarca esasen beyan edilen kişilerdir. Ancak adı geçen tanıklar bu üç sanığın huzurda birbirini teyiden beyan edildiklerini söylemektedirler. Olayın sanıklara dönük gelişmesi Hayrettin İPEK'in evinde yapılan aramada örgüt emali bombalarda kullanıldığı görülen mantar biçimindeki ortası delik lüstik pıpa ve kabloların ele geçmesi ve aynı nitelikteki kablonun patlamamış şekilde Mazgirt eyleminde ele geçmesi sonunda varılan sentez ve bu sentezi haklı çıkaran bilirkişi incelemesi olaştırmıştır. Yoksa durup dururken sanığın suhuru veya baskı yoluyla fiilin herhangi bir sanığa kabul ettirilmesi ve bu sanık tarafından diğer sanıkların beyan ettirilerek eylemi kadronun kurulması söz konusu değildir. Tanıkların beyanlarının dayanağı 5 numaralı klâsörün 58-77 no. sırasındaki belge ve tesbitlerdir.

Diğer yandan gerçekleştirilen ve özellikle hedef olarak seçilen karakola bomba konması eyleminin amacı, bombanın atıldığı yerde polislerin topluca yatamaları ve onların bu bina hem görev, hem de iskân mahalleri olarak kullanılması halinden açığa çıkmaktadır. Atılan bombanın duvarla etajer arasına düşmesine rağmen yarattığı tahribatın genişliği imha amacını belirlemektedir.

Tanık beyanlarına göre, atılan bomba hasbel-tasaduf pencere altı duvarla engel yaratacak şekildeki etajer arasına düşmemiş olduğu ahvalde yaratacağı tehlikeli sonuç buna rağmen yaptığı tahribatla kıyaslandığında kolaylıkla görülebilir, bir durum yaratmıştır. Patlamanın vukua geldiği odadaki dolapların üstünde bulunan valiz içindeki elbiselerin ve eşyaların parçalanmasına kadar yol açan bir tahribatın derecesini ve yerden toplanan 70'i aşkın çivi ve demir parçalarının hangi amacı ifade ettiği kendiliğinden anlaşılabilir bir tanıklık düzeyi ve kuvvet yaratmıştır. Aynı konuya ilişkin olarak talimatla dinlenen tanıklar Timur YİTMİŞ (İs.Zaptı 3) ve Mustafa ESER (İst.tutanağı 38) hazırlık beyanlarını teyiden konuyu aydınlık getirmektedirler.

24 Ocak 1973 tarihinde güvenlik kuvvetlerince gerçekleştirilen Vartınik operasyonu her şeyden evvel TKPML şahsında kır çalışmaları ve onun kadrosunu ifade edecek bir anlam ve kapsam ifade etmektedir. Vartınik operasyonuna ne surette gidildiği ve sanıkların örgütsel faaliyetlerinin izlenme biçimi konuyu diğer kovuşturma görevlileriyle işbirliği halinde takibeden ve operasyonu esrindeki silahlı müfrezeyle gerçekleştiren Tunceli Jandarma birlik komutanı Fehmi ALTINBİLEK'in yeminli beyanlarında öğrenilmektedir. (İs.Tut.31), Operasyonun ayrıntıları hakkında mahkemede huzuren dinlenen kamu tanıkları Mehmet DEMİR (D.tut.415), Abidin USLU (D.tut.428), ve Engin BÜYÜKYILMAZ (D.Tut.422), olayı derinliğine anlatmaktadırlar. Bu beyanlar arasında tam bir uygunluk olfugu görülmektedir. Her ne kadar sanıklar tevcih ettikleri suallerle konu dışı bir durum yaratmak ve tanıkları çelişkiye düşürmek istemişlerse de tanıkların öz beyanlarını zedelemeyi başaramamışlardır. Kona aynı olayla ilgili olarak talimatla dinlenen İlhami GENÇ (İs.Tut.12), Emver GÖKDEMİR (İs.Tut.15), Cemil ŞAHİN (İs.Tut.22) ve Mustafa BÜYÜK (İs.Tut.42) hazırlık beyanlarını doğrulayarak olayın aydınlığa çıkmasını sağlamışlardır. Gerek huzurda gerekse istinabe suretiyle dinlenen tanıkların beyanlarından çıkan ortak yan, anarşist olarak nitelendikleri militanların Vartinikte ülendiklerini ve buraya kış şartlarında yaptıkları çevirmede kendilerinin kömüye yaklaştıklarını müşahade eden ve dam üstünde bekleyen silahlı bir nşbetçinin içeri haber vererek onları uyarması sonucu kaçmaya başladıkları ve bu sırada kendilerinden daha aşğı yerde bulunan görevliler üzerine patlayıcı madde attıkları ve ateş ettikleri, dur ihtarını dinlemeksizin kaçmaya devam ettikleri, bunun üzerine ateş etmek zorunluluğunda kaldığı ve böylece kaçmakta bulunan kişilerden bir tanesinin öres diğerinin sonra vurulup düştüğündiğerlerinin kaçtıkları, bilâhare vurulan şahıslardan

bir tanesinin de takibi müteakip vurulma noktasına gelindiğinde kaçmış olduğunu görüldüğü ve bunun da aranmasına rağmen bulunamamaya kadar kömide arama yapılması neticesinde tüfek, boş ve dolu fişekler, mermiler, çeşitli yapıdaki bombalar, bomba yapmaya yarar malzeme ile ideolojik kapsam ortaya koyan kitaplar ve örgüt yayınlarının ele geçtiği, bu arada bir miktar yiyecek stokunun bulunduğu hususları tanıklarca ortak bir tarzda ifade edilmiştir. Dava konusu Örgütün Tunceli bölgesindeki bu önemli üssüne bağlı olarak sürdürülen faaliyetler ve buradan yapılan sevkî idare konusundaki yan beyanlar bu konuda sanıkların anlatımlarına göre şekillenmekle beraber, söz konusu üsse bağlı olarak ortaya konan Tunceli kesimi patlama eylemleri Vartınik üssünün ehemmiyetini ve davadaki yerini ağırlığına ortaya koyacak bir sonuç yaratmış görülmektedir.

Vartınik operasyonunun bir uzantısı olarak devam eden izleme faaliyetleri neticesinde İbrahim KAYPAKAYA'nın yakalanması olayındaki oluş ve gelişme de tanık ifadeleriyle bellidir. Ancak sanık İbrahim KAYPA KAYA'nın ölümüyle dava dışında kalması ve bu olaya ilişkin delillere değinmeyi gereksiz kılmaktadır. Ne var ki bu gereksizliğe rağmen aynı konuya ilişkin olarak davanın bir yığın istisna kaynağı yaratmışlar ve belli amaçlarla doğru olmayan fikri ihmallerde bulunmuşlardır. Esasen Vartınik operasyonu ile ilgili tanıklar kısmen de olsa bu uzantı olay hakkında her türlü kötü düşünceye ve haksız ithama set çekecek aydınlığı getirmişlerdir. Ayrıca bu olayın muhbiri ve yegane görgü tanığı olan Hüseyin TUNGÖR'un (İs.Tut.32), hazırlık beyanını doğrulayan anlatımları herşeyi ortaya koyacak güç ve kapsam göstermektedir.

Tunceli kesimindeki kır çalışmalarda Filistin'den gelerek katılan sanık Mümtaz ÇELTİK'in yoldaşı Hasan GÜLMEZ'le birlikte Ovacık dolaylarında yaptıkları silahlı ve bomba kır çalışmaları örgütsel faaliyetin bir parçası teşkil etmektedir. TKMP ve TIKKO düşüncesine bağlı olarak girilen faaliyetlerin sonunda adı geçen sanıklar kuşku yaratmışlar ve yaptıkları komünizm propagandası biçimindeki çalışmalar kendilerinin yakalanmasına yol açmıştır. Bu konu ile ilgili olarak başlangıçta Ovacık Cumhuriyet Savcılığına bağımsız bir soruşturma yürütülmüş, bunun neticesinde tesbit edilen sanıkların durumu itibarıyla kendileri Diyarbakır Tıkıyınnetim Komutanlığına teslim edilmişler ve buraya sürdürülen soruşturma işi bağılı örgüte kadar götüreceği bir muhteva getirmiştir. Onu izleyen soruşturma delilleri söz konusu unvanların TIKKO'ya bağlılığını ve onun adına çalışmalar yapıldığı gerçeğini kuşkusuz belirlemiştir. Tanıkların Ovacık Bölgesinde yaptıkları propaganda ve yakalanmaları ile sahip oldukları silâh ve bombalar konusunda tanıklar Paşa KIRIK (İs.Tut.5), Hacı KURT (İs.Tut.52), ve Süleyman ANLAR (İs.Tut.52) hazırlık ifadelerine atfen gerçek durumu aydınlatmaktadırlar.

2) Siverек bölgesindeki örgütsel faaliyetler ve patlama eylemleri ortaya koyan tanık beyanları :

Urfaya bağlı Siverек İlçesi yıkım örgütlerinin merkez üssü olarak seçilmiş bir faaliyet alanı olarak kendini göstermektedir. Tiflis döneminde Muzaffer ORUÇOĞLU bu bölgede sürdürdüğü faaliyetler sonucunda oluşturduğu kadrolarla burada çeşitli eylemler sergilenmiş bulunmaktadır. Sanık Muzaffer ORUÇOĞLU yönetmenliğinde sürdürülen TİKKP düşüncesine ters düşen bir mahiyet göstermesi nedeniyle ihtilaflı bir durumun doğması ve giderek Muzaffer ORUÇOĞLU'nun İbrahim KAYPAKKAYA 1 Örgüt merkezine baş kaldırmaları sonucu Mart 1972 başlarında Muzaffer ORUÇOĞLU Siverекten ayrılmak zorunda kaldığı bilinmekle beraber sanıkların yeni oluşturdukları TKPML düşüncesine dönük faaliyetler bakımından Siverек ortamı ve burada Şafak zamanında elde edilmiş militan unsurlar dayanağı avantajları dikkate alınarak, TKPML'nin Siverек Bölgesiyle ilişkisi sürekli olmuştur. Muzaffer ORUÇOĞLU'na bağlı olarak Siverекte en son Şubat-Mart 1972 tarihinde eylemler ortaya koyan militan kadroya dahil kişiler Şafak kovuşturması sebebiyle tutuklandıklarından, burada güvenilir bir mihrak kişi elde edilmesi ve faaliyetler bu mihrak etrafında organizesi önemi dikkate alınarak Örgüt ideolojisi bakımından aşına bir kimse olarak tesbit edilen Seyithan DİKAY ile ilişki kurulmuş, bunu izleyen TKPML'ye dönük faaliyetler Seyithan DOKAY mihveri etrafında oluşum ve hayatîyet kazanmış bulunmaktadır. Muzaffer ORUÇOĞLU tarafından yüzeyel ilişki gerçeği duruşmada dahi inkâr edilmemiştir. Fakat esas olan bu sanıkların hazırlıktaki beyanlarıdır. Seyithan DOKAY mihrakının Örgüte bağlılığı, sürekli ilişkisi ve aldığı talimatlar ve kendisinin faaliyetlere İstanbul Örgüt merkezi emirleriyle yön verdiği hususu sanık Hamza OĞUZER'in yer, zaman ve kişi ile belirterek yaptığı açıklamalardan anlaşılmaktadır.

Tanık Hamza OĞUZER'in Siverек mihrakını açığa vuran anlatımları yalnız kendi beyanından ibaret değildir. Hamza OĞUZER'in Üraniye'deki Örgüt merkeziyle tesis ettiği ilişkiden sonra Diyarbakır bölgesinde görevlendirilmesi bu arada Siverек kesimindeki Örgüt mihrakı Seyithan DOKAY'la ilişki kurması onun yürüttüğü bir kısım silah temin faaliyetleri hakkında gerekli bilgiyi İstanbul'a ulaştırması ve Hamza OĞUZER'e verilen Örgüt yayını notların Seyithan DOKAY'a ulaştırılması istenmiş ve Seyithan DOKAY İbrahim KAYPAKKAYA tarafından İstanbul'a getirilmiş. Bu istek de Hamza OĞUZER kanalıyla Seyithan'a iletilmiş olması sonunda Seyithan DOKAY'ın Örgüt merkeziyle gerekli görüşmeleri yapıp ilave talimatlar almasını miteakip yeni yayınlarla birlikte Siverек'e dimerken bu defa beraberindeki bu notların ve yayınların Seyithan DOKAY marifetiyle ortaklaşa tesbit edilen Nejat GENÇ vasıtasıyla Hamza OĞUZER'e verilmesi istenmiştir.

Diğer beyanların ve ilişkilerin kanıtı olarak bu düğüm ilişki tasbit edilmiştir. Nitekim Seyithan DOKAY Hamza O'UZER'e ulaştırması emredilen örgüt yayınlarını Fatma ERER vasıtasıyla buluşma isim Nejat GENÇ'e göndermiş ve Hamza O'UZER barıştan aramasına rağmen bulunmamıştır. Tanık Nejat GENÇ (İs.Tut.26) , beyanlarıyla hazırlık ifade sine atfen bu hususu aydınlatmaktadır.

Siverekte TKPML'ye dönük olarak girişilen örgütsel faaliyetle ve patlama eylemler konusunda dinlenen tanıklar iddialarımızı doğrulayacak bir muhteva yaratmışlardır. Bu tanıklardan Yüksel ÜZBERBER (D.tu 436), İ.Hakkı UYGUN (İs.Tut.16), Adnan GÜNAYDIN (D.Tut.428), Mustafa ALÇINTAŞ (İs.Tut.1) ve Yusuf ÇILLIOĞULLARI (İs.Tut.37) Seyithan DOKAY, Fatma ERER, Celâl ERDOĞMUŞ isimleri etrafındaki örgütsel faaliyet ve söylentileri belirlemedilerdir. Bu kişilerin çalışmalarına katılan Ramazan BALPTEK, Bayram LAÇIN'in evveliyata dayanan örgütsel ilişkileri sanık tanık Mehmet KIRKHAH'ın (İs.Tut.66) beyanı ve kendisine Ramazan BALPTEK tarafından verilen kitap ve notların kapsamı ortaya koymaktadır. Tanık tanık Mehmet KIRKHAH'ın anlatımlarında hazırlık beyanına nazaran ketumiyet söz konusudur. Buna kişisel sorumluluk düşüncesinin yola ağıttığı kadar, kendisinin evveliyatı itibariyle sanık durumunda olması ve fakat 1803 sayılı Af kanunu nedeniyle bu statüden kurtulmasının etken olduğu kanaatindeyiz. Bu itibarla özellikle Mehmet KIRKHAH'ın Ramazan BALPTEK ve Bayram LAÇIN'in örgütsel bağlantı ve faaliyetleriyle ilgili olarak hazırlık beyanlarına itibar edilmesine açıkladığımız nedenlerle salık vereceğiz.

Siverekte Aralık 1972 ve 6 Ocak 1973 tarihlerinde meydana gelen patlama olaylarla ilgili olarak dinlenen tanıklardan Nihat İNAL, Nurdan OYMAN, (İs.Tut.19), Turgay KORKMAZ (İs.Tut.8) ve Cumali BÜTÜNAY (İs.Tut.18) Nurdan OYMANLAR'ın kapıları önünde oynarken içi dolu ve ağızda fitil bulunan bir kutuya rastladıklarını ve merak sakiyeye fitil tutuşturmalari sonunda meydana gelen patlamadan Nihat İNAL ve Feridun TİMUR'un patlama sırasında etrafa kutudan yayılan çivi ve demir parçalarıyla yaralandıklarını belirtmektedirler. Kesa diğer iki patlama eylemi ilişkin olarak mağdurlar Mehmet Milli OYMAN (İs.Tut.17), Adnan DİKMEN (İs.Tut.19) ve Celâl BÜYÜKPOLAT (İs.Tut.21) bilgi vermekteler ve patlama olayların diğer fark edilen örgütsel tezahürler arasında bağ kurmaktadır. Söz konusu tanık ifadeleri failleri ortaya koyacak bir muhteva getirmemektelerdir. Çünkü gizli düzeyde kararı verilen lara hazırlıkları yapılan ve gerçekleştirilen bu eylemin failleri olay anında görmeğe imkân olacaktı aşikârdır. Teasen başlangıçtaki polis tasbitlerinde dahi sağlıklı bir belirleme yapılamamış ancak örgütsel faaliyet birim düşüncesine vortuşturma maksamlarını götürecekt belirtilerden sonradır ki, Seyithan DOKAY'ın başlayan ve ona bağlı olan eylem zinciri çözülmüştür. Oluş ve sonuç itibariyle patlama eylemler sonrasında Seyithan DOKAY'ın hazırlık beyanları konunun boyutlarını ortaya koymasına karşın duruşmada bu beyanlar inkâr edilmiştir.

Bütün bunlara rağmen gerçeği ortaya koyacak bağlantıyı ve bu patlama eylemlerin TIKKO Örgütüne bağlı faaliyetlerden olduğu hakikatini Örgütün lideri Muzaffer ORUÇOĞLU sorgusunda kısıtlama ve yalanbama çabaları arasında ortaya koymuştur. Sanık Muzaffer ORUÇOĞLU Seyithan DOKAY'ı Ali HAYDAR YILDIZ'la 3 adet bomba gönderdiğini ifade ettikten başka, atılan bombaların duruşmada konu edilen konserve kutusu Örgüt imali bomba niteliği itibarıyla Örgüt malı olduğunu ifade etmekten kaçınmamıştır. (D.Tut.44 son paragraf, 45 ilk paragraf)

Böylece Siverak bölgesindeki her üç patlama eylemin Örgüt kaynağı belli olmakla ve Siveraktaki faaliyet ve eylem mihrakı olarak Seyithan DOKAY'ın durumu ve bağlılığı açıklığa kavuşmuş olmaktadır.

Siverak kesiminde istinabe yoluyla dinlenen tanıklardan Şevket ÜÇÜNÇÜ (İs.Tut.19) ve Abdullah TURAN (İs.Tut.43) hazırlık beyanlarını reddetmekte ve kendilerine baskı yoluyla ifade alındığını söyleme tedbirler. Tanıklara ait hazırlık ifadeleri kapsamı tetkik edildiğinde esasen somut olarak belli bir sanığı suçlayıcı nitelikte bir beyana rastlanmamaktadır. Hem baskı iddiası hem de sanıklar aleyhine beyan tutanakta yer almaması çelişkisi bu iddianın hangi amaçla kışkırtıldığını ortaya koymaktadır. Adı geçen tanıklar köken itibarıyla sanık işlemine uğramış kimselerdir. Bu nedenle evvel ilişkilerinin etkileri altında kaldıkları gibi, özellikle tahliyelerden sonraki dönemde bir kısım tanıklar üzerine yapılan kötü işlemlerin sonucu olarak hareket ettikleri inancındayız. Her iki tanığın da hazırlık ifadelerinde iddia ya dayanak olacak kuvvette bir beyana esas itibarıyla rastlanmadığı dikkate alınırca hazırlık ifadelerinin reddetmelerinin gerçekteki amacı ortaya çıkmış olur.

3- Malatya Bölgesindeki Örgütsel faaliyetler ile İrfan ÇELİK ve Aslıpaslan ÖZTÜRK'ün Örgüt üssünde yakalanmaları operasyonunu ortaya koyan tanık ifadeleridir.

Bilindiği gibi Malatya Bölgesi Ötedenberi TKPML'nin oluşum ve serpilme alanı olarak kendini göstermektedir. Keza Filistin'deki silahlı Örgütlerde bulunan unsurlarla ilişkinin kurulduğu ve devam ettirildiği bir yer olduğu sanıklarca da kabul ve ifade edilen çalışma alanıdır.

Malatya ile irtibatı olan sanıklar çoğunlulla buraya geliş güçlerini ifade etmişlerdir. TKPML oluşumundan sonra Malatya Bölgesini merkezi, özelliği ve çevreye yayılma kolaylıkları ve arazi durumu dikkate alınarak burada etkili bir üs meydana getirilmek istendiği anlaşılmaktadır. Aralık 1972 itibarıyla bu bölgeye gönderilen militanların organizesi İrfan ÇELİK'ten istenmiş ve militanların buraya intikalinde sonraki dönemde İbrahim KAYRAKKAYA' da Malatyaya gelerek durumu gözden geçirmiştir. Buradaki faaliyetleri ile ilgili olarak gerçek çerçeveyi kısmen de olsa ortaya koyan duruşmadaki sanık beyanları

bir yana dinlenen tanıklar iddia ettiğimiz örgütsel gelişmeleri doğrulayan bir muhteva getirmişlerdir. Anlaşıldığı kadarı ile Malatya bölgesine diğer militan sanıkların geliş gidişleri kısa süre olmuştur. Ali TAŞYAPAN, İbrahim GÜLGEÇ, Kaya BOZOKLAR bu durumu beyan etmişlerdir. Malatya Bölgesinde dinlenen sanıklar Ekrem YAŞAR (İs. Tut. 44), Ali KUŞDOĞAN (İs. Tut. 45), Ali KARAKUŞ (İs. Tut. 46), Yusuf KARAKUŞ (İs. Tut. 48) Musa DİNÇ ve Mehmet GÜNDÜZ'ün (İs. Tut. 49) beyanlarına nazaran İrfan ÇELİK ile Kalender DURDU'nun Malatya Darende delaylarında kır çalışmaları yaptıkları, bezaderlerinde bomba ve örgüt düşüncelerini yansıtan çoğaltılmış metinler taşıdıkları, gittikleri yerlerde bilinçlendirme çabasına girdikleri anlaşılmaktadır. İrfan ÇELİK'in Malatya merkezinde ev tutarak burasını örgüt üssü haline getirdiği ise 10 Mart 1972 tarihli yakalama operasyonu sonuçlarından anlaşıldığı gibi, sanık İrfan ÇELİK'in yakalanma sırasında güvenlik görevlilerinin üstüne bomba atmak istediği tanık beyanlarından anlaşılmaktadır. (Tanık Hüseyin ÇELİK - İs. Tut. 7) ve aynı operasyonda görev alan hazırlık ifadesi okunan diğer tanıklar bu durumu ortaya koymaktadırlar. Keza Ramazan KÖKÜK ve Enver HASTENİR'in beyanları da tamamlayıcı niteliktedir. Ayrıca evde ele geçen ve emanette bulunan Çin yapısı bomba, bomba yapmaya yarar bir kısım malzeme, örgüt görüşlerini yansıtan metinler ile ideolojik kapsamdaki yayınlar söz konusu evin tutulma amacına ve ne olarak kullanıldığını belirleyen bir düşüncenin kanıtlarıdır.

Malatya Bölgesinde sözünü ettiğimiz çalışmalardan çok önce TKPML oluşumunun ilk dönemlerinde yeni kurulan örgütün bir gösteri ve etki eylemi olarak gerçekleştirilen 18-19 Mayıs 1972 günü Akçadağ Kazası Kürecik Bucağı Kâhyalı Köyü Muhtarı Mustafa MORDOĞAN'ın öldürülmesi olayı ile ilgili olarak dinlenen tanık Mehmet MORDOĞAN (D. Tut. 52) gerçek oluşu ifade eden bir muhteva getirmiştir. Esasen iddiamız bu fiilin TKPML örgütü eylemi olup bunun üstüne soruşturma yürütülen İmam PEKDEMİR ve arkadaşları tarafından yapılmadığı noktasında düğümleniyordu. Bu düğüm sanık Ali TAŞYAPAN, Muzaffer ORUÇOĞLU ve Cem ÇOKEL'in geçişi kısmen inkâr edici beyanlarından dahi anlaşılmakta idi. Mehmet MORDOĞAN'ın beyanları gerçeği pekleştirdi. Ne var ki araya giren uzun zaman faslası nedeniyle diğer fail Ali TAŞYAPAN'ı teşhis edemedi. Buna sebep sadece geçen uzun zaman aralığı değildir. Mehmet MORDOĞAN'ın yanlışlıkla maruz kaldığı silâhlı tehdit olayından sonra kapıldığı bir zat huzurda ifade edilen heyecan ve korku şoku başlangıçta bile sağlıklı teşhise inkâr vermeyecek bir engel yaratmış olduğu görülmektedir. Tanık Mehmet MORDOĞAN Malatya Ağır Ceza Mahkemesinde İmam PEKDEMİR ve Küse GÜLER'i kendisini ölümlü tehdit eden silâhlı kişiler olarak göstermiştir. Bu defa da duruşmada Ali TAŞYAPAN dışındaki sanıkları göstermekle hiç bir tutarsızlık yaratmış olmaksızın tanığın buna muktedir olacak durumu esasen kaybettiğinin kanıtıdır bu şaşkınlık. Olayı tanık Mehmet MORDOĞAN'ın anlattığı esrada sanık Haydar POLAT hazırlık sorgusunda haykirmiştir. Çübkü gerçek oluş bu düzeyde idi. Ne var ki Haydar POLAT bu 52 beyanından

rücu etmiştir. Başlangıçta bu beyanın kendisini ne ölçüde sorumluluk mevkiine ittiğini göremeyen sanık Haydar POLAT, bilâhase bunu kavramış ve olayın bir karambola gelmesinin daha yararlı olacağını hesap etmiştir. Sanık Haydar POLAT'ın bu bilinci kendisinin İstanbula sevkinde ve Sıkıyönetim Savcılığınca hakkında iddianame yazılıp diğer sanıklarla birlikte cezaevine girdikten sonra daha da keskinleşmiştir. Ancak Haydar POLAT'ın hazırlıktaki öz beyanının tanıkları bu olayın faili olarak haksız yere sevk edilen diğer sanıklardır. Rıza ÇAL ve diğer sanıklar İmam PEKDEMİR, Köse GÜLER, Mustafa DIŞKAYA'nın beyanları gerçek oluşu ifade etmenin kanıtıdır.

4) İstanbul bölgesindeki örgütsel faaliyetler ile bir kısım eylemler ve yakalama operasyonu sırasında meydana gelen silâhlı karşı koyma hareketlerinin tanıkları .

İstanbul gibi geniş bir alan içersinde gizli düzeyde yıkım faaliyeti gösteren bir örgütün çalışmalarına şu veya bu zamanda, şu veya bu yerde, vakıf olan kişileri herhangi bir nirengi olayı olmaksızın tesbit etmenin imkânsızlığı nedeniyle ki belli olaylar hakkında hedef olmak ve bu vesileyle bilgi sahibi olmak halleri dışında tanıklık müessesesinden yarar sağlamak yolu açılmamıştır. Buna karşı İstanbul'da TKPML ve yan kuruluşlarının örgütsel faaliyetlerini resmî makamların zaman zaman yaptıkları tesbit ve elde etmelerden oluşan yazılı belge ve kayıtlardan anlamaktayız. Şayet söz konusu yazılı deliller ve bu deliller ekindeki çeşitli tez, eleştiri, beyanname, bildiri, kararname gibi unsurların örgütsel mihrakı ve amacı anında kavranıp dağınık alandaki aynı nitelikte bulunan belgelerin sentezini yapmak mümkün olsa idi söz konusu dökümanların ele geçtiği yerde hedef tayin eder bilinçli bir soruşturmanın yürütülmesi mümkün olurdu. Tabii ki dağınık bir alanda bu düşünce bir temenniden öte gidemez. TKPML ve özellikle TIKKO'nun gehresi eylemlerle su yüzüne çıktıktan ve konuya Sıkıyönetim Komutanlıkları vaziyet ettikten sonradır ki, emniyet, karakol, jandarma ve savcılıklar ellerindeki münferit durumda bulunan soruşturmayı menziline mütalea edebilmek olanağını elde ederek, bunları peyder pey Sıkıyönetim Komutanlığına intikal ettirmişlerdir. Duruşma sırasında sanıklar savcı aynı belgeleri suç dosyalarında mükerreren koyarak delil çoğaltmak istemiş ve delilleri kabarık hale getirmiştir, biçiminde bir iddia ileri sürdüler. Dosyaya konan ve örgütsel bir faaliyet muhtevası ifade eden her belge ve dökümanın bulunma yeri ve kovuşturma mercii bakımından bir kaynağı vardır. Aynı ayrıtülerde, başka başka zamanlarda elde edilen belgelerin varlığı örgütsel çalışma alanının yaygınlığının işareti ve kanıtıdır. Bunların ayrı mahallerde faaliyete konu teşkil etmesi propagandaya, dağıtmaya süje teşkil eden kişileri arttırdığı ve faaliyet alanını genişlettiği ve ortaya bir etkinlik durumu çıkardığı kuşkusuzdur. Bu nedenledir ki

Örgütün faaliyet alanı, etki alanı kapsamını belirlemek ve ortaya koymak için soruşturma makamlarından intikal eden bilgi ve belgeler olduğunca suç dosyasına konmuş bulunmaktadır. Bunun başka türlü telakkisi Örgütün faaliyet ve etkinliğini gözlerden gizlemek amacını taşıdığı izahtan varededir.

İstanbul kesimindeki tanık beyanları Örgütün eylemlerine ve operasyonlara ilişkin olmuştur. Bunlar ya olay anında görevleri nedeniyle duruma vakıf olan kişilerin beyanı veya olay sonrası elde edilen sanıkların olayla ilgili huzurdaki beyanı ve yer göstermesi üzerine tutulan tutanak hazırlan kimselerin ifadelerinden ibaret olarak kendini göstermektedir.

TKPML Örgütünün oluşum döneminde sonra İstanbulda para ve silâh temini amacıyla giriştiği ilk silâhlı eylem müteahhit Yunus EKŞİ'nin evine girilmesi hadisesidir. 26.10.1972 tarihinde silâhlı olarak gerçekleştirilen ve Dursun EKŞİ'nin yaralanmasıyla sonuçlanan bu olayın failleri o zaman tesbit edilememiş, Üsküdar Cumhuriyet Savcılığına faili meçhul olaylardan olarak kovuşturmaya Örgütsel bağlantı kuruluncaya kadar devam edilmiştir.

Toygun amacı taşıyan bu olayın ve faillerinin ortaya çıkarılmasına yol açan gelişme, bu davada aynı zamanda sanık olan Hıdır AKGÜN'ün beyanlarıyla boyut kazanmıştır. (D.Tutg 397-401).

Her ne kadar sanıklardan Aslan KILIÇ ve Davut KURUN bu olayı Örgütsel bir eylem olarak kabul ve Örgüte aidiyetinin ifade etmişlerse de, olay faillerinin yerinde tesbit edilen adedi ve amacı ile Hıdır AKGÜN açısından iştiraki yönüyle tevیل edilmeye kalkışılmış ve olayın bünyesi değiştirilmek istenmiş ise de; dinlenen tanıklar özellikle olayı tesbitinin yapıldığı sırada hazır bulunan tanık Sefer EKŞİ'nin beyanlarıyla sanıkların hazırlık ifadelerindeki itiraflar doğrultusunda da gerçek tezahür kendini göstermiştir.

Hazırlık tesbiti itibarıyla iddianamede bu olaya Aslan KILIÇ iştiraki bakımından herhangi bir iddiada bulunulmamıştır. Ancak Aslan KILIÇ bu eylemin hazırlanmasındaki hizmetini icra anına kadar geçen ay runtlarıyla kendisi yönünden ifade etmiştir. Tanıkların bu olayın failliklerini ölmüş bulunan arkadaşları İbrahim KAYPAKKAYA ve Ahmet Muharrem ÇİÇEK üzerine ihale etmişlerdir. Gerçekten İbrahim KAYPAKKAYA olayın faillerinden bir tanesidir. Fakat bu olaya Ahmet Muharrem ÇİÇEK'in suç tarihinde şu veya bu şekilde iştiraki söz konusu olamaz. Zira Ekim 1972 tarihlerinde Ahmet Muharrem ÇİÇEK'in Örgüt içerisindeki hizmeti bu ölçüde güven ve onay kazanmış gözükmemektedir. Birtakım yan hizmetlerde görülmektedir.

İddianamede ve hazırlık beyanlarında tanık olarak dinlenen ve olay sırasında ifade edilen kişilerin hemen hepsinin akraba olup Ekşi soyadını taşımaları evine girilen, evine girilmesiz amaçlanan ve olay sırasında yaralanan isimler konusunda bir tedahül meydana getirmemesinin karşın, durum dinlenen tanık

beyanlarıyla isim karıştırması hali zail olmuştur.

Olay gecesi sanıklara kapıyı açan Yunus EKŞİ'nin kızı Müesser EKŞİ içeri giren iki sanığın babasına sordugunu, bilâhare salon-
dan koridora ağabeyi Dursun'un geldiğini ve Dursun'un hadi dışarı
diyerek tehdit edildiğini, ne yapacağını söylemeden gitmem deyip
direndiğinde silahlarını çıkararak ikisinden birinin silahını ateş-
leyerek ağabeyini yaralayıp kaçıp gittiklerini ifade etmektedir.
(D.Tut.405). Müesser EKŞİ'nin olay sanıklarından bir tanesini tanı-
dı edebildiği görülmektedir.

Tanık Mahmut EKŞİ (is.Tut.406) olay öncesi gelişmeleri an-
latmakta dershaneden arkadaş olduğu Hidir AKGÜN vasıtasıyla Davut
KURUN'u tanıdığını, bilâhare soygun ve yaralama olayı olduktan çok
sonra Hidir AKGÜN'ün bu olay faillerini bildiğini ifadesi etmesinden
itibaren olan gelişmeleri iddianamede ele aldığımız kapsamda anlatma
tadır. Keza Mahmut EKŞİ Hidir'in kendisine bu olayın failleri tarafı-
ndan işkence yapıldığını ve bunun tesbitten önce kendisine söylendiği-
ni ifade etmektedir. Tesbit sırasında bu korkuyla Hidir AKGÜN hazır
bulunmaktan dahi kaçınmış olduğu beyanlar arasındadır.

Tanık Dursun EKŞİ silahlı tecavüze maruz kalan bir kimse
haletini üzerinde taşıyarak oluşu anlatmıştır. Duruşmadaki sanıklar
mağdura gösterildiği halde herhangi bir tesbit yapmadığı görülmüştür.
Bu olay sanıklarından hiç kimşenin huzurdaki sanıklar arasında bulun-
madığını ifade eden bir sonuç yaratmaz. Çünkü anlatıldığı üzere salo-
ndan koridordaki konuşmalara gelen mağdur ne olduğunu anlamadan dışarı
davet edilmiş ve kısa zamanda kendisine silah çekerek yaralanmıştır.
Bunun heyecanı yanı sıra araya giren zamanın uzunluğu karşısında ta-
nıktan bunu beklemek, uğradığı korku ve heyecana rağmen beşer hafıza-
sının bir simayı bir defa görüp hiç unutmayan bir kimse olması şekli-
deki anlama varmak ne derece doğru olur, bunun takdiri teşhis edemeyi-
yi olağan bir sonuç olarak kendini ortaya kor.

Olaydan sonra, olayın silahlı etkisine uğramayan bir kişi ol-
arak ilk müdahale eden mağdur akrabası Sefer EKŞİ olmuştur. Bu tanık
aynı zamanda hadisenin ortaya çıkması aşamasındaki gelişmeleri de va-
kıf olduğu ve durumu dikkatle izlediği anlaşılmaktadır. (D.Tut.408-409)
aynı zamanda tesbit sırasında bir ara hazır olduğunu ve bu sırada
Davut KURUN'u fiili neşekille işlediklerini ve faillerin kimler oldu-
ğunu, olaya katılanların ne gibi görevler aldıklarını ayrıntılı olarak
huzurda anlattığını, ifade etmektedir. Keza Hidir AKGÜN'ün tesbitten
önceki zamanda yazıhaneye geldiğinde olay faillerini ifade ettiğini
beyan etmektedir. Tanık Sefer EKŞİ Hidir AKGÜN'u kendisine bu olayı
açıklamaması için baskı ve işkence yapıldığını ve elipin üstünün banı-
lı olduğunu gördüğünü ve bunu Hidir'in söylediğini ifade etmektedir.
Tanık Sefer EKŞİ'nin beyanları olayın aydınlanması yönünden birleştiri-
lmesi bir muhteva getirmiştir. Tanığın müşahade ve tesbit sırasındaki
izlenimlere derinliğine olma

ve bütün ayrıntıları ifade etmiş görünmektedir. Bu olayla ilgili olarak dinlenen tanıklar hazırlık ifadelerini teyit etmişlerdir. Kaza bunların dosyanın 7. No.lu klâsör 39-41 sırasında bulunan vaka yeri gösterme saptının tutulduğu sırada hazır bulunmaları şahadetdeki kuvvetlerini arttırmaktadır. Her ne kadar sanık Davut KURUN anlatımlarını inkâr etmekte ise de; olay yerindeki anlatımlarına göre tutulan sabit kendisinden başka 8 kişinin huzurunda cereyan beyan ve ifadeleri yansıtmaktadır. Tesbiti yapan emniyet görevlileri bu sabitte mahalle muhtarı dahil mağdurların huzuruyla her türlü kuşkuyu ortadan kaldıracak kuvvet ve güvende bir tutanak düzenlemesiyle olguyu tesbit etmişlerdir. Tesbit tutanaklarındaki hazırın kişilerin imzaları tesbite tanıklık ve muhtevanın doğruluğu bakımından itibara şayan bir düzeyin ve muamelenin sonuçlarını yansıtır. Bu itibarla mahkemeye söz konusu tesbit tutanağındaki muhtevaya itibar olunmasındaki zorunluluğu bir kere daha belirtmek ve Davut KURUN'un inkârını yüze vurmak isteriz.

Hıdır AKGÜN olaydan çok sonra öğrendiği soygun ve yaralama gerçeğini açığa vuracağını Davut Kurun'a beyan etmesi üzerine maruz kaldığı tehdit, işkence ve hürriyetini engelleme biçimindeki oluştanın asıl olayın bir uzantısı olarak gelişme göstermiştir. Hıdır Akgün'ün üç ayrı mahalde muayyen fasılalarla işkenceye maruz kalması konusundaki raporla tesbit bir yana bu olayın gelişme safhalarına göre en yakın tanığı olarak Hıdır Akgün'ün kız kardeşi Muzaffer MENTEŞ oluşu ve söz konusu iddiayı tümüyle kanıtlıyacak bilgiler vermiştir. Tanık Muzaffer MENTEŞ'in (D2Tut.434) Hıdır Akgün'le arkadaşlığı süresince zaman zaman kendisinin takib edildiğinin söylediğini ve hatta tanığı böyle bir takip keyfiyetini gözle gördüğünü, Hıdır Akgün'ün eli üzerindeki sigara izmariti yarasını bilinçli olarak müşahade ettiğini ifade etmektedir. Tanık Hıdır'ın benden haber almadan yazdığım listeyi emniyete ver tazindeki beyanından, Hıdır Akgün'ün içinde bulunduğu tehditten kaynak alan korkusunun ulaştığı düzeyi ve halini ruhiyeyi ifade etmektedir.

Böylece birbirini itmam eden tanık beyanlarıyla soygun amaçlı yaralama olayından sonra işkence ve tehdit iddiaları da kanıt kazanmış bulunmaktadır. Tanık Hıdır Akgün kendisine işkence yapan kişiler olarak Davut Kurun, Güner Alakoş ve Süleyman Yeşil'i hazırlıktaki beyanına uygun olarak belirlemiş ve bu konudaki kuşkuyu ortadan kaldırmıştır. Hıdır Akgün'ün askeri savcı olarak bize ne surette ifade verdiği kendi yacılı mücahade ve bunun resmî ifadesi olan ve dosyanın yazılı belgeleri arasında okunan Cezaevi Müdürlüğü yazıları ve ekinde anlaşılmakla, sanık Hıdır Akgün'ün açıklamalarıyla ilgili ve onu çürütme matuf dayanaksız iddialar iflas etmiş olmaktadır. Hıdır bu davanın suçlusu, soygun ve yaralama olayının muhbiri ve aynı zamanda uğradığı tehdit ve işkencenin mağduru bir kimsedir. Duruşmadaki beyanları

dikkate alınıp değerlendirilerek Hıdır Akgün'ün suç niteliğini tayin üzerinde titizlikle durulacaktır.

Biz sanık Hıdır Akgün'ün suçluluğu ile kendisinin ihbarcısı olduğu olay ve işkence eylemlerine değerlendirmede Hıdır Akgün'ün bu durumlara ilişkin aybı ayrı beyanlar olarañ dikkate almakta ve tanık ifadeleri ile isabetli bir sonuca yönelmek ve gerçeği aydınlığa kavuşturmak gayesi içersinde olmuştur.

TKPML'nin özellikle onun taktik kuruluşu olan TİKKO'nun faaliyet merkezi haline getirilen Şehremini Deniz Abdal Mahalle Kaşkarlı: Mahmut sokak No. 16 daki dairede güvenlik kuvvetleri ile sanıklar Ahmet Muharrem ÇİÇEK, Ali ŞENCİ, Kutsiye BOZOKLAR ve Peryal SARTOĞULLAR arasında geçen silahlı karşı koymak hareketini yansıtan olayla ilgili gelişmeyi 13 No.lu klâsörün 26-71 arasındaki tesbit ve belgeler ortaya koymaktadır. Buna ilaveten operasyona katılan ve silahlı tecavüze maruz kalan polis görevlileri Muammer KIRDIŞ (D.Tut.417) ve Sezgi ÖNER (D.Tut.516) olayın ayrıntılarını huzurda anlatmışlardır. Bu olayda otopsi raporundaki bir tesbit dayanarak Ahmet Muharrem ÇİÇEK'in kesten öldürüldüğü öne sürülmek suretiyle yersiz bir tearruz girişilmiştir. Duruşmada da ifade ettiğimiz gibi otopsi raporundaki Ahmet Muharrem ÇİÇEK'in başına rastlayan kurşun yaralarından bir tanesinin bitişik atış özelliğinde olması ve böyle ifade edilmesi mutlaka atışın bitişik yapıldığı anlamını taşımadığı gibi bu atışın diğer yaraları muhtemelenindeki anı ve ölümü intaçtaki etkisini tesbit imkânsızlığı c tadadır. Bitişik atış ile bitişike yakın, yakın mesafe atışları çoğu kez aynı nitelikte bir görünüm yarattıkları görülmüştür. Böyle bir iddia ayrı bir prosüdür olarak şayet buna inanılıyorsa her zaman sürülebilir. Bunun görülmekte olan dava ile yer irtibatı yoktur. Ahmet Muharrem ÇİÇEK ve arkadaşlarının görevli polislerce enterne edilip kelepçelenmesinden sonra yaygın ateşini kimin açtığı ve ondan sonraki gelişmelerin aşama ve ayrıntısı ile Ahmet Muharrem ÇİÇEK'in vurulmasına kadar olan safhanın değerlendirilmesinde yalnız otopsi raporundaki tesbite göre hareket ve buna göre birtakım iddialar öne sürmek nakist. Özellikle yaşanan olay yeri tesbiti ve gelişmeleri yansıtan anlatımla ile diğer delil ve beyanlar bütünlüğü içersinde gerçek olay oluşum kazanır. Biz huzurda dinlenen tarık beyanları ile görevli polisleri uyardığı tecavüz ve gelişen durum hakkında gerekli aydınlığın doğduğuna kani bulunuyoruz.

Örgütsel bir girişim olan Ethem UTKU'nun evine girilmesi olayı 7 No.lu klasörün 83-101 serasındaki delillerle kanıt kazanmasının yanı sıra oluş ve faillerin belirlenmesi bakımından duyulabilecek her türlü kuşkuyu dinlenen tanıklar bertaraf etmiş bulunmaktadır. Soygun amacı ile 11.4.1973 tarihinde girişilen eylem sonucu ulaşmadan evde bulunan mağdureler Münevver DEMİRTAŞ ve Şebnem KALYONCU'nun tehdit ve yaralanmaları ile sonuçsuz kalmıştır.

Bu olayın görgü tanıklarından Münevver DEMİRTAŞ'ın mahkemede huzuren dinlenilmesi bulunamaması nedeniyle mümkün olmamış, hazırlık ifadesinin okunulması ile yetinilmiş olmakla beraber mağdure Münevver DEMİRTAŞ'ın gerek ifadesinin alınması, gerekse olay yerinde yapılan tesbitte oluşla ilgili beyanlarına tanık olan ev sahibi Ethem UTKU'nun mahkeme huzurundaki beyanları doyurucu olmuştur. (D.Tut.524-525).

Özellikle tanık Ethem UTKU tesbit sırasında emniyet görevlilerinin getirilen sanıklar ve darba maruz kalan Münevver Demirtaş'ın ağzından oluşu dinledikten sonra beyanların olduğu gibi zapta geçirildiğini ve huzurda sanıkların fiili hiç bir etki altında kalmaksızın kabul ve ikrar ettiklerini ifade etmiştir. Tanığın beyanına göre olay yeri tesbit zaptı olanı ve doğruyu beyanları yansıtmaktadır. Tanık Ethem UTKU'nun beyanları açısından dinlenilmeyen ve fakat hazırlık ifadeleri okunan Münevver DEMİRTAŞ'ın beyanına karşı gerekli inandırıcı bir muhteva doğmuş bulunmaktadır. Münevver DEMİRTAŞ tesbit zaptında sanıklardan özellikle Sami SARI'yı tanıyarak ve göstererek söze başlamış ve gelişmeleri olduğu gibi anlatmıştır. Tesbit sırasında diğer küçük mağdure Şebnem KALYONCU bulundurulamamıştır. ÇÜNKÜ, ailesinin beyanına nazaran olaydan duyduğu ağır korku şoku bunu engellediği gibi uğradığı bu korku şokunun devam eden etkinde ibraz edilen raporlarla ancak Naip Hâkim marifetiyle dinlenilmiştir. Her ne kadar vaka yeri tesbit zaptında imzası yoksa da tesbit sırasında Şebnem'in babasının orada bulunduğu Şebnem KALYONCU'nun Naip Hâkim marifetiyle alınan ifadesinde anlaşılmaktadır. ÇÜNKÜ istinabe tutanakları No: 39 daki Şebnem KALYONCU'nun beyanına nazaran olay yeri tesbitinden sonra babası evde Münevver'in sanıklar tanımış olduğunu ifade etmiş olduğunu belirtmektedir. Bu durum karşısında tanık Münevver DEMİRTAŞ'ın huzuren dinlenilememesinden dolayı beyanları üzerine şu veya bu düşünce ile getirilmek istenen kuşku yaratıcı mukabil görüşler kesinlikle değerini kaybetmiş ve Münevver DEMİRTAŞ'ın beyanlarındaki doğruluk ve inandırıcılık diğer tanık beyanlarıyla perçinlenmiştir.

TİKKO üyesi olan Zeki ŞERİT'in Ziverbey Yolu Kuyubaşı dolaylarında şüpheli şekilde görülmesi ve bekçiler tarafından kim olduğunun sorulması üzerine önce tabancasını çekerek kaçması ve sonra devriye bekçi ve polislerle karşılaşması ve onların dur ikazından müteakip hamil olduğu silahı ateşlemesi olayı ile ilgili olarak dinlenen bekçiler Selim Günergök (D.Tut.410-411) ve Ahmet DEMİR olayı hazırlık beyanlarına uygun olarak anlatmaktadırlar.

Ancak faili teşhis konusunda hazırlıktaki beyaşıları ile bağdaşmayacak biçimde müphem ifadelerde bulunmuşlardır. Aslında bu boşluk hazırlıktaki bise intikal eden bilgilere göre kısmen de tanıkların huzurda ifade ettikleri gibi Altunizade karakolu bekçilerinden Halil Havvakara'nın öldürülmesi ve Fikret Karaçay'ın yaralanması olayından sonra olay failleri olarak yakalanan Zeki Şerit ve Sami Sarı'nın olay yerinde tesbit yapılması için getirildiğinde bu olaydan önce meydana gelen silah çekme ve patlatma olayının da aynı kişiler tarafından yapılmış olduğunun tesbiti bakımından gerekli yüzleştirmeyi yapmak düşüncesiyle bekçilerin tesbitten önce karakola getirildikleri ve sanıkların kendilerine gösterildiği anlaşılmaktadır. Keda bu tesbite Mehmet Bel ve Balabey Güngör'ün katıldıkları özellikle Balabey Güngör'ün beyanından anlaşılmaktadır. (D.Tut.411). Ne var ki o zaman bu teşhis keyfiyeti bir tutanakla tesbit edilmemiştir. Kanımızca buna da sebep bekçinin öldürülme olayının ön planda mütalea edilip ele alınması düşüncesidir.

Bu olayda faili belirleyen ve diğer şekilde teşhisi dahi önemsiz kılan ortak bir tarif ve eşkal tanıma doğmuş bulunmaktadır. Tadese bu ortak eşkal tanıma bu olaya mühasır bir şerif olmayıp bekçinin öldürülmesi olayındaki eşkal tarifi de failin aynı kimse olduğunu düşüncesini kuşkusuz getirmektedir. Tanık Celim Günergök'ün sanık Zeki Şerit'i mahkeme huzurunda sesinden tanıması yanında tanık Ahmet Demir, Balabey Güngör (D.tut.411) ve Mehmet Bel (D.Tut.412) karşılaştıkları ve kendilerine silah çekip hedef alarak silah boşaltan şahsın beyaz pardesülü ve ayrıca bir kısmı uzun boylu sarışın olduğunu ifade etmektedirler. Keda aynı nitelikteki tarife gerekse bu olayda gerekse bekçinin öldürülmesi olayındaki doğrulanan hazırlık beyanlarında rastlanmaktadır. Bu durum karşısında her iki olayda da yer alan faillerin birinde aynıyet sağlanmış ve bu sanık Zeki Şerit olarak belirlenmiş bulunmaktadır.

Altunizade polis karakolu bekçilerinden Halil Havvakaranın öldürülmesi ve Fikret Karaçay'ın yaralanması olayının meydana çıkışı ve ayrıntılarını yansıtan yazılı deliller ve belgeler 7 numaralı klâsörün 102-173 sırasında yer almaktadır. Bu tesbit tabanda bir oluşa ve kanıt verici bir gelişmeye dayanmaktadır. Olay faillerinden Sami Sarı'nın olay ertesi 15.4.1973 tarihinde Topaslılar semtinde Üzerinde TIKKO ibaresi yazılı bomba ve beyannamelerle yakalanması (7 No.lu klâsör 160-161) olayı üzerine geliştirilen soruşturma bekçi olayının faillerini ortaya koyan bir sonuç meydana getirmesinden sonra Sami Sarı'nın iş'ar ve yardımı ile Fikirtepe ve beyanına uygun olarak olayın diğer faili Örgüt Üssünde arkadaşları ile beraber ele geçirilmiş ve böylece hazırlarla beraber olay yerinde tesbit yapılmış bulunmaktadır (7 No.lu klâsör 152-154) sırasındaki yer gösterme ve olay yeri tesbit zaptının kapsamı ve delil düzeyindeki inandırıcılığının ifadesi üzerindeki imzalarıdır.

382 konusu olay yeri tesbit zaptındaki imzalarla taşıyan görevliler bir yana mahalle muhtarı Celal RİBAR (D.Tut.423) ve hadisednin görgü tanığı mağdur Fikret KARAÇAY (D.Tut.402) huzuren mahkelede dinlenmişlerdir. Bu tanıklar olay tesbit yerinde faillerin Altunizade polis karakoluna yapacakları baskın tasarısından itibaren geliş amaçları ve ölümle sonuçlanan hadiseyi meydana getirmekteki düşüncelerini hiç bir tesir altında kalmaksızın beyan ettiklerini ve bu beyana göre zaptın tutulduğunu ve böylece imza ettiklerini ifade etmişlerdir. Özellikle muhtar Celâl RİBAR olayın canlı tanığı olmamakla birlikte olayı ve ayrıntılarını tesbit sırasında sanıklar an huzurda dinledini ve böylece bilgi sahibi olduğunu hiçbir şüpheye yer leydan kalmayacak şekilde ifade etmiştir. Keza bu tanıklar hazırlık beyanlarını doğrulamışlardır. Sonuç olarak bu olayla ilgili olarak yapılan tesbit ve bu tesbitteki oluşu belirten sanık anlatımları tanık beyanları ile tayit edilmiş bulunmaktadır. Keza tanık Meliha ÇİÇEKOĞLU da görgüye dayanan beyanında (D.Tut.401) eli tabanca ve şahıslardan biri olarak verdiği eşkal (beyaz pardesülü, eli silahlı biri) bekçinin öldürülmesi olayındaki Fikret KARAÇAY'ın sanığıyla, bekçilerin silahla tehdit devriye polie ve bekçiye tabanca ile ateş edilmesindeki fail eşkali tanımına tamamen uymakta ve böylece her iki olaydaki faillerden birinin ayniyeti olarak Zeki ŞERİT kuşkusuz karşımıza çıkmaktadır. Olayla tanık dinlenmesi marasında geçen uzun zaman boşluğundan doğabilecek hafıza körlenmesinden bilistifade sanık ve vekilleri tarafında n yaratılmak istenen çelişkili ve boşluk durumlar bütün suallere rağmen meydana getirilememiştir. Fiilin amacı, fail ve her iki oluşla ilgili olarak aydınlık ve kanaat verici bir petice tanık ifadeleriyle doğmuş bulunmaktadır.

15-16 Nisan 1973 tarihinde gerçekleştirilen ve sanıklardan Yalçın BÜYÜKDAĞLI, Zeki ŞERİT ve Nezihe BAHAR'ın yakalanmasıyla sonuçlanan operasyon sadece sanıkların ele geçmesini temin eden bir gelişmenin dışında, görevli memurlara sanıkların silahla karşı koymaları halini en kesin biçimde yansıtan bir olgudur. 7 Nolu Klâsörün 73-84 arasındaki belge ve tesbitler emniyet görevlilerine silahla amansız karşı koyma gerçeğini yansıtmaktadır. Buna ilaveten taveh tahkikat sırasında dinlenen ve olay sırasında görev alan emniyet görevlilerinden Zeki ŞERİT (D.Tut.507), Hüseyin GÜLSÜM (D.Tut.508, Cevat ÖZCAN (D.Tut.508), Tahir ORMANLAR (D.Tut.509, Asım AKÇA (D.Tut.512), Mehmet CENGİZ (D.Tut.515), ve Mustafa BALALIK (D.Tut. 520) olaya canlı olarak şahadetleri yönünden birbirini tamamlayan beyanları itibariyle aydınlık getirmektedirler. Buna göre sanıklar teslim ol ihtarına rağmen süre istemişler ve bu süre sırasında yerde bulunan örgütsel düşünce faaliyeti yansıtan belge ve silahların yanması amacıyla bir yandan yangın çıkararak, diğer yandan ateşle oyalama yapıp teslim olmaları için tekrar tekrar süre isteyerek delilleri yok etme amacına erişmek istemişlerdir. Bunun en büyük kanıtı tanık ifadelerinin yanı sıra Nezihe BAHAR'ın birinci derecede yanık almaya dayanıncaya kadar içeride kalması ve bundan beklenen faydayı ortaya koyan dokümanlar, tabanca ve patlayan bomba ve patlayıcı malszemelerdir.

Saniiyet görevlilerince evin kuşatılması ve ilk teslim ol çağırısının yapılmasından hemen sonra içerde kalan sanıklar Zeki ŞEHİT ve Mesiihe BAHAR tarafından dışardaki görevlilerin kurşun yağmuruna tutulması halinde, sanıkların teslim olma için bir yandan süre uzatmalarını diğer yandan yangın çıkardıktan sonra ateşe devam etme durumlarını ve arka arkaya iki patlamanın ilk ateşin görülmesinden hemen sonra meydana gel diğini tanıklar kuşkusuz ifade etmektedirler. Keza yoğun biçimde ve iki ayrı silahtan ateş edildiği de tanık ifadelerinden anlaşılmaktadır

Örgüt militanlarından Meral YAKAR'ın ölümü olayı ile ilgili olarak dinlenen Sami ERMEKE (D.Tut.414) sadece minibüsüyle yaralıyı hastaneye götürdüğünü, Meral YAKAR'ı Aslan KULIÇ'ın sırtlayarak araca bindiğini, hastaneye gidiş sırasında için aciliyetini belirtmek dışında herhangi bir konuşma ve meramı hali ifade durumuna tanık olmadığını beyan etmektedir. Keza aynı olaya ilişkin olarak duruşmada celp edilen Meral YAKAR'ın ağabeyi Mehmet YAKAR (Duruşma tut. 424) durumu telefon la öğrenip hastaneye geldiğini, burada kardeşinin ameliyata alınması nedeniyle görüşemediğini, ancak yaralı kardeşini kendi ismini ve telefon numarasını görevlilere bildirmesi üzerine çağırıldığını ifade etmektedir. Öz konusu beyanlar oluşa ilişkin olmayıp, keza oluşa aydınlık getiren dolaylı da olsa bir sonuç yaratmamaktadır. Bu durum karşısında diğer delillerle iktifa edip, bunlar üzerinden bir değerlendiril me yapılmak gerektiği zorunluluk olarak kendini göstermektedir.

Başlangıçta Kemal BAHAR, Gürsel BEZEK, Şemseddin AKGÜNEYLİ ve Necdet YILDIRIM tarafından oluşturulan ve geliştirilmesine çalışılan asker orijinli T.C.K.num 141/1, maddesinde tanımlandığı biçimdeki örgüt gerçeğini ve bu uğurdaki mevzii bir takım faaliyetleri ayrı ayrı zaman lara ait olmak üzere tanıklar Orhan TARIMCIOĞLU (D.tut.450), Aytaç İLK (D.Tut.511) ve Osman ALTIPARMAK beyanlarıyla ortaya koymaktadırlar. Daha sonraki zamanlarda bu sanıklardan Kemal BAHAR ve Gürsel BEZEK'in TKPML Örgütüne girmiş oldukları ve bu örgütün silahlı mücadele kapsamında silahlı faaliyetleri etkileyecek hizmet verdikleri ve yarar sağlayacak katkılarda bulundukları diğer delilleri meydana çıkardığı bir olgudur.

Bu davada bu kadar delil yüküne rağmen müdafaa tanıklığı müessesesi iki sanığın getirdiği müdafaa tanıkları dışında işlerlik göstermemiştir. Çünkü yazılı nitelikteki belge ve dokümanlar ile bunlaras vadaki çözü patlama olay biçimindeki su yüzüne vuran olgularla tesbit edilen Münakaşa götürmez kanıtlayıcı tezahür ve gelişmelerin ifadesini toplamı olarak iddia bütün boyutlarıyla kendisini ortaya koymaktadır. İki sanığın durumuna ilişkin olan müdafaa tanıklarının diğer deliller karşısındaki durumu, yarattığı çelişki ve sanıklara münet faaliyet ve fiili onlardan sıyrımadaki önemsizliği ve güçsüzlüğüne ilgili sanıklar bölümünde temas edeceğiz.

Yukarıda değindığımız tanık beyanları, dinlenen tanıkların ifade kapsamlarına ve bunların doğrudan doğruya nakli gibi bir yöntemde olmamıştır. İfadenin bütünü dosyada mevcuttur, söylenen ve hatı söylenmesine gerek olmayıp şuradan buradan gerekçe getirilerek alınmaya çalışılan beyanlar açıktadır. Ancak biz iddiamızın özü ve tanık beyanlarının öze dönük önemli kısımlarına temas ettik, bunları besley diğer deliller muvacehesindeki doğrulayıcı kuvvetini belirttik. Aksi halde tanıklarının beyanının aynen ele alınması gibi yansıma boş bir faaliyet olurdu.

Tanık beyanları üstüne değindığımız önemli noktalar ve bu doğrultudaki diğer delil ve tesbitlerle yapılacak bütünleştirme mahkemesi vicdani kanaategötürecektir. İddiamız açısından şu veya bu fiilin veya faaliyetin ileri sürülmesinde nasıl ki bir kısım sanık beyanları kend itiraf ve anlatımlarıyla yalnız değil tanık beyanları ve olguyla yansıtan diğer canlı delillerle besleniyorsa, bu davada tanık beyanların dahi yalnızlığı söz konusu değildir. Çünkü her beyanın altında ya bir faaliyet veya bir olay vardır. Çoğu kere bu faaliyet ve olayın yerinde tesbiti söz konusudur. Davadaki tanık beyanlarıyla diğer delil ve dökümanlar arasında tam bir uyum ve organik bütünleşme mevcuttur. Davadaki her delil oluş bakımından birbirini kucaklamakta ve yekdiğerine eklenerek birbirini tamamlayarak TKPML gerçeğini, onun faaliyet ve olgularını yansıtmaktadır.

YAZILI DELİLLER VE DÖKÜMANLAR:

TKPML gelişimi ve onun faaliyetlerini kendi olgu dizisi içersinde ortaya koyan deliller çoğunlukla yazılı nitelikte ve belgesel kuvvette kendini göstermektedir. Eğer herhangi bir faaliyetin silahlı olduğu ifade ve iddia edilirse orada silahın veya silah sayılacak malmeye ve aradın varlığı döküman olarak yer almış bulunmaktadır. Tabandaki delil ve döküman kapsamı neyi ifade ediyorsa iddiamız o olmuştur

TKPML'nin dayandığı belirli ideolojilerden kaynak alarak pratikte daha doğrusu yönetmen sanıkların pratiği ile oluşum ve yöntem kazanmış Türkiye Cumhuriyeti Devletini yıkmayı amaçlayan bir görüşü mevcuttur. Örgüt bu görüşünü ve fikirlerini Şafak Örgütünden ayrılmaya te kaddım eden zamandan itibaren ve kısmın de kuruluştan sonra peyderpey yayınlamış ve kuşkusuz belli boyutlar içersinde yıkıma yönelik düşüncelerini ayrıntılarıyla ortaya koymuş bulunmaktadır

Diğer yandan Örgütün amacı ve stratejisi doğrultusunda faaliyet gösterebilmesi peşinen belirli bir kadronun varlığını ifade ettiği gibi, faaliyetlerin amaca yarar sağlayacak etkinlikte olması bakımından kadronun çeşitli alanlarda geliştirilmesi gerçeğini ifade eder.

TKPML Örgütünün tesbit ettiği silahlı yakan mücadele yöntemi gerlik kazanabilme için herşeyden önce uygulama ve bunu yapmak için

faaliyet düzenlemesi yapması gereği doğrultusunda, çeşitli çalışma alanları tesbit edilmiş ve bu alanlardan bir kısmına işlerlik kazandırılmıştır. Hangi alanda ne gibi faaliyetlerin meydana geldiği ve sürdürüldüğü olay ve tesbitlerle yanlışlık ifade etmektedir. Bizim tasarlanan her bölgede faaliyete geçilmiştir, şeklinde bir iddiamız olmamıştır. Ancak hazırlık olarak muhtemel çalışma alanları ve kadrolarının herhangi bir faaliyete geçilmeyen bir kısım bölgelerde de tesbit edildiği el yazması dökümanlardan anlaşılmaktadır. Şayet yıkım faaliyetlerine devlet güçlerinin vaziyet etmesi hali olmasaydı, zaman olanağı bulmasaydı tasarımı bölgelerde de faaliyete geçileceği mutlaktı. TKPML'nin amacı doğrultusunda faaliyet alanı içersine aldığı ve işlerlik kazandırdığı bölgelerdeki çalışma ve eylemleri iddiamızın konusudur. Ancak örgüt çalışması bakımından tasarımı dahi bir faaliyet türü olduktan başka, TKPML gibi silahlı bir örgüt yönünden yapılanlar yapılacağıın işareti yol göstericisi olması itibarıyla da oluşumu etkileyen bir sonuç ifade eder.

TKPML örgütü ve onun yan kuruluşları olarak oluşturulan TMLGB ve TIKKO'nun faaliyetleri uygulamaya geçilen alanlarda önceden tesbit edildiği strateji ve biçimde gelişme ve tezahür göstermiş ve tüm silahlı faaliyetler teiriyle çizilen bir macra izlemiş görünmektedir.

Dosyadaki yazılı delil ve dökümanlar TKPML örgütü ve yan kuruluşlarını tüm fikir ve faaliyetleriyle yansıtabacak bir kapsam ifade etmektedir. Hemen hemen her olgu ve bu olguyu işaretleyen her tesbit silahlı bir faaliyet ve eylem şeklinde kendini ortaya koymuştur.

TKPML'nin fikir faaliyetleri zaman zaman kendisini su yüzüne vuran bir gelişme göstermiş ve her ortaya çıkış diğer bir takım mihrakları belirliyecek muhteva ifade etmiş olmakla, oluşturulan makamlarınca bu istikamette ilerlenmiş ve sonunda TKPML ve yan kuruluşlarının çeşitli alanlardaki faaliyet ve eylemleri diğer bir kısım yıkım çalışmalarından ayırdedilebilecek bir berraklık göstermiş ve derinliğine girilmiş bilinçli bir kovuşturma dava konusu örgütü bütün fikir ve faaliyetleriyle sergileyecek bir muhtevayı peşinden yazılı ve döküman olarak getirip canlı olarak sunmuştur.

Dava dosyasındaki her belge ve döküman, ya örgüt üssü olan mahall ve yerde, ya eylem sırasında ve sonunda ya canıkların üzerinde, ya da bir kısım çalışma alanlarında kanaat belirleyecek bir açıklıkta ele geçirilmiştir. Dosyadaki her belge ve dökümanın bir elde ediliş yeri ve biçimi vardır, söz konusu belge ve dökümanlar kapsamı muayyen bir silahlı düşünce ve faaliyeti ifade ettikten başka, örgütün çalışma alan ve yerlerini de ortaya koyan bir kapsamın belirtisi olmaktadır. Ayrıca yazılı belgeler teorik ve pratik alanda bir ilişki zincirini ve uygulamaya dönük bir organize gelişmesini de kuşkusuz yansıtmaktadır.

Herhangi bir delil ve tesbit muhtevasının ne surette diğer delil ve mihrakları peşinden getirdiği özellikle yakalama-operasyonu sonrası saplamalarla

göze görünür bir açıklıktadır. Esasen yazılı delil ve düşüncelerin öze ilgili hiçbirisi husurda redde konu olmamıştır. Daha doğrusu reddedilememiştir. Çünkü her belge ve delil kapsama örgüt düşünce ve faaliyetini yansıtan bir sonuç ifade etmektedir. Hemen hemen örgüt amacını içeren her fikir ve faaliyetin altına bağlı düşüncüyü yansıtacak bir imza atılmıştır adeta. Bir kısım yazılı belgelerdeki ibare ve işaretler TKPML ve kuruluşlarının simgesi olarak tekrarlanmış ve kendini kuşkusuz açığa vurmıştır. Çoğu yerde silahlı mücadele organı ve kapsama ifade eden TIKKO beyanı yer almıştır, hatta o kadar ki, imal edilen çeşitli bombalara bile TIKKO ibaresi yazılmıştır. Bu derece açıklık kaynak ve bağlılık gösteren deliller elbetteki reddedilemeyecektir. Ancak bunlar üstüne amacı ters gösterecek olduğundan daha ehemmiyetsiz kılmaya çalışacak ve sağa sola çekistirecek düşünceler ve karşı görüşler olmuştur. Bu ise gerçeği değiştirmeye ve saptırmaya muktedir değildir. Her delilin ifade ettiği anlam ve kapsam bunların ele geçiş yerleri ve biçimlerinden örhüte dönük mana ve hayatiyet kazandıktan başka teorik düşüncelerde haykırılan strateji ve silahlı mücadele yöntemi ve yollar karşısında değerlendirildiği ve bütünleştirildiği takdirde belirttiği olgu ile ilgili sükeni ve delil kuvveti isabetle kavranmış olur.

Dava dosyasında yazılı deliller meyanında okunan ve 2 numaralı klasörün 206-228 nci sıralarında yer alan ve sanıkların çeşitli beyanları muvacehesinde yüzleştirilmelerini yansıtan tutanakların aynı zamanda sözlü delil kuvvesinde olduğunu belirtmek isteriz. Öze konusu yüzleştirme tutanaklarından özellikle tarafımızdan yapılan yüzleştirme belgeleri sanıkların varlığı dışında yüzleştirmede hazır bulunan bir takım ilgililerin varlığı ve şahadeti ile tutulmuş bulunmaktadır. Yüzleştirme işlemine başvurulması bunun yanı sıra yüzleştirme tutanakları kapsamındaki sanık beyanlarındaki öze bozmayan diğer bir deyişle sanık beyanlarına sadık kalınarak ifadelerin tutanağa geçirilmiş olması sanıkların hazırlık sorgularının yürütülmesindeki özeni ve yasa ya uygun görev davranışını ortaya koymaktadır. Şayet belirli konuların sanıklarla kabul ettirilmesi gibi benimsenmiş olsaydı böyle bir işlem lüzum olmayızdı muayyen hususlara ilişkin bir takım peşin ifadeler alınmak suretiyle iktifa edilirdi. Yüzleştirme sabıtlarında görüldüğü üzere yüzleştiren sanıkların öyle beyanları olmuştur ki, diğer bir kısım delillere rağmen bile bile inlara saptıkları yalan söyledikleri görüldüğü fark edildiği halde kendi beyanları bozu maksadın aynen tutanağa dercedilmiştir.

Yazılı deliller meyanında bazı sanıkların yeniden ifade vermesi ve yazılı olarak hazırladıkları birtakım beyanlarını sunma konusundaki yazılı müaahatları da mahkemeye yazılı deliller olarak okunmuştur. Bı bu kabul ve değerlendirmeyi yerinde mütalea etmekteyiz. Çünkü bu belgeler örgütsel faaliyetleri ortaya koyan bir ihteva taşımakla birlikte müracaat sahibi sanıkların el yazması beyanlarındaki olmaktadır.

Sanık Kemal BAHAR'la ilgili 2 numaralı klasörün 126 nci sıradaki belge ile sanık Hidir AKGÜN'e ait 3 No.lu klasörün 179 ncu sırasındaki belgelerin yanı sıra sanıklardan Musaffer ORUÇOĞLU, Cem SONE Ali TAŞYAPAN'ın yazılı sorgularının da bu düzeyde

kabul ve değerlendirilmesi bu belgelerin yazılı niteliğinin zorunlu bir sonucudur.

Dava dosyası sanık sorguları, tanık ifadeleri klasörlerinden sonra 5 nci klasörden itibaren diğer yazılı delilleri ve dökümanları muhtevî bulunmaktadır.

Yazılı delillere ilişkin olarak değineceğimiz belge ve dökümanlar daha ziyade önemli derecede telakki ettiğimiz ve belirli bir olayı kanıtlamadaki etkisi ölçüsünde ve öze dönük olacaktır. Esasen bunlar dava dosyalarında mevcut olup mahkemeye okunmuş tutanaklara geçirilmiş ve bunlar üstüne sanıkların çoğunlukla kabul beyanları davanın unsurları haline gelmiştir. Ayrıntılara ilişkin deliller üzerine teması gereksiz görmekteyiz. Zira bunlar her halükarda mahkemenin değerlendirmeden uzak tutamayacağı kanıtlayıcı nitelik ve kuvvetteki belgelerdir. Biz bu arada bir kısım belgelerle ilgili olarak sanıklarla ilefi sürülen çelişik ve tutarsız iddialara da cevap vererek öz noktalara işaret etmekle yetineceğiz ve gerçeği bir kere daha yazılı deliller ve belgeler açısından gözler önüne serceğiz.

5 numaralı klasörün 1-3 sırasındaki mahalli keşif zaptı, kreh ve olay yeri görgü zaptı ve resim Tunceli İlçe Jandarma Birlik Komutanı Üstbaşma Fehmi ALTINBİLEK'in lojmanına 7 Mayıs 1972 tarihinde dinamit atılması ve hasar meydana getirilmesi olayını yansıtmaktadır. 38x konusu belgeler yalnız başına faili belirleyici bir kuvvet ve şitelik taşımamaktadırlar. Ancak Tunceli Bölgesindeki şafak döneminden itibaren oluşturulan militan kadro ve bunların muayyen zamanlarda ortaya koydukları silahlı eylemler ve vvarlığını açığa vuran propaganda ve kışkırtma biçimindeki beyanname dağıtma olayları zindiri eylem faillerinin mih-rasını ortaya koyan bir sonuç yaratmaktadır. Hazırlıktaki sanık beyan-ları itibariyle dinamit atma eyleminin failleri olarak Süleyman YEŞİL ve Hayrettin İPEK saptanmıştır. Bu tesbitin başlangıcı ise/^{sanık} Düzali AYDOĞ MUŞ'un beyanı olmuştur. Duruşmada bu eylem reddedilmiş ve başka örhüt-lere yüklenmeye çalışılmış ise de; hatırlanacağı üzere duruşma sırasın-da Muzaffer ORUÇÖRLÜ kendilerinin ilgisi olmadığını öne sürdüğü bir ola-da patlamış bulunan dinamit kokumunu (ufak bir parça dinamit lokumu atı-mıştı) şeklinde tanımlıyarak eylemin gerçek kaynağını bütün red çaba-larına rağmen açığa vurmuştur. Bu olayda diğer delillerle birlikte bir bütünleşmeye gidildiği takdirde iddiamızın gerçek düzeyde bir mesnet kazandığı kuşkusuzdur

5 No.lu klasörün 5-10 sırasındaki yazılı belgeler aynı mihra-kan 17 Mayıs 1972 günü Tunceli il merkezinde (Yağasın ihtilâl, kahroler Faşizm) «logenını başıyan beyannamelerinin dağıtılma olayını içeren dos-yanın Diyarbakır-Tiirt illeri Ekiyönetim Mahkemesinde bulunduğunu or-taya koymaktadır. Daha önce de açıkladığımız gibi bu olayın örhütsel niteliği başlangıçta teebit edilememiştir. Bu nedenle ayrı bbr soruştu-maya konu olmuş ve müferit nitelikte bir olay olarak değerlendirilip dava açılmış bulunmaktadır. Ancak bilâhare bu eylemin mihrakı ve milita-ları olarak karşımıza çıkan kimelerin TKPML örgütüne bağlı kimseler ol-duğu ve bunların Süleyman YEŞİL, Ziya AYDIN, Musa SÖĞÜT, Mehmet ÇİÇEK v İsmail ERDOĞAN'DAN OLUŞTU'UNUN ANLAŞILMASI KANŞısında bu eylömi yansıtan dosyanın da aynı bünyeye alınması gerektiğini iddiamızda ifade ettiğimiz Mahkeme bu doğrultudaki talebimizi kabul ederek öz konusu olay dosyası nı mahallinden celp edip dosyaya

ithal etmiş bulunmaktadır. Böylece Diyarbakır eSiirt illeri Sakayöneti Mahkemesinin 24.7.1974 gün ve 974/7. Esas ve 1974/56 karar sayılı düğme kararına konu olan fiili yansıtan belgeler asıl olaya dahil bünyesi itibariyle deliller açısından hayatiyetini muhafaza etmiş olduğu cihetle bu yönde değerlendirme ve bütünleştirme yapılması gerektiğine bir kere daha işaret etmek isteriz.

Tunceli kesiminde TIKKO'nun giriştiği eylemlerden birisi de 14 Aralık 1972 günü geçesi Mazgirt İlçesi Derikent Bucakında görevli jandarma uzman çavuş Ertuğrul TAŞTEMEL'in evine bomba atılması olayı olarak kendini göstermektedir. Fiilin geçme vakti işlemiş olması ve fiil önceki faili belileyecek herhangi bir işaretin olmaması ve keza olay yerinde kişi olarak failleri tespit edebilecek herhangi bir ip ucu elde edilememekle beraber eylemin kaynağını belirleyecek ve bunun bir TIKKO örgütü olgusu bulunduğunu gösterecek şekilde ve bu konuda hiçbir kuşku ya yer bırakmayacak kesinlikte delil elde edilmiş ve olay yerinde toplanan ve üzerinde kırmızı yıldız altında TIKKO imzası bulunan (YASASIN İŞÇİ KÖYLÜ DEVRİMİ, HALKIMIZ FAŞİZMİ ER GEÇ EZECEKTİR) sloganını taşıyan silahlı yıkım kompozisyonunu taşıyan benannameler elde edilmiştir. Bu durumu tesbit eden belge ve dokümanlar 5 numaralı klasörün 36 sırasındaki faskle, 43 sırasındaki İlçe J.Birlik K.lığına olaydan hemen sonra durumu bildirir. Bucak karakol K.lığının 15 Aralık 1972 tarihli yazıları ile olayın Diyarbakır Tıkıönetim K.lığına intikalini sağlayan 44 sıradaki İlçe J.Birlik K.lığının yazıları ile eklerinden anlaşılmaktadır. Söz konusu belgeler müderecatından fail örgütünün TIKKO olduğunu anlaşıldıktan başka atılan bombanın örgüt imali bombadan madut bulunduğu olay sonrası çivi demir parçası kalıntılardan ve parçalanan konserv kutu arykıklarından anlaşılmaktadır. Hal böyle olunca bu patlama eylemi TIKKO'nun amacı doğrultusunda Tunceli kesiminde faaliyet gösteren mihrak militan kadrolarca yapıldığına dair her türlü kuşku ortadan kalkmakta ve fiilin mihrakı açık seçik kendini göstermektedir.

Siverek kesiminde meydana getirilen patlama eylemlerinden ilki sergeri mayın misali amaçlanan dışında bir gerçeklaşma göstermiş bulunmaktadır. 16 Aralık 1972 günü Siverek İlköğretim müdürü Mehmet OYMA'nın evi önünde görülen ve orada oynayan çocuklar ilgi çekici bulunarak kibritle yakılarak konserve kutusu türündeki bombanın patlaması sonunda orada bulunan çocuklardan Nihat İNAL, Feridun TİMUR'un yaralandıkları, yaralanmaya patlama sonucu etrafa dağılan çivi ve demir parçalarının ve açtığı 5 numaralı klasörün 51-52 sıradaki tabip raporundan anlaşılmaktadır. Keza 43 sıradaki görgü tesbit zaptı olay yerindeki kalıntıları belirlemekte ve patlayan bombanın biçimi böylece ortaya çıkmaktadır. Siverek Emniyet amelliğinin 5 No.lu klasörün 57 sırasındaki yazıları ekli kalıntılar emanette yer almaktadır. Söz konusu deliller patlayan bombanın niteliğini ortaya koymaktadır. Buradan hareketle sadece bu olayı yansıtan belge ve delillerle yetinerek faili belirleyici bir sonuca ulaşmak mümkün bulunmamasıyla beraber kastı aşan bu eylemi izleyen ve ay mihraklı patlama eylemler zinciri her üç eylemde de TIKKO örgüt eylemcilerinin ve özellikle Siverek mihrakı militanları karpısına çıktığı görülmektedir. Dolayısıyla bu eylemiş şahsında müferit bir değerlendirme meden ziyade Siverek kesimindeki eylemleri birlikte kıymetlendirerek bir sonuca ulaşmak aynı mihraklı fiilleri bütünleştirmenin sorumlu bir sonucu olarak kendini göstermektedir. Diğer ayrıntılar ilerde yer alacaktır.

4 Ocak 1973 günü Tunceli emniyet karakolu ve emniyet müdürü lojmanına bomba atılması olayını 5 No.lu klasörün 58-77 sırasındaki tebliğatı, bilirkişi raporu, yazıştırmalar tutanakları ve olay sonrası kalıntıları ve elde edilen ipuçlarını gösterir yazı ve ekler aydınlatmaktadır. Bu fiilin bir TIKKO eylemi olduğu sanıklarca da kabul edilen bir husustur. Ancak fiilin amacı ve faillerin sayısı konusunda gerçek dışı bir beyan verilmeğe duruşma sırasında gayret edilmişse de 72 sıradaki görgü ve hasar tesbit zaptı kapsamı fiilin amacının iddia edildiği gibi ihtar değil imha düşüncesinden kaynak aldığını kuşkusuz ortaya koymaktadır. Esasen tanık beyanları bu gerçeği sergileyecek açık ve güçtedir.

Söz konusu eylemi yansıtan belgeler arasında önemli saydığımız 62 sıradaki bilirkişi zaptına da özellikle yer vermek istiyoruz. Çünkü bilirkişinin yaptığı tesbit bizi fiilin ve failin kaynağına da götürmektedir. Keza 70 sıradaki bilirkişi zaptı da fiildeki aynı mihrakın gelen cırlığı ve aynı örgüte ve düşünceye bağlılığı pekiştirmektedir.

Söz konusu birinci bilirkişi raporu (72) sanık Hayrettin İPEK'in evinde yapılan aramada ele geçen bir kısım kablo ile Mazgirt eyleminde patlamayan diğer konserve kutu bomba imalatında kullanıldığı görülen kabloların aynı olduğunu belirlemektedir. İkinci bilirkişi raporu patlamayan bombanın diğer olaylarla bilinir hale gelen niteliğini/tahlil etmekte ve patlama olayları arasındaki vahdeti ortaya koymaktadır. Emanet kayıtlarında mevcut olan ve Hayrettin İPEK'in evinde yapılan aramada ele geçen ve bomba imalatında tıpa olarak kullanılan ortası delik lastik maddeler (61 de) ile Vartınik operasyonunda kömürde ele geçen ortası delik lastik tıpalar aynı nitelikte bulunmaktadır. 12 numaralı klasörün 220 sırasında bulunan ve Vartınik operasyonunda ele geçirilen belge ve dökümanı yansıtan emanet kayıtlarının 18 sırasındaki 7 adet tıpanın mevcudiyeti bu doğrultudaki örgüt mihrakına götürücü ve aynı malzemenin kullanıldığını ifa eden birleştireci bir kanıttır.

Keza 12 numaralı klasörün 198, 203, 215, 223, 227, 229, 230, 231, 232, 238, 244 nolu sırasındaki emanetler olaydan sonra ele geçen bomba ve patlayıcı madde artıklarının kalıntılarının aynı nitelik ve özellikleri taşıdığını gösteren canlı işaret ve delillerdir.

Böylece Siverak kesimindeki patlama olaylar Tunceli İl merkezi dahil Mazgirt Darıkent ve Karakoçandaki patlama eylemlerin diğer deliller bir yana TIKKO örgütüne bağlı mihraklar tarafından meydana getirildiği sonuç delillerle hiçbir kuşkuyla yer bırakmayacak şekilde doyurucu bir kanıt bulmaktadır.

6 Ocak 1973 günü Siverak İlçe merkezinde ilköğretim müdürü Mehmet OYMAN ile Adliye başkâtibi Adnan DİKMEN'in evine konan bombaların patlaması olayını 5 No.lu klasörün 110-114 sırasındaki yerinde tesbit zabitleri yansıtmaktadır. Söz konusu olayın failleri başlangıçta tesbit edilememişle beraber fiilin niteliği ve patlayan bombanın kalıntılarının ortaya koyduğu sonuç itibarıyla eylemin mihrakına götürücü bir akış mevcut olduğu görülmektedir. Eylem ve örgüt bağlantısı sadece bu olayın kan dizi içerisinde bağlı değil emanetteki artık malzemeler mevcudiyeti karşısında diğer patlama eylemleri Siverak kesimindeki patlama eylemlerin amaç ve düşünceye bağlı olarak yapıldığını gösterecek bir ayniyet ve bir

Siverek kesimi eylemlerinde Ramazan Balpetek, Bayram Lâçin ve bu grupta gösterdiğimiz diğer milâtanların T.K.P.M.L. ve TIKKO'ya angaje kimseler olduğunu gösteren kendi hazırlık beyanlarını doğrulayan belgeleri kanıt sanık Ramazan Balpetek'in Mehmet Kırhan'a patlama eylelerinden sonra verdiği kitap ve notlar muhteviyatıdır. 12 No.lu klâsörün 247 nci sırasındaki emanet kayıtlarının yansıttığı ve dökümanlar arasında millî mesele ve Kemalist Taz isimli T.K.P.M.L.'nin ideolojik görüşlerini ortaya koyan ürünleri yer almaktadır. Tanık olarak dinlenen Mehmet Kırhan'ın beyanları ve söz konusu tez ve eleştiriler muhteviyatı ve bunların intikal suretleriyle Siverek kesimi eylemci sanıklarıyla örgüt arasında iddia ettiğimiz bağlantı duruşma sırasındaki her türlü inkâra rağmen doğmuş bulunmaktadır. Çünkü Mehmet Kırhan bahsi geçen kitap ve dökümanları saklamak üzere Ramazan Balpetek'ten alışıını istinabe suretiyle alınan ifadesinde teyit etmektedir. Örgüt irtibatı bakımından bu beyan ve ele geçen belgeler bizi örgüt mihrakına kolaylıkla götürmektedir.

5 No.lu klâsörün 149 sırasındaki görgü zaptı 141 sırasındaki yazıları ve eki ile 142 sıradaki TIKKO beyannameleri 6 Ocak 1972 günü gazi Mazgirt İlköğretim müfettişi İbrahim Ertuğrul'un evine bomba atılmasındaki amacı ve örgütsel mihrakı belirleyen belgelerdir. Bunun yanı sıra Tunceli İl merkezindeki patlama eylemde de değindiğimiz gibi Mazgirt eyleminde bundan önce gerçekleştirilen Tunceli emniyet karakolu ve lojmanı na bomba atma eylemini aynı mihraka bağlı olarak yapıldığını gösteren 13 ve 137 sıradaki bulirkişi raporlarını havi zabıtlar, Tunceli kesimindeki eylemci kadroyu ve kadronun sanık Hayrettin İpek'te ele geçen ip ucları çözülen diğer unsurlarının gerçek failer olduğunu kanıtlayan belgelerdir. Keza eylem sonrası patlayan madde kalıntıları bu konudaki her türlü kuşku ortadan kaldıracak bir bütünlük ve delil kuvveti yaratmaktadır.

5 numaralı klâsörün 150-156 sırasındaki belgeler ve tesbitler 12 Ocak 1973 günü Karakoçan ilçesinde görevli uzman çavuş Mehmet Gövdeni evine bomba atılması olayını yansıtmaktadır. Buna ilaveten 12 No.lu klâsörün 238 sırasındaki emanet kayıtlarında görülen eylem sonrası toplanan atık malzeme ve TIKKO afişi eylemin mihrakını kuşkusuz belirleyecek bir kanıt yaratmaktadır. Aynı zamanda bu sonuç diğer eylemlerden sonra elde edilen delillerle aynı doğrultuda ve tek bir örgüt mihrakına bizi götürsen eylemleri aynı amaç doğrultusunda bütünleştiren kanetleyici bir netice meydana getirmektedir.

5 No.lu klâsörün 157-172 sırasındaki belge ve tesbitler 30 Ocak 1973 günü Siverek Lisesinde dağıtılan Faşistlere Ölüm başlıklı beyannamenin faillerini belirleyici bir sonuç meydana getirmemektedir. Bu konuya ilişkin olarak duruşmada da herhangi bir aydınlık hasıl olmamıştır. Bu haliyle bu fiilin Bir TIKKO eylemi olduğunu öne sürmek mümkün görülmemektedir. Hazırlıkta Celâl Erdoğan'ın tutarsız beyanları ve kendi örgüt menbiyetini ve geçmişteki örgütsel ilişkilerini dikkate alarak bazı görüşler bulunmuş ise de, fiilin amacı ve faillerin kimler olduğu hususunda gereği aydınlık hasıl olmadığından, iddianamedeki ihtimali görüşlerden dahi bahsetmeye imkân bulunmamaktadır.

6 numaralı klâsörün 1-55 sırasındaki yazılı deliller özellikle T.K.P.M.L.'nin Diyarbakır ve Siverek kesiminde dönük faaliyetlerinin ilk belirtici olan bulguları ifade etmektedir. Bir kez 10.10.1972 tarihinde Diyarbakır Eğitim Enstitüsü öğrencilerinden Yusuf ERNEZ'in yatağının altında T.K.P.M.L.hareketinin ilk ideolojik ürünü olan millî mesele şifak

vizyonistmi teskeri ele geçirilmiştir. Buradan hareketle Yusuf ERNEK'in yanı istikametinde tesin kendisine intikal kaynağı olarak Hamza Oğuzer mihrakı izlenerek soruşturmaya devam olunmuş ve İstanbuldaki örgüt merkezi ve Hâkelerine kadar bağlantı ve çözülme gelişmesi sağlanarak, İstanbuldaki örgüt merkezlerine dönük kovuşturma işlemlerine girişilmesi imkânı doğmuştur.

6 numaralı klâsörün 56 ve 58 sırasındaki belgeler sanık Mümtaz Çeltik ve Hasan Gülmez'in yakalanmasıyla ilgili durumu yansıtmaktadır. Söz konusu belgeler muhtevası ve ekindeki silahlı hareket kapsamı ifade eden 12 numaralı klâsörün 199,242 ve 243 sıralarında kaydı gösterilen tüfek, fişek ve iki adet saplı Çin yapısı el bombası ile örgütsel bağlantıyı ortaya koyan 5 numaralı klâsör 58 sıradaki zarf içersinde bulunan ve sanık Mümtaz Çeltik'in Üzerinde yakalanan TIKKO ibareli yazılar, bölge ile ilgili kroki ve yer belirleme notları ile bir takım şifre olduğu ifade edilen yazılar sanıkların bu bölgede silahlı olarak kır çalışması yaptıklarını ve TIKKO'ya bağlı bulunduklarını ortaya koyan bir kapsam ve kanıt yaratmaktadır.

6 numaralı klâsörün 59 ve 64 sırasındaki belgeler sanık Baki İşçin'in 2.12.1972 günü gece si Tunceli il merkezinde (KAHROLUN PAŞİZM, YAŞASIN İHTİLAL) başlıklı kızıl yıldız işaretli ve keza orak çekiç baskılı TIKKF rûmuzu beyannameler dağıtırken suç üstü yakalandığını göstermektedir. Ne kadar sanık Baki İşçi yaşı itibarıyla 1803 sayılı Af yasasından yararlanarak dava dışı kalmış ise de Baki İşçi'nin söz konusu eyleme TIKKO'nu Muzaffer ORUÇOĞLU yönetimindeki Tunceli faaliyet mihrakı hesabına giriştiği, fiilin işleniş biçimi beyannamelerdeki belirgin hale gelen ortak slogan, kızıl yıldız ve orak çekiç kompozisyonu ayniyeti karşısında başka türlü düşünmeye imkân görememekteyiz. Çünkü Tunceli Bölgesinde özellikle Mağir t ve Darıkent'te dağıtılan ve örgüte aidiyeti sanık Muzaffer ORUÇOĞLU tarafından dahi inkâr edilemeyen 5 numaralı klâsörün 46 sırasında bulunan zarf içersindeki beyannameler ile, bu beyannamelerin karşılaştırıldığında seçilen sloganların, kızıl yıldız orak çekiç kompozisyonu ile baskı ebadı ve mürekkebinin dahi aynı mahlul kaynak eseri olduğu açık seçik görülmektedir. Ne var ki, TIKKO değil, TIKKF rûmuzu kullanılmıştır. Tunceli Bölgesinde dağıtılan beyannamelerde TIKKF rûmuzu kullanılması ilk kez olmaktadır. 7 Mayıs 1972 tarihinde dağıtılan ve T.C.K.nun 312. maddesini ihlâlden işlem gören dava bünyesine alınmış olay dosyasındaki beyannameler de TIKKF rûmuzu kullanılmıştır. TIKKF kısaltması ortaya konmak istenen örgüt düşüncesi bakımından da TIKKO'dan ayrı sayılacak bir rûmuz değildir. Zira yaptığımız tebitlere göre TIKKF rûmuzu, Türkiye İşçi Köylü kurtuluş fedâileri anlamında kullanılmaktadır.

6 numaralı klâsörün 65,106 sırasındaki belgeler Vartınik operasyonu gelişmesini bütün ayrıntılarıyla yansıtmaktadır. Keza bu operasyonun bir parçası olarak İbrahim Kaypakkayanın yakalanması gelişimi de bu belgeler bünyesinde yer almaktadır. Söz konusu olayla ilgili soruşturma hazırlık aşaması itibarıyla Tunceli Cumhuriyet Savcısı tarafından yapılmıştır. Yasanın emrettiği usulî işlemler bütün safhaları itibarıyla yerine getirilmiş olmakla beraber, C.Savcısının yaptığı soruşturmada ideolojik alanda derinliğe inilmediği görülmektedir. Konatimizce buna da sebep örgütsel düşüncüyü ortaya koyan diğer bilgilere C.Savcısının sahip olmaması bu nakıse ve gerçeği yansıtamamaya yol açmıştır.

Bu aşamada amücademede ölen Ali Haydar Yıldız'ın üzerinde ele geçen nüfus cüzdanının sahteliğinin dahi güçlükle tesbit edildiği ve kaza İbrahim Kaypakkaya'nın üzerinde ele geçen nüfus cüzdanının da sahte olduğunun güçlükle anlaşıldığı görülmektedir. (6 No.lu klâsör 100-106 zarf)

Diğer patlamalarla birlikye tüm Tunceli olaylarına el konmasından sonradır ki eylemlerin dönük olduğu ideolojik amaç ve bağlı mihraklar ise beltel tesbit edilmiştir. Dolayısıyla Vartınik operasyonu ile Tunceli keşimindeki diğer eylemler arasında bir bağlantı ve bütünleştirilme kurulması zorunluluğunu kendini göstermektedir. Aksi halde bu olaya müferit bir yaklaşıma biçiminde bakılması bizi yanlış bir değerlendirmeye götürür. Hatta o kadar ki, bu operasyondan koman militanlar Muzaffer ORUÇOĞLU ve Süleyman YEŞİL İstanbul'a kadar gelerek buradaki örgüt mihrak ve militanları ile buluşmuşlar, amaçlarına dönük silahlı faaliyetleri yakaladıkları zaman sürdüklererek, Tunceli'den İstanbul'a uzanan organik manadaki örgütsel bağlantıyı kendi elleriyle kurmuşlardır.

12 numaralı klâsörün 220,221,241,240,243x sırasındaki emanet kayıtları kapeamı hareketin ideolojik ve silahlı niteliğini ortaya koyacak bir muhteva getirmektedir. Yalnız bu kadarla da kalmamakta buradaki deliller örgüte ait düşünce ve belirtileri kucaklayacak ve onunla bütünleşecek bir sonucu doğurmaktadır.

6 No.lu klâsörün 107-327 sırasındaki yazılı belge ve dökümanlar 12 numaralı klâsörün 223,226,227 sırasındaki emanet kayıtları İrfan ÇELİK ve Alpaslan ÖZTÜRK'ün Malatyada tesis ettikleri örgüt üsünde gösterdikleri faaliyetin muhtevasını çizmektedir. T.K.P.M.L.'nin çok sayıdaki çoğaltmış yayınları ve bir takım kaynak görüşlerdir. Özellikle silahlı harekete dönük hazırlık ifadesinden, dinamit lokumu patlayıcı maddeye yarayan malzeme silah, tabanca ve Çin yapısı bomba örgütün diğer faaliyetleri ile aynıyet göstermekte ve aynı amaca yönelik bir bütünlük meydana getirmektedir. 6 No.lu klâsörün 327 nci sırasındaki olay sonrası arama zaptı bu görüşümüzün emelleriyle birlikte doğrulanmaktadır. Diğer yandan sanıkların yerinde ele geçen çok sayıdaki sahte nüfus cüzdanı ve kimlikler (326) gerçek kimliği göstermeyi zorunlu kılan gizli faaliyetler sürdürülmekte olduğunun kanıtı olmaktadır. Başka, örgütün başka kesimlerdeki sahtelik yöntemine ve gerçek kişileri saklama yolundaki desibelî örneklerle uygun düşün bir sonuç yaratmaktadır. Bunlara arasında devamı Tunceli kesimi sanıklarından Hüseyin Açıközü'nün nüfus cüzdanına da rastlamaktayız. Bu basit tesbit dahi örgüt amacı doğrultusunda faaliyet gösterilen çeşitli alanlarda tam bir uyum ve bütünlük tesbit edildiğini ortaya koymaktadır.

6 No.lu klâsörün 328-450 sırasındaki belge ve dökümanlar 10.3.1971 günü gecesi Diyarbakır'da yakalanan Adnan Köle'nin hangi amaçla Diyarbakır'a geldiğini ve hangi örgüt hesabına çalıştığını başkaca hiçbir beyana ve delile ihtiyaç bırakmaksızın ortaya koyacak bir açıklık getirmektedir. Sanık Adnan KÖLE'nin üzerinde T.K.P.M.L.'nin hareket/yöntemi ve stratejisini belirleyen örgüt yayınları ile TIKKO'nun silahlı faaliyetlerindeki hedef ve yöntemi belirleyen notlar ve yayınlar eline geçmiş olmakla.

duruşmadaki inkaza hilafına Diyarbakıra gelişinin ve buradaki hareketinin amacı ve kapsamı bağlı düşünce ve mihrakları ortaya koyacak biçimde açıklık kazanmaktadır. TIKKO amacı doğrultusunda gizli faaliyette bulunmanın diğer belirgin bir tarafı da üzerinde ele geçen kendi fotoğrafı yapışık Yıldırım MURAT'a ait Erzincan Nüfus idaresinden verilmiş sahte nüfus çıkardır.

T.K.E.M.L. Örgütünün faaliyet alanı içersine koymak istediği ve bazı kontaklar kurarak bölgesel işbirlik kurlayı amaçladığı Gaziantep kesimindeki ilişkilerin belirli bir düzeyi geçemediği rafakat gerekli bağın kurulduğu 26.4.1973 tarihinde Örgütün ele geçmeyen militanı Cafer ŞEN'in tavsi ettiği faaliyet üssü olan Düzgünci mahallesi Hazırçılar sokak 4 numaradaki yapılan aramayı yansıtan 6 numaralı klâsörün 451, 456 sıralarındaki belge ve zabıtlardan anlaşılmaktadır. Özellikle bu evde ele geçen ideolojik materyal ile hakkımıza bildiririz başlıklı TIKKO'nun bildirileri bağlı Örgüt düşüncesini açık seçik ortaya koymaktadır. Söz konusu yahın ve kitaplar Örgütte bulunmasını önerdikleri çabneyi tasavvur etmektedir. Keza Örgütün yayınlarından olan kırmızı siyâsi iktidar öğretisinin fotokopisi aslı bırakılarak dosyaya konmuş olduğu cihetle, bahse konu evin Gaziantep kesimine örnek olarak gösterilmek istenen faaliyetlerin bir merkezi haline getirildiğine dair başlıca kanıtlardır. Bununla birlikte Gaziantep bölgesindeki çalışmalar, İstanbuldaki Örgüt merkezi ile zaman zaman irtibatlar ve bir kısım hazırlık çalışmalarını açacak bir düzey göstermemiştir. Daha doğrusu bu aşamaya gelinmeden kovuşturmayla el koyma durumu hâsıl olmuştur.

6 Numaralı klâsörün 458-469 sırasındaki belge ve kayıtlar sanık Mehmet YILDIZ'ın TIKKO irtibatını, özellikle Örgüte şurveyan olduğu Keza barajından dinamit sağladığının ne surette ortaya çıktığını belirtmektedir. Sanık Mehmet Yıldız'ın iş yerinde ve kaldığı otel odasında yapılan aramada elde edilen ideolojik muhteva ifade eden yayınlar (12 No.lu klâsör 261 sıradaki emanet kayıtları) ile yasalara tahrik edici şiir ve notlar bir yana 6 numaralı klâsörün 467 nci sırasındaki İstanbul Valiliği mahrepli Yıldırım YILDIZ muhtevası sanıkla ilgili iddianın nereden kayna aldığını ve sanığın bu olay ilgili gelişmedeki gerçek durumunu tesbitteki aşamanın nereden başlayıp, hangi noktada iddianın itiraf ve diğer beyanlarla bütünlük kazandığını göstermektedir. Sanık Mehmet YILDIZ'ın dinamit temini olayı ile ilgili ifadesi aynı zamanda teyp bandı ile tesbit edilmiş ve bu bant canlı bir örneğin olarak 6 No.lu klâsörün 470 nci sırasındaki yer almaktadır.

Geçmişteki çalışmalara mal olmuş, bir faaliyetin sonradan hiçbir eser olmamasının tesbiti nasıl mümkün ise, o şekilde hareket edilmiş ve delil sağlanmıştır. Örgütün Güney Doğu Bölgesinde gösterdiği silahlı faaliyetler ve özellikle bomba imalatında kullanılan ve eylemde kullanılan bomba ve dinamitlerin bir temin kaynağı olmak lâzım gelir. Bu kaynağın neresi olduğunu sanıklar kendi beyanları ile ortaya koymuşlardır. Bu konuya ilişkin olarak Nusaffer ORUÇOĞLU ve Süleyman YEŞİL İstanbul kovuşturmasında açıklamalarda bulunmuşlar ve bu açıklamaları sanık Mehmet YILDIZ'ın mahalli emniyetee alınan ifadesi ile An.Tevcilik ifadeleri karşı-

lamış ve hatta ayrıntılı bir muhteva getirmiştir.

6 No.lu klâsörün 476 no' sırasındaki zarf içerisinde Karakoçan eyleminden sonra sanık İbrahim Halil Akyol'un üzerinde ele geçen Hüseyin YILDIRIM'a ait ve başkasının fotoğrafı yapışık sahte nüfus cüzdanındaki resmin Ali Haydar YILDIZ'a ait olduğunu öne sürmüş idik. Duruşma sırasında bu resmin Ali Haydar YILDIZ'a ait bulunmadığını ifade edilmesi karşısında mahalli tesbit ile, resmin Ali Haydar YILDIZ'a benzemediği belirtilmiş ise de; Karakoçan eyleminde Ali Haydar YILDIZ'ın görev almadığı zaten münakaşa konusu olmadığı gibi, iddiada önemli olan espri faillerinde birinin sahte nüfus cüzdanını kullanan kimse olduğu hususudur. Bu resmin nüfus cüzdanı sahibi Hüseyin YILDIRIM olmadığı da 475 sıradaki resimli nüfus kayıt örneğinden açıkça anlaşılmaktadır. Mahkemece talebimize uygun olarak yapılan tesbit fotoğrafın Ali Haydar YILDIZ'a ait olmadığını açık vurmakla kalmamış, bu eylemde İbrahim Halil AKYOL ve Ali Haydar YILDIZ'da başka bir militanın da görev aldığı gerçeğini yüze vurmuştur. Böylece iddia ettiğimiz sayıdaki ve kişilikteki militanlarla Karakoçan patlama eyleminin yapıldığı kanaatini değiştirecek bir durum hasıl olmamıştır.

7 No.lu klâsörün 1-41 sırasındaki belge ve tesbitler 28.10.1972 tarihinde Yunus EKŞİ'nin soygun amacı ile evinin silâhlı basılması ve oğlunun Dursun EKŞİ'nin yaralanması olayı ve gelişimini yansıtmaktadır. Söz konusu olay başlangıçta adliyeye intikal ettirilmiş ve uzun süre failleri tesbit olunamamış durumda takibata devam edildiği sırada Hidir AKGÜN'ün ihbarı takiben gerçek failleri içeren bir soruşturma yöntemi ileşecek olayın gerçek çehresi meydana çıkarılmıştır. Hidir Akgün'ün ihbarı ve olay faillerinden Davut Kurun'un yakalanması ve olayın boyutlarını belirleyecek durumun açıklığa kavuşması her türlü kuşkuğu ortadan kaldıracak biçimde bir soruşturma titizliğine bağlanarak sonuçlanmıştır. Olay faillerinden Davut Kurun öncelikle soruşturma makamlarına olay yerini göstermiş buna ilişkin ayrı bir zabıt tutulmuştur. (7 No.lu klâsör 39 sıra) Bununla yetinilmiyerek olayın geçtiği yerde sanık Davut Kurun huzuru ve soruşturma görevlilerinden başka mahalle muhtarı, mağdur Dursun Ekşi ve mağdurenin kardeşi Messer Ekşi'nin huzurlarıyla olay zaptı sanığın huzurdaki beyanlarına dayanılarak tutulmuş ve taşıdığı imzalarla doğruluğu teyit edilmiştir. Özellikle 7 No.lu klâsörün 41 sırasındaki söz konusu olay yeri tesbit zaptı dinlenen şahit beyanlarıyla aynı zamanda sözlü bir kuvvet kazanmıştır. Zira bu zabıta imzaları bulunan Dursun Ekşi ve Müesser Ekşi Mahkeme huzurunda dinlenilmişlerdir. Zaptın tutulduğu sırada gelişimin anlatımlarıyla ortaya koyan sanık Davut Kurun'a herhangi bir baskı yapılmamış, şu veya bu şekilde tesir altında beyanlarının alınması gibi bir durumun söz konusu olmadığı dinlenen şahit beyanlarıyla kesinlikle anlaşılmıştır. Bu itibarla bu tesbit ve beyanlar gerçek olayı yansıtmaktadır. Dolayısıyla buna itibar sözlü aşamada hasıl olan kuvvetle zorunlu bir hâle gelmiş bulunmaktadır. Duruşma sırasında gerçek silâfına yapılan kısalma ve olayın amacını ters göstermeye yönelik çabalar böylece geri püskürtülmüş olmaktadır.

7 No.lu klâsörün 49-51 sırasındaki kroki ve yer gösterme zaptı sanık Zeki Şerit'in Kayışdağ caddesi dolaylarında bekçiler ve devriye polis ile bekçi arasında silâhlı

bir tecavüz hareketinde bulunarak kaçtığı olayla ilgili gerçek durumu saptamaktadır. Tanık Zeki Şerit bu olayda hadise yerindeki tesbit sırası da olduğu gibi anlatmakta ve keza ateşe maruz kalan bekçi ve polis kendi anlatımlarıyla oluşu ortaya koymaktadırlar. 7 No.lu klâsörün 50-51 sırasındaki yer gösterme zaptı soruşturma görevlilerinden başka tecavüze maruz kalan polis memuru Balabey GÜNGÖR ve bekçibaşı Mehmet Bel'in huzuru ile tutulmuş ve onların izahları ile de kuvvet kazanmıştır. Her iki imza sahibi tanık olarak huzuren dinlenilmiştir. Olayı gerçek yüzü ile ortaya koymuşlardır. Ancak araya giren zaman unsuru nedeniyle eşkal hatırlamada bir takım tereddütlü beyanları olmuş ise de olay yerindeki tesbiti zedeleyen bir netice hasıl olmamıştır. Kaldığı olay mahallinde toplanan mers kovanlarının ekspertisi sonuçlarıyla, bu tutanakta kullanıldığı sanık-terafından ifade edilen silahın özellikleri aynıyet göstermekte olduğu anlaşılmıştır.

Esasen olay yeri tesbit zaptı; gelişmeleri ve gerçeği bütün ayrıntılarıyla yansıtan ve sözlü teyide konu olan önemli bir delil niteliğinde olması itibarıyla olayın başka türlü ifadesi ve bundan rücu için ileri sürülecek her türlü düşünce gerçek olgu karşısında zorlama olarak kalmaktadır.

7 No.lu klâsörün 57-82 sıradaki yazılı deliller ve belgeler 25.2.1973 günü İçerenköy caddesi No. 63 de eve hırsızlık maksadıyla girilmesi ve şoför Mehmet Mercan'ın yaralanması olayını yansıtmaktadır. Hırsızlıkta soruşturma makamlarını bu olayın TIKKO faaliyetlerine dönük bir eylem bulunduğunu düşüncesine sevk eden ihtimaller olarak, aynı mahalle yakın yerlerde meydana gelen çatışma ve diğer buna benzer silahlı bir takım eylemler olmuş ise de; söz konusu olayın gerçek failini belirleyici bir oluşum hasıl olmamıştır. Ancak 58 sıradaki ekspertiz raporlarından ve olaya yakın yerlerde faili tesbit edilmiş diğer yan olaylardan hareketle kurulan bu bağlantının doğru olduğunu kanıtlıyacak bir aydınlık duruşma sırasında hasıl olmamıştır. İddianamede esasen bu konuya ilişkin tereddütlerimizi ifade etmiş ve gerçeğin açığa çıkmasını, ihtimali düşüncelerin ve belirtilenin değil asıl faili meydana çıkaracak çabanın mahkeme safhasında gösterilip sonuca ulaşılmasını dileğini belirtmiştik. Şu hale göre bu olayla ilgili olarak örgütsel bir eylem bağlantısı ve bu dava konusu örgütle ilgili herhangi bir sanığın söz konusu eylemi yaptığını ortaya koyacak kuvvette ve inandırıcılıkta bir delil düzeyine varıl-maması olmakla, netice itibarıyla söz konusu yazılı deliller karşısında iddiamızı davadan istisna etmek gibi bir görüşe yöneleceğimizi ve mevcut delillerin yeterlik kazanmamasının buna yol açtığını şimdiden ifade etmekteyiz.

7 No.lu klâsörün 83-101 sırasındaki yazılı belge ve tesbitler 11 Nisan 1973 günü soygun amacı ile Sami Sarı ve Zeki Şerit'in Ethem Utku'nun Barbaros Bulvarı 40/16 daki dairesine silahlı olarak girmeleri ve evde bulunan Münevver Demirtaş ile Şebnem Kalyoncu'nun yaralanmasına sebebiyet verilmesi olayını yansıtmaktadır. Olayın aynıyet makamlarına intikalinden itibaren yapılan tesbitler doyurucu bir mütave göstermekteydi 94-96 sıradaki süruçat sabit varakası 97-100 sıradaki mağdure ve müştek Münevver Demirtaş'ın ayrıntılı beyanı ile mağdurelerin iddia ettikleri gibi ağızları kapanarak zorlandıklarına dair

raporlar (92) doğrultusunda gelişebilen soruşturma 83-84 sıradaki yer gösterme tutanağı ile gerçek menziline oturmuş bulunmaktadır. Söz konusu tutanak olay yerinde mağdure Münevver Demirtaş ve ev sahibi Ethem Utku'nun huzuruyla tutulmuş ve duruşmada muhtevası bütünüyle Ethem Utku tarafından teyit edilmiş olmakla temel delil niteliği kazanmış ve sözü edilen olay bu tutanakta tesbit edildiği üzere gelişme ve sonuç göstermiş bulunmaktadır.

Ethem Utku'nun evine silahlı soygun olayı bakımından duruşmada yerlatılmak istenen kargaşa, yazılı ve sözlü delillerin bütünleşmesiyle baraklık kazanmış, gerçek olgu olay faillerini belirleyecek şekilde açığa çıkmış olmaktadır.

7 No.lu klâsörün 102 sırasındaki delil ve belgeler 14.4.1973 tarihinde Altunizade polis karakolu bekçilerinin Halil Havvakara'nın öldürülmesi ve Fikret Karaçay'ın yaralanması olayını faillerini ortaya koyacak açıklıkta yansıtmaktadır. Daha da ileri bir delil kuvveti yaratan gelişmenin kaynağı da belirttiğimiz sıradaki kanıtlayıcı belgeler arasında yer almaktadır. Her şeyden önce olayın meydana çıkış biçimi ve buradan diğer fail Zeki Şerit'e ulaşan soruşturma ve yasalama zinciri konusunda gerçek olgu tesbit edilmiş bulunmaktadır. 7 No.lu klâsörün 155-156 ncı sırasındaki arama ve müsadere zaptında sözü edildiği üzere gelişme yol açan silahlı eylemin ertesi günü sanık Sami Sarı Topraklılar semtinde yeni bir eylem ilişkisi ve hazırlığı içersinde ele geçirilmiştir. Sami Sarı'nın üzerinde bulunan TIKKO ibareli bomba ve beyannameler örgütsel bağlantıyı açığa vurmuş ve buradan hareketle geliştirilen soruşturma önce Fikirtepe operasyonuna yol açmış ve Zeki Şerit'in elde edilmesiyle Sami Sarı'nın bekçinin dürülmesi olayına ilişkin anlatımlarının doğru olduğu, Zeki Şerit'in beyanı ve bu doğrultudaki tesbitlerle aydınlık kazanmıştır.

Altunizade olayının gerçek hüviyetini ortaya koyan gelişmenin elde edilmesi ne baskı ile, ne zorla ne de şu veya bu şekilde başka bir yolla temelde mümkün değildir. Sanık Sami Sarı başlı bulunduğu örgütü belirleyici biçimde suç üstü yakalanmış ve yanındaki bombadan başka dağıtılmaya has beyannameler ve sahte nüfus cüzdanı olduğu halde daha önce kararlaştırılan bir randevuya gelmiş ve üzerinde taşıdığı bütün delillerle suç üstü ele geçirilmiştir. 7 No.lu klâsörün 162 ncı sırasındaki zarf kapsamı bu yöndeki iddiamızın kaynağı ve dayanağıdır. Sami Sarı, Altunizade olayı ve örgütsel ilişkileri konusunda bir takım açıklamalarda bulunmuş ve örgüt olan efin Fikirtepedeki yerini söylemiştir. Buna dayanarak girilen operasyon beyanlara gerçeklik değerini kazandırmış, Fikirtepe operasyonunun silahlı mücademe gelişmesi Zeki Şerit ve diğerlerinin yakalanması Sami Sarı'nın beyanlarındaki doğruluğu her türlü ifadenin üstünde perçinlemiş Zeki Şerit'in ele geçmesinden sonra Sami Sarı yüzleştirilmiş ve soruşturma görevlileri yaralı bekçi Fikret Karaçay ile mahalle muhtarı Celal Ribabaz huzuruyla olay yerinde yapılan ayrıntılı bir keşif zaptı ve yer gösterme ile Altunizade olayının failleri ve bu olayın örgütsel düşünceye bağlı olarak ortaya konduğu hakikatini bütün ayrıntılarıyla sergileyecek bir muhteva yaratmıştır. Söz konusu zaptın muhtevası ve bu zaptın sanık beyanlarına atfer tutulduğu hususun mahkemede dinlenen şahit Muhtar Celal Ribabaz'ın beyanı ile ileri sürülen karşı tutarsız bir kısım iddiaları yer yer eder kanıtlayıcı bir sonuç yaratmıştır. 7 No.lu klâsörün 174-184 sırasındaki ekspertiz raporları kapsamı ve sonucu da Altunizade olayı ile Fikirtepe operasyonunu birbirine

bağlamakta ve/örge^{ortaya}tsel nitelikte silahlı bir eylem hareketinin bütün boyutlarını çıkarmaktadır. Çünkü sanık Sami Sarı yakalandıktan sonra, Altunizade eylemini Zeki Şerit ile birlikte gerçekleştirdiklerini ifade etmiş ve bu doğrultuda gerek Fikirtepe operasyonunda yanlış vaziyette ele geçirilen borning taklidi 2503 numaralı tabanca ile 45 kalibre çapında 1200734 numaralı tabancalar ve gerekse Topsoevler operasyonunda Sami Sarı'nın üzerinde yakalanan unik marka 649964 numaralı tabanalar üzerinde yapılan ekspertiz Altunizadede bir bekçinin öldürüldüğü, diğer bekçinin yaralandığı mahalde elde edilen ve öldürülen bekçi Halil Havvaka-ra'nın vücudundan çıkarılan mermi ve kovanların bu silahlardan atıldığını kuşkusuz belirleyecek bir sonucu tesbit etmektedir. Böylece Altunizade eylemini örgütsel faaliyet merkezine götüren gelişme, Topsoevlerde Sami Sarı'nın örgüt mihrakını belirleyen suç delilleri ve beyanları ile dayanarak kazanmış ve Fikirtepe operasyonu sonunda ele geçirilen silah ve kısmın yanlış vaziyetteki dökümanlar her iki yakalama operasyonunu ve öldürme ile sonuçlanan eylemi TIKKO'nun hareketleri olarak birbirine kenetlemiştir.

Soruşturma makamları ortaya çıkan bilgi ve delillerin aydınlığında Altunizade eylemini işleniş amacını da kapsayacak şekilde bütün boyutlarıyla olay yerindeki sanıklar anlatımlarıyla tanıklar huzurunda tesbit etmişlerdir. 7 No.lu klâsörün 152-154 sırasındaki tesbit tutanağı mahkeme huzurunda dinlenen hakimlerin yeminli beyanı ile tamamen doğrulanarak aynı zamanda sözlü bir delil gücü kazanmış bulunmaktadır. Bu belgede ifadesini bulan olgu ve beyanların tamamen gerçeği yansıttığı cihetle söz konusu eylemde esas alınması ve diğer dayanakların burada belirlenen olgu ışığında değerlendirilmesi gereği kendisini bir zorunluluk olarak kabul ettirmektedir.

8-9 klâsörlerde bulunan ve 40 adet zarfı kapsayan belge ve dökümanlar üzerlerinde yazılı olduğu gibi 20-21 Nisan 1973 gecesi Esenler Kâzım Karabekir mahallesinde bulunan ve örgüt üssü olup, örgütün liderlerinden Muzaffer ORUÇOĞLU ve Cem SOMEL'in barındıkları evde ele geçirilmiştir. Bunlar T.K.P.M.L. örgütü ve bağlı kuruluşları olan T.M.L.G.B. ve Ek TIKKO'nun özellikle silahlı mücadele hedefindeki örgüt amacını içeren tüm teorik ve pratik çalışmalarını yansıtmaktadır. Diğer yandan örgütün başka çalışma alanlarında elde edilen bildiri, beyanname, kararname, tez, eleştiri ve notlar bakımından mahreç teşkil eden bir nitelik ve kapsam göstermektedir. Çoğunlukla baskı araçları ve bir kısmı orijinal asıllarıyla ele geçirilen örgüt görüş ve faaliyetlerini boyutlayan belge ve dökümanlar hareketin kaynağını belirlediği gibi diğerleriyle bütünleşerek ortaya konan örgütsel faaliyetler dizisinin hedefini ve bunun silahlı harekete dönük çeşitli biçimdeki ürünlerini sergilemektedir.

8 ve 9 numaralı klâsörlerin başındaki savcılık emanet memurunun imzasını taşıyan 16.7.1973 tarihli tutanakten de anlaşıldığı gibi söz konusu klâsör kapsamına alınan belge ve dökümanlar örgüt üssünde ele geçen tüm belge ve bilgileri yansıtmakta ancak örnekleme olarak seçilip dergaya konmuş bulunmaktadır.

Asıl emanet kayıtlarına göre sanık Muzaffer Oruçoğlu, Cem Somel ve Hanife Canik'in yakalandığı evde ele geçen silahlı mücadele doğrultusunda etkin bir faaliyet

ifadesi olan belge ve dökümanların bir kısmı üzerinde iddianamemizde açıklamalarda bulunmuştuk. Esasen kendi kapsamı başlı başına örgütsel bir amaç ve faaliyet aynası ortaya koyan 125 kalem emanet muhteviyatlarının üzerinde ayrı ayrı durmanın yersiz olduğuna kanahtır. Bunların değerlendirilmede yagan yagan dikkate alınacağı tabiidir. Ancak biz bir nokta üzerinde durmadan geçemeyeceğiz. Sanıklar duruşmada, yıkıma yönelik belirli fikirler taşıdıklarının ve fakat henüz o safhaya gelmediklerini iddia etmekte-
dirlar. Çeşitli örgüt üyelerinde ele geçen belge ve dökümanlar özellikle söz konusu ettiğimiz 125 kalemi kapsayan döküman her tek tek incelendiğinde, hepsinin bir faaliyet sonucu bir araya getirildiği ve bunların amaca yarar sağlayacak şekilde basılıp çoğaltıldığı ve imkânların bir araya toplanarak potansiyel teminine çalışıldığı ve çalışma ürünü olarak kendisini gösteren beyanname, kararname, tez, eleştiri ve örgüte ait diğer derleme yazıların belli mihraklar kanalı ile diğer çalışma alanlarına aktarılacak bunların geçerlilik kazandırılmak suretiyle kendilerinden beklenen benimsenme, propaganda ve ajitasyon ve diğer suretlerde fonksiyonel bir sonuç yaratması yönünde gerekli çalışma ve organizein yapıldığına kanıt teşkil etmesi yönünden ayrı bir önemi vardır. Silahlı hareket ve faaliyet kapsamı gösteren tüm belge ve dökümanlar örgütsel bir işlerliğin ve bunları amaç doğrultusunda kanallara etmenin açık ifadesidir. Bunun yanı sıra örgütün faaliyet alanı içine koyduğu çeşitli yerlerde gösterilen silahlı eylem ve diğer biçimdeki çalışmalara bakıldığında, teorik olarak önceden tesbit edildiği ve pratik olarak öğütlendiği şekil suretlerde eylemlerin ortaya konduğunu görmekte, örgütün silahlı mücadele hedefindeki tüm gayretlerinin saptandığı doğrultuda semereler verdiği sonucuna bizi götürmektedir.

8 ve 9 numaralı klasörlerde bulunan örgütsel bir düşünce ve faaliyet birliğinde yansıtan örnekleme seçilmiş zarflardaki belge ve dökümanların başlı başına anlam ifade eden münferit muhtevaları bir yana tüm ammette bulunan ve 125 kalemden oluşan doğ delillerinin silahlı mücadele hareketine ve yıkıma yönelik olarak nitelikleri itibarıyla şöyle bir tasnife tabi tutarak ifade edebiliriz.

1- Örgütsel ilişkileri ve bu uğurda gösterilen faaliyetleri gizlemek için girişilen sahte kimlik, sahte nüfus cüzdanı, sahte iş kartı ve diğer şekillerde sahte belge düzenlemeye yarayacak araç ve gereçler ile bunun ürünleri olan çeşitli sahte evrak örnekleri.

Örgüt merkezinde ele geçirilen sahte düzenleme araçları ve sahte olataklar düzenlenmiş çeşitli evrak muhtevası dışında, çeşitli faaliyet alanlarında yakalanan sanıklar sanıklar üzerinde hüviyeti belirleyici nüfus cüzdanı ve kimlik belgelerinin hiç birisinin sahte olmaması karşısında sahte düzenlemenin uygulama alanına konulduğu ve resmi makamların ve mahkemelerin geniş ölçüde ifsal edildiği sonucu kendini göstermektedir. Ayrıca böyle bir sahteliğe başvuranın nedeni sanıklarca girişilen ilişki ve faaliyetlerin gerçek kimliği gizlemeyi gerektirecek ölçüde olduğu sahte isimler altında suç teşkil eden faaliyet nedeniyle kanunun yakaları yapışmasını önlemek için bu desiselerin yaratılmak istendiği ve böylece yıkıma yönelik tüm faaliyetlerde sanıkların meşguliyet ve gizlilik düzenlemesiyle kendilerini sırlamaya çalıştıkları kuşkusuz anlaşılmaktadır.

2- T.K.P.M.L. ve özellikle bu örgütün yan kuruluşu olan TİKKO'nun girişeceği silahlı eylemler sabotaj ve gerilla kalkışmaları bakımından gayri nizami harp esaslarını kapsayan

taktik notlar, kitaplar, çeşitli silahların kullanılmaları ve teknik bilgileri ile muhtelif bomba imalini gösterir pratik şema ve diğer not ve önerilerdir.

Bütün bunlar silahlı halk savaşı düşüncesine sahip öncü bir örgütte amaca uygun düşen ve onu gerçekleştirmede yarar ve etki sağlayan hazırlık ve çalışmalar ifadesidir.

Bu yolda Türk Silahlı Kuvvetlerinde istifade edilen çeşitli gerilla ve kimyasal harp talimname ve ders notlarından dahi istifade edildiği görülmektedir. Sanıklardan hemen hemen hepsinin silahlı olarak ele geçmeleri ve geniş bir alanda sergilenen patlama eylemleri, özellikle örgüt imali bombaların kullanılması halini gözönüne aldığımızda bu uğurdaki hazırlığın da kendisinden beklenen meyveyi verdiği sonucuna bizi kolaylıktır. Keza köylük kesimlerdeki kır faaliyetlerinin kısmen gerilla çalışması biçiminde sürdürüldüğü delillerin ortaya koyduğu bir gerçektir.

3- Örgütsel faaliyeti esas alan ve özellikle silahlı halk savaşı aşamalarını öneren Mao'ist nitelik ve kapsamındaki teorik eserlerden esinlenerek, sanıkların bir takım araştırmalar kaleme aldıkları ve muhtelif zamanlarda bunları derleyip topladıkları çeşitli el mahsulü yazılar.

T.K.P.M.L. ve yan kuruluşlarının amacı, stratejisi ve hareket yöntemi esasen örgütün tez eleştirisi ve diğer yazılarında belirlenmiş olmakla beraber, uygulamaya geçildikten sonra gösterilen sapmalar ve militanlardaki düşüklükleri hatalar. harekete zarar verecek yanlış anlamaları gidermek bakımından çeşitli örgüt militanlarınca ve yöneticilerince gerçek kaynağı gösteren ve öze işaret eden yazı ve derlemelerin kaleme alındığı ve bunların kadrolara örgütlenmeye çalışıldığı anlaşılmaktadır.

4- Örgütün yıkama yönelik olarak çeşitli yurt kesimlerinde gösterdikleri bir takım çalışmalarının izlenimlerinin tesbit edildiği muhtelif el yazması, rapor ve notlar.

Bunlardan bir kısmının muhtevasına iddianamede yer verirken Tekrarına gerek görmüyoruz. Ancak bu gibi belgelerin ifade ettiği anlam ve taşıdıkları öneme kısaca işaret etmek isteriz. Öze konusu rapor ve notlar örgüt amacı doğrultusunda çeşitli yerlerde gösterilen bir takım çalışma ve ilişkileri ortaya koyduğu gibi, bunlar başlı başına örgütün faaliyet ürünü ifadesi ve işareti olan belgelerdir.

5- T.K.P.M.L. ve yan kuruluşlarının esas aldığı ideolojinin boyutlarını tesbit eden ve örgüt tarafından derlenip oluşturulan ve belirli bir dönemdeki fikir çatışması ve tartışması aşamasından sonra ortaya çı ve örgütün diğer çalışma alanlarında ele geçen tez, eleştirisi ve teorik esinlenmeye dayalı notlar.

Bunlar örgütün dağınık kesimlerdeki faaliyet alanlarında ele geçenle esasen dosyada ve emanet kayıtlarında çok görülen tükerrer belgelerdir. Ancak örgüt yöneticilerinin yakalanmış bulundukları evde ele geçmesi örgüte aidiyeti ve belki kaynak bakımından önemli bir sonuç yaratmaktadır.

6- T.K.P.M.L.'nin vurucu gücü olarak oluşturulan TIKKO'nun silah hareket stratejisi ve yöntemini tesbit eden çeşitli emirname, kararname TIKKO'nun vıldıracağı hedefler şehir ve kır gerillalara hareket tarzı ve bunlara yapılan önerileri kapsayan yazılar.

İddianamemizin 159-169 sırasında ve diğer bir kısım bölümlerinde TIKKO'nun silahlı hareket kapsamını yansıtabak örnekler aslana uygun ol verilmiş bulunduğundan tekrarını lüzumsuz bulmaktayız.

Esasen bunlar inkar edilmeyen mana ve muhtevalariyle amel edilebilme delil gücünde olan amaç doğrultusundaki uygulama ifadeleridir.

T.K.P.M.L. ve yan kuruluşlarının çeşitli faaliyet alanlarında dağıttıkları belirli olayları gerçeğinden saptırarak kitleleri ajite etmek amacıyla dağıtıp yaydıkları bildiri, beyanname ve duyurular.

Bunların da muhteviyatlarına, getirmek istedikleri düşünce ve yaratmak istedikleri etki ile sonuç açısından ne oldukları konusuna iddianamenin ilgili bölümlerinde yer vermiştik. Ancak bu bildirilerden bir kısmı el yazması orijinal olması itibariyle kaynak ifade ettiği gibi ve bağlı örgüt düşüncesinden hareketle çeşitli yerlerde ele geçen ve peyderpey kovuşturma makamlarının (Emniyet, Jandarma, C.Savcılıkları) intikal eden aynı nitelik ve kapsamdaki bildiri ve beyannamelerin mahrecini teşkil etmesi bakımından bütünleştirici ve faaliyetleri tek bir örgüt düşüncesine ve eylemine bağlayan bir sonuç yaratmaktadırlar.

8- Çeşitli bildiri, beyanname ve afişlerin basılmasında kullanılan harfler ve amblemler ile bunların kalıp ve baskı yapmaya yarar matzemeleri.

Örgütün faaliyet ürünü olarak kendisini gösteren ve çeşitli alanlarda dağıtılan bildiri ve beyannamelerin üzerine basılan küçük yazı ve belirli sloganlar ile hareketi kompozit eden örneği çok görülmüş baskı amblemler, burada ele geçen baskı araçları ürünleriyle aynıyet göstermekte ve bütünlük yaratmaktadır.

9- Çeşitli askeri menşeli giyim eşyası ve araçlar.

Bunlar askeri elbise ve battaniyelerin dışında sırt çanta, manta, gaz maskesi, bot ve patlayıcı madde malzemeleri olarak kendini göstermektedir.

10- Başlı başına silahlı güç ifadesi olan tabanca, av tüfeği mermiler, av tüfeğinde kullanılan fişek yapma malzemeleri ile patlayıcı madde özellikle bomba yapmaya yarar çok sayıda malzemeler.

Bunlar da çoğunlukla örgütün diğer çalışma alanları ve eylemlerinde görülen türde silahlı hareket kapsamı gösteren doğrudan doğruya kendisi silah olan ve silahı toparlamayı ifade eden canlı delillerdir.

Silah kullanmayı örgütleyen ve çeşitli gerilla faaliyetlerini ve bunların biçimini öneren ve muhtelif zamanlarda ve muhtelif yerlerde aynı istikamette ortaya konan eylemler zinciri aynı düzeyde ve birbirini ardı sıra gözönüne alınıp değerlendirildiğinde hazırlanmış, uygunu başlandığını gösteren bir sonucu kendiliğinden ortaya koymaktadır. T.K.P.M.L. örgütü ve yan kuruluşlarının silahlı mücadeleye dönük direniş ve endirekt tüm faaliyetlerinin faturası ve fatura kalemlerinden işte kısmı bunlardır.

Biz sadece örgüt liderlerinin yakalandığı bu evde ele geçen belgelerle ilgili ayrıntılı nitelik belirleyici bir izahata giriştik, bu yakalama sonuçları ve emanet kayıtları özellikle silahlı mücadele kap gösteren deliller üstüne aynı sözleri tekrar etmiyəcəğiz. Ancak tüm bu belge, döküman, silah, bomba ve amaç yarar sağlayacak teknik malzeme silahlı mücadele hareketi esas alınarak değerlendirilmesi noktasına tını defaatle çizerek temas etmek istiyor ve bunun bir zorunluluk olduğunu tekrar tekrar dikkati çekiyoruz.

Sanık sorgularında her şeyin baskı, zor ve işkence eseri olarak söylendiği teması geleneksel olarak işlenmektedir. Bu inkâr ile canlı delil gerçeğoni nasıl bağdaştırabiliyorlar. Bütün bunları örgüt üyelerine polis mi koydu, jandarma mı koydu, yoksa bunlar gaip ten mi geldi.

Emanetlere ilişkin olarak hazırlıkta özellikle operasyon sonrası soruşturmalarda ilgili sanıklara ayrı ayrı bulunan delil ve belgeler gösterilmiş ve bunların mahiyetleri kendileri tarafından ifade edilmiştir. Duruşmada da hemen hemen farklı bir sonuç doğmamış, okunan her delil ve belge ilgili sanıklar özellikle yönetmen sanıklar açısından kabul görmüştür. Bir kısım malzeme ve silahın Şafak samanından kalmış olduğuna değinmenin dışında 83 bir delili inkâr sonucuna varacak beyana rastlanmamaktadır. O halde, sanıkların duruşmadaki beyanlarıyla, canlı deliller arasında büyük bir uçurum vardır, bu uçurumu sanıkların inkâr ve yalanları yaratmakta ise de; gerçek olan kendisini haykırmaktadır.

Biz ayrıntıya inerek ve tek tek, kalem kalem ilgili sanıklara gösterilecek muhtevaları ifade edilen delil ve dökümanlar açısından hazırlık beyanlarının doğruluğu yansıttığı kanaatındayız. Bununla ilgili bir iki örnek vermek isteriz. Dava sanıklarından Engin Giray örgütsel faaliyetlere katıldıktan sonra bir kısım askeri menşeli eşya ile tüfeğini örgüte verdiğini ifade etmiş ve bu ifadeyi Cem Somel'in hazırlık beyanları doğrulamıştır. Bu kadarla kalmamış, Engin Giray'a ait sözü geçen tüfek Esenlerdeki örgüt liderlerinin barındığı bahsi geçen üste ele geçmiştir. 21 Nisan 1973 günü Esenler operasyonunda ele geçen delil ve döküman tutanağının 109 ncu sırasındaki av tüfeklerinden bir tanesinin Engin Giraya ait olduğu tesbit edilmiştir. Keza sırt çantası ve askeri battaniye gibi askeri eşyalar da bu evde ele geçen ziyade sayıdaki malzemelerden

Dava sanıklarından bazıları da örgütsel ilişkilerini inkâr etmelerine karşı bir kısım emanet belge muhtevası kendilerini yalanlamaktadır. Örneğin sanık Yılmaz Karakoç örgüt ilişkisine dair hazırlıktaki kısmi beyanına rağmen, duruşmada örgütle olan ilişkisini külliyen inkâr etmiş ise de; Musaffer Oruçoğlu'nun yakalandığı örgüt üsünde ele geçen deliller arasında Yılmaz Karakoç'un aile ve okul fotoğraflarıyla kendi ismini taşıyan mektup zarfları bulunmuştur. (Emanet kayıtları 56,91 sır

Keza Kutsiye Bozoklar'a ait Emekli Bandığı cüzdanı, Davur Kurur'un hemşehrisi polis memuruna ait polis kimlik kartı, Ahmet Muharrem Çiçek'e ait banka cüzdanı yakın örgütsel ilişkinin ve beraberliğin delili olarak kendini göstermektedir.

Davada sanıkların örgütsel ilişki ve faaliyetine dair iddia ettiğimiz her konunun mutlak bir dayanağı vardır. Gözle görünecek kadar açıklıkla tesbit edilen olgular karşısında karineye, kuşku ve genişletici yorumu yer yoktur. Ne söylenmişse olandır ve yapılandır.

Yukarıda sözünü ettiğimiz ve bir kısmı 8 ve 9 numaralı klasörde yer alan ve tamamı emanette bulunan silah, patlayıcı madde imaline yar malzeme, belge ve dökümanlar lider sanıklar itibarıyla örgütün merkez üs'ü statüsündeki bir mahalde yakalanmış olmaları bakımından önem taşımakta ve diğer emsallerinin mihrak ve kaynağını teşkil etmekte ve onları aynı amaçla dönük silahlı bir mücadele hareketinde bütünleştirip tek bir mihrak düşünmeye bağlamaktadır.

Biz iddia ediyoruz ki, ele geçen her örgüt üs'ü aynı zamanda örgüt faaliyetleri

yönünden organize ve çalışma merkezidir. Çünkü bölgesel faaliyetlerin çeşitli hareket merkezlerine bağlı olarak sürdürüldüğü bu Us'lerde ele geçen belge ve dökümanlardan anlaşılmaktadır. Çeşitli faaliyet raporu sonuçlarını yansıtan belgeler, halk savaşı düşüncesini öneren eleştiri ve notlar ile taslak düşünceleri belgeleyen kroki ve el yazması belgeler bu istikametteki görüşümüzün kanıtlardır. Bu konuda önemli saydığımız ve gerçekleştirilmiş silahlı bir eylemin plansal hazırlığına ifade eden krekiden söz etmeden geçemiyecəiz. Muzaffer Oruçoğlu ve Cem Somel'in yakalandıkları evde ele geçirilen belgeler arasında 9 numaralı klasörün 24 numaralı sarfı içinde bulunan bir duvar takvimi kağıdının arkasındaki beyaz yüze çizilen kroki Altunizade mıntikasının polis ve karakol bağlantılarına göstermekte ve bir kısım özel işaretler taşımaktadır. Söz konusu belge okunduğunda sanık Zeki Şerit Altunizade eyleminden sonra arkadaşlarına eylemi yaptığı yeri tarif etmek bakımından bu krokiyi çizdiğini söylemiştir. Ancak Zeki Şerit Altunizade eyleminde planlama ve hazırlık düşüncesini ve çalışmasını birtaraf etmek için bu yalanı ortaya korken içine düştüğü çelişkiyi gözlerden gizlemeğe çalışmıştır. Şöyleki sanık Zeki Şerit ve Sami Sarı 14.4.1973 gecasının 15.4.1973 gününe başlayan gece yarısından sonra Altunizadede bir bekçiyi öldürüp diğer bekçiyi yaralamaları üzerine olay mahallinden kaçarak, Kadıköy yakasındaki Fikirtepede bulunan Örgüt Us'süne gitmişlerdir. 15.4.1973 günü saat 09.300 da Sami Sarı'nın Topsevliler semtinde mükerrer randevası vardır, oraya gitmek durumundadır, gerekli hazırlığı yapıp karar kılınan saatte Sami Sarı Topsevlilere gitmiştir. Zeki Şerit ise işlemiş olduğu fiilin korku ve heyecanı içersinde evden dışarı çıkmadığı gibi, yakalanma korkusuyla İstanbul yakasının ta Öbür uoında bulunan E, enler semtine yani Muzaffer Oruçoğlunun bulunduğu Örgüt Us'süne gitmesi olanaksızdır. Şayet bu imkanı bulsaydı fiilden Muzaffer Oruçoğlunu haberdar ettiği gün oradan da ayrılacakları mutlaktı. Çünkü bu günlerde Muzaffer Oruçoğlu esasen Örgüt Us'sünü güphe yarattı düşüncesiyle değiştirmek üzere hazırlıklar içersindedir. Bu evde bulunan bir kısım kitap ve yayınlar o günlerde İlhan Uçar'ın Levent Zeren vakak No. 22 deki dairesine taşınmıştır. (13 No.lu klasörün 92 ilâ 115 sıradaki tesbit ve diğer belirleyici belgeler ise aynı klasörün 190-197 sırasındaki tesbit ve emanet kayıtları ve sanık Sami Sarının Topsevlilerde yakalandığı zamanı gösterir ve bu gelişme ile ilgili 7 No.lu klasörün 155-157 sırasındaki tutarak). Bu nedenle Zeki Şerit'in Etenlerdeki eve gitmesi yaratacağı ihtilatlar bakımından olanaksız bulunduğu gibi, Sami Sarının yakalanmasından 14 saat sonra 15.4.1973 günü gece yarısına doğru kendi beyanına ve gösterdiği parolaya göre Zeki Şerit'in barındığı Fikirtepedeki Örgüt Us'süne baskın vaki olmuş ve bilinen gelişme cereyan etmiş bulunması karşısında da zaman olanaksızlığı mevcuttur. Bir an için sanık Zeki Şerit'in beyan ettiği gibi eylemden sonra bekçileri öldürdüğü yeri tarif bakımından bu krokiyi çizdiğini kabul edelim. Bu ahvalde öncelikle kendisinin işlediği bir eylemi Muzaffer Oruçoğluna veya Cem Somel'e şema çizerek anlatması ortak bir düşünce, amaç ve tasarının ifadesi olarak Örgütsel bir ilişki kapsamı ve eylem birliği ifade eden bir sonuca konuyu götürerek vurgular.

Sonuç olarak yazılı deliller düzeyindeki belge ve dökümanların davaya getirdiği anlatıp ve aydınlık bağılı başına davanın ve iddiasının ösünü oluşturmakta ve tüm belgeler birbirleriyle yakın ilişki ve faaliyetleri ortaya koymakta, silahlı halk savaşı yöntemindeki çok yönlü çalışmalarla

ve eylemlerle ilgili iddialarımızın dayanağını teşkil etmektedirler. Örgütsel faaliyetler ve eylemlerle alakalı her değerlendirme ve yargıda söz konusu belge ve dokümanlar arasındaki vaz geçilmez bağı ve hatta ilişki ve gelişkiyi daima göz önünde bulundurarak sonuca yönelmek zorunlulu-na bir kere daha temas ederek 8 ve 9 numaralı klâsör kapsamı ve bağlı emanet kayıtları konusundaki belgesel görüşlerimizi noktalarız.

10 numaralı klâsörün 1-25 sırasındaki zarflar içerisinde yer alan belge ve dokümanlar sanık Aslan Kılıç'ın Meral Yakar'la beraber kaldıkları ve örgüt üs'ü olarak kullandıkları Üraniye Atatürk mahallesi Çavuşpaşa Cad.No.42 deki evde 23.1.1973 tarihinde yapılan arama sonuçlarını yansıtmaktadır. T.K.P.M.L. örgütü ve yan kuruluşlarının amaç, strateji ve hareket yöntemini belirleyen bu yazılı delillerle diğer bir kısım örgüt üslerinde ele geçen yığın deliller gibi örnekleme yapılmış ve dosyalanmıştır. 10 numaralı klâsör kapsamına alınan yazılı nitelikteki söz konusu deliller fikir aşamasından itibaren silahlı harekete geçilmesine kadarki bütün safhalarda T.K.P.M.L. ve yan kuruluşlarının alacağı vaziyeti ve giri-
meceği hareketin esaslarını tebit eder bir mahiyet göstermektedir. Bunun yanı sıra bu örgüt üs'ünde ele geçen bir kısım belgeler, diğer üslerde bulunmayan nitelik ifade etmekte ve özellikle T.K.P.M.L.'nin kuruluş ve teşkilatlanma aşamalarındaki temel çalışmaları yansıtmaktadır. Çünkü İbrahim Kaypakkaya'nın çoğunlulla Üraniyede bulunan örgüt üslerinde kuruluş çalışmaları yaptığı bilinmekte ve bu husus diğer yönetmen sanıklarla da doğrulanmaktadır.

10 numaralı klâsörün 1 numaralı zarfında yer alan kuruluş, teşkilat ve kadroları belirleyen el yazması şema üzerinde iddianamemizin 146-150 nci sayfalarında gerekli izahatı yapmıştık. Duruşmada bunu değiştirecek herhangi bir gelişme olmamıştır. Aslan Kılıç bu şemanın örgütün kurucularından İbrahim Kaypakkaya tarafından oluşturulduğunu söylemiştir. Ancak bunun tasarıdan öteye bir anlamı olmadığı bir kısım yönetmen sanıklar tarafından çeşitli vesilelerle ifade edilmiştir.

Biz örgütün söz konusu teşkilat ve kadro şemasının tasarı aşamasından öte uygulamaya konu olduğuna inanmaktayız. Çünkü T.K.P.M.L. düşünncesine bağlı olarak ziverek, Diyarbakır, Tunceli, Malatya kısmen Gaziantep ve daha ileri bir aşamada gerçekleştirilen İstanbul bölgesi organizasyonunu delillere ve olaylara dayalı olarak belirleyen soruşturma kapsamı bu görüşümüzün en sağlam kanıtıdır.

Teşkilat şeması üzerinde bulunan bir kısım takma isimler, gizli örgüt düzeyindeki çalışmanın zorunlu bir sonucu olup, bunların gerçek isimlerinin kimler olduğu hazırlık soruşturmasında birbirini doğrulayan beyanlar halinde açıklığa kavuşturulduğu gibi, şemada takma isim olarak çeşitli bölgelere serpiştirilen bir kısım sanıkların görevli olarak belirlendiği alanlarda yakalanması gerçeği karşısında takma isimlerin ifade ettiği kişilerin asıl isimleri üzerinde duyulabilecek her türlü kuşku ortadan kalkmakla, Almanya'dan gelen Kadir Mütezzâ diğer bütün isimler gerçek kimliklerine bağlanmış bulunmaktadır.

T.K.P.M.L. örgütünün kuruluş ve teşkilatlanma bakımından tesbit ettiği bölgesel örgütlenme ve görevlendirilmeyen Uniteleri kadroların iktân verdiği ölçüde uygulamaya konmuş ve geçerlilik kazanmıştır. Bir noktada sanıkların beyanlarına katılırız, işbu dava sırasında iddia ettiğimiz ve delillerini ortaya koyduğumuz yıkım alanlarına dönmek bölgeler dışında

tesbit edilen diğer bölgelerde kadrolu kuruluşa geçilememiştir. Bana doğru bu kesimlere gönderilebilecek militanların temini zamana bırakılmış ve fakat faaliyet ve olay konusu bölgeler dışında örgütlenme hamisi ve temaslarının yapılmasında da geri durulmamıştır. İzmir ve Ankarada yapılan temaslar ve kurulmaya çalışılan ilişkiler bu görüşümüzün başlıca kanıtıdır.

Herhangi bir örgüt ister legal isterse illegal olsun, çeşitli yurt alanlarında faaliyeti amaç ediniyorsa kuruluşunu planladığı tüm kesimlerde aynı anda gerçekleştiremez. Kuruluş merkezden kenara doğru giderek tamamlanır. İlk kurulan yerler ise tesbit edilen ideoloji, amaç ve hareket yöntemini bilen kimselerin yoğun olduğu alanlardır. Nitekim T.K.P.M.L. örgütünde de örgütlenmenin bu şaşmaz gelişme ilkesi izlenmiştir. İstanbulda oluşturulan kuruluş çalışmalarında dahi, sempatizan alanlardaki taban dikkate alınmış ve onların özellikle T.K.P.M.L.'ye dönük-düşüncede görüşleri tesbit edilmiş ve bundan sonra kuruluş ve teşkilat esasları sapmamıştır. T.K.P.M.L. kuruluşunda, kurucu üyelerin bağlı bulundukları eski örgütlerinde görev alanı olarak faaliyet gösterdikleri Malatya ve Tunceli kesimi ile Siverek bölgesi yeni oluşumda çekirdek kuruluş ve taban olmuştur. Bu bölgelerdeki militanların icazeti alınmaksızın kuruluşa geçilmediği, Malatya, İstanbul arasındaki kesintisiz ilişki ve görüşmelerden anlaşılmaktadır.

Binaenaleyh sözünü ettiğimiz kuruluş, teşkilat ve kısmi kadrolanma şeması bir tasarı değil belirtilen kesimlere dönük bir uygulama ve uygulama geçerlilik kazanmış örgütsel bir çalışma biçimidir. Şaasen tesbit edilen bütün bölgelerde faaliyete geçildiği iddiasını hiç bir zaman ileri sürmemişizdir. T.K.P.M.L. ve yan kuruluşları doğrultusunda nerede olay, nerede çalışma, nerede yakalanma varsa orada bu örgütlerin faaliyeti geçerlilik kazanmış bulunmaktadır. Bunun başka türlü kabulü ve şakakisi mümkün değildir. Bu kuruluşa legal bir örgütteki resmiyet ve belirlenme düzeyini aramak ve bunu öne sürmek olanaksızdır.

10 numaralı klâzörün 2 No.lu zarfında bulunan ve İstanbul İl Komitesi teşkilleri olarak sıralanan görev Uniteleriyle ilgili olarak iddianamemizin 150-151 nci sayfasında izahatta bulunmuştuk. Tesbit edilen deliller İstanbul bölgesinde bu ayrıntılı teşkilin tümüyle gerçekleştirildiğini ortaya koyan bir mahiyet göstermemektedir. Hatta faaliyet içerisinde bulunan bir takım görev hücreleri ve Unitelerinin yapılarının da şemada tesbit edilen teşkil kâğıdına uymadığı görülmektedir. Kanaatimizce, iddianamede de belirttiğimiz üzere bu teşkil daha ileri aşamada ana bölgeler içi kurulacak Uniteleri kapsayan bir örnek olup hazırlık düzeyinde kalmıştır. T.K.P.M.L. ve yan kuruluşlarının İstanbul bölgesine dönük yoğun çalışmaları ve özellikle silahlı faaliyet ifade eden hareketleri şema ile tesbit edilen teorik esasları aşan bir sonuç göstermektedir. Diğer bir deyişle, İstanbul bölgesindeki ön görülen teşkil ayrıntılı olarak gidilmemekle beraber kuruluş tamamlanmadı diye faaliyetin de olmaması söz konusu değildir. İstanbul bölgesindeki militan kadronun giderek yoğunlaşması, bunların bir kısmının diğer kesimlere sevkini zorlamış ve militan yönünden İstanbul'da kadro fonksiyonu göstermiştir. İstanbul bölgesinin yaygın alanı içerisinde gerçekleştirilen fikir düzeyinden hareket ve silahlı aşamaya kadar olan gelişme zinciri ve bunların faaliyetlerinin ulaştığı nokta ile buna beliren kadroya dahil hizmet görmüş kişiler delillerle ortaya olup, bunlar kendileriyle ilgili iddiaların muhatabı olmuşlardır. Söz konusu komite

şeması hazırlığı dahi örgütsel faaliyet yürü olarak nazara alınması gereken ihzari bir çalışma örneğidir. İstanbul bölgesindeki kadronun giriştiği faaliyetler ve eylemleri meydana getiren görev Uniteleri belki şemadaki teorik kalıplar içerisinde değildir. Fakat İstanbulun örgütsel faaliyete yatkın dağınık alanı içerisinde sergilenen faaliyetler ve tüm eylemler pratikte, şemada belirtilen teorik oluşum Unitelerini ve bunların görevlerini tamamen yerine getirecek biçimde ve düzeyde bir gerçeklik göstermiştir.

10 numaralı klâşörün 3,4,5 sırasındaki zarf içerisindeki el yazması belgeler T.K.P.M.L.'nin çeşitli faaliyetlerine ve çalışanlarda dikkat edilecek hususları ve birtakım kurulmuş ilişki kapsamalarını yansıtmaktadır. Bunu izleyen dökümanter belgeler örgütün dayandığı temel görüşleri diğer örneklerde görüldüğü şekilde belirleyen yazı ve notlar ile silahlı hareket döneminde yapılacak çalışmalara esas olacak teorik ve pratik önerileri belirlemektedir. Keza örgütün oluşumundan itibaren T.K.P.M.L. düşüncesine ait olarak yazılan eleştiri, tez ve diğer yazıların bulunmuşu görülmektedir. Özellikle 17 numaralı zarf içerisinde bulunan ve noksan olduğu şerh sürülüp taysii tahkikat safhasında Milli İstihbarat Arşivlerinden ikmal edilen genelleştirici eleştiri, örgütün amaçladığı silahlı halk savaşı düşünce ve hareketinin amaç ve ayrıntılarını Mao'ist mücadele yönteminden esinlenerek bütün aşamaları itibarıyla örgüte ait diğer görüşlerin toparlanmış şekli kapsamında ortaya koymaktadır. Genel eleştiri dışındaki örgütün temel düşüncelerini yansıtan tez, eleştiri, öğreti ve notlarla ilgili olarak bunların esinlendiği temel ideoloji ve pratikteki kendinden önceki bir takım örgütlerin fikirlerine bağlılığı ve yaklaşımı açısından tek tek ele alarak iddianamemizin 63-146 sayfalarında gerekli açıklamaları yaptığımızdan, bunların muhtevalarına yeniden değinmek sizin eski izahatımıza atıfta bulunuruz. Bu açıklamamız aydınlığında örgütün teorik görüşlerinin yapılan pratik çalışmalar açısından kıymetlendirilmesi zorunluluğuna ilaveten temas etmek isteriz.

T.K.P.M.L. ve yan kuruluşlarının temel düşünceleri ve bu düşünceler doğrultusundaki pratik çalışmaların sentezini yapmak ve böylece değerlendirmek için gerekli malzeme kendisini ortaya koymaktadır. T.K.P.M.L. den önceki bağlı örgüt saflarındaki çalışmalar, bu örgütün izlediği yöntemi beğenme ve temel ideoloji bakımından revizyonist olduklarını söyleme ve ortaya köken ideoloji yönünden tavizsiz olduğu ifade edilen bir takım görüşler ileri sürme ve giderek silahlı hareket düzeyinde taktik esasları halk savaşı oluşumuna yol açacak biçimde tesbit etme ve bunların silahlı yöntemlerine işaret etme ve hepsinin sonunda belli çizgiler, mihnak aşamalar ve gerekli hazırlık dönemini takiben bunların uygulanması safhasına geçme dizisi içerisinde yapılacak bir yargının doğru bir sonuç göstereceği ve bu dizi içerisindeki bir kıymetlendirmenin T.K.P.M.L. hareketine gerçekçi bir yaklaşım getireceği her türlü ishtan varestedir.

10 numaralı klâşörün diğer zarflarında bulunan belge ve dökümanlar örgütün diğer kesimlerinde ele geçen türdeki yacılı delillerdir. Ancak bu belgelerin elde edildiği örgüt us'sunun sahne olduğu anlaşılan oluşum çalışmaları yönünden, başka U-lerde ele geçenlerin kaynağı ve orijinali olmak gibi bir niteliği ve bu istikametteki düşüncüyü beraberinde getirmektedir.

Örgütün temel düşüncesini amaç, strateji ve hareket yöntemini yansıtan yazıların şunun veya bunun tarafından yazılması gibi bir belirlenmenin yapılması önemli bir konu değildir. Örgütsel ilişki kavramında mühim olan cihet ortaya konan düşüncelerin tüm örgüte etkisi ve onun yasa düşünceleri olup olmadığını tesbit ağırlık kazanmaktadır ki, devamında mevcut tez, eleştiri, öneri ve notlardan hiçbirisi reddedilmemiştir. Hatta duruşmada daha ileri derecede ideolojik bir kapsam verilmeyen çalışılmıştır. Keza örgüte ait görüş ve düşünceleri boyutlayan yazı ve notların örgüte bağlılığında da olağan ilgi ve belirleme kayıtlarını aramak olanaksızdır. Örgütün sahip olduğu illegal yapı ve gizli düzeydeki çalışma esası buna hiçbir zaman imkân veremez. Herhangi bir düşüncenin örgüte aidiyeti kayfiyetini fikir muhtevası kıyaslaması suretiyle belli olanla kuşkuolu olanı karşılaştırmak öz fikirlerde uyum ve bütünlük sağlanıp sağlanmadığına bakmak gerekli kaynak ve bağlantının kurulması için yeterlidir. Kaldı ki bizim devamında ideolojik materyal bakımdan delillerin çizdiği bir fikir mecrası ve fikirlerin oluştunduğu ortak görüş muhtevası bütün hatları ile keskin bir biçimde kendisini ortaya koyacak bir sonucu yaratmıştır. Bu konudaki mevcut aydınlık karşısında karineye yoruma daha yer bırakmayacak ideolojik bir muhassala meydana gelmiş olması tüm delil ve dökümanların meydana getirdiği birbirini açığa vuran doğrulayan ve tamamlayan bir neticebin gerçek olguya dayalı eseridir.

11 numaralı klasörün örgüt üs'ü olarak kullanılan Fikirtepe Yumurtacı Arif bey sokakta bulunan evin emniyet kuvvetlerince kuşatılması sonunda suu delillerini ortadan kaldırmak amacı ile çıkartılan yangına rağmen yarı yanmış vaziyette ele geçirilen belge ve dökümanlardan seçilmiş yarı yanık örnekleri ihtiva etmektedir. Ayrıca aynı operasyon ürünüün bağlantısı olan diğer emanet kayıtları 13 numaralı klasör 81-82 sırasında yer aldığı gibi yanmış vaziyette ele geçen ve yukarıda temas ettiğimiz üzere Altunizade eyleminde kullanıldığı anlaşılan 9 mm çapında brovning taklidi 2503 numaralı tabanca ve 45 kalibrelik Amerikan yapısı 1.200.734 numaralı tabancalarla ilgili kayıtlar ve ekspertiz sonuzu gönderme yazıları ekleri ile birlikte 7 numaralı klasörün 174-182 nci sırasında yer almakla aynı bünyeye dahil delil ve dökümanlar olarak birbiri tamamlamaktadır. Dolayısıyla Fikirtepe operasyonunda yakalanan örgütsel belge, döküman ve silahlara ilişkin tüm kayıtlar belirtilen klasör dizilerinde bulunmaktadır. Bu operasyon neticesinde ele geçen silahların örgütsel eylemlere dönük bağlantısı ve kullanma yeri ve biçimi Altunizade eylemine ait yazılı deliller bölümünde etraflıca ele alınıp izah olunmuştur. Ancak 10 numaralı klasörde seçerek yer verdiğimiz belgeler çoğunlulla yanmış olmakla beraber okunabilen muhtevalarından T.K.P.M.L. örgütü ve yan kuruluşlarının fiir düzeyinden hareket aşamasına kadar olan dönemi rde tesbit ettiği ve diğer örneklerle görülen esas ve ilkeleri yansıtmaktadır. Bizi bu nitelemeye götüren yargı T.K.P.M.L. ve yan kuruluşlarının sahip olduğu temel düşüncenin ve hareketin stratejinin diğer örgüt üslerinde eke geçen belgelerle gözle görünür bir boyut ve kapsama yarıtmaları olaştırmıştır. 732 konusu belgelerin ve dökümanların belirginlik taşıyan nitelik ve muhtevaları diğerlerinin bir parçası ve örgüt üsünde ele geçmiş faaliyet ifadesi olan ve bütüne bağlı olan kıymetli deliller oluştuktan başka bunların kısmen yanık olmalarına rağmen dosyaya konmasının diğer bir amacı ise Fikirtepe müdahalesinde sanıkların diğer kesimlerde ele geçtiklerinden habersiz oldukları aynı muhtevadaki belge ve dökümanları bilmeksizin yakarak ortadan kaldırmaya tevessül etmeleri düşüncesini ve amacını gözle görerek vurgu

maktadır. Hele eylemde kullanılan tabancalar için içersine girines ve onlar da yakılmaya konu olunca bundan başka çıkar yol olmadığı ve sanıklar için bu tür hareketin doğal hale geldiği kendiliğinden anlaşılır. Bu eyde bulunan silaha müteallik araç ve malzemenin bundan ibaret olmadığı patlamalarla ortadan kalkan ve varlığı sona eren bomba ve patlayıcı maddeleri de bu örgüt üsündeki emanet cümlesinden saymak lazım gelir. Ne var ki henüz bomba yapılmamış ve bomba yapılmak üzere hazırlanmış şekerler, eş malsmeler gerçeğini patlasa da yok olsa da bütün açıklığı ile ortaya koymaktadır.

Şimdilik başlı delillere ilişkin bu izahatımızı yeter bulmaktayız. Ayrıca 13 numaralı klasörde bulunan operasyon ve müsademelere ilişkin klasörde yeri geldiğinde bu hususla alakalı olarak gerekli düşüncelerimizi belirteceğiz.

Sazamı ettiğimiz 11 numaralı klasörde bulunan kısmen yamış vaziyette örnekleme olarak seçilen belge ve dokümanlar 26 adet zarfı kapsamakta ve yanık durumları ile dahi örgütsel bir düşünve ve faaliyetin ifadesi olarak kendini göstermektedir.

12 numaralı klasörün 1- 31 mükerrer sayılardaki resmî yazılar Diyarbakır, İstanbul ve Gaziantep bölgesindeki gizli düzeyde sürdürülen T.K.P.M.L. ye dönük örgütsel faaliyetleri ve bunların belirtilerini yansıtan istihbarî mütelikteki bilgileri kapsamaktadır. Böz konusu yazıların MIT, Emniyet ve ilgili Tıkıyönetim Komutanlıklarınca yazılmadığını isleyen düşümlerle istihbara konu olan hususların gerçeklik kazandığını olaylar ve müteakip gelişmeler doğrulamaktadır. Bu ve buna benzer yazılar kovuşturmanın temelinde sağlam bir istihbarat ve koordineinin yapılmakta olduğunu göstermektedir.

12 numaralı klâsörün 32-46 sırasındaki el yazması notlar davakamur konusu örgütün Siverek mihrakı bulunan Seyithan Dokay'a ait olup onun işasını taşımakta ve bölgede giriştiği örgütsel temaslakla alakalı olarak özellikle örgütün Güney doğu bölgesi lideri Muzaffer Oruçoğlu ile aralarında geçen haberleşme kapsamını yansıtan bilgileri içtiiv a etmektedir. Bu el yazması ürünüünün yansıttığı bilgilerle ilgili olarak zerla alındığı duruşmada öne sürülmüştür. Bunu gerek sanık gerekse yazının diğer muhatabı Muzaffer Oruçoğlu iddia etmiştir, ancak yazıda özü edildiği gibi Siverek bölgesinde atılan üç adet bombanın Muzaffer Oruçoğlu tarafından Seyithan Dokay'a ne suretle gönderildiği bizzat Oruçoğlunun sergüdeki beyanı ile teyit edilmiş burundusu dikkate alınırca bu tutarsız iddianın inkâr düzeyinde kaldığı ve bom-batemini ve bunun Siverekte belirli hedefler üzerine kullanılması düşüncesini ifade eden yazıların loğruyu yansıttığı kendilinden anlaşılmalı olur. Seyithan Dokay tarafından Siverek kesicinde atılan bombalara ilişkin olarak yapılan beyanlar önemli görüldüğünden ve Seyithan Dokay'ın anlatımını dışında o zaman ele başkaca fiilli faillere bağlayan deliller ve bilgiler geçmemiş olduğundan işbu beyanlar önemli görülmekle ilerde inkârı yol açabilir düşüncesiyle hasırlıkta bu beyanların yazılı bir biçimde her birinin altında imzası olduğu halde özellikle alındığı ve bu tasbitin böylece yapıldığı anlaşılmaktadır.

12 No.11 klasörün 61-71 sırasında sanıklar İrfan Çelik, Adnan Kbl Alpaslan Östürk ve Kalendero Durdu'ya iddia edildiği gibi herhangi bir baskı ve işkenoe yapılmadığını kanıtlayan tahkik ve muayeneye ilişkin Komutanlık yazıları ve tabip raporlar gerçeği belgelemektedir.

12 No.lu klasörün 85-86 mükerrer numaralarında kayıtlı evrak T.K.P.M.L. örgütünün İbrahim Kaypakbayrak, Nusaffer Oruçoğlu, Ali Mercan ve Ali Taşyapanın yönetiminde Malatya, Tunceli, Diyarbakır ve Siverek kesimlerinde sürdürdüğü örgütsel faaliyetler ve meydana getirilen eylemlerle ilgili olarak elde edilen bilgileri ve sahtemaları yansıtmaktadır.

12 No.lu klasörün 89-90 sırasındaki mesaj ve İstanbul emniyet müdürlüğünün yazıları, sanık Hamza Oğuzer'in örgüt mihraklarını göstermek üzere İstanbul'a gönderilmesi ve bunu izleyen Hikmet Şehres'in yakalanması ile ilgili sonuç ve gelişmeleri yansıtan bilgileri kapsamaktadır.

12 No.lu klasörün 96-116 ve mükerrer sıralarındaki İstanbul emniyet müdürlüğü yazıları ve bunların suç dosyalarının ilgili klasörlerine konan ekleri Ocak 1973 oratalarından Mart 1973 yarısına kadar T.K.P.M.L. ve yan kuruluşlarının İstanbul'da sürdürdüğü örgütsel faaliyetlerle ilgili olarak elde edilen dokümanlar bilgileri yansıtmakta ve örgütsel kaynak ve operasyonlar girişim dizisine göre ifade edilmektedir. Kesa aynı klasörün 119-121 sırasındaki yazı ve ekleri İstanbul bölgesinde 28 Şubat 1973 tarihine kadarki geçen zaman içerisinde T.K.P.M.L.'ye dönük olarak yapılan tesbitleri ve bulguları ortaya koymaktadır.

12 No.lu klasörün 128 sırasındaki mesaj ve gönderme emirleri sanık Adnan Köle'nin 10 Mart 1973 tarihinde Diyarbakır'da yakalandıktan sonra İstanbul'daki örgüt üelerini ve emir aldığı ilişkisi olduğu yönetici ve militanları belirleyecek şekilde ortaya koyduğu beyanları doğrultusunda gerçeğin tesbiti düşüncesiyle kendisinin refakatte İstanbul'a gönderildiğini belgelemektedir. Bunu izleyen 129-140 sıradaki İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nün yazıları ve ekleri Adnan Köle'nin Diyarbakır'da yaptığı açıklamalar istikametinde girilen operasyonlarla Şehremindeki örgüt üesünün tesbit edildiği ve öncelikle burada kurulan tertibatla Yılmaz Karakoç, Hikmet Anıl, Turan Çetiner'in yakalanması ve aynı gün Yılmaz Karakoç'un randevulu bulunduğu Muhsin Canik'in silahlı olarak ele geçmesi ve bu sanık tarafından tutulan Bağcılar semtinde örgüt üesi haline getirilen evde patlayıcı madde, mühimmat, patlayıcı madde yapmaya yarar malzeme, örgüt görüşlerini yansıtır dokümanların ele geçmesini müjcer olan gelişmeyi yansıtan resmî yazılar ve tesbitleri ihtiva etmektedir.

12 numaralı klasörün 199-261 mükerrer sayılarındaki resmî belgeler ve özellikle emanet kayıtları T.K.P.M.L.'nin Doğu ve Güney Doğu Anadolu bölgesine dönük olarak yaptığı silahlı çatışmalar ile meydana getirdiği patlama eylemler ve diğer faaliyetleri gösteren silahlı bomba, bomba yapmaya yarar malzeme, dinamit, örgüt imali bomba ve patlama eylemlerden sonra elde edilen ve eylemin niteliğini belirten aralık maddeler ile silahlı biçideki diğer muhtevayı yansıtan bir sonucu kuşkusuz ortaya koymaktadır.

12 numaralı klasörün 171 ve 200 sırasındaki emanet kaydı ve ekspertis raporu ve sanık Ali Taşyapan ve İbrahim Gülgeç'te yakalanan 664382 numaralı browning tabancanın atışsalih olduğunu kesa mermilerinin atış edilebilir durumda bulunduğunu göstermektedir.

12 numaralı klasörün 100, 102, 272-275 ve 298 sırasındaki fesleke emanet kayıtları, imha tutanakları ve ekspertis raporları sanık Aslan Kılıçın Meral Yakar'ı yaralayıp ölümüne yol açtığı 632021 numaralı tabancanın ös konusu yaralamayı ve ölümüne sebebiyet vermayı meydana getirdiğini, bilahare örgüt üesi olan evde yapılan aramada ele geçen bir patlayıcı maddele

ile bunları yapmaya yarar malzemenin imha edildiğini iki adet bombanın emanete alındığını göstermekte ve örgütsel faaliyeti yansıtan diğer belge ve dokümanları kapsamaktadır. (10 numaralı klasördeki dokümanlar bu emanet kayıtlarından tefrik edilerek dosyalanmış tiraj

12 numaralı klasör 284 ve 309 sıradaki emanet kayıtları ve ekspertiz raporu sanık Günnar Alakoç'un Cevizli'deki örgüt üsünde yakalandığı sırada üzerinde zuhur eden 7.65 çaplı 89696 numaralı tabanca ve mermilerinin sağlam ve ateş edebilir olduğunu beklemektedir.

12 numaralı klasörün 289-293, 307-308 sırasındaki emanet kayıtları imha tutanakları ile ekspertiz raporları sanık Muhsin Canik'in yakalandığı sırada üzerinde zuhur eden T.C. subaylarına mahsus numarası kazınmış tabanca ile sanığa ait Bağcılardaki örgüt üsü haline getirdiği evde ele geçen patlayıcı madde, bomba yapmağa yarar malzeme ve diğer örgütsel dokümanları yansıttıktan başka özellikle patlayıcı maddelerin imha edildiğini silahın sağlam olduğunu te'bit edildiğini göstermekte ve örgüt üsünde gösterilen silahlı hareket çalışmalarını yansıtan bir muhtevayı belgesel olarak kanıtlamaktadır.

12 numaralı klasörün 287-301-304 sıradaki emanet kayıtları ve ekspertiz raporları Şehremini operasyonu sırasında ele geçen 7.65 çapındaki Fransız yapısı 650180 numaralı tabanca ile Kırıkkale yapısı, Max 9 mm çapında olup üzerinde T.C. subaylarına aittir yazısı bulunan tabancanın atışa salih olduğunu belirttikten başka Şehremini operasyonunda emniyet görevlilerine silahla taarruz eden Ahmet Muharrem Çiçek'in 7.65 çaplı tabancayı kullandığını gösterir bir sonucu yansıtmaktadır.

12 numaralı klasörün 295 ve 297 sıralarındaki emanet kayıtları ve imha tutanakları sanık Süleyman Yeşil'in ele geçtiği 500 Evler semtinde tesis edilen örgüt üsünde bulunan patlayıcı maddeler ile bomba yapmaya yarar malzemenin imha edildiğini göstermektedir.

T.K.P.M.L. örgütü ve özellikle TIKKO'nun Diyarbakır, Siverek, Malatya, Tunceli ve İstanbul'da sürdürdüğü amacı doğrultusundaki silahlı faaliyetleri kanıtlayan deliller ve belirtilen sadece olay ve eylemler değildir. Çeşitli eylem ve karşı koymalarla gerçekleştirilen yoğun biçimdeki silahlı faaliyetlerin yanı sıra ele geçen ve henüz kullanılmamış bulunan mühimmat, bomba, bomba yapmaya yarar malzeme ve diğer patlayıcı maddeler ile silahlı harekete katkı sağlayacak yardımcı malzeme silahla faaliyet düşüncesi bakımından potansiyel ve güç ifade etmektedir. Elde mevcut olanlar ve imha edilenler, suçta kullanılanlar birlikte gözörüne alındığında bunların önemli miktarlara ulaştığı açık bir biçimde görülmektedir. Daha ileri düzeydeki silah temini faaliyetlerin ve silahlı harekete dönük çalışmalar meyanında olgular olarak değerlendirerek lazım gelir.

Dava konusu örgüte ait silahlı faaliyet ve güç ifade eden silah, bomba, bomba yapmağa yarar malzeme ile patlayıcı maddeler ve bunların yardımcı malzemelerin/harekelerinde ve ne surette yakalandıkları ele geçmeye yol açan olay ve gelişmeler meyanında tutulan zabıt ve yapılan te'bitlerle belirgin bir sonuç göstermekte ve silahla faaliyet olayla bulgu arasındaki bağlantılar açık ve seçik bir şekilde kendini ortaya koymaktadır.

Yukarıda değinilmiş klasör muhteviyatı ile ilgili yazılı delillerin yanı sıra Şehremini operasyonunda ele geçen örgütsel silah ve dokümanlar 13 No.lu klasörün 151-153 sırasında Muhsin Canik'in Bayrampaşa

Örgüt Üstünde ele geçen silah ve dökmeler 13 No.lu klâsörün 157-160 sırasında, sanık Güner Alakeç'te yakalanan silah, mermi ve parçalar 13 numaralı klâsörün 164 sırasında, sanık Gürsel Benek ile ilgili noksan askeri malzeme ve silahla ilgili ziynet ve açık kayıtları 13 No.lu klâsörün 187 sırasında Esenlerdeki Örgüt Üstüne Muzaffer Oruçoğlu ve Cem Somel'in yakalanmasına tekaddüm eden günlerde sanık İhsan Uçar'ın Levent Zeren sokaktaki evine taşınan çok sayıdaki ideolojik dökmeler ve kitaplar 13 numaralı klâsörün 194-197 sırasında, sanık Aslan Kiliç'la ilgili arama sonuçları 12 No.lu klâsörün 100-102 mükerrer sırasında yer almakta olup, geniş bir örgütsel çalışma ürünü olarak kendini gösterdikten başka, örgütün yayılma, propaganda ve etkileme alanını genişleten yığın olanaklar düzeyinde bir sonuç ortaya koymaktadırlar.

Ayrıca bazı sanıklarla ilgili örgütsel bağı ve faaliyeti ifade eden yakalama ve tesbitler aynı zamanda beraberlerinde bir takım örgütsel ilişkileri de gösterecek açıklıkta bir sonuç meydana getirmişlerdir. Bu cümleden olarak sanık Engin Giray ve Nizamettin Karakoç'nun beyanname dağıtarken kalıplarını izleyen gelişmeler ve örgütsel ilişkileri kuşkusuz ortaya koyan tesbitler 7 No.lu klâsörün 192,201,302,289,290 13 No.lu klâsörün 166 sırasına yer almakta ve 12 No.lu klâsörün 94-96, 125-127 sıralarındaki İstanbul Şemiyet Müdürlüğü kovuşturmalarına esas yazılar sanıkların örgütsel ilişki kapsamalarını bütünüyle ortaya koyacak bir açıklık getirmekte ve bu konudaki iddiamızı ekindeki delillerle beslemektedir. Keza Ünal Alanyanın örgütsel bağı ve ilişkisini tesbit eden belge ve tutanaklar 7 No.lu klâsörün 299, 12 No.lu klâsörün 104, 13 No.lu klâsörün 150 ve 12 No.lu klâsörün 113,126,127 ve 283 sırasındaki belge ve ekleri sanığın giriştiği örgütsel ilişkiyi ulaştığı yerel ve kişisel boyutlarla ortaya koymaktadır. Tanıklar Mukaddes Erdoğan ve İsmail Özbay'la ilgili en önemli belge ise 12 No.lu klâsörün 153 sırasında yer almaktadır. Bu arada sanık Hıdır Akgün'ün örgütsel bir ilişkiyi açığa vuran eğilimi gösterdikten sonra dövlümesi ve elinin üzerinde sigara söndürülmesi iddiası ile ilgili tesbit ve raporlar ihbar saptına ilişkin olarak 12 No.lu klâsörün 155-158,186 sıralarda bulunmakta ve tanık beyanlarına resmi bir tesbit dayanağı meydana tirmektedir.

T.K.P.M.L. ve yan kuruluşları olan T.M.L.G.B. ve TIKKO Örgütü adına sayısız beyanname, bildiri, duyuru, afiş ve slogan, bant-kartlar basılmış ve bunlar geniş bir çevrede dağıtım ve propagandaya konu olmuşlardır. Söz konusu basım örnekleri olarak, Örgüt Üstünde, sanıklar beraberinde ve evlik eşyaları arasında ele geçenler bir yana, çeşitli beyanname, bildiri, duyuru ve slogan bant-kartların çeşitli mahallerde dağıtılıp propaganda edilerek, bunları basmaktan beklenen amacın etkin bir biçimde yerine getirildiği ve söz konusu yayınlar kapsamının fonksiyoner bir sonuç meydana getirdiği dağıtım ve propagandayı yanında tesbit eden ihbar ve münferit kovuşturma zincirlerinin bir arada toplanmasından açık bir şekilde görülmektedir. İddiamamızda kapsamı açıklamalarımıza konu olan bu bildiri, beyanname ve duyurular ile slogan yayınlar anayasal düzeni yıkmaya yönelik çalışmaların bir parçası olarak kalmakta toplum düzenini temelinden sarsacak bir muhtevayı ve düşüncüyü beraberinde enjekte etmek amacıyla dönük sonuçlar meydana getirmektedir. Altlarında T.M.L.G.B., TIKKO, TIKKO bölge komutanlığı şeklinde örgütsel ismi ve belirlenlik taşıyan bildiri, beyanname, duyuru, açıklama, slogan, afişler ve diğer yayınlar anayasal xxxxxxxx düzeni yıkmaya yönelik olarak taşıdıkları kapsamlarda devlet

kurvetlerine hakaret ve küçük düşürme çeyitli makam ve kuruluşlardaki resmi devlet görevlilerine hakaret, tezyir, iftira, kişileri kanuna k itaatetsizliğe teşvik, kışkırtma, kendi ideolojilerine yaklaşım sağlayacak propaganda gibi kamu düşenini marşacı sonuçları birlikte meydana getirecek bir sonuç ifade etmektedir.

T.K.P.M.L. ve yan kuruluşlarının geniş bir alan içersinde dağıtılan bu tür yayın ve propaganda ifadesi olan belgeler çeyitli zamanlarda bulan, eline geçen bir kısım kişi ve kuruluşlara ilgili makamlara ihbar ve intikal ettirilmiştir. Başlangıçta örgütsel mahreç bilinmekleisin müferit işlemlere konu olan bildiri, beyannamesi açıklama, duyuru, slogan ve afişler T.K.P.M.L. ve yan kuruluşları gerçeği bütün bünyesiyle ortaya çıktıktan sonra, normal bağlantı ve ilişkilerine uygun olarak ana kovuşturmayı yürüten İstanbul Tıkıyönetim Komutanlığına müdellel olarak gönderilmiş ve bunlar peyder pey suç dosyalarına dahil edilmiştir.

Biz dağıtıma konu olan bütün yayının ele geçtiği ve hepsinin de tesbit edildiği kanaatinde değiliz. Aşağıda arz edeceğimiz örnekler değişik çevre ve alan olarak geniş bir yayın kapsamı ifade etmektedir. Bu nedenle dağıtıldığı tesbit edilenler, diğer dağıtım ve yayınların iharet ve garanti-idir. Bu cümleden olarak 7 No.lu klâsörün 192-201 sırasın an Engin Giray ve Nizamettin Karakoç'un dağıtmakta bulundukları sıralarda üzerlerinde yakalanan örgüt sloganlarını havi TIKKO imzalı bantkartlar 7 No.lu klâsörün 256-257 sırasında Üsküdar İlçe J.Birlik K.lığı yazılarına ekli 11 Mayıs 1973 tarihinde Dudullu Pres döküm fabrikasında Halkımıza bildiririm başlıklı beyannamenin dağıtıldığını gösterir, ele geçen beyannameseler 7 No.lu klâsörün 266-269 sırasında Üsküdar C.Tavcılığıının kovuşturma yazılarına ekli dağıtmayı yansıtan bildirilen, İstanbul C.Tavcılığıının yazılarına ekli olup Yakacak döküm ve valf sanayii antıkasında beyanname dağıtıldığını gösterir 7 No.lu klâsörün 270-271 sırasındaki yazılar, 3.5.1973 günü Halkımıza Bildiririm başlıklı beyannamenin Vatan Mühendislik okulunda dağıtıldığını ekleriyle birlikte gösterir okul müdürlüğü ve ilgili merciler yazılarının bulunduğu 7 No.lu klâsörün 283-284 sırasındaki belgeler, Üraniyede beyanname ve bildiri dağıtıldığını gösterir 7 No.lu klâsörün 280-282 sırasındaki yazı ve ekler 5.4.1973 günü İstanbul Eğitim Enstitüsünde dağıtılan örgüt beyannamelerini bektleyen İstanbul emniyet müdürlüğü ve okul müdürlüğü yazılarına ekli tomar 7 No.lu klâsörün 285-288 sırasındaki belgeler, 12 No.lu klâsörün 95 sırasında Yedikule istasyonunda TIKKO bildiri ve elanlarının yapıştirıldığını ve bunları gören işçiler tarafından ihbar yapılip İstanbul Valiliği kanalıyla gönderilen belgeler, Şehresini Karagöztekke Camii duvarına aynı emniye te bildirilerin yapıştirıldığını kanıtlar 12 No.lu klâsörün 109-112 sırasındaki belgeler, İstanbul Teknik Üniversitesi ile İstanbul Eğitim Enstitüsünde 5 Nisan 1973 tarihinde bildiri ve beyanname dağıtıldığını gösteren 12 No.lu klâsörün 141-142 sırasındaki belge ve yazılar, 18.10.1972 tarihinde İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi Anatomi Enstitüsünde Arkadaşlar başlıklı bildirinin dağıtıldığını gösteren 12 No.lu klâsörün 163-168 sırasındaki yazı ve ekler, Beşşici Üniversitesinde 29 Ocak 1973 tarihinde örgüt sloganlarını havi afiş ve ilanların dağıtıldığını gösterir 12 No.lu klâsörün 169-171 sırasındaki yazı ve belgeler, T.K.P.M.L.'nin faaliyetlerini yansıtan ve görüşleri doğrultusunda uygulama ve kendi dışında bulunanları etkileme amacını içeren örnek ve kanıtlarla T.K.P.M.L. ve yan kuruluşlarının hazırlık düzeyinde mi? yoksa uygulama düzeyinde mi? oldukları açık bir biçimde kendini açığa vurmakta ve belgesel olarak kanıtlanmaktadır.

Bunlar sadece İstanbul bölgesinde ele geçen bildiri ve beyannamelerdir. Diğer kesimlerdeki aynı tür faaliyetleri yansıtan belgelere ve bunların canlı tezahürlerine yukarıda kendi bölümleriyle ilgili yerlerde temas etmiştik. T.K.P.M.L. ve yan kuruluşlarının faaliyetleri olarak hepsini birlikte müteale etmek gerçek düzende çalışmaların bütününe tesbit bakımından zorunlu görünmektedir. Elde edilen deliller sadece dağıtım ve yayıma konu bildiri ve beyannamelerin belli bir zaman içerisinde muayyen yerlerde olay üstü ele geçmesi seviyesinde kalmamış, çeşitli operasyonlarla tek tek ele geçen örgüt üyelerindeki basın, kışe ve tekeir araçlarıyla bunların yan malzemesi olan bir kısım maddi delillerle kaynağından fiili örgüte ve örgütün faaliyetine konuya bağlayan bir sonuç yaratan bulundurmaktadır. Emanet kayıtları basın araçlarından ele geçenleri belirlemekle de kalmamakta, bunların teminin de örgütsel bir çalışmayı gerektirecek çaba ve faaliyetleriyle gerektirdiği gerçeğini açığa vurmaktadır. Bütün bunlar örgütsel bakımdan bir olanak, araç ve güç ifadesi deliller niteliğindedir.

13 numaralı klasörün 1-19 sıradaki belgeler Meral Yakar'ın Aslan Kılıç tarafından yaralanması ve ölümüne yol açılması ile duruşun şüpheli görülerek geliştirilen soruşturma sonunda örgüt üyesi olarak tesbit edilen evde yapılan arama ve tatbikatı yansıtmaktadır.

1 sıradaki tutanak, 2 sıradaki Adli tıp tetkikatı yazıları örgüt üyesinde ele geçen bir kısım kışe içindeki maddelerin zehirli maddelerden bulunduğunu tesbit etmektedir. Bunun hangi nedenle tedarik edildiği ve saklandığı hususu bilinmemekle beraber örgütsel bir düşünce ile temin edildiği ve herhangi bir alanda kullanmaya hazır vaziyette bekletildiği üzerine konan dahildeki temasa gelen kişileri uyaran (zehir içme) etiket yazısından anlaşılmaktadır. Ancak somut bir kullanma yeri ve düşüncesi açıklığa kavuşturulamamıştır.

7 sıradaki suç yeri tesbit tutanağı aynı zamanda sanığın anlatımlarına göre Meral Yakar'ın Aslan Kılıç tarafından yaralanması olayını tabiki olarak içermektedir. 23.1.1973 tarihli tesbit muhtevası sanık Aslan Kılıç'ın polise ve kovuşturma makamlarına yağdırdığı hakaret ve zor iddialarını yalalamakta ve herşeyin olduğunca tesbit edilip soruşturulduğunu göstermektedir. Hiçbir olay ve örgütsel olgu hakkında soruşturma makamlarının peşin bir saplantı ve yargıları olamaz. 8 ve 9 sıradaki arama ve saptama tutanağı muhtevası ve kalemleri en geniş biçimde silahından bombacıma, tezinden eleştirisine, bildirilerinden yayınlarına kadar örgütsel bir üye çerçevelleyen olarak ve delilleri yansıtmaktadır. 10 ve 11 numaralı zabıtlar Meral Yakarın yaralı olarak hastaneye getirilmesinden sonra gerçeğin her iki tarafından da gizlenmeye çalışıldığını ortaya koyacak bilgileri ihtiva etmektedir. Diğer belgeler ise Meral Yakarın, Aslan Kılıç tarafından karın nahiyesine rastlayan sağ batin nahiyesinden yaralanması sonucu ve iç kanama nedeniyle öldüğünü, yapılan tıbbi müdahalenin fayda vermediğini ortaya koyacak bilgi ve tesbitleri, tabip mütealemasını yansıtmaktadır.

13 numaralı klasörün 21-25 sırasındaki belge ve tutanaklar Şehremini Denizabdal Mah.Kaşkarcı Mahmut sokak No. 16 da yapılan takip ve arama sonunda burasının bir örgüt üyesi olduğunu ortaya koyacak muhtevayı göstermektedir. Nitekim 18.3.1973 günü öyle sularında Adnan Köle'nin kılavuzluğu ile saptanan örgüt üyesine yapılan baskında Orhan Turan, Hikmet Anık, Turan Çetiner ile Yılmaz Karakoç yakalanmış ve örgüte ait çeşitli kitap

yayınlar ele geçmiştir. Bu arada yakalanan sanıklardan Yılmaz Karakoç'un beyanları doğrultusunda hareket eden emniyet yetkilileri bu sanığın randevusu bulunduğu örgütün diğer militanlarından Muhsin Canik'le randevulaştığı yer olan Topkapı sur içi İ.E.T.T. durağında sanık Muhsin Canik silahlı olarak yakalanmış ve buradan hareketle sanık Muhsin Canik'in itirafı ile istikametinde örgütün diğer önemli bir üyesi olan Bayrampaşa Kartaltepe Ordu cad. No.152/1 de aramaya geçilerek burada da örgüte ait geniş bir silahlı hareket olanağı ifade eden malseme ve dokümanların ele geçmesi sonucu hasıl olmuştur. Özellikle 23,24 sıradaki arama ve saptatma tutanağı ile, gelişmeyi gösterir 25 sıradaki tesbit tutanağı bulguların örgütsel açıdan delil değeri ve önemini ortaya koyacak boyutları kapsamaktadır.

13 No.lu klasörün 26-70 sırasındaki belgeler daha önce örgüt üyesi olduğu yapılan yakalamalar ve elde etmelerle tesbit edilen Şehreminindeki ev çevresinde sürdürülen tarassut sonunda 19 Mart 1973 günü saat 10.30 sularında eve gelen militanlardan Ahmet Muharrem Çiçek, Ali Şenel, Kutsey Bozoklar ve Feryal Sarıoğullarının polislerce daire kapısı önünde durdurulup içeri sokulması ve aranıp silahtan teorit edilmesine rağmen görevli polislerle silahlı taarruzda bulunulması ve karşılıklı malseme sonucu Ahmet Muharrem Çiçek'in ölmesi, Kutsey Bozoklar'ın yaralanması gelişimini oluşturan boyutlarıyla yanılmaktadır. Buradaki gelişmeleri tesbit eden sabit muhtevaları aynı zamanda görevli polislerce doğrulanmıştır. Kaza ekspertiz raporları (12 No.lu klasör 306) Ahmet Muharrem Çiçek'in polislerce alınan tabancadan sonra 650188 numaralı Unik marka tabanca ile ateş ettiği olay yerinde bulunan mermi ve tabanca mukayeselerinden anlaşılmaktadır. Bütün bunlar tesbit tutanağında sözü edilen sanıkların silahtan teorit edilmelerine rağmen Ahmet Muharrem Çiçek'in görevli polislerle ateş etmeye başladığı ve malsemeye bu taarruzun yol açtığı gerçeğini ortaya koymaktadır. Ölümüne yol açan gelişmenin başında sanık Ahmet Muharrem Çiçek'in görevli polislerle silahlı taarruza söz konusudur. Enterneden sonra polislerin savmayı gereksindirmeyecek bir boşluk içersinde bulundukları sırada üzerlerine kurşun yağdırmak gibi taarruzî bir eylem olmasaydı ölümlü biten bir sonucun meydana gelmesi olanaksızdı. Bütün bunlar bir kenara itilerek etopisi raporunda beyan edilen yaralardan bir tanesinin bitişik ateş öelliğinin de olduğu zikrinden hareketle girişilen iddiaların gerçek hilafına olup olmadığı bir yana bunun yerinin de bu mahkeme olmadığı düşünülmesi götürmesi bir açıklıktır.

13 No.lu klasörün 73-84 sırasındaki tesbit ve belgeler Fikirtepe operasyonunun ve sonuçlarını ortaya koymaktadır. Birbirine bağlı olan iki ayrı tesbit tutanağı operasyonda görev alan kişilerin bilgi ve imzalarını taşımaktadır. Tutanağın yazılı delil kuvveti üstünle tutanak müzilerinin dinlenilmesiyle söz konusu operasyon olgusu özellikle, emniyet görevlilerine ateşli taarruz ve evin suç delillerini ortadan kaldırmak amacıyla yapmak istendiği, bu arada bir kısım suç delili paşlayıcı maddelerin berhava olduğu gerçeği bütün ayrıntılarıyla ortaya çıkmaktadır. Örgüt üyesi olduğu ve gerçekten yoketmeye değer ölçüde suç delillerinin bulunduğu yar yangın döneminden sonra ele geçirilen silah, malseme ve dokümanlardan kuşkusuz anlaşılmaktadır. Gelişmeye ilişkin olarak yukardaki bölümlerde görülmüşlerimizi belirttiğimiz gibi, iddianamede öne sürüldüğü gibi değişiklik getirecek bir durum hasıl olmasın aksine iddianın aynı zamanda söz konusu delil kanıtı ile de pekişmiş bulunmaktadır.

13 No.lu klasörün 85-91 sıralarındaki tesbit ve belgeler begyüzevler ceatinde Örgüt Üssü olarak tesis edilen evde gerçekleştirilinin yakalama operasyonunu anlatmaktadır. Söz konusu operasyonda Örgütün Tunceli bölgesi militanlarından oluştu. Vartiniç operasyonundan sonra İstanbuldaki Örgüt unsurlarına katılan ve sorumluluğuna Örgüte ait önemli miktardaki patlayıcı madde ve malzemeler verilen Süleyman Yeşil ve beraberindeki silahlı faaliyet kapsamı gösteren suç delilleri ele geçmiştir. Bir kısmının imha edildiği tutanaklardan anlaşılan madde ve malzemelerin diğer Örgüte ait dökümanlarla hangi hedefe yönelik olarak bulundurulduğunu ortaya koyduktan başka bu operasyonun sonucu bütünüyle silahlı faaliyet muhtevaasını başlı başına ifade edecek delil gücü yaratmaktadır.

Bu davada sunduğumuz yazılı ve sözlü delillerle ilgili olarak işaret ettiğimiz gerçek olgular doğrultusunda açıkladığımızın temsiline çeşitli soruşturma makamlarının doğruya bulmaya, suçu ve suçluyu bulmaya yönelik olarak birbirine eklenen takip ve soruşturma sonuçları ve bunların resmi düzeydeki belgesel tezahür ve ifadeleri yer almaktadır. T.K.P.M.L. ve yan kuruluşlarının faaliyet içerisinde bulunduğu çeşitli alanlarda su yüzüne vuran çalışmalarına ve bunların belirtilerine dayanarak girilen soruşturmada elde edilen bilgilerin değerlendirilmesiyle Örgütsel nitelikte olduğunun görülmesi karşısında, bu alanları görev itibarıyla alakadar eden Tikiyönetim Komutanlıklarına kayfiyet intikal etmiş, her olguya ilişkin olarak elde edilen bulgu, yapılan tesbit sonuçları MIT, Emniyet, Jandarma görevlilerinin görev eseri olarak yıkım faaliyetlerini esas alan Tikiyönetim makamları elinde toplanarak, ortaya çıkan Örgütsel faaliyeti çerçevelediği bünye ve bu bünyede yer alan unsurlar topluca kıymetlendirilmeye tabi tutularak elde edilen her bilgi ve bulgunun tayin ettiği yeni hedeflerle boyutlarını genişleten ve çeşitli soruşturma makamlarının birbirine eklenen soruşturma zinciri sonuçları bütün halinde kıymetlendirmeyi mümkün kılacak düzeye ulaşmıştır.

Bu davada ne iddia edilmekte ise, bunun delillere dayanan bir muhteva ve kaynağı vardır. Bu davanın soruşturmasında MIT, Emniyet ve Jandarma görevlilerinin hizmetleri sundukları delillere dayalı tesbit ve sonuçlarla her türlü tereddüdü ortadan kaldıracak açıklık ve kesinlik göstermektedir. Her soruşturma makamı kendisine kendi görev alanında düşeni yapmış ve yasaların yüklediği görev sorumluluğunun icabını feragatle yerine getirmiştir. Buna ilaveten soruşturma tamlığını sağlamak ve bunu iddia edebilmek derecesinde muhtezini yapma, ikmalî gerekli konuların araştırılması ve soruşturması ile gerçek durumun hiçbir kuşkuya yer kalmayacak şekilde saptanması hususunda Tavaylık soruşturması vaki olmuş hangi olguların ve faaliyetlerin suç oluşumuna ağırlık konusu tartışarak iddianın muhtevaı yazılı ve sözlü delillere ve bunların işaretlerine dayanarak ortaya çıkmış bulunmaktadır.

Sütün soruşturma muhtevaının birbirine bağlı, yekdiğerini peşinden getiren belge ve dökümanlarla besleyen, ele geçen suç delilleriyle bağlı başına silahlı bir faaliyet kapsamı gösteren açık sonuçlarına ve buna bağlı aydınlık niteliklemlerimize rağmen her şeyin zor ve aşkence

sonucu olduğunu öne sürmek, gerçek dışı, haklı ve dayanaklı olmayan bir savunma yönelti, daha doğrusu delillerin güvettüğü savunma çaresizliğinin ifadesidir.

Her kademedeki soruşturma makamları ne söylemişse, ne ortaya getirmişse bunun resmi ifadesi olan delilinde beraber vermiştir. Davadaki birbirine eklenen, belli aşamalarla aynı örgütsel düşünceye bağlı hareketler olduğu anlaşılan geniş bir soruşturma zinciri ve bunun resmi tesbit ve belgelere dayanarak kanıtlayıcı bir delil muhtevası ve yükü mevcuttur. Dosyada bulunan muhtelif kesimlerdeki soruşturma makamlarının bildirim yazılarına ekinde delillerini de beraber getirmiş ve temelinde belli olayların soruşturmasını içeren çok yönlü bilgi ve belgeleri ihtiva etmektedir. Bütün bunlar yanında sanık sorgularının şu veya bu şekilde alındığı iddiası geçersiz olmak bir yana haizi ehemmiyet ve tartışmaya değer değildir. Çünkü ortaya getirdiğimiz iddialar sadece sanık anlatımlarına dayanan ve sırf bunlar üstüne bina edilen muhteva da olmadığını aşıkandır. Kaldıkı redde konu olan ve muteber bulunmadığı ileri sürülen hazırlık ifadeleri gerek münferiden, gerekse yekdiğeri ile birlikte ele alınıp incelendiğinde kapsadığı ve değindiği hususların diğer delillerle belirgin olan hususları yansıttığı görülmektedir. Delillerin çerçevelediği beyanlar aynı zamanda bünyesinde tabii bir anlatım ve gelişme muhtevasını da taşımaktadır. Aynı olaya ilişkin olan anlatımlar arasında elbette benzerlik ve uyum olacaktır. Esasen davamızda iddiaların sadece sanık beyanlarına dayanması gibi bir durum söz konusu değildir.

Hazırlıkta hangi makam tarafından alınırsa alınsın, yapılan her soruşturmanın yasal dayanağı olduğu gibi, her olayın temelinde ilgili görülen kişilerin soruşturulması normal görev gereği bulunmaktadır. 1402 sayılı Tıkıyönetim Kanununun ikinci maddesi Tıkıyönetime ilişkin soruşturma ve takipte tüm güvenlik kuvvetlerini Tıkıyönetim Komutanı emrine vermektedir. Bu birlik ve bütünlük şuuru ve görev anlayışı neticesindedir ki, çeşitli alanlarda yapılan soruşturma Uniteleri tek bir örgütün silahlı kalkışma düşüncesine bağlı olarak isabetle tesbit edilebilmiştir. Soruşturmanın yasal intikal ve gelişme aşamaları kanunun ön gördüğü sınırlar içerisinde cereyan etmiştir. Çeşitli soruşturma makamlarının birbirine eklenen soruşturma verileri örgütsel ve kişisel olarak davaya bir boyut çizmekle kalmamış, örgütsel olgu niteliğindeki gelişme zincirinin her halkasındaki olayda aydınlatacak biçimde derinliğine bir soruşturma tezahürünü beraberinde getirmiştir. Bu itibarla hazırlıkta yapılan işlemler kaynağını sanıkların suç konusu olan fiillerinden ve bunların delil ve emarelerinden almaktadır. İşte sanık anlatımları soruşturmaya esas faaliyet ve olgulara dönük olarak her olayın ve gelişmenin delillerle çerçevelenen Unitesi ve bünyesi sınırlar içerisinde vaki olmaktadır. Ve tamamen gerçeği yansıtan beyan ve ifadelerdir. Onun içindir ki bir kaleme hazırlık ifadelerinin muteber olmadığını söylemek olanaklı ve dayanaksızdır. Yargı bir bütündür, sanık anlatımları diğer deliller karşısında ve ilgili sair beyanlar muvacehesinde değerlendirmeyi tabii

tutmayı zorunlu kılar.

Sanıklarla ilgili soruşturmanın konusu ağır cezalı bulunmakla emniyet ve diğer taban soruşturma yetkililerinin aldığı ifadelerin yanı sıra Askeri savcılık tarafından her sanığın alakalı olduğu faaliyet ve olaylara dair ayrıntılı ifadesi tesbit edilmiştir. Bütün bu ifadeler arasında sözli yanıtma ve belirtme bakımından aynı konuları dönük olarak tam bir uyum vardır. Esasa ilişkin olmayan şu veya bu tara beyan zaptı sözli ve gerçek oluşu medleyecek bür sonuç meydana getirmemektedir. Mevzii bir takım olayların soruşturması Cumhuriyet Savcılarınca yapılmış ancak evvel ilişkilerin bilinmemesi örgütsel niteliğin gerektirdiği derinlikte ve yan ilişkileri içeren kapsamda soruşturmaya bütünlük getirmemekle beraber, ilgili olduğu olayın ideolojik amaç dışında kalan boyutlarını ortaya koymaktadır. Buna da sebep ideolojik muhtevayı ele almayış ve bu mevziden soruşturmaya yeter ve bunu gerektirir evvel bilgi ve gelişmelerin elde olmamasıdır. Bir kısım olayda uzun süre adi bir eylem niteliğinde kalmış ve hatta gerçek fail olmayan kişilerin üstüne soruşturma sürdürülmüş ve fakat bu olayların ideolojik nedenlerle işlendiğini belirten delil ve emareler karşısında, söz konusu soruşturmalar sıkıyönetime intikalden sonra gerçek mensiline oturtulmuştur. Sanıklar tümüyle bu gelişmeler itibarıyla hazırlık beyanlarını tutuklama mahkemeleri önlerinde tekrar ve teyit etmişlerdir. Bu ifadelerin şurasında böyle denmiş, şurasında şöyle denmiş, biri diğerinin özeti imiş, birisi şu kadar sayfa, diğeri bu kadar sayfadır gibi iddialar sözli ve gerçeği değiştirmeye yeter dayanakta ve ciddiyette değildir. Bütün soruşturma makamlarını, resmî kuruluş ve mevkileri sanıkların suçlu göstermekte ittifak etmeleri biçiminde öne sürülen dayanaksız ve tutarsız iddialar gerçek olgularla bağdaşmayan ve esasen delillerin reddettiği bir davranış ifadesidir. Ortada bir tek ittifak gerçeği varsa o da sanıkların mensubu bulunduğu örgütlerinin yakın düşüncesinde ittifaktır. Bütün gelişmelerin ideolojik dayanağı olan bu ittifak, faaliyet ve eylemler sonrasında da doğal olarak ortaya çıkan deliller sonucunda da ittifak gösterecektir. İddia edilen her şey var olan, yapılan ve delilleri ortada bulunan olgu ve gelişmelerdir. Hazırlık ifadeleri aynı kapsamda ve nitelikte olduğundan sanıklar yakınmakta ve bunu peşin bir senaryonun delili olarak göstermek istemektedirler. Hangi makam tarafından alınırsa alınır aynı konuya ilişkin faaliyet ve olay muhtevaları şu kelime ile ifade edilmiş, bu sözcikle izah edilmiş olsun aynı sonuca yönelik olarak ve aynı konuları içerecektir. Bunları doğal birşey olamaz. Haddizatında bu uyum sözün bulunup doğruya ulaşıldığının teyidi ve kanıtıdır. Ortaya getirilen her iddianın dayanak delil ve işaretleri de birliktedir sunulmuş ve davada yüklü bir delil muhtevası bu konuda sürülebilecek her türlü karşı iddiayı çürütecek güçte ve kuvvettedir. Türkiye Cumhuriyeti yasalarının emrettiği doğrultuda kendisine görev düşen makamlar, soruşturma görevlerini yerine getirmişler ve elde ettikleri sonuçları ortaya koymuşlardır. Bunun dışında neye itibar edecektik, neye dayanacaktık. Resmîyet kavramının başka bir anlamı varsa, yasanın emrettiği dışında başka türlü bir soruşturma bulunuyorsa onu bilemiyoruz. İtir'ne güvenme, emniyete inanma, jandarmayı backi ile

suçla, Sıkıyönetim Komutanlıklarını tanıma, savunmayı reddet ve belli düşüncelerin adamı say, Mahkemeleri emir makamı kabul et ve tüm yasaları faşistlikle nitelene yapılan işlemleri tümüyle senaryo sonucu say, sonra bunun adını da savunma koy.

Bir yandan Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve hatta tüm anayasal kurumlar reddedilirken, diğer yandan aynı yasalara dayanarak haktan hukuktan dem vurulmaktadır.

Demek oluyor ki bu yasalar hakkı hukuku teslim edecek esasları getirmektedirler. İşte sanıkların soruşturmaları mevcut yasaların emrettiği doğrultuda ve çizdiği görev gereği sınırları içerisinde sürdürülmüş ve ortaya delillere dayalı bu dava getirilmiştir. Ne kadar tahrik ve inkar vaki olursa olsun, kanunların çizdiği istikamette bu dava yasal çizgiler içerisinde sonuçlandırılacaktır. Yapılanlar hiçbir zaman doğru yargıyı etkilemeyecektir. Herkes ne ekmişse, ne yapmışsa onun hesabını vermek durumundadır.

Her kademedeki soruşturma makamlarının aldığı ifadelerin ve topladığı delillerin hukuki bir kıymeti ve sonucu vardır. Resmi düzeydeki soruşturma makamlarının tesbitleri ve sundukları faaliyet ve suç üstü nitelikteki delilleri ve bunlara bağlı olarak ortaya koydukları kanaat ve görüşleri tümüyle aksi sabit olmadıkça münderعاتı ile amel olunması gereken evrak ve belgelerdir. Bu davadaki delillerin itibar gücü soruşturmaya bağlı muhtevanın resmi ve göreve bağlı niteliğinden doğmakta olup kendisine zedelayecek dayanak ve ciddiyette hiçbir iddia söz konusu olamazdır. Dosyadaki en ufak evrakın dahi kendi başına hukuki kıymeti ve resmi düzeyde ifadesi vardır. Delil çürütülemez. İnandırıcı ve doyurucu ciddiyet ve muhtevada karşı delil üretilmesi olanaklı sanıklara tevsiî tahkikat aşamasında verilmiş olmasına karşın en ufak bir delilin ifadesini ve gücünü değiştirebilecek karşı delil getirilememiştir. Hatta yapılanlar bazı ek talepler savunmayı değil, iddiayı kuvvetlendirecek bir muhteva getirmiştir.

Bu itibarla davadaki tüm delillerin gerçek olduğu şekilde ve doğru biçimde yansıttığı duruşma aşamasıyla bir kere daha anlaşılmıştır. Örgütsel faaliyetler ve olgular bakımından bütünüyle hazırlık ifadelerine ve işlemlerine itibar edilmesine sürdürülen yargı sonucu zorunlu ve vicdani kalmaktadır. Çünkü sözlü ve yazılı deliller mahkemede açık bir şekilde görüşülüp tartışılmış ve bu düzeyde bir olgunluk kazanmıştır. Sanıkların mahkeme huzurundaki sorgularından redde, inkarla karışık bölümler dahi gerçeği bağırarak ve hazırlık beyanlarının doğruyu yansıttığını ve onun itibar edilecek nitelik ve muhtevada olay ve gelişmelere uygun düştüğünü göstermektedir. Müteaddit defalar tekrar ettiği gibi, sanıkların hazırlık beyanları itiraf yalnızlığını içerisinde de-gillerdendir. Her beyanın ifadesi olan, kanıtı bulunan yazılı ve sözlü deliller vardır. Bunlar muvacehesinde gerçeğin isbatla tesbiti ve gerekli temizeyin yapılması, faaliyet ve olguların olduğu biçimde değerlendirilip beyanlarla karşılaştırılması itibar edilecek muhtevayı kendi-liğinden ortaya koyan kanaatındeyiz.

Sıkıyönetim Mahkemelerinde dayanaksız ve çok görülmüş bu gibi iddiaların ileri sürülmesi yeni değildir. Bu yöntem geleneksel hale getirilmiştir. Dayanağı ve tutarlı yanı olmayan bu gibi iddialara itibar edilmesi ve gerçeğin bulunması bakımından Askeri Yargıtay benzer gelişmelerle ilgili yasa gösterisi ve ışık tutucu nitelikte görüşler tesbit etmiştir. Bunlardan bir kaç tane örnek sıralamak isteriz.

T.K.P.M.L.'nin köken örgütü durumunda bulunan T.İ.İ.K.P.'nin oluşum aşamasında hakkında dava açılan bir kıdım parti mensuplarıya ilgili davanın temyiz tetkikatı sırasında, hazırlık ifadelerine itibar etmeyen mahkemenin tutumuna değinilerek şu görüşler işlenmiştir. Askeri yargıtay 4 no.lu dairesinin 19.12.1972 tarih ve 1972/424 esas ve 1972/421 karar sayılı içtihadında emniyet ifadesiyle ilgili olarak (Mahkeme sanıklar hakkında T.C.K.nun 141/1, 5 maddelerinden açılan kan davasında beraset kararına vardığı hükümde sanıkların emniyet makamlarınca alınmış bu ifadelerinin mücerret mahitte kaldığı, sıra gerek Askeri savcılıktaki, gerekse duruşma sırasında mahkemedeki ifadelerinde böyle açıklamalar olmayıp ifadelerin ikrar niteliğinde olmayacağı neticesine varmış ve gerçekten hükmün temeli de bu nokta olmuştur. Sanıkların emniyette vermiş olduğu ifadeleri As. Savcılık ile mahkemedeki ifadeleri benzerlik içinde olmadığı muhakkaktır. Ancak usul açısından yine muhakkaktır ki her üç safhadaki ifadelerden emniyettekilerin değersiz ve muallan olabilmeleri için bunların ya sanıkların ifadeleri olmaları veya olup da gerçek bir zabıt taşımaları lazımdır. Oysa görülmüştür ki mahkemenin kabul ettiği bu ifadeler 1. bütün ifadelerin montaj olmaları; 2. ifadelerin olayların bizzatını seyrine uygunluk göstermeleri; 3. Sanıkların pek istediği bir surette icabeden gizli noktaları ikrara etmeyip ikrara zorlamaya dair de hiç bir emarenin bulunmaması yönlerinden bir geçerlilik içindedirler) neticesine varılmıştır ki bu surette As.Yargıtay Savcılık ve mahkeme eski ifadelerini kabul edilmemesi halinde dahi emniyet ifadelerinin hükmü esas olacağını kararlaştırmıştır ki hadiseizde emniyet ifadelerine itibar etmeyi gerekli kılan çok yönlü deliller demeti karşısında, söz konusu kararda öngörülen durumdan ileri gerçeği belli sınırlar içinde berrak halde gösterme bağlantı ve sonuçlar vardır.

Askeri yargıtay 3. Dairesinin 10.8.1973 tarih ve 1973/152 esas ve 1973/176 karar sayılı diğer bir içtihadında da emniyet ifadelerinin duruşmada kabul edilmemesine ve eski ifadeden rücu ilişkin olarak şu görüşler saptanmaktadır. (Sanıklar duruşma sırasında fiilin subut tasalluk eden kanunlarda evvelce alınan ifadelerinden rucu etmekte icab eden ilk ifadelerin olayı müteakip alınması, geniş tafsilatlı ve birbirlerini teyit edecek durumda bulunmaları karşısında mahkemeye bu ifadelerin itibar edilmesinde usul ve kanuna mukarı bir cihet yoktur) de suretiyle bir kez daha emniyet ifadelerinin resmi nitelikteki hukuki kıymetinin hükme esas olabileceğini, aksi yöndeki iddiaların kabule yan olmadığını belirlemektedir. Hadiseizde emniyet ifadeleri mahkemenin doğru olduğunu kanıtlayan yığın deliller göz önüne alındığında emniyet ifadelerine itibarı mutlak kılacak bir sonucu dava bünyesinde delillerle yüklü olarak ihtiva etmektedir.

Yine Askeri Yargıtay 2. Dairesinin 26.1.1972'nin tarih ve 972/37-35 sayılı başka bir içtihadında (emniyet makamlarında alınan ifadelerdeki ikrar ve itirafın kanuni olmayacağı yolundaki iddia 323 sayılı Kanunun 95 ve 96 maddeleri gereğince emniyet makamlarında hazırılık tahkikatı mahiyetinde soruşturma yapma yetkileri oluşu esasen bu ikrar ve itiraf- ların başka delil ve karinelerle de teyit edilmesi muvacehazında varit görülmektedir) diyerek emniyet ifadelerine yöneltilen itirazların varit olmadığı ve emniyet makamlarınca ifade tesbit edilip tahkikat yapılabileceğini kanuni müstenidatıyla gösterip kabul etmiştir.

Duruşmada vaki taarruz ve tecavüzlerin mihrakı teşkil edilen ve doğruluğu kabul edilmiyen, geçersiz ve gayri muteber olduğu ileri sürülen emniyet ifadeleri muhtevaları, Askeri savcılık, Cumhuriyet Sav- cılığı ile tutuklama mahkemeleri huzurlarındaki ifadelerle karşılaştı- rılması ve bunu teyit eden anlatımlara gerçeklik getiren çok yönlü de- liller ile tartışması sonunda hasıl olacak vicdani kanaat doğrultusun- da hareket edileceği ve geçişin billurlaşmış ışıkları karşısında han- gisinin muteber, hangisinin gayri muteber ifade ve beyanlar olacağı yargısal tetkikat ve değerlendirme sonunda meydana çıkacaktır.

Yukarıdan beri dava konusu iddialarımıza esas sözlü ve yazılı delillerin önemli kısımlarına işaret ederek, bu izahatımız kapsamında T.K.P.M.L. ve özellikle TIKKO'nun faaliyet ve eylemlerini bir kere daha delillere dayalı olarak gözler önüne sermeye çalıştık. Bu arada sözlü ettiğimiz deliller karşısında, sanık sorgularıyla getirilmek istenen meşveretki kısıntı ve belli yönlerdeki inkârların geçersizliğini biz- zat delillerle ortaya koymaya çalıştık ve bunlardan örnekler vererek iddiamızın gerçek olguların yansıması bulunduğunun kanıtını vermeğe çalıştık. Kâfi gördüğümüz bu açıklamalarımız ve izahatımız muvacehesin- de T.K.P.M.L. ve yan kuruluşlarının faaliyet ve eylemlerine geniş bir şekilde yeniden yer verecek değiliz. Duruşma safhasında getirdiğimiz deliller doğrultusunda öne sürdüğümüz faaliyet ve olaylara ilişkin id- dialarımız bir iki ufak istisna dışında tümdenle sübut bulmuş bulunmak- tadır. İddiamamızın 230 ncu sayfasından 265 nci sayfasına kadar olan bölümde T.K.P.M.L. Örgütünün Türkiye İşçi-Köylü Kurtuluş ordusu adına faaliyet içerisinde bulunduğunu çeşitli kesimlerde giriştikleri eylemler ve olaylardan sonra gelişen operasyon boyutları ve bunların örgütsel iddiayı doğrulayan sonuçlarını, oluş biçimine uygun olarak etraflıca yaptığımız açıklamaları değineceğiz. İstisnalar dışında, faaliyet ve olay anlatımı bakımından aynen tekrar ederiz. Bunun yanı sıra bu olay- ların şahsında getirilen düşünce ve ilgili faaliyeti ve olaya katılan ve bu suretle belirlenen sanıklara yeniden temas etmeyi sübutu vurgu- lamak bakımından yararlı görmekteyiz.

1- Kaynağına yazılı delil bölümünde temas ettiğimiz üzere 6-7 Mayıs 1972 tarihinde Tunceli İlçe J. Sirlik Komutanı Tahsin Fehmi Altınbi- lek'in evine dinamit atılması eylemi bir TIKKO eylemi olarak gerçek- leştirilmiştir. Bu eylemin failleri olarak sözlü deliller bölümünde izah ettiğimiz gibi Süleyman Yeşil ve Hayrettin İpek belirlenmiştir. 382 konusu eylemin oluşundan sonra Örgütün ilk eylemi oluşu başlangıç- ta hedef tesbitini güç kılmuş ise de; daha sonraki örgüt gerçekliğini açığa vuran gelişmeler ve bunların getirdiği birbirine bağlı deliller

sonucu iddianamının kanıtını teşkil etmektedir.

2- 16-17 Mayıs 1972 tarihinde Tunceli İl Merkezinin çeşitli yerlerinde dağıtılan TIKKO beyannamesi olayı da bir TIKKO eylemi olarak kendisini göstermektedir. Biz bu olay tarihinin Deniz Gezmiş ve arkadaşlarının idam edilmesi zamanına rastladığını ve bunun reaksiyoner bir eylem olduğunu tesbit edememiştik. Ancak bunu Musaffer Oruçoğluyla yoldan duruşmada ifade ederek eylemin nedenini bizzat ortaya koydu. Söz konusu eylemlerle ilgili olarak Diyarbakır-Siirt illeri Sıkıyönetim Komutanlığından celp edilen ve yazılı deliller bölümünde işaret edilen suç dosyası muhtevasında bulunan TIKKO'nun diğer slogan beyannameleri kapsam ve türündeki beyannameler ile sanıkları belirleyici diğer deliller gözönüne alındığında bu eylemlerin failleri olarak Süleyman Yeşil, Ziya Aydın, Mehmet Çiçek, İsmail Erdoğan ve Musa Söğüt karşımıza çıkmaktadır. Asıl suç dosyasında sanık olarak görülen Derviş İrmak'ın daha sonraki örgütsel faaliyetler içerisinde görülmemesi herhangi bir şekilde ismine rastlanamaması bu kişinin eylemci kadroda bulunmadığı kanaatini doğurmaktadır.

3- 14 Aralık 1972 gecesi Mâzgirt ilçesi Darıkent (Muhundu) bucağında görevli uzman çabuş Ertuğrul Taşdelen'in evine bomba atılması eyleminin bir TIKKO eylemi olduğu olay mahallinde eylemi müteakip serpiştirilen TIKKO beyannamelerinden kuşkusuz anlaşılmaktadır. Yazılı delil bölümünde belirttiğimiz ve diğer aynı kapsam ve nitelikteki beyannamelerle karşılaştırdığımız gibi olay sırasında ele geçen beyannamelerin örgüte aidiyeti de esasen Musaffer Oruçoğlu tarafından söz konusu delilin okunması sırasında kabul edilmiştir. Bu eylemi yapan faillerin kimler olduklarını ismen tesbite kadar bir gelişme olmamıştır. İddianamemizin 234 nü sayfasında değindiğimiz kişisel ihtimalleri tekrar ederiz. Fakat her halükârda bu patlama eylemin yeri, gerçekleştirme biçimi itibarıyla Tunceli Bölgesi militan kadrosunca yapıldığına kuşku duymamak gerekir.

4- 4 Ocak 1973 günü gecesi Tunceli Emniyet Müdürlüğü Karakolu ve lojmanına iki ayrı yerden bomba konması ve atılması patlama eyleminde bir TIKKO faaliyeti cümlesinden olduğu konusunda hiç bir kuşku mevcut değildir. Ancak gerçek olay faillerinin gizlenmeye çalışılmasına ve fiilin asasının ters gösterilmeye uğraşılmasına rağmen iddianamemizde öne sürdüğümüze görüşleri değiştirecek bir netice hasıl olmadığı kanaatindeyiz. Bu eylemin failleri olarak ilkk kez yakalanan Hayrettin İpek ve Hüseyin Açıkgöz eylem kadrosunu açıklamışlardır. Bu olayla ilgili olarak dinlenen ve bir kısım soruşturma gelişimi hakkında bilgisi olan polisler hazırlık itirafını ismin zikrederek doğrulamışlardır. Kaldığı Hayrettin İpek ele geçen ip ucundan özellikle evinde bomba yapmaya yarar kablo ve tıpların bulunmasından sonra konuyla ilgili soruşturmaya geçilmiş olduğu gibi, aynı türde patlamamış olup Mâzgirtten getirilen örgüt imali bombanın yapılan mukayesesinde aynıyet ve örgütsel düşünce bakımından birlik görülmüştür. Duruşmada söz konusu eylem sadece Ali Haydar Yıldız ve Süleyman Yeşil'e atlandırılmıştır. Gerçek odur ki hazırlık beyanları ve delilleri değerlendirilmesinde olayın diğer failleri Ziya Aydın, Hüseyin Açıkgöz'dür. Bu sanıklardan özellikle Ziya Aydın'ı failliliğine değişik beyut getirme çabaları ortaya konmuştur. Keşsen bu düşünce eylemi müteakip İstanbulu ağabeysinin yanına gelen Ziya Aydın'ın Tunceli olayı eylemlerinden olarak olaydan iki gün sonra 6-Ocak 1973 günü gecesi Türkiye Radyolarındaki ilgili haberde ismini duyması üzerine gerçeği gizleme çabalarına geçilmiştir. Ziya Aydın'ın Kasım 1973 başlarında İstanbuldan Tunceliye gelerek

evvelce beraber olduğu örgüt unsurlarına katılmasının kanıtı olarak Baki İşçi'nin evinde bulunan sanığa ait kimlik kartı olduğu gibi, Aralık ayı içerisinde Ziya Aydın'ın dağdaki örgüt üsüne geldiği hususu Musaffer Oruçoğlu ve kendisi tarafından da inkar edilmemiştir. Olay 4 Ocak 1973 günü gecesi vuku bulmuş ve 6 Ocak 1973 günü yayın organları tebliğ edilen fiillerle ilgili açıklama yapılmıştır. İki günlük zaman içerisinde bu eyleme katılan failin İstanbulla ulaşması rahatlıkla mümkündür. Bunu engelliyecek hiç bir düşünce söz konusu olamaz. Tanığın bu durumu duyması karşısında hiçbir şeyden haberi yokmuş gibi beni neden arıyorsunuz tarzında göstereceği teslimiyet masumiyeti karşısında gerçeğini gizleyeceğini hesap ederek ve bu konuda tahminimize göre örgüt alarak vekili ağabeyi nezareyinde kemali ciddiyetle önce İstanbul Tıkıyönetim ilgililerine gayri resmi bağ vururlar, sonra Diyarbakıra kadar gelirler 10 Ocak 1973 tarihinde bizi niçin arıyorsunuz derler ve İstanbulla teslim olmak istediklerini ve oradan buraya kadar da gün kaybettiklerini ifade ederler. Ancak tarafımızdan da sorgudan sonra tekrar sorguya çekilen Hayrettin İpek bizzat huzurumuzda Ziya Aydın'ı olayın diğer faili olarak belirler ve böylece tertipler su yüzüne çıkar. Tanığın suçtan sıyrabilmek amacı ile gerçekleştirilen düzenlemeyi duruşmada dinlettikleri tanıklar ve bu tanıkların dinlenmesinsirasındaki sanık vekili tavrı ve kayıtları dahi ispat etmeye yeter kanıtındayız. Ne garip rastlantıdır ki dinlenen bütün tanıklar Ziya Aydın'ı radyoda haberi duymadan ve gazetede okumadan iki gün evvel görmüşler ve iki gün sonra yeniden görmüşler. Böylece aradaki olgu mesafesinin kapatılması savınmanın temel apriorisi olarak kotarılmıştır. Müdafaa taşıdığı Muran Rona bir sokak aralığı mesafeden hiçbir yakınlık ve gerek yokken Ziya Aydın'ı sanki pencereye oturmuş dört gün izlemiş tarzında bilgiler vermektedir. Esasen bu konuda dinlenen müdafaa tanıklarının sorulara beyanlarda bulundukları ifade muhtevallarından huzurda ceryn eden sual normalardan anlaşılmaktadır. Sorulan sualler özellikle sanık vekilinin vaki sualleri hep olay tarihini çerçevesiylecek bilgi ve görgülerin çekilip tanık ağsından alınmasına dönük biçimde olmuştur. Müdafaa tanıklarından Şahin Pekin anlatımları sonunda Ziya Aydın'ı ve ablasını yedi senedir tanımakta olduğunu söylemektedir. Halbuki Ziya Aydın esas olarak Pülümür'de babasının yanında oturmakta olup Tunceli Lisesinde okumaktadır. Ne var ki örgütsel mesgaleleri nedeniyle başarılarımız olmuş, belge almaya aileince göz yumulmayarak 12.6.1972 tarihine kadar devam ettirdiği Tunceli Lisesindeki öğrenimine bu tarihte aldığı 955 sayılı tasdikname ile bu kent okulundan ayrıldığı Lise Müdürlüğü'nün 12 No.lu klasörün 323 sırasındaki yazısından anlaşılmaktadır. Her şeyden evvel Ziya Aydın'ın bu eyleme takaddüm eden günlerde örgütün dağdaki kadrosuna katıldığı kuşkusudur. Kendisinin elinden daha doğrusu eylem haberini olay olarak duyuktan sonra teslim olması olayla teslim arasındaki zamanı boşlukta bıraktığı gibi, bu boşluğun sanığı eylemden ayıracak şekilde suni olarak kapatılmaya çalışılması gayretleri dahi gerçek doğruluğun belirtileridir. Bu itibarla sıraladığımız eylem kadrosunun Musaffer Oruçoğlu yönetimine bağlı olarak söz konusu eylemi gerçekleştirdiği anlaşılmaktadır.

5- 6 Ocak 1973 günü gecesi Mazgirt ilköğretim müfettişi İbrahim Ertağrul'un evine bomba atılması eylemi de TIKKO'nun silahlı faaliyetinin tezahürü olarak belirlemektedir. Evvel emirde atılan bombanın örgüt imali konserve kutusu türünde olması ve aynı mahalde patlamamış diğer bir bomba ile, Tunceli olayında ele geçen kalıntı ve Hayrettin İpek'in evinde

bulunan bomba yapmaya yarar malzeme mukayeselerinden TIKKO örgütü gerçeği karşımıza çıkmaktadır. Bununla beraber olaydan önce aynı mahalde dağıtılan TIKKO beyannamelerine ve bunun başlangıcına yazılı delil bölümünde işaret etmiştik. Söz konusu patlama eylemin örgüt faaliyetlerinden bulunduğu kuşkusuz ise de; faillerin somut olarak tespiti mümkün olmamıştır. Bu konudaki hazırlıktaki beyanlar belirli bir kişi üzerinde kararlılık ifade etmemektedir. Ancak bu eylemin de TIKKO'nun Muzaffer Oruçoğlu yönetiminde militan kadrosuna gerçekleştirildiğine şüphe ile bakmamak gerekir. Herşey önce beyannamelerin aidiyeti kabul edilmekle bunun ardından gelen eylemin bir ölçüde kabulü sonucu doğmaktadır.

6- 12 Ocak 1973 günü Karakoçan ilçesinde görevli uzman Çvş. Mehmet Gövde'nin evine bomba atılması olayı da TIKKO eylemi olarak kendisini sunmaktadır. Gerek eylemin biçimi, gerekse diğer belirtiler bu eylemi TIKKO'ya mal etmeye yeterlidir. Buna ilaveten hazırlık ifadeleri bir yana duruşmada sanık Muzaffer Oruçoğlu eylemin Ali Haydar Yıldız ve İbrahim Halil Akyol tarafından gerçekleştirildiğini ima ve ifade etmişlerdir. Kaldık İbrahim Halil Akyol olay sonrası Dal mezarında, sahte nüfus cüzdanı ile ele geçmiş ve eylem kadrosunu oluşumla birlikte ifade etmiştir. Bu eyleme katılan 3 nü kişi konusunda kat'ı bir belirleme yapmak olanağı olmamıştır. Ancak 3 nü ve karnatimizde 4 nü bir militanın da bulunduğunu ifade etmek isteriz. Pek tabii ki bu militanlar yine Tunceli kesimindeki kadrodan kişilerdir.

İddianamede Yılmaz Karakoçla ilgili ihtimali görüşlere ağırlık kazandıracak bir gelişme duruşmadahazır olmamış, dolaylı da olsa böyle bir olguya işaret edebilecek herhangi bir kapı aralanmamıştır.

Tunceli bölgesinde seçilen patlama eylemlerinin amacı ve etkileri ilgili yazılı delillerle ve keza tanık beyanlarıyla yanılmaktadır. Buna göre her 4 patlama eyleminde de gece vakti tercih edilmiş ve hedef alınan kişilerin yatmakta olduğu mahaller seçilmiştir. Yatılmakta olan bir yerde patlayan parça tesirli bir bombanın meydana getirdiği sonuçlar ne olmak lâzıma amaç odur. Bunun için amacı ayrıca isaha lüzum göstermeyecek bir eylem biçimi ve seçimi söz konusudur. Bu amaç sanıklar ne dersin desin imhaya, yaralamaya ve sakat bırakmaya yöneliktir. Bu iddiasız delillerin ortaya koyduğu gerçek düzeyde bir muhtevadır.

7- 23 Ocak 1973 tarihinde gerçekleştirilen ve olaylar doğrultusunda hareket edilerek varılan Vartınik operasyonu ve bunun boyutları konusunda iddianamemizin 237-241 arasındaki açıklamaları aynen tekrar ederiz. Burada operasyonun özü güvenlik kuvvetlerinin teslim ol çağırısına uymama ve onlara ateş etme ile gelişen miademe olgusu ve sonuçlarıdır. Bu operasyondan kaçan sanıklar Sükeyman Yeşil, Muzaffer Oruçoğlu ve Hüseyin Bozkurt örgütsel düşünce ve amaçlarında gerilemek şöyle dursun daha büyük bir kararlılık ve hıncı göstererek İstanbuldaki örgüt unsurlarına katılarak silahlı faaliyetlere buradaki örgüt üstlerinde tesbi ettikleri yeni boyutlara göre hareket etmeleri Tuncelide başlayan silahlı yıkım hareketlerinin örgütsel uzantısı ve tümüyle içersindedir. Bu

bağlantı dahi Vartınik operasyonuna noksan k lan yıkıl ve silahlı hareket düşüncesini getirip tamamlamaktadır. Keza Vartınikteki üstte ele geçen silahlı faaliyet muhtevasına yukarıda değindirdiğimizi ve bu konu ile ilgili delilleri tartıştığımızı göştürüne alarak bu konuya ilişkin açıklık karşısında daha ziyade birşey söylemeyi gereksiz buluyoruz.

8- 16 Aralık 1972 günü Siverek İlköğretim Müdürü Mehmet Oyman'ın

evine konan bombanın önce patlamaması ve daha sonra sokakta görölerek çocuklar tarafından oynandığı sırada infilak etmesi sonucu yaralanmaya yol açılması olayı ile 6 Ocak 1973 gecesi yeniden Mehmet Öymenin evine bomba konması ve aynı gece Adliye başkatibi Adnan Dikmen'in evlerine bomba atılması vahasara yol açılması eylemlerinin de TIKKO eylemi olarak gerçekleştirildiği ve bunların örgütün siverek mihrağı Seyithan Dokay eşliğindeki militan kadroca talimat üzerine kararlaştırılıp ifa edildiği anlaşılmaktadır. Bu eylemin hazırlık dönemindeki çalışmalara Ramazan Balpetek ve Bayram Laçın'ın katıldığı, esasen bu kişilerin öteden beri örgüt düşüncesini paylaştıkları ve fakat patlama eylemleri Seyithan Dokay'la birlikte ika eden Mehmet Çıplamlık'ın örgütsel bilinç düzeyinde olmamakla beraber fiilin meydana gelmesinde iştirak ve katkısı bulunduğu anlaşılmaktadır. Duruşmada sanıklar tarafından eylemin biçimi ve bombalar kabul edilmesine rağmen kişiler konusunda inkara kaçılmıştır. Fakat Muzaffer Oruçoğlu'nun sivereke Ali Hayrââ beraber gönderdiği ve Seyithan Dokaya ulaşmasını istediği bombalar ile Seyithan Dokayın örgütün İstanbul merkeziyle olan sürekli temasları ve bunu doğrulayan Seyithan Dokayın hazırlıktaki el yazması notları gözönüne alındığında iddianamemizde öne sürdüğümüz sanıklar konusunda herhangi bir değişme bulunmadığı bilakis bu konunun aydınlık ve bütünlük kazandığı açıkça görülmektedir.

9- 30 Ocak 1973 tarihinde Siverek Lisesinde faşistlere ölüm başlıklı beyanname dağıtılması eyleminin davakonusu örgütle bağlantısı ve içeriği sübut bulmamıştır. İddianamemizde sözü edilen intimallerden birine kanıt kazandıracak bir delil açıklığı hasil olmamıştır.

10- 28.10.1972 tarihinde müteahhit Yunus Ekşi'nin kaçırlması düşüncesiyle evine yapılan silahlı baskın sonucu sebebiyet verilen yaralama eyleminin tasarısından itibaren gelişinceye kadar bir TIKKO faaliyeti tezahürü olduğu kuşkusuzdur. Ancak diğer eylemlerde olduğu gibi bu eylemde de olay failleri hazırlıktaki kanıtlayıcı delil ve beyanlara rağmen konu ölen sanıklar üzerine işale edilmek istenmiştir. Bunlardan İbrahim Çaypakaya gerçekten olayın faillerinden bir tanesi olarak görünmekte ise de; Ahmet Muharrem Çiçek'in bu olayla yakından uzaktan hiçbir ilgisi ve iştiraki yoktur. Keza diğer deliller muvacehesinde Ahmet Muharrem Çiçek'in bu eylemin yapıldığı dönemlere rastlayan herhangi bir faaliyetine ve özellikle silahlı başkaca girişimine rastlanmamaktadır. Bu aşamada Ahmet Muharrem Çiçek'in örgüte henüz alındığı görülmektedir. Kaldiki Hıdır Akgün'ün ihbarı sonunda yakalanan Davut Kurun olay mahallinde oluşu ve eylem kadrosunu hazır kişilerin vicahında açıkça beyan etmiş ve belirlemiştir. Buna göre eylemin yapılmasına Davut Kurun'dan başka İrfan Çelik, Hikmet Şenec, Muhşin ŞENEC Canik silahlı olarak katılmışlardır. Keza eylemin planlanması ve yapılması aşamasına kadar olan hazırlıklarını Aslan Kılıç, İbrahim Çaypakaya ile birlikte yürüttüğünü bizzat ifade etmekte vakandı hizmetini görmektedir. Davut Kurun'un faillere ve oluşa açıklık getiren yazılı deliller bölümünde sözünü ettiğimiz tanıklık düzeyinde kuvvet kazanan beyanlarına ilaveten Hıdır Akgün'ün olayla ilgili açıklamaları olguyu tamamlamakta ve eylemin gerçek yüzünü ^{aydınlatmakta} çıkarmaktadır. Bu eylemin bahsi geçen sanıklarca yapıldığının diğer bir kanıtı da bu olayın uzantısı olarak Hıdır Akgün'e işkence yapılması gelişmesidir. Hıdır Akgün işkence ile ilgili işaller olarak Davut Kurun, Cüleyman Yeşil ve Cezzevinde teşhis ettiğini söylediği Güner Alakeç'u vermekte ve bu fiilin

kanıtları olarak emniyet makamlarına yapılan şikayete dair sabit ve mağdurun suyu ve yaralarının tesbiti konusundaki delillerdir. Bu olayla ilgili olarak Hidir Akgün'ün beyanlarına kerhen girişilen karşı iddialar özellikle Hidir Akgün'ün bu soyguna ilişkin istihbaratı örgüte verdiği konusundaki üçe sürmeler ciddi bir kanıt yaratacak düzeye ulaşmamış ve her türlü delilden yoksun durumdadır. Öyle sanıyoruz ki Davut Kurun'un Hidir Akgünle başlayan Mahmut Ekşioğlu'nun tanıştırılmasıyla gelişen ilişkiler sırasında öğrenilen ve edinilen bilgilerde Hidir Akgün'ün örgütsel bilinci ve katkısı mevcut değildir. Arkadaşça başlayan ilişkilerden bu yönde istifade edildiği görülmektedir. Duruşmada sanıklar tarafından bunun üçe sürülmesi karşısında konuya biz de ciddiyetle eğildik. Ancak karşı iddiaları çaklı çıkaran en ufak bir belirti olmadığı gibi, sözlü deliller bölümünde değindiğimiz Muzaffer Mentaş'ın beyanları duyabilecek bu konudaki kuşkuları dağıtmıştır. Bu iddialara neden olarak Hidir Akgün'ün her iki olayı açığa çıkaran ve onların boyutlarını tayine imkan veren beyanların onu da sanık düzeyine getirerek boşlukta bırakarak düşüncesine matuf olarak hareket edildiği kanısındayız. Böylece gelişmenin mihrak tanığının beyanlarının değersiz kılınması sonucunun doğması hesap edilmiştir.

Her iki olayla ilgili eylemin boyutları ve failleri böylece açıklık kazanmış bulunmaktadır. Bu iddiamız 1 dosyada bulunan yukarıda tartıştığımız yazılı ve sözlü deliller tümüyle doğrulamakta ve iddiamıza değişik muhteva getirecek bir sonuç hasil olmamış bulunmaktadır.

11- T.K.P.M.L. Örgütünün faal üyelerinden Meral Yakarın Aslan Kılıç tarafından tabanca ile öldürülmesi olayı hakkında delil ve belirtilerden hareketle iddiamamızın 248-250 nci sayfasında yeter isabatta bulunmaktan sonra aydınlık kazanmayan ihtimali ve kuşkulu düşünce ve görüşlerimize duruşmadaki gelişmenin ışık tutabileceğini ifade etmiştik. Duruşmada konuya açıklık getirebilecek daha ziyade bir gelişme olmamıştır. Ancak sanık Aslan Kılıç tarafından olayın mizanen ve pandemoni biçiminde davranış ve sözlerde bulunulmuştur. Biz başlangıçta dahi bu olayla ilgili olarak kesin ve katı bir görüşe bağlanmadık. Çünkü iddia makamını bu yola sevk edecek berraklıkta bir delil mevcut olmadığı aşikardır. Sanık anlatımlarına atfen tutulan olay yeri keşif zaptı ile aldığı yaraların tesiri altında ölümle pençeleşen Meral Yakar'dan aleyhe olabilecek hiçbir beyanın alınmaması hali hasırlık soruşturmasındaki emniyet makamlarının ve ilgililerin aksi iddialar hilsasına adil ve tarafsız tutumunu bütünüyle vergilemektedir. Eğer burada murad Aslan Kılıç'ı mutlak surette suçlu çıkarmak gibi peşin bir düşünce ol-aydı işlemler bu düzeyle olmazdı sanırız. Kimenin kimseye peşin yargısı kını, gerezi yoktur. Ortada bir suçlu ve bu suçu kovuşturan gerçeği soruşturan devletin varlığı ifadesi olan görevli kurum ve güçler vardır. Yapılanlar görev gereğinin sınırları içerisinde delillere bağlı olarak ortaya sonuçları ile birlikte getirilen bir dizi faaliyet ve eylemlerdir.

Sonuç olarak olime yol açan ilişki örgütsel bir beraberlik ve bağlantı temeline dayalı olmakla beraber sanığın bu fiili kasten işlediği konusunda kat'i bir düşünce belirtmeğe lâkân görememekteyiz. Deliller muvacehhezinde keyfiyetin takdirini mahkemeye bırakmaktayız. Tüm delilleri tartarak ulaşılabilecek vicdani kanaate göre mahkemenin tezahür ettireceği bu konuya ilişkin yargıya hangi istikamette olursa olsun bir düşüncemizin olmayacaktır.

12- 11 Nisan 1973 günü zengin olduğu tesbit edilen Ethem Utku'nun

Başıtaş Barbaros Bulvarı 40/16 daki evine soygun amacı ile girilmesi ve evde bulunan hizmetçi ile misafir küçük kızın yaralanması ile sonuçlanan olay örgütsel eylem gerçeği ve failer olarak subut bulmuş ve boyutları ile belirlenmiş bulunmaktadır. Bu olayla ilgili yazılı ve sözlü delil tartışması yapılmış olduğu cihetle söz konusu eylemin örgüte olanak temini amacıyla girişilmiş bir faaliyet olduğu ve faillerinin Musafer Oruçoğlu talimatına bağlı sanıklar Zeki Şerit ve Sami Sarı olduğu şu noktaya bir kere daha işaret etmek isteriz.

13- 14 Nisan 1973 günü gecesi örgütsel bir eylem olarak Altunizade polis karakolu baskınına gerçekleştirmek için yapılan girişimin başarılı olamaması sonucu şüpheli şekilde bu karakola bağlı bekçilerin ikas ve iltarına muhatap olunması üzerine kendilerine ateş eden sanıklar Zeki Şerit ve Sami Sarı'nın bekçilerden Halil Havvakara'nın ölümüne, Fikret Karaçayın yaralanmasına yol açılması olayı ile ilgili oluş ve boyutlar yazılı ve sözlü delil bölümlerindeki delillere dayalı açıklamalarımızla sübutu hiçbir kuşkiya yer kalmayacak muhtevada belirtmiştik. Ölümle biten şu konusu örgütsel kökene bağlı eylem faili olarak Zeki Şerit ve Sami Sarı'nın fiilleri derecesi ile ölüm ve yaralamayı intaçtaki fiil ve iştirakleri ayrıntılı olarak aydınlık kazanmıştır.

Eylemin örgütsel bir düşünceye bağlı olarak sınırlanmış olduğunu plansal deliline de yukarıda işaret etmiştik. Keza sanıkların örgütsel eylem gerçeğine ifade eden olay yerindeki tanık ifadesi ile tayitli beyanları bu iddiamızın diğer bir kanıtını teşkil etmektedir.

Olay yerinde ele geçen atılmış mermiler ile maktül ve yaralananın vücudundan çıkarılan mermilerin yapılan ekspertizi sonunda Halil Havvakara'nın öldüğü intaç eden merminin Zeki Şerit'in müdahale ve mukavemeti neticesinde yakalanması sırasında Fikirtecedeki örgüt üsünde yakıp yok etmek istediği yarı yansımış fakat tatbik özellikleri kaybolmadığı anlaşılan browning taklidi 2503 numaralı tabancadan atıldığı ve yaralı belçi Fikret Karaçayın yaralanmasına yol açan mermilerin Topsoevler semtindeki yakalamada Sami Sarı'da ele geçen Unik marka 649969 numaralı tabancadan atıldığı konusunda kat'i bir kanaat belirtilememekle beraber olay yerinde ele geçen tüm mermilerin bu iki tabancaya ait olduğu ekspertiz raporları muhtevaından anlaşılmaktadır. Şu konusu raporlar olaya ait ayrıntılı bir katkıyı yansıtmakta gerçek faili bulmaya yönelik ilim ve fenne uygun tatbikat ve incelemenin yapıldığını gösterir bir kapsam ifade etmektedir. Nitekim sanık vekilleri tarafından rapora karşı ileri sürülen iddialar yetkili merci olan Adli Tıp Müessesesi ilgili şubesi tarafından incelenip net mercede fermi denetime tabi tutulmuş olması sonunda Adli Tıp Fizik Bilimlerinin 17.11.1975 gün 313/8393/8599 protokol sayılı raporlarında ve mütalealarında incelemeye konu ekspertiz raporunda beyan edilen görüş ve tatbikat sonucu saptanan durumun gerçeği yansıttığı her türlü kuşkuğu bertaraf edecek kapsam ve açıklıkta ifade etmiş ve neticeye bağlamıştır. Böylece Altunizade eylemi T.K.P.M.L.'ye dönük örgütsel içerik ve faileri bakımından tam bir aydınlık kazanmış bulunmaktadır. Bu olayın diğer bir usantısı olarak yazılı ve sözlü delil bölümünde işaret ettiğimiz noktaları aynen tekrar ederiz.

Bu arada sanık Zeki Şerit'in Ziverbey Kayıdağı civarında görevli bekçi ve devriyeye ateş etme-i konusunun da tanık anlatısıyla sübut bulduğu ishtan varededir. Keza sanık Sami Sarı'nın 15.4.1973 tarihinde Topsoevler semtinde silahlı bombalı ve TIKKO bildirili bir randevuya geldiği sırada yakalanmasını örgütsel bir eylem girişimi olarak nazara alınıp onayından bu yolda bir hazırlık olarak değerlendirilmesini yazılı deliller

bölümündeki açıklamalarımızın özetini olarak ifade ederiz.

14- T.K.P.M.L. Örgütü'nün oluşumundan hemen sonra Malatya Akçadağ Kürecik Bucağı Kahyalı köyü muhtarı olup Sinan Cemgili ihbar ettiği öne sürülerek öldürülen Mustafa Mardenizin ölümü olayı hakkında iddianamemizin 262-265 sırasındaki açıklamalarımıza ve görüşlerimize ^{değişiklik} ~~değişiklik~~ getirecek hiçbir gelişme olmamıştır. Aksine bu eylemin ilk örgütsel eylem olduğu gerçeği yönetsen sanıklar ağıyla mahkeme huzurunda perçinlenmiştir. Ancak olayların faillerinden Ali Taşyapan kendisini bu olaydan istisna etmeye yönelik çabalarına rağmen saktulün öldürülmesi yolundaki çalışmalarına ve düşüncelere katıldığını ve onu bizzat öldürememekten üzüntü duyduğunu tefahürle ifade etmiştir. Olayın gerçek çatısı ve ilk oluşta gerçeği yansıtan biçimi alakalı olmayan kişilerin yakalanıp zorlandığı dönemde Haydar Polat tarafından ifade edilmiştir. Haydar Polatın hazırlık beyanları alındıktan birbuçuk yıl sonra ayrı bir mahalde olayın bünyesi bu anlatımlar çerçevesinde belirginlik kazanmış ve kurulan bu bağlantıdan hareketle öze varılmıştır. Gerçek sanıklara yönelmeyen ve son soruşturma safhasına kadar ilgiyi olmayan kişiler üstüne yürütülen soruşturma verileri arasındaki Mehmet Mordoğanın durumu ve bu sanığın huzurdaki beyanları iddia doğrultusundaki gerçek olguyu her yönüyle vurgulamaktadır. Her ne kadar Mehmet Mordoğan huzurda bulunan fail olduğunu öne sürdüğümüz Ali Taşyapanı teşhis edememiş ise de; tanıdığı Malatya Ağır Ceza Mahkemesindeki teşhisleri de kararsız ve yanlış istikamettedir. Bu esasen tanığın uğradığı haksız ve silahlı tehditten doğan korku ve heyecanın doğal sonucudur. Tanığın uzun süre dilinin tutulması olay sonrası halini gösteren gerçek bir haldir. Bütün bu haleti ruhiye içersinde tanığın salıklı ve isabetli bir eşkali hafızasına nakşetmesi madden olanaksızdır. Tanık tanıklardan Ziya Çal, Haydar Polat'ın hazırlıktaki ifadesini ve o zaman dahi gerçeği haykırıp yakınan beyanlarını doğrulamaktadır. İddianamemizdeki izahata ilave edecek başka bir husus yoktur. Zamanındayapılmayan mermi incelemesi sonucunun sıhhatle elimize bu aşamada ulaşması da mümkün olmamıştır. Ancak iddiamız boyutlarına değişim getirecek herhangi bir gelişme bulunmadığını söz konusu eylemin örgütsel niteliği ve failleri konusunda aynı iddia ve görüşte olduğumuzu belirtmek isteriz.

15- T.K.P.M.L. Örgütü'nün özellikle onun hareket ve taktik kuruluşu olan TIKKO'nun silah ve olanak temini amacı ile girişmek istediği bir kısım eylemlerden iddianamemizde söz etmiştik. Bunlar Dragos karakolu baskını, Kozyatağı polis karakolu baskını, Cevizlide ihbarcı olduğu öne sürülen bir bakkalın soyulması girişimi ve Tafraköyde bir banka soygunu yapmak üzere girişilen hazırlık ve teminler olarak ifade edilmiştir. Hazırlık ve girişim başlangıcı düzeyinden öteye gitmediğini iddianamedeki izahat ve anlatımlarımızla belirtilen faaliyetler yönetsen sanıklar ile ilgili sanıklar beyan ve anlatımına dayanmakta olduğu gibi bununla alakalı bir kısım girişimlerin oluşu hakkında ilgili sanıklar huzuru ile olay yerinde yapılan tesbit ve görgü tutanaklarına dayanarak ve bunları esas alarak ~~iddiamızın~~ iddiamıza konu etmişizdir. Örneğin Şubat 1973 tarihlerinde Kozyatağı polis karakolu girişimi 7 numaralı klasörün 47-48 sırasındaki sabitten vatesbitten kaynaklanarak öne sürülmüştür. Keza Dragos, Tafraköy ve Cevizlideki girişimlerle ilgili olarak yönetsen sanık beyanları özellikle Cem Somelin beyanı ve diğer ilgili sanıkların ifadeleri muhtevalarında aynı konuya ilişkin beyanların sentezi mahiyetinde iddiaya konu olmuştur.

Esasen bu eylemler suç kavramı bakımından oluşum kazanmamışlardır. Ancak örgütsel bir faaliyete konu ve meşale olmaları bakımından örgütsel

düşüncenin yönellik olduğu hareketleri belirlemek yönünden işaret edilmiş hususlardır. Kaza bir esneden para alınması, bir benzin istasyonunun soyulması gibi girişim olgular da bu tür faaliyet örneklerindendir. Şas 2 konusu girişim faaliyet ve belirtilerinin subutu veya ademi subutu davanın ve esas olan iddialarımızın özünü etkileyecek bir sonuç meydana getirmeyecekleri aşıkardır. Bu davada yapılanlar ve işlenenler eylemler olarak somutlaşan olaylar yapılacakların iddia doğrultusunda kanaatini verebilecek düşünce ve beyutları belirgin ve kanıtlanmış olaylar şeklinde vermektedir. Şayet bunlar gerçekleştirilmiş sonuçlandırılmış fiiller olsaydı sadece söz edilmeyle yetinilmez ilgili sanıkları içerecek taleplere ayrı ayrı konu teşkil edilirdi. Bu bakımdan söz konusu belirti ve işaretlerin subutu veya ademi subutu konusunu dahi tartışmayacağız. Bunlar sanık beyanlarının gerçeğelediği girişimler ve o muntevada yer alan hususlardır. Esasen suç düzeyinde bu diilerin yapıldığı derecesinde bir iddiamız söz konusu olmamıştır. Sanıklar duruşmada girişim ve hatta girişim öncesi aşamadaki bu belirtilerden söz edilmesini ileri sürerek savcı bize yapmadığımız şeyleri isnat ediyor diyerek genişletici bir yoruma vararak delilli ispatlı ve kanıtlı iddialarımızı da aynı düzeyde göstermeğe çalışmışlar ve bu yolda sanık sorgularının büyük bir bölümü demagogjik bir işme muntevası getirmiştir. Biz bu iddiaları hiçbir beyan ve aslı olmanızın öne sürmüş/olmadığımız gibi hangi düzeyde ele aldığımızı da bir kere daha açıklamış olduk. Ancak bunlar ilgili sanıklar ve yönetmen sanıklar özellikle Cem Tomel'in beyanları olması ve birbirini teyit etmesi itibarıyla örgütün faaliyete konu ve meşgale olan düşünce ve hazırlık uğraşlarını teşkil etmeleri cihatiyle örgütün düşünce ve hareket yönetiminin değerlendirilmesi ve kavranması bakımından göz önüne alınması gereken faaliyet kapsamaları olduğu görüşündeyiz.

Dava konusu örgütün belirli düzeyde faaliyetleri vardır. Çok yönlü olarak organize edilen faaliyetler belirli bir aşamadan sonra amaç doğrultusunda kanallara edilir ve tesbit edilen hedeflere yoğunlaştırılır. Örgütün olaylarla isah edilen yası ve faaliyet kapsamı içerisinde belirli olayların dışarda bu olaylara kadar varan zinciri tamamlayan örgütsel faaliyet aşamaları vardır. Her faaliyetin sonunda belirren ve somutlaşan olay kendi genişliği ve niteliği içerisinde geriye dönük faaliyet ve kapsamı ifade eder. Çünkü gizli düzeyde sürdürülen örgütsel bir düzeyde bir denbire sonuca varılması olanaklıdır. Çünkü her eylem kişisel olmayıp belirli bir amacı içerdığı gibi belli zamanda belli olanakların teminini fırsatların ve uygun ortamın kollanmasını ve bu eyleme uygun kişilerin seçili ve sevki ile eylemi gerçekleştirmede kullanılacak muntevanın temini çalışmaları bir dizi faaliyet gerektirir. Örgütsel eylem olarak beliren her olayın ardında kendisini oluşturan diğer faaliyetler dizisi mutlaka surette vardır, aksi halde olayı kabul etmeye imkan yoktur. Bu davada belirgin olaylara ilişkin kanıtlayıcı deliller tekdin edilmiştir. Örgütün yoğun biçimde silahlı faaliyetler düzeyinde gerçekleştirdiği bir yığın eylemin olgunluk kazanması belli zaman dilimi içerisinde birbirine eklenebilen sürekli ve çok yönlü çalışmalar sonunda oluş ve bu noktaya ulaşılmıştır. Her eylemin genişliği ve niteliği olağan öküler içerisinde neleri gerektiriyorsa örgütsel gizli kayıtlar içerisinde nelerin yapılması lazım geliyor onlar yapılmıştır. Hazırlık soruşturmasında eylem öncesi faaliyetler de etraflıca tahkik edilmiş neyin nereden alındığı, kiminle alındığı, nereye ne zaman gidildiği, faaliyete katılan kişilerin örgütle olan ilişkilerinin zamanı ve geliştiği bu gibi davranışları bulunup bulunmadığı hangi düşünceyi gerçek kılmak için hareket edildiği hedef seçilme

esas fikrin ne olduğu etraflıca sorulup tahkik edilmiş ve her eylem kendisini oluşturan yan ilişkiler kapsamı ile tesbit edilip iddianamamızda bu suretle konu edilmiştir. Gizli düzeyde yürütülen eylemler öncesi oluşun faaliyetlerin şu veya bu şekilde somut olarak tesbiti olanaksızdır. Eğer böyle bir tesbit yapılmışsa bunu rastlantı olarak kabul etmek gerekir. Onun içindir ki, olaylar ve eylemler aralığına rastlayan gelişme ve örgütsel faaliyetler muhtevası belirgin olay ve eylemlere uygun düşen sanık beyan ve anlatımlarıyla tümelştirilmiştir. Ortaya çıkan olay ve eylemlerin yönellik olduğu amaç ise ideolojik nitelikteki düşünceler kapsamını yansıtan ve örgütün silahlı hareket stratejisini belirleyen tez, eleştiri, notlar, emirname, kararname, saldırı hedeflerini saptayan esaslara dayanarak tesbit edilmiş faaliyete, gelişmeye, olaya ve eyleme uygun düşecek biçimde bütünleştirilip örgütsel izahatımıza ve iddiamıza yendiğlerine bağlı olarak konu edilmiştir. Bu itibarla iddialarımız muhtevasında sanıkların eylemlere ulaşan örgütsel faaliyetlerini kapsayan aşamalarda gelişim itibarıyla olayların arasına rastlayan zaman dilimi içerisindeki faaliyet konusu aydınlığı oluşturma ve tezahürüne uygun düşen ve birbirini teyit eden sonuçla perçinleşen sanıklar anlatımları ile boyut kazanmış ve her eylem kendi biçim ve bünyesinin içerdiği bir faaliyetin konusu olarak buna varan ilişkilerle birli te iddiamızın kapsamını teşkil etmiş bulunmaktadır.

Bu izahatımızın iyi anlaşılması bakımından bir silahlı eylem örneği şeklinde ortaya çıkan gerekler ve zorunlu faaliyetlere dair örnekleme yapmak isteruz.

Tunceli Emniyet karakolu ve lojmanının bombalanması olayını ele alarak :

A- Temelde yıkımı esas alan bir örgüt oluşumu ve bunu amaç ve stratejisini tesbit eden örgütsel düşünceye bağlı o kesimde görev almış belli bir kadronun varlığı gerekir. Bu varlığa ulaşma ve fikir düzeyden itibaren militan kadronun elde edilmesi aşamasına kadar ise bu oluşumu temin edecek bir dizi örgütsel faaliyetler zorunludur.

B- Ortaya konacak silahlı eylemin niteliğini ve hedefini tesbit konusu örgütün stratejisini tesbit eder. Bu strateji saptanması ile uzun bir çalışma aşamasını ve örgütsel bilincin ötesinde hareket yönteminin tavrini yapacak kadar gelişmeyi içerir.

C- Belli kesimde belli amaçlar etrafında toplanan kadronun amaca ulaşabilmesi için özellikle silahlı faaliyeti esas alan davamız konusu örgüte silah ve olanak temini çalışmaları ve bunun gerektirdiği bir yığın faaliyetler üçüncü aşama olarak kendini zorunlu kılar. Bu olanakın elde edilmesi yasadık olan ve muhtevası suç olan silah, cephane ve patlayıcı maddenin elde edilmesine meşru imkan ve yollardan gidilmesine olanak yaktır. Kaza aşarî maddi düzeyde olan ve fakat silahlı olanak temin etmek isteyen örgütün girişebileceği bir yığın suç konusu fiil ve faaliyetlerin yerine getirilmesiyle buna ulaşılabilir.

D- Silahlı faaliyetlerde olanak teminini takiben elde mevcut kadronun silahlı bir eyleme geçmesiyle görev ifa etmesi diğer bir deyişle belirli amaç etrafında toplanan ve belirli kesimde faaliyetlerini yoğunlaştıran, hizmetler gören her üyenin silahlı eylem yönetiği ve cesareti olduğu kabul edilemez. Bu bir yetiştirme ve eğitim işidir. O halde silahlı eylemlere girişmede militanların eğitimi de bir sorun ve bir örgütsel faaliyetin konusudur.

E- Örgütsel tesbit edilen silahlı faaliyetin ve hareketin yöneltileceği hedefin tesbiti de ayrı bir örgütsel çalışmaya zorunlu kılar.

Özellikle istihbarat ve bilgi toplamak ardından hedef seçilen yer de eylem olanağını ve missiye-yiti mümkün kılacak araştırma ve teahbitleri gerektirir. Bütün bunlar yapılırken duyulacak kuşakları bertaraf edebilecek yollar ve yöntemler seçilir. Kialik kartları değıştirilir, kamu oyunda ters yankı uyandıracak biçimde provokasyon ve çalışmalara gidilir.

f- Eylem zamanı ve yeri kati olarak belirlenerek hazırlanmış ve ellerine olanakları verilmiş militanlar ködroy eyleme sevk edilerek, eylem gerçekleştirilir. Seçilen uygun zaman ve faili masun kılacak koşullar eyleme-i sanıkların mihrak üsse kadar ulaşmalarını temin etmiştir. Baş yönetmene eylem raporu verilir ve duruş görevlerini yerine getirmiş kişilerin rahatlığı içerisinde izlemeye geçilir. Bir süre sonra istihbarat ile eylem sonuçları hakkında bilgi alınmaya çalışılır. Şayet eylem hedefine varmışsa amaca ulaşılmıştır. Aksi halde ön görülen sonuç meydana gelmemişse bunun nedenleri ve kadro içerisinde tartışılır ve bunun sorumlu nedenleri bulunmaya çalışılır.

İşte bu aşamalardan ve bu safhaları kapsayan bir dizi faaliyetlerden sonra eylem olgunluğunda bir düzeye varılır Tunceli eylemi veya diğer bir eylem gerçekleştirilir. Özgünü ettiğimiz dizi ve bir hayal mahsulü değil, silahlı faaliyeti amaç edinen Örgütün faaliyet ve hareket unsurlarını oluşturan ve bunu eylemlerin şahsında belirgin hale getiren bir silahlı Örgüt Özellikle T.K.P.M.L. ve yan kuruluşlarının soruşturmalarıyla ortaya çıkan delillere dayalı bilgi ve verilereden esinlenerek ve gerçek düzeyde Örgütsel faaliyet ürünlerinden hareketle herhangi bir silahlı eyleme ulaşma dizisinin faaliyet ünitelerini öz biçimde gözler önüne sermeye çalıştık. Diğer taraftan Örgütün kie faaliyetleri, şehir faaliyetleri ve bunların gerekli kıldığı bir dizi gelişim çalışmalarını amaç doğrultusunda daima gözönüne almak ve bunların birbirine bağlı Örgütsel faaliyetler olduğu ve hepsinin de yıkım amacına yönelik bulunduğu üsprişni hiç bir zaman gözden uzak tutmamak ve birbirini sorumlu kılan ilişkiler ve faaliyetler potasında kıymetlendirmek lazım gelir.

16- T.K.P.M.L. Örgütünün faaliyet alanlarına giren çeşitli kesimlerinde, elde edilen işaret ve delillerden hareketle, Örgütün o kesimde faaliyet üssü olan mahal te yerler tesbit edilmiş ve muhtelif zamanlarda yakalama operasyonları sonuçlarıyla Örgütsel faaliyet gerçeğı belirgin bir delil düzeyi kazanmıştır.

Bunlardan bir kısmı görevli kuvvetlere karşı militanların silahlı mukavemet ve taarruzunu içermektedir. Yazılı ve sözlü deliller bölümünde keza olaylara ilişkin kısa izahatlarımızda bu hususlara kendi boyutları içerisinde değinilmiştir. Bir kısım Örgüt üsleri ele geçirilmekle birlikte ya sanıklar elde edilememiş veya bazı operasyonlarda başka mahallerde ya kalan sanıkların refakat ve kılavuzluğu altında gerçekleştirilmiştir.

a) Tanık Azlan Kılıç'ın Meral Yakar'la birlikte kaldığı Çaraniye Ataturk mahallesi Çavuşpaşa sokaktaki Örgüt üssünün tesbiti. Bu Örgüt üssünde ele geçen silahlı faaliyet ve hareket muhtevasiyle, Örgütün amaç kezzelerinden biri olan Özelliğine ve sonuçlarına bir açıklama yaptık.

b) Vartnik operasyonu. Bu operasyonun militanların mukavemet ve taarruzuyla gelişen sonucu ve silahlı faaliyet ve hareket ifade eden deliller kapsamına keza yukarda işaret etmiş bulunuyoruz.

c) 18 Mart 1973 tarihinde Adnan Küle'nin yol göstermesiyle tesbit edilen ve bir kısım Örgüt militanları olan Hikmet Annk, Turan Çetiner,

Yılmaz Karakoç ve Orhan Turan'ın yakalanması ve yapılan aramada buranın Örgüt Üssü olduğunu belgeleyen delillerin elde edilmesiyle ilgili gelişmeler keza buna bağlı olarak Yılmaz Karakoç'un Örgütsel randevusu bulunduğu Muhsin Canik'in Topkapıda yakalanması ve onun faaliyet Üssü olarak ifade ettiği Bayrampaşa Kartaltepe Ordu Cad. N. 152/1 de gerçekleştirilen operasyonlar ulaştığı delil boyutları itibariyle silahlı faaliyet ve hareket bulgularını kuşkusuz göstermektedir.

e) 19 Mart 1973 tarihinde gerçekleştirilen Şehremini operasyonunda da sanıklardan Ahmet Çiçek'in silahlı taarruz ve mukavemetine hedef olunmuş ve burada ele geçen silah ve bulguların Örgüte yönelik sonuçları hususunda ilgili bölümlerde yeter izahat verilmiştir.

f) 10 Mart 1973 günü Malatya'daki Örgüt Üssü tesbit edilerek görevli güvenlik kuvvetlerince basılmış, bu sırada evde bulunan sanıklardan İrfan Çelik'in bomba ile girişmek istediği taarruzi hareket engellenerek Örgüte ait silah ve dökümanlar ele geçirilmiştir.

g) 13 Nisan 1973 günü gerçekleştirilen Altunizade eyleminden sonra sanık Sami Sarı silahlı ve bombalı olarak TİKKO beyannameleriyle bir eylem hazırlığı üzere buluşma yaptığı sırada Topmelvilerdeki bir kahvede suç delilleriyle birlikte ele geçmiştir.

h) 15-16 Nisan 1973 gecesi yapılan Fikirtepe operasyonu sırasında sanıklar Zeki Şerit ve Nezihe Behar güvenlik kuvvetlerine ateş yağdırmışlar ve önemli derecedeki Örgüt delilleri ve suç aleti silahları yok etmek amacıyla evde yangın çıkarmışlardır. Keza bu olayın ayrıntısı ilgili bölümlerde açıklanmıştır.

i) 12.4.1973 günü Küçükköy 500 Evlerdeki Örgüt Üssü tesbit edilerek sanık Hüseyin Yeşil Örgütsel faaliyet delili ve silahlı hareket ifadesi olan bulgularla birlikte ele geçmiştir.

k) 20-21 Nisan 1973 gecesi Esenlerdeki diğer önemli Örgüt merkez tesbit edilmiş ve girilen operasyon sonunda Örgütün silahlı faaliyet ve hareket kapsamını bütün boyutlarıyla belirleyen ve merkez üssü özelliğinde delil ve dökümanlarla birlikte Örgütün liderlerinden Muzaffer Oruçoğlu ve Cem Somel ve Muhsin Canik'in kardeşi Hanife Canik ele geçmiştir.

Yukarıda kısaca değinilen her operasyon T.K.P.M.L. ve yan kuruluşlarının bir üssü olma durumunu delillerle belirledikten başka, ele geçen bulgular muhtevası silaha, bombaya, mühimata, patlayıcı maddeye, bomba yapmaya yarar malzemeye müteallik olmakla Örgütün silahlı faaliyet kapsamını ve bunun ulaştığı boyutları bütünüyle ideolojik temele dayalı muhteva ile birlikte sergilemektedir. Keza her evde Örgüt militanları teker teker yakalanarak ele geçirilmiş ve bulgular muvacehesinde tesbitler ve sorgular yapılarak, bununla ilgili deliller suç üssü düzeyinde takdim edilip sunulmuştur.

Ayrıca Örgütün bilinçlenme, kadrolanma, adam kazanma, propaganda ajitasyon ve amama dönük diğer etkilene ve ideolojiye katkı ve yarar sağlayacak harekete etkinlik kazandıracak tüm faaliyetlerin delillerine de yazılı delil dökümlerinde ayrı ayrı temas edilmiş olmakla bunları bir kere daha hatırlatıp, T.K.P.M.L.'nin tüm Örgütsel faaliyet ve eylemini ve silahlı hareket olgusunu oluşturan belirlemeler olarak değerlendirelip silahlı yıkım amacına dönük Örgütsel faaliyet olgusu içerisinde kıyaslandırılması sorumluluğuna bir kere daha vurgulayarak işaret etmek isteriz.

Davaya konu sanıkların T.K.P.M.L. ve yan kuruluşları içerisindeki yeri ve hizmetlerinin örgütsel faaliyetler, eylemler ve operasyonlar bölümlerine ilişkin açıklamalarıyla ve keza sözlü ve yazılı delillerle alakalı kısım da ayrı ayrı belirtilmiştir. Bu açıklamalar muvacehhesinde esasen her sanığın örgütsel öze dönük fiil ve faaliyeti belirginlik kazanmış bulunmaktadır. Her sanığın evvel esirde ortak yıkım amacını paylaşmada ve örgütsel ittifakı oluşturmada katkı ve iradesi vardır. Bunu takiben sanıkların bağlı bulundukları örgüt içerisinde zamanla boyut kazanan nitelenebilir imkân veren faaliyet ve çalışmalarını vardır. Bunlardan bir kısmı yönetmen düzeyde, bir kısmı da militan düzeyde kendini göstermektedir. Örgüte dahil tüm üyeler tarafından gösterilen çok yönlü faaliyetlerle amaç doğrultusunda bir yıkım potansiyeli kazanılmış ve silahlı eylemler düzeyine ulaşılmış bulunmaktadır. İşte bu aşamadan sonra da sanıkların üzerinde ittifak ettikleri amaca yaklaşım sağlayacak silahlı eylemler safhası ve zirvesi gelmektedir. Örgüt bakımından eylem aşaması örgütsel faaliyet olarak zirve aşama olarak kendini göstermektedir. Eylemlerin meydana gelmesinde yönetmen ve militan sanık işbölümü yine bir vakıa olarak kendini açığa vurmaktadır. Binaenaleyh delillerle belirginleşen çeşitli olgu ve eylemlerin ön safında bulunan militanlar olduktan başka, örgüt amacı doğrultusunda bu faaliyet ve eylemleri dirije eden yönetmen militanlar kadroları ve mihrakları vardır. Keza örgüt faaliyetlerinin eylemlere dönük olarak organize ve kanallize edildiği örgüt üeleri gerçesi bulunmaktadır. Çeşitli alanlardaki örgüt üeleri mihrak kadro, hücre çalışması ve yönetmen çalışmalarını ifadesi olarak beraberinde ele geçen muhteva ile kendisini açığa vurmaktadır. Bu davada hiçbir hareket ve faaliyet düşünülmez ki bireysel bir amaçla yapılsın. Bireysel görünümdeki tek bir çalışma konusunun dahi ortak amaca yarar ve katkı sağlayacak yansımaları vardır. İster grup ve kadro halinde olsun isterse tek tek olsun bütün faaliyet ve olgular ortak ittifakın konusu olan yıkım düşüncesine dönük bir muhteva taşırlar ve böyle bir yansıma gösterirler. T.K.P.M.L. örgütü ve yan kuruluşlarının yıkım amacından kaynaklanan bünyesi ve bu bünyede hedefe varmak için tesbit edilen ilke ve esaslar izah ettiğimiz biçimde örgütsel öze dönük hareket düşüncesi ve sonucunu gerektirir. Bu itibarla sanıklarla ilgili aşağıda yapacağımız kısa kişisel durumlarla ilgili açıklamaların işaret ettiğimiz zaviyeden kıymetlendirilmesi hususuna temas etmek isteriz. Kişisel bölümde herhangi bir faaliyetin ve eylemin nerede kararının verildiği, niçin yapıldığı ve nasıl yapıldığı, sonucun ne olduğu gibi konular ele alınmayacak bunlar evvel açıklamalarımızda bütünleştirilip gerekli bağlantılar kurularak değerlendirilmeye ve suç oluşumuna konu teşkil edeceklerdir.

Sanıkların kişisel durumlarıyla ilgili açıklamalarımız yönetmen ve militan düzeydeki öze ve katıldıkları önemli eylemlere dönük olarak kompramis kapsamında olmasını bir ölçüde yukarıda çeşitli bölümlerde enine boyuna yaptığımız delillere dayalı açıklamalarla sorumlu kılınmaktadır.

1- Sanık MUZAFFER ORUÇOĞLU

T.K.P.M.L.'nin oluşumundan itibaren kurucu üye durumunda olup, örgütün ilk çekirdek kadrosunu eskiden bağlı bulunduğu örgüt üyelerinden meydana gelecek üzere yeniden oluşturmuş ve özellikle Tunceli bölgesinde yürütülen tüm faaliyetler ve eylemleri kır gerillası düzeyinde organize ederek çalışmalara geçirmiş ve militanları çeşitli eylem görev

lerine sevk ederek silahlı faaliyet olgularında sevk ve idare görevi yapmıştır. Kaza eski çalışma alanı olan Siverek'te de irtibatını kesmeyerek, orada mihrak bir kadro oluşumunu sağlamış ve bu bölgede de silahlı eylemlere geçilmesinde yönetmen olarak hizmet etmiştir. Vartınik operasyonundan sonra Şubat 1973 ortalarında İstanbul'a gelerek örgütün buradaki unsurlarına vaziyet etmiş ve yakalanmış bulunduğu 20-21 Nisan 1973 tarihine kadar mevcut kadroyu toplayarak yeni hedefler saplamak suretiyle çıkardığı emirname, kararname, saklatılacak hedef belirlemeleriyle diğer yöneticilerle işbirliği yaparak silahlı eylemlerin belirtilen zaman birimi içerisinde gerçekleşmesini sağlayacak yönetim görevi ifa etmiştir. Sanığın yönetimde bulunduğu kesimlerde girilen tüm silahlı eylemler ideolojik muhteva ve hareket stratejisi delili olan belgelerle de açıklandığı gibi Anayasal düzeni silahlı halk savaşı yöntemiyle yıkmaya dönük etkinlikte sonuçlar meydana gelmiş ve özellikle T.C.K.nun 146/1 maddesinde tanımlanan düzeyde, yöneticilik derecesinde hizmet ve faaliyetleri bulunduğu anlaşılmıştır.

2- Sanık ABDULHAT MUMİTTİN CEM SOMEL:

Temmuz 1973 başlarında Filistin gerilla örgütlerinde bulunduğu sırada T.K.P.M.L. ayrılık hareketine mütali olan ve bu hareketi benimseyerek yurda dönen sanık Cem Somel Malatya'daki kurucu kadroya iştirak etmiş ve evdeki örgüt tecrübelerinden ve El Fetih gerilla örgütlerindeki eğitiminden esinlenerek T.K.P.M.L.'nin kuruluşu ve oluşumu ile gelişmesine yönetmen düzeyinde hizmet etmiştir. Daha sonra İstanbul'a gelerek buradaki örgüt unsurlarına vaziyet etmiş, örgüt amacı doğrultusunda faaliyetlerin amaca varmayı etkileyecek düzeye ulaşması için çalışmış ve aynı zamanda İstanbul Bölgesi yönetici kadrosunda vazifeler üstlenmiştir. Öldere yönetmen sanıklardan Aslan Kılıç'ın yakalanması tarihi olan 22.1.1973 tarihi ile Muzaffer Oruçoğlu'nun İstanbul'a geliş tarihi olan Şubat 1973 ortalarına kadar İstanbul kesimindeki örgütün en yetkili yönetmeni durumunda görevler ifa etmiştir. Muzaffer Oruçoğlu İstanbul'a geldikten sonra ikili bir yönetimle örgüt faaliyetlerinde toparlanma ve etkinlik sağlama çalışmalarını birlikte yürütmüşlerdir. Bu itibarla sanığın yakalandığı tarihe kadarki tüm İstanbul kesimi silahlı faaliyetlerinde kendisine yansıyan yönetmenlik katkı ve hizmetleri vardır. Son aşamadaki silahlı eylemler kapsamında bölg yönetmen olarak Muzaffer Oruçoğlu ile Cem Somel bulunmaktadır. Nitekim örgütün merkez faaliyet üssü durumunda bulunan Esenlerdeki evde Oruçoğlu ile beraber yakalanmışlar, burada ele geçen belgeler ve silahlı hareket kapsamı ifade eden bulgular bu yolda ifade ettiklerimizi kanıtlamaya yeterdir kanısındayız. Sonuç olarak sanık Cem Somel de silahlı halk savaşı yoluyla Anayasal düzeni yıkım sonucuna yönelik örgütsel faaliyetler ve silahlı eylemlerin yapılmasında T.C.K.nun 146/1 maddesinde tanımlandığı düzeyde yöneticilik derecesinde fiil ve faaliyetlerde bulunmuştur. Bu husus belirgin faaliyetler ve olaylar şahsındaki tüm delillerden kuşkusuz anlaşılmaktadır.

3- Sanık Ali TAŞYAPAN :

T.K.P.M.L.'nin kurucu üyelerinden olup, silahlı faaliyet ve harekete yönelik örgütün aynı zamanda Malatya'daki çekirdek kadrosunu kurmuş ve burada uzun süre kır çalışmaları yapmıştır. T.K.P.M.L. oluşumundan hemen sonra kurdukları örgütün varlığını duyurmak için ideolojik amaçlarla Cinan Cemgil'in iştirakisi olarak tanınan Malatya Akçadağ kazası Kürecik Bucağı Kâhyalı köyü muhtarı Mustafa Yordeniz'i müteveffa sanık İbrahim

Kaypakaya ile birlikte pusu kurarak öldürmüştür. Söz konusu olayla ilgili olarak iddianamede ve mütalemasının olaylar bölümünde کافی izahatta bulunmakla beraber özellikle bu yöndeki iddianamaya ilişkin olarak asıl olay dosyası olan ve gerçekten suçlu olmayan kişiler üzerine soruşturma yürütülen Malatya Ağır Ceza Mahkemesinden alınarak dava bünyesine dahil edilen 20 No.lu Klâsörün 61 sırasındaki gerçeği yansıtan sanık Haydar Polat'ın beyanı, tanık olayın/gerçek oluş düzeyindeki görgü tanığı Mehmet Nardoğan'ın bu klâsördeki hazırlık beyanları ve mahkeme huzurundaki beyanları (D.tutanak 528) ile Ali Taşyapan'ın hazırlıktaki bu olaya münhasır beyanları karşılaştırıldığında ve birlikte değerlendirildiğinde ve hatta sanık Ali Taşyapan'ın mahkeme huzurundaki tevilli beyanları dahi nazara alındığında kendisinin olay faili olduğu kanıtının tam anlamıyla doğacağına inanmaktayız.

Tanık Ali Taşyapan Kayseri'de silahlı olarak yalanmış bulunduğu Şubat 1973 tarihine kadar esas itibariyle örgüt çalışma alanı olarak Malatyadan ayrılmamış ve burada kır çalışmalarını sürdürmüştür. Buna Malatya'ya yakın çevre ilişkilerini de dahil etmeyi, özellikle Marak kesiminde bir kısım çalışmalar yaptığının işareti bulunan deliller karşısında, sanığın silahlı halk savaşına dönük bir örgütte kurucu ve yönetici bir statüde görev aldıktan başka, ideolojik amaç ve nedenlerle öldürme fiilinde de katıldığı, bu suretle T.C.K.nun 146/1 maddesinde tanımlandığı şekilde suç oluşumu yarattığı anlaşılmaktadır.

4- Tanık Aslan KILIÇ :

T.K.P.M.L. Örgütünün kurucu ve yönetici üyelerindendir. Aynı zamanda İstanbul bölgesi soruşturması olarak görev ifa etmiş örgüt amacı doğrultusunda etkili hizmetlerde bulunarak, özellikle İstanbulda kadrolanan militanları eylem düzeyine kadar yetiştirip, onları çeşitli faaliyet ve eylemlerde diriye etmiştir. Yunus Ekşi soygun olayının hazırlığını temin etmiş ve eylemin gerçekleşmesini sağlamıştır. Örgütsel ilişkileri ve faaliyetleri nedeniyle aynı örgüt üsünde birlikte oturdukları sırada Meral Yakar'ın silâhla yaralanmasına ve ölümüne yol açmıştır. Biz özellikle bu olayla ilgili olarak mevcut delillere göre oluşum kaza veya kastî bulunduğu konusundaki sonuç takdirini mahkemenin yapmasını beklemekteyiz. Her iki anvalde de bu eylemin örgütsel içerik bütünlüğü karşısında değerlendirilmesi lâzım geldiği kanaatindeyiz. Tanık Aslan Kılıç'ın T.K.P.M.L. Örgütü içerisindeki yönetmenlik görevi ve yaptığı çalışmalar belli bir aşamadan sonra ortaya çıkan silâhlı eylemlerle kendisine yansıyacak bir sonuç göstermekte olması itibariyle T.C.K.nun 146/1 maddesinde tanımlandığı şekilde bir suç oluşumunu meydana getirdiği anlaşılmaktadır.

5- Tanık Hikmet ŞENÇES :

T.K.P.M.L. kurucu üyelerinden olmamakla beraber, partiye ilk oluşumundan itibaren İstanbul kesiminde yönetmen olarak katılmış ve silahlı halk savaşı doğrultusunda çok yönlü faaliyetlerde bulunulması amacı ile sevk ve idare düzeyinde çalışmalarda bulunmuştur. Tanığın çalışma alanı olan İstanbul bölgesinde T.K.P.M.L. ve yan kuruluşlarının silahlı eylem doruğuna varılmasını etkileyen yönetmen görevleri bulunduğu ve eylemlerle ortaya çıkan silahlı faaliyet ve hareket ifade eden sonucun kendisine yansıdığı eihetle; sanık Hikmet Şenses'in T.C.K.nun 146/1 maddesinde tanımlandığı seviyede ve biçimde suçunun oluştuğu anlaşılmaktadır.

6- Sanık Zeki ŞEHİR :

Yönetmen düzeyinde bir sanık olmamakla beraber, özellikle TİKKO'nun eylemci bir militanıdır. İstanbul bölgesindeki yöneticiler tarafından

kendisine verilen amaca yarar sağlayacak etkinlikte sıradan örgütsel görevleri yerine getirdikten başka, Altunizade polis karakolu bekçilerinden Halil Havvakara'nın öldürülmesi, Fikret Karagay'ın yaralanması ile sonuçlanan örgütsel eylemin yerine getirilmesi, görevli bekçi ve devriyeye silâhlı taarruz, Fikirtepe operasyonunda görevlilere silâhla taarruz, suç delillerini özellikle Altunizade eyleminde kullanılan tabancayı yoketmek için yangın çıkartmak ve Ethem Utku'nun evine soygun amacı ile girip yaralanmağa sebebiyet verilmesi eylemlerinde ve diğer örgütsel nitelikte fiil ve faaliyetlerde militan olarak görev alıp, bunları yerine getirdiği anlaşılmaktadır. Bu itibarla sanık Zeki Şerit'in T.C.K.num 146/1 maddesinde tanımlandığı düzeyde suç oluşumuna yol açan çeşitli silâhlı eylemlerde ve faaliyetlerde bulunduğu anlaşılmaktadır.

7- Sanık Sami SARI :

T.K.P.M.L.'nin özellikle TIKKO'nun militanlarından bulunana sanık Sami Sarı, örgütün silâhlı mücadelesine etkinlik kazandıracak sıradan faaliyetlerinin yanı sıra, Altunizade, Ethem Utku eylemlerinde yer alması, ve yeni bir örgütsel girişim sırasında silâhlı ve bombalı olarak ele geçmiştir. Tanığın örgüt içersindeki silâhlı nitelikte bulunan faaliyet ve eylemleri T.C.K.num 146/1 maddesinde tanımlandığı düzeyde bir suç oluşumu meydana getirdiği anlaşılmaktadır.

8- Sanık Süleyman YEŞİL :

T.K.P.M.L.'nin Tunceli bölgesinde kurulan çekirdek kadrosunda yer alan sanık Süleyman Yeşil, bu bölgede örgütün sahnelediği çeşitli beyanname dağıtma, kır çalışmaları faaliyetlerinde görev aldığı gibi örgütün özellikle TIKKO'nun Tunceli kesimindeki silâhlı patlama eylemlerinden, Teğmen Fehmi Altınbilek'in evine dinamit atılması, Tunceli Emniyet Müdürlüğü karakolu ve lojmanının bombalanması, Vartanik operasyonu sırasındaki silâhlı eylemlerinde görev almıştır. Özgü konusu operasyon sonrası örgütün İstanbul'daki unsurlarına katılarak silâhlı faaliyetlere yakalanmış bulunduğu 17 Nisan 1973 tarihine kadar devam etmiş bulunması karşısında tanığın T.C.K.num 146/1 maddesinde tanımlandığı düzeyde suç oluşumunu meydana getirdiği anlaşılmaktadır.

9- Sanık Muhsin CANİK :

T.K.P.M.L.'nin özellikle TIKKO'nun silâhlı faaliyetlerine katılan militanlardandır. İstanbul bölgesinde gerçekleştirilen silâhlı faaliyetlerin etkin bir üssünü kendi evinde oluşturmuş bulunduğu gibi, müteahhit Yunus Ekşi'nin evine silâhlı olarak soygun amacı ile giren ve kaçmak istedikleri Dursun Ekşi'yi yaralayan eylemci kadrosunda yer almıştır. Örgütün İstanbul bölgesindeki çeşitli silâhlı faaliyetlerde İstanbul yöneticilerinden emir alan sanık örgütsel bir randevusu sırasında silâhlı olarak yakalanmış bulunmaktadır. Tanığın tüm faaliyetleri itibarıyla T.C.K.num 146/1 maddesi düzeyinde suç oluşumunu meydana getirdiği anlaşılmaktadır.

10- Sanık Nezihe BAHAR :

T.K.P.M.L.'nin kadın üyelerinden olan sanık Nezihe BAHAR örgütün silâhlı faaliyetleri hedefinde çeşitli çalışmalarda bulunmuştur. Özellikle örgütün militan kadrosunu ve silâhlı olanaklarını genişletmeye matuf faaliyetlerde bulunmuş, bunun en belirgin sonucu olarak sivil kesimden örgüte aldığı kişiler bir yana, asker kesiminden kardeşi Kemal Bahar ve Gürsel Berek'i örgüte almış ve onların bir kısım silâhlı imkânlarını

TİKKO'ya kazandırmakla örgütü güçlü kılmıştır. İstanbul bölgesinde silâhlı dönemde sürdürülen faaliyetlerde sanığın etkin bir yeri ve hizmeti gün gün artmaktadır. En son Fikirtepe operasyonunda ele geçmiş ve bu sırada kendilerini kurtarıp teslim olmaya çalışan emniyet kuvvetlerine silâhlı taarruzda bulunduktan sonra, evde kasten yangın çıkarmak suretiyle kendisi birinci derecede yanık alıncaya kadar sabrederek suç delillerinin ve örgütsel faaliyet ifadesi olan silah ve dokümanların ortadan kalkmasına çalışmıştır. Sanık Maziha Bahar bütün faaliyet ve eylemleri itibarıyla T.C. K.nun 146/1 maddesinde tanımlandığı düzeyde suç oluşumunu meydana getirdiği anlaşılmaktadır.

11- Sanık Davut KURUN :

T.K.P.M.L.'nin İstanbul kesiminde militan düzeyinde, Tunceli kesiminde yönetmen kadroda vazife almış bir üyesi olup, çeşitli silâhlı faaliyetlere katılmıştır. Aynı zamanda örgütün İstanbul ve Tunceli kesimi arasında irtibat ve koordineyi temin etmiştir. Katılmış bulunduğu hazırlık ve girişim safhasında kalan örgütsel silâhlı faaliyetler dışında, müteahhit Yunus Ekşi'nin soygun amacı ile evine giren ve oğlunu kaçırmak isteyen ve fakat yaralanmasına yol açan eylemci kadroda yer almaktadır. Sanığın şu veya bu faaliyet dönemi içerisinde İstanbul'da veya Tunceli'de olduğu örgüte dönük faaliyetleri bakımından değişik bir sonuç, yani örgütsel çalışmalarına engel olucu bir durum yaratmamaktadır. Kaza oturmuş olduğu yer bakımından yapılan değişiklik de, varit olsa bile kendisini Hıdır Akgün'e yapılan işkence eyleminin sıyrılmamaktadır. Zira bunlar gün unsurunun ehemmiyetli olmadığı tezahütlerdir. Kaldık, sanık Davut Kurun her iki bölgede de örgüte dönük sürekli faaliyetler içerisinde olmuştur. Sanık Davut Kurun tüm faaliyetlerini ve fiilleri itibarıyla T.C.K. nun 146/1 maddesinde tanımlandığı düzeyde bir suç oluşumunu meydana getirmiştir.

12- Sanık İrfan ÇELİK :

T.K.P.M.L.'nin oluşumundan hemen sonra örgüte dahil olmuş bir militan olup, örgüt içerisinde Filistin Gerilla Örgütlerinde eğitim görmüş silâhlı gerilla bilinci kazanmış bir üye olarak, parti üyelerini silâhlı faaliyetlerde edindiği tecrübelerden esinlenerek eğitmiştir. Örgütün İstanbul bölgesindeki silâhlı faaliyetlerinden hizmet gördükten sonra, en son Malatya bölgesinde ülenmek görevi kendisine verilmiş ve bu bölgede sanık tarafından kır çalışmaları yürütülmüştür. Silâhlı nitelikteki eylem hazırlık faaliyet ve ilişkileri yanı sıra, müteahhit Yunus Ekşi eyleminin faillerinden birisi olarak kendisini göstermektedir. Sanık İrfan Çelik silâhlı harekete dönük tüm fiil ve faaliyetleri itibarıyla T.C. K.nun 146/1 maddesinde tanımlandığı düzeyde bir suç oluşumunu meydana getirmiştir.

13- Sanık Seyithan DOKAY :

T.K.P.M.L.'nin Siverek mihrakı olan sanık, örgütün silâhlı mücadelede dönük olarak bu bölgede sürdürüldüğü çalışmaları dirije etmiştir. Örgütün hem Tunceli kesimindeki lideri Muzafer Oruçoğlu, hem de İstanbul'daki merkez üste bulunan İbrahim Kaypakkaya ile direkt ilişkiler kurarak silâhlı nitelikte eylemleri kendi balgesinde gerçekleştirmiştir. Siverek'te buku bulan üç ayrı bomba eylemi sanığın yönetiminde ve bizzat kendi fiili katkısı ile meydana getirilmiştir. Sanık Seyithan Dokay örgütün silâhlı mücadelede dönük tüm faaliyetleri ve fiilleri bakımından T.C. K.nun 146/1 maddesinde tanımlandığı düzeyde bir suç oluşumunu meydana getirmiştir.

14- Sanık Hayrettin İPEK :

T.K.P.M.L.'nin özellikle TIKKO'nun Tunceli kasabesindeki eylemleri sanıklarından olup taşınan Fehai Altınbilek'in evine dinamit atılması, Tunceli Emniyet Müdürlüğü karakolu ve lojmanının bombalanması eylemlerinde görev almıştır. Söz konusu eylemlerin silahlı niteliği ve sonucu ile bunların örgüt şahsında ifadesini bulan ağırlığının bölgeye dönük önemli bir etkisi vardır. Tunceli kadrosunu T.K.P.M.L.'nin öne çekirdek kadrosu olarak Musaffer Oruçoğlu'nun oluşturmamasından itibaren örgüte katılmış olup ortak amaç doğrultusunda o bölgedeki çeşitli faaliyetler içerisinde özellikle kır çalışmalarında yer almıştır. Sanık Hayrettin İpek silahlı hareket kapsamı gösteren tüm fiil ve faaliyetleri itibarıyla T.C.K.nun 146/1 maddesinde tanımlandığı düzeyde bir suç oluşumunu meydana getirmiştir.

15- Sanık Ziya AYDIN:

T.K.P.M.L.'nin Tunceli çekirdek kadrosunda başlangıçtan beri yer almış bir militandır. Örgütsel faaliyetlere katılmış, örgütün bu bölgedeki başlangıç eylemi olarak kendisini gösteren beyanname dağıtma olayının faili bulunmaktadır. Bundan dolayı uğradığı münferit kovuşturma sonucu tahliyesinden sonra bir ara örgütle irtibatı kesilmiş ise de; İstanbul'dan Tunceline giderek örgütün Tunceli dağlarındaki kır kadrosuna katılmıştır. Sanık Ziya Aydın'ın bu teslimiyeti silahlı mücadele düşüncesine bağlılığının sınavı sayılan silahlı bir eylemde, Tunceli Emniyet karakolu ve lojmanına bimba konması olayı kadrosunda yer almakla silahlı düşünceye bağlılığını ortaya koymuştur. Sanığın olay bölümündeki açıklamaları- nın muvacehesinde söz konusu eyleme katıldığı kuşkusuz anlaşılmaktadır. Sanık Ziya Aydın silahlı mücadele düşüncesine dönük olarak giriştiği tüm fiil ve faaliyetler itibarıyla T.C.K.nun 146/1 maddesinde tanımlandığı düzeyde bir suç oluşumunu meydana getirmiştir.

16- Sanık Haydar POLAT:

T.K.P.M.L.'nin Malatya Akçadağ kazası Kürecik buseği Kâhyalı köyü muhtarı Mustafa Mordeniz'in öldürülmesi ile sergilediği örgütsel eylemde gerek olarak yer alan sanık Haydar Polat'ın durumu 20 No.lu klâsör- deki suç delillerinden anlaşıldığı gibi, buna aydınlık getiren asıl örgüt kuruşturması muhtevasına dayanarak ortaya getirdiğimiz 1 dâimî derece ve ayrıntıları 20 Eylül 1973 tarih ve 1973/176 Teas, 1973/94 Karar sayılı iddianamede açıklandığı üzere sanık Haydar Polat'ın T.C.K.nun 146/1 nite- liğindeki fiilin işlenmesine ortak amaç bilgin ve beraberliği olmaksızın ölüme biten sonucun meydana gelmesinde diğer failerin fiili ve bunun ana niteliği karşısında T.C.K.nun 65/3 maddesinde tarif edildiği şekilde iştirak ettiği müzaheret ve muavenette bulunduğu anlaşılmaktadır.

17- Sanık Güner ALAKOÇ, 18- Ali DURAN, 19- Mehmet YILDIR, 20- Kut- niye BOZOKLAR, 21- Kemal B HAR, 22- Gürsel BEZEK :

Adı geçen 6 sanığın T.K.P.M.L. ve ~~kuruluşlarının~~ kuruluşlarının silahlı faaliyetlerine esas olarak iddianamemizin 275-281 sırasında özel durumları ile ilgili bölümlerde öne sürdüğümüz fiil ve faaliyetlerindeki- silahlı nitelik bakımından eylem ve katkı yönünden herhangi bir değişiklik bulunmamasıyla aynen tekrar ederiz. Ancak adı geçen sanıklara isnat ettiğimiz fiil ve eylemlerin diğer silahlı olgular karşısındaki yeri ve ağırlığı ile T.C.K.nun 146/1 maddesinin uygulanmasına ilişkin gelişen esas Askerî Yar- gıtay görüşleri doğrultusunda yeni bir değerlendirmeye tâbi tutularak, bu sanıklarla ilgili suç nitelikleri üzerinde uygulamaya esas kararlardan esinlenerek, adı geçen sanıkların sübut bulan fiil ve faaliyetleri iti-

barıyla T.C.K.nun 146/3 maddesinde tanımlandığı düzeyde suç oluşumuna meydana getirdikleri anlaşılmaktadır.

23- Sanık Mümtaz ÇELTİK, 24- Sanık Hasan GÜLMEZ, 25- Sanık Yılmaz KARAKOÇ, 26- Sanık İbrahim GÜLGEÇ, 27- Sanık Nizamettin KARAKOÇ, 28- Sanık Engin GİRAY, 29- Sanık Ünsal ALANYA, 30- Sanık Ayşe İSMAIL, 31- Sanık İzzet ÖZÜZ, 32- Sanık Kaya BOZOKLAR, 33- Sanık Adnan KÖLE, 34- Sanık Peryal SARIOĞULLARI, 35- Sanık Ali ŞENÇİ, 36- Sanık Mehmet Ali KILIÇ, 37- Sanık Binalı ÇELİK, 38- Sanık İbrahim Halil AKYOL, 39- Sanık Hüseyin AÇIKGÖZ, 40- Sanık Hüseyin TAŞKIN, 41- Sanık Mehmet ÇİÇEK, 42- Sanık Düzali AYDOĞMUŞ, 43- Sanık Ramazan BALPETER, 44- Sanık Bayram LAÇIN, 45- Sanık Mehmet ÇİPLANLIK, 46- Sanık Celâl ERDOĞMUŞ, 47- Sanık Fatma ERZ, 48- Sanık Alpaslan ÖZTÜRK :

Yukarıda isimlerini belirttiğimiz 26 sanıkla ilgili olarak T.C.K.nun 146/3 maddesine yönelik düzeyde suç kapsamına giren fiil ve faaliyetleri hakkında olaylar ve faaliyetler bölümünde gerekli açıklamalar da bulunduğumuz gibi, adı geçen sanıkların kişisel faaliyetlerine dair iddianamenin 282-304 nü sayfa larındaki fiil ve faaliyetlerine ilişkin olguların niteliğinde ve boyutlarında herhangi bir değişim söz konusu bulunmadığı cihetle, belirtilen sayfalar arasında sözünü ettiğimiz açıklamaları ve iddiayı aynen tekrar ederiz. Adı geçen 26 sanığın T.K.P.M.L. ve yan kuruluşlarında görev aldığı dönem silahlı faaliyet dönemi olup, örgütün silahlı hareket bilinci bu aşamada bütün ayrıntıları ile ortada bulunmaktadır. Onun içindir ki, bu dönemde sanıkların silahlı nitelikte görünmeyen faaliyet ve eylemlerinin dahi bu amaca varmaya katkı sağlayacak yaklaşım fiiller bulunduğu gerçeğini kabul etmek zorunluluğu vardır. Bu aşamada bir yandan örgüt amacı doğrultusunda diğer tür mesafe alan çalışmalar sürerken, öte yandan yer yer silahlı eylemlerle gerçek düşünceler sergilenmektedir. Silahlı uygulama ve silahlı uygulamayı daha geniş alana yayma çalışmaları daima birlikte yürütülmüş görünmektedir. Adı geçen sanıklar örgütün çeşitli alanlarında ve çeşitli kademelerinde iddianamemizde somut biçimde belirttiğimiz gibi görev alanlar ve kendilerinden beklenen militan hizmeti amaca yarar sağlayacak biçimde yerine getirmişlerdir. Yönetmen düzeydeki anayasal düzeni silahlı halk savaşı yoluyla yıkıma dönük organizenin, uygulama birimleri militan sanıklar eliyle yerine getirilmiştir. Tüm sanıkların ortak ittifakının konusu olan, esas ve ilkeleri ideolojik kapsamda önceden tesbit edilen silahlı hareketi hedef alan belirli boyutlar içersinde adı geçen sanıklara mevdu yıkım faaliyetleri ve eylemleri değişik alanlarda ve değişik yerlerde sürdürülerek, bütün bu faaliyet ve eylemler T.K.P.M.L. ve yan kuruluşlarına olgular şaheserinde kişilik ve etkinlik kazandırmıştır. Bu itibarla adı geçen 26 sanığın fiil ve faaliyetleri tabanda bulunan ve T.C.K.nun 146/1 maddesinde tanımlandığı düzeyde bir hareketi meydana getirecek, ana fiil ve faaliyet topluluğuna ve bunların ideolojiden kaynak alıp olgularla hayatiyet kazanan, somut bir aşamaya ulaşan girişim ve oluşum gerçeğine dayanmaktadır. Faasen temelde yıkımı içeren böyle bir topluluk tarafından gösterilen yıkım faaliyetler gelişimi ve girişimi olmaksızın, şu veya bu şekilde gösterilecek eylemler hedeften yoksun kalır. Olayımızda görüldüğü gibi T.C.K.nun 146/1 maddesinde müğrülen ana oluşum vücut bulmuş ve buna bağlı olarak, tek bir hedef, tek bir amaç doğrultusunda diğer olgular giderek meydana getirilmiş ve adı geçen 26 sanık esas hedefe yönelik telli fiil ve faaliyetlerde bulunmakla aynı potada toplanan yıkım düşüncesine münfe-

rit görünümündeki faaliyet ve eylemlerin katılması ile tüm girişimler ortak amaçın içerdiği etkinlikte sonuçlar yaratmış ve yıkıma yönelik boyutlar dahilinde ürünler alınmıştır.

Bu itibarla ismi geçen 26 sanığın ortak yıkım düşüncesine dönük olarak çeşitli kesimlerde gösterdikleri faaliyet ve fiiller T.C.K.nun 146/1 maddesindeki temel oluşuma dayalı olarak, T.C.K.nun 146/3 maddesinde tanımlandığı düzeyde suç oluşumunu meydana getirdikleri anlaşılmaktadır.

Sanıkların belirtilen suç oluşumu ile ilgili olarak uygulama maddesini esas alan hukuki görüş ve tahlillerimizi, özellikle T.C.K.nun 146. maddesinin uygulamasına dönük tahlilimizi iddianamesimizin 323-328 no'lu sayfalarında yapmış bulunuyoruz. Söz konusu görüş ve tahlillerimizi aynen tekrar ederiz. Ancak; sanıkların zaman zaman duruşmada T.C.K.nun 146 no'lu maddesinin oluşumuna ve sanık vekillerinin bu maddeyi öngördüğü öğelerden saptırmaya yönelik bir kısım vaki iddia ve görüşlerine ortak nitelikte bir karşılık olmak üzere öneali saydığımız bazı düşüncelere yer vermek isteriz.

1- Dava konusu T.K.P.M.L. ve yan kuruluşları bünyesinde yer alan sanıkların anaşasal düzeni zor yoluyla yıkabilmeyi amaçlayan, Marksist-Leninist ve Maoist ideolojiden kaynak alan kendi tesbit ve yazıları ile boyutlarını ortaya koydukları temel bir yıkım düşüncesi ve bunların ilke ve esasları vardır.

2- Yıkıma yönelik olarak tesbit edilen tüm görüşleri kabul edip kım kavrayan ve bunu ortak bir ittifak yasası haline getirerek aynı yıkım düşünceleri etrafında toplanan iddiamıza konu sanıklar vardır.

3-İdeolojik nitelik ve kapsamda tesbit edilen yıkıma yönelik topluluğun içinde bulunan bir kısım üyeler, temel oluşundan itibaren örgütte kurucu olarak yer aldıkları gibi, ittifak einzirini belirli boyutlar içerisinde tamamladıktan sonra, asaca varmayı geçerli kılacak biçimde saptanan strateji ve yöntemle harekete geçmeyi mümkün kılacak organizasyonun gerektirdiği bütün hazırlık çalışmalarının yapılması durumu söz konusudur.

4-Yıkıma dönük ortak ittifak topluluğunun, yıkımı hedef alan faaliyet ve fiillere geçerlik kazandırmak ve ortak düşüncüyü işler kılmak için bu topluluğa dahil üyelerin çeşitli biçimlerde olanak temini yolunda yaptıkları çalışmalarla, elverişlilik koşulunu ilk hareketin gerektirdiği aşarık sınırlar içerisinde yerine getirme faaliyet ve çabaları vardır.

5-Ortak ittifak topluluğu giderek yıkım düşüncesine giriştikleri tüm fiil ve faaliyetler itibariyle etkinlik kazandırmak durumunda oldukları gibi, bir yandan da gösterilen bilinçli çalışmalarla olanakların genişlik kazanması ve daha yoğun çalışma olanak ve ortamı yaratabilmesi için sürüp giden faaliyetler zinciri vardır.

6-Ortak ittifakın temel ideolojisi doğrultusunda fikir düzeyinden başlayan çalışmalar, hareketi iakın dahilane getiren kadri ve kendine yeter olanağı özellikle devamında silâhlı olanaklar sağlanmış ve bunlar militanların emrine amâde kılınabilecek bir düzeye varmıştır.

7-İdeolojik bir kalkışma olan söz konusu yığın hareketi toplumu hedef alan bir hareket olması itibariyle, gösterilen tüm faaliyetlerde çalışma alanı içerisindeki diğer kişileri etkilemek ve yasa dışı olan bir kısım fiil ve faaliyetlerle onlara zarar verme, huzurunu bozma, kamu düzenini bozma gibi sonuçlar vardır.

8-Yıkım düşüncesi etrafında ittifak eden topluluğun üyeleri arasında esasen gelişim itibariyle bir iş bölümü hasıl olmuştur. Zamanla yoklanan

yetenekler, amacın tayin ettiği temel düşünce doğrultusunda eğitime istenen ihtisas ve düzeye vardırıldıktan sonra, yönetmen ve militan ayırımı doğar ki, davasında bu durumda belirgin şekilde görülmektedir.

9- Anayasal düzeni yıkmaya yönelik olarak tesbit edilen ilke ve esaslar dâhilinde elde bulunan olanaklara, her geçen gün yenileri eklenmek suretiyle silâhlı biçimde, çeşitli bölgelere yaygınlaştırılan faaliyet ve eylemler dizisi vardır.

T.K.P.W.L.'nin ilk oluşumundan itibaren geçen zamanla, oraya konan silâhlı eylemlerinin sonu alındığı zaman kasiti içersindeki gelişmeler bu ana münfer halkaları içersinde olmuştur. Oryaya konan her hareket, evvelinde başka bir faaliyetin oluşturduğu sonuç olduğu gibi, meydana çıkan her sonuç da peşinden diğer bir olguyu meydana getirecek bir muhteva göstermektedir. Bismâleyle örgüt olgusu olarak değerlendirilecek her faaliyet ve olay birbirine sıkı surette bağlı olup, bunlar çeşitli çalışma aşamaları sonunda varılmış ortak ittifak ürünleridir. Bu ürüne kimin ne kadar katkıda bulunduğu ise, başlangıç faaliyetlerden itibaren yapılacak gözlem ve tesbitlerle belirginleşir. Şayet temelde silâhlı eylemler düzeyine ve hatta bir bakıma dorukuna varabilme koşullarını ve olanaklarını sağlama çalışmaları yönetmen sanıklar tarafından yerine getirilmeseydi, ondan sonra buna aynı amacı içerecek halkaların eklenmesi mümkün olmazdı. Diğer yandan temel koşullar ve olanakların oluşturulması sağlanmakla beraber, bunların amaç doğrultusunda kullanılması ve eylemlerle sergilenmesi hali olmasaydı tek başına temel oluşum bir anlam ifade etmezdi. T.K.P.W.L. hareketi olgusunu ve bütünlüğünü T.C.K.nun 146/1 maddesi temel oluşumu ve buna bağlı T.C.K.nun 146/3 maddesi düzeyindeki fiil ve faaliyetler sonucu meydana getirdiğinin kabulü, söz konusu maddede öngörülen ve yekdiğerinden ayrılmayan yıkım olgusunu beraberce mümkün kılma esprisi somut olay ve gelişmeler bize kabul ettirmektedir. Bu itibarla tüm sanıkların fiil ve faaliyetlerinde ortaya çıkan etkin sonuçlar itibariyle birbirine yansıyan yekdiğerine dayanak oluşum kazanan ve neticede somut bir nitelermeye yol açan gerçek bir yıkım topluluğu ile karşı karşıyayız.

Diğer yandan bu söz gerçeği kendileri de fark eden sanık ve vekilleri yıkımaya yönelik T.C.K.nun 146 no 1 maddesi düzeyindeki örgütsel oluşumlarıyla ilgili olarak iki nokta üzerinde ısrarla durarak, buradan zorlam bir boşluk yaratmaya çalışmak istemektedirler.

İleri sürülen görüşlerden bir tanesi, bizim savaşıma silâhlı halk savaşıdır, yayınlarımızda belirlediğimiz gibi bunun aşamaları vardır, kızıl siyasi iktidarın kurulması kolay iş değildir, daha henüz biz hazırlık içersindeyiz, bu için başında sayılırız, T.C.K.nun 146 no 1 maddesi cuntasal askeri karakterli kalkışmaları öngörmektedir, bizim için tatbiki söz konusu olamaz demektedirler.

Yukarıda dava konusu örgüt gelişimini esas alarak sıraladığımız üzere belirli ideolojilerden kaynak alan, anayasal düzeni silâhlı yöntemle değiştirmeyi amaçlayan ve bu temel görüş etrafında ittifak ederek, tesbit ettikleri silâhlı strateji ve yöntemde ortak düşünceyi geçerli kılan çizgisinde ve hedefinde toplanan üyelerin, harekete geçerlilik kazandıracak silâhlı nitelikte, çok yönlü faaliyet ve eylemleri vardır. Bunlar örgüte tesbit edilen sınırlar içersinde bir hayatiyet kazandıranlardır. Biz ortaya konan silâhlı nitelikteki yıkım eylemlerini olgu olarak, anayasal düzeni yıktı demiyoruz, esasen kanunun böyle bir öngörmesi mevcut değildir bunların anayasal düzeni zor yoluyla yıkmaya yönelik gelişmeler olduğunu söylüyoruz. Daha doğrusu sanıklar niçin bu eylem ve hareketlere girdikleri

ni ve anayasal düzeni ne surette yıkmaklarını peşinen söyleyip ilân ediyorlar, ondan sonra bunun girişimlerini ortaya koyuyorlar. Zor yoluyla yıka silahlı biçimde yıka, halk savaşı oluşumuna çekirdek girişimler, halk savaşını tutuşturma düşünceleri kendi beyan ve teahhütleridir. Biz Örgütün giriştiği silahlı eylemleri ve tüm faaliyetleri kendilerinin belirlediği boyutlar içerisinde koyarak bu iddia ve nitelenmede bulunuyoruz.

T.C.K.nun 146 ncı maddesi girişim fiilleri öngörüş olması itibarıyla davanın gelişimine ve oluşuma bütün ögeleri ile uygun düşmektedir. T.C.K.nu anayasal düzeni yıkmaya yönelik kışkırtma ve gelişimi belirli bir düzey içerisinde girişim faaliyetler olarak suç saymış bulunmaktadır. Anayasal düzeni yıkmaya yönelik tüm fiil ve faaliyetler tehlike suçları biçiminde kabul edilip bu esrri içerisinde öngörülmüştür. Binaenaleyh anayasal düzeni yıka yolunda tehlike, sarımsıtı yaratabilecek her türlü yıkım girişimi özellikle silahlı nitelikteki davanın konusu girişim yasanın suç saydığı fiillerdendir. Yoksa, hiçbir devlet düşünülmes ki, kendisini yıkmayı hedef alan bir topluluğun hareketine sen daha gelişmişsin, beni yıkacak güçce erişmemişsin, bekle biraz kuvvet kazan, sondan sonra karşına gel gibi bir düşünceyi masun kılacak yasa öngörsün. Türkiye Cumhuriyeti Devleti kendisini zor yoluyla yıkmayı amaçlayan ve anayasal düzeni değiştirmeyi hedef alan tüm girişimleri, hukukî ve cezai yoldan yasal sınırlar içerisinde karşısına almış ve kendi varlığının teminatı olarak T.C.K.nun 146 ncı maddesini öngörmüştür. Meşru devlet güçleri şadi bu girişim sahiplerini teziye etmek durumundadırlar. Bu Türkiye Cumhuriyeti Devletinin meşru varlığının ve otoritesinin doğal bir sonucudur. Kendisini yıkmaya, anayasal düzeni zor yoluyla devirmeğe yönelik ölçüde hiçbir hareketi başlangıç, hazırlık safhasındadır diye küçük görmeğe, bu devlet içerisinde yer alan erklerin hakkı ve takdiri olmasın. Sonuç olaylar ve gelişmeler böyle bir belirtiyi ve gelişimi veriyor ise yıkım topluluğunun kendine göre bulunduğunu yer hesabı içerisinde olmaksızın sonuç fiillere ve bunların yıkımı içeren niteliklerine göre uygulama yapılması devletin varlığının ve güçlülüğünün bir ifadesidir.

İsnat ettiğimiz anayasal düzeni yıka oluşumu ile ilgili olarak sık sık ileri sürülen diğer bıkır görüş elverişli vasıtanın olmadığı düşüncesidir.

Kanunun öngördüğü elverişli vasıta mutlak surette devleti yıkmaya yeterlilik ölçüsünde değildir. T.C.K.nun 146 ncı maddesinin ihlâline yönelik girişim fiilleri yapabilecek yeterlikte bir elverişlilik söz konusudur. Zor işareti, silah işareti ve toplumu bu araçlarla etkileme kamu düzenini böylece sarsma durumu davanızda bütün boyutları ile oluşmuştur. Örgütün yıka yönelik olarak, çeşitli alanlarda kullanıp berrhava olan silah ve patlayıcı maddeler bir yana, halen emanet altındaki yığın silahlı malzeme gerçeği elde bulunan vasıtaların, Örgütün öngördüğü girişim yıkım fiillerini gerçekleştirmeğe yetecek ölçü ve derecede olduğunu bütün açıklığı ile ortaya koymaktadır. Bunların meydana getirdiği silahlı etki ve düzende yarattığı tezelül ve tahribat muhtevası gözönüne alındığında Örgütün saptadığı ilkeler doğrultusunda yıkım gerçeğine varılmış bulunmaktadır. Davadaki yıkımı içeren silahlı muhteva ve bunun yan araçları ve olanakları uygulama ile tatbikata konmuş, her birinin olay ve faaliyetlerde sözü edilmiş ve arta kalan da dava bünyesinde bulunmaktadır. Gerçeği edice göstermeğe iddialar yeterli değildir. Hatırlayabildiğimiz kadarı ile bir ara sanıklar ve vekilleri inkâr, olanak deyince, elverişli vasıta deyince Kıbrıs harekâtından sonra Rumların elinde yakalanan silâhtan buzdolabına kadar yaptıkları yığınağı anılamak lâzımdır, aslında bir görüş ileri sürdüler. Bu görüş karşı iddia ne kadar çaresiz ve yersiz

kalındığının bir kanıtı olduktan başka, Kıbrıs'taki statünün garantör devletler arasındaki toplumları arkalayan bir ihtimal öngörülerek girişilen hasırlıklar bulunduğu gerçeği kavranmamış ve iç bünyedeki bir yakan girişimi ile mukayeseyle kalkışılmıştır. Biz bir bakıma T.K.P.M.L. ve yan kuruluşlarının anayasal düzeni mutlak surette yıkabilmek için bu kadar geniş olanmış örnek göstermelerini kendileri bakımından bunun bir Salâm olduğunun işaretini vermek istedikleri şeklinde anlıyoruz. Gerçekten devlet güçleri kendisini yıkmaya yönelik tehlike girişimlerini küçük görerek yasal boyutlar içerisinde üstlerine varmasaydı belki T.K.P.M.L.'nin de bu düzde iktân ve olanaklara kavuşması mümkün olurdu. Ancak, kanunun muradı çerçevesinde daha ziyadesine iktân verilmeksizin, suçlular fiillerinin hesabını vermeye çağırılmışlardır.

Sonuç olarak; T.K.P.M.L. ve yan kuruluşları şahsında beliren tüm faaliyetler ve eylemler olarak dava konusu sanıklar bakımından T.C.K.nun 146 nci maddesinde tanımlandığı düzeyde bir suç oluşumu bütün boyutları ile teşekkül etmiş ve gerçek olarak kendisini ortaya koymuştur.

49- Tanık Ahmet SATAN :

Bilinç düzeyi dikkate alınarak sanık Ahmet Satan hakkında iddianamede T.C.K.nun 151 nci maddesinde muvacehesinde teziyesi istenmiş ise de; sanığın girişmiş olduğu ilişkiler ve özellikle muhatap olduğu kişiler Tami Sarı, İzzet Oğuz ve Kaya Bozoklar'ın durumu ile, müştereke Örgütün Gaziantep bölgesine dönük çalışmaları yapılmış bulunması ve Gaziantep'te yapılan bu çalışmalar sonucu Örgüte bağlı üssüm tesis edilmiş olması ve buradaki unsurlarla İstanbul'daki Örgüt yetkililerinin temasını temine yönelik çalışmaların/^{yapılması} sanık Ahmet Satan'ın diğer arkadaşları ile birlikte aynı düzeyde bir suç oluşumunu meydana getirdikleri kanaatine varılmakla, kendisi ile ilgili suç niteliğinin T.C.K.nun 146/3 maddesine uyduğu anlaşılmaktadır.

50- Tanık Necdet YILDIRIM, 51- Sanık Şemsettin AKGÜNEYLİ, 52- Bekir Erol BİRİNCİ, 53- Orhan SÖZEN :

Adı geçen sanıkların başlangıçtan beri T.C.K.nun 141/1 maddesinde tanımlandığı düzeyde asker orijinli örgütsel ilişkilerde bulundukları ve bunu geliştirmeye çalıştıkları, esasen asker kişileri hedef alan örgütsel ittifakın içerisinde ve hatta kurucu olarak Kemal BAHAR ve Gürsel BEZEK bu oluşuma öncülük etmişlerse de, kendileri daha ileri düzeyde ve silâhlı nitelikte bir ilişkiye geçmişlerdir. Ancak, beraber oldukları dönemlerde sürdürdükleri gizli düzeydeki örgütsel çalışmalar ilişkilerin kapsamı ve boyutları itibarıyla T.C.K.nun 141/1 maddesindeki tanımlı kavrayacak bir sonuç yaratmakta olup, bu oluşuma ilişkin olarak iddianamemizin 313, 315 sırasındaki açıklamalarımızı aynen tekrar ederiz. Buna ilâveten bir noktaya işaret etmek isteriz. İddianamede sözünü ettiğimiz asker orijinli örgütsel ilişkiler ve bu faaliyetlerin T.C.K.nun 141/1 maddesinde tarif edildiği düzeye vardığını, dinlenen ve iddia konusu ilişkilere muhatap olan tanıklar Osman Altıparmak, Orhan Tarınoğlu ve Aytaç ilk ifade etmişlerdir. Sözlü deliller bölümünde bu konuya dair beyan kapsamalarını ve bunun ortak sonucuna temas etmiştik. Ancak, bu anlatılar muvacehesinde sanıklardan Orhan Sözen'in ilişkilerinde bir süreklilik göze çarpmadığı gibi, yönetmenlik düzeyinde bir görev hali de ifade edilmiş bulunmakla, adı geçen sanığın örgütsel ilişkilerinin T.C.K. num 141/5 seviyesini aşmadığı ve diğer sanıklar bakımından iddiaya değişik bir nitelene getirecek durumun söz konusu olmadığı anlaşılmaktadır.

54- Sanık Hamza OĞUZER :

Sanık Hamza Oğuzer'in T.K.P.M.L. oluşum aşamasındaki Diyarbakır kesimine dâhil olarak yükümlendiği çalışmalar fikir düzeyini aşmamakta ve hareket kapsamı gösterecek bir olgu belirtmemektedir. Ancak, oluşum dönemindeki bu çalışmalar örgütsel bir ittifak anlaşması üzerine oturmakta ve Hamza Oğuzer'in bunu izleyen çalışmaları kendi çevresi içerisinde temas ettiği kişileri örgüte kazandıran çalışmalarını seviyesinden öteye geçmemiş bulunmaktadır. Hamza Oğuzer'le ilgili olarak durumda herhangi bir değişiklik olmamakla birlikte, beyanları muvacehesinde örgüt merkezini ve mihraklarını belirleyici özellikle örgütün İstanbul merkezi ile Siverek mihrakı arasındaki gelişmeler konusundaki açıklamaları örgüt içerisinde önemli bir düğme gözüme getirecek muhteva yaratmaktadır. Çünkü, Hamza Oğuzer'den kaynak alan Seyithan Dokay Siverek mihrakı ilişkisi bilâhare devam ederek, silâhli eylem olgunluğuna ve neticesine ulaşmıştır. Bununla beraber Hamza Oğuzer'in örgütte çalışmayı kabullendikten sonraki çalışmaları, silâhli biçime yönelik bir kapsam göstermemiş ve sanık Hamza Oğuzer'in silâhli hareket bilinci içerisinde bulunduğunu gösterir herhangi bir faaliyet ve eylemine rastlanmamaktadır. Sonuç olarak sanık Hamza Oğuzer'in suç kapsamı ve niteliğine ilişkin olarak iddianamemizin 308-309 ncu sayfasındaki açıklamalara aynen tekrar ederiz.

55- Sanık Hasan İLTER:

Tunceli kesiminde T.I.I.K.P. döneminde yapılan örgütsel çalışmalardan itibaren T.K.P.M.L. Tunceli kadrosu oluşumuna kadarki fikir düzeyini aşmayan faaliyetlere Hasan İlter bilinçli bir katılma göstermiştir. Marksist-Leninist ideolojide ittifak eden sanık Hasan İlter, bölge yöneticileri Muzaffer Oruçoğlu ve İbrahim Kaypakkaya'nın Tunceli'de üstlenip kadrolanmaları yolundaki temel hazırlıklara katkı ve yardımda bulunmuştur. İddianamenin 305-306 sırasındaki açıklamalarımıza ve sonuç niteleneğe değişik görüş getirecek herhangi bir durum söz konusu değildir. T.K.P.M.L.'nin Tunceli bölgesindeki gelişimi sanık Hasan İlter şahsında somutlaşan 141/1 düzeyindeki temel ilişkiler üzerine inşa edilmiş görülmektedir.

56- Sanık Hikmet ANIK, 57- Sanık Turan ÇETİNER, 58- Sanık Fikret SONER, 59- Sanık Kalender DURDU, 60- Sanık Süleyman DURSUN :

Adı geçen 5 sanığın durumu örgüt içerisindeki ilişkilerinin kapsamı ve bunun ulaştığı boyutlar konusunda iddianamemizin 291, 292, 304 ve 310 ncu sayfalarda gerekli izahat yapılmış olmakla beraber; özellikle örgütün silâhli hareket bilinci ve kişisel faaliyetlerin tüm örgütsel olgular içerisindeki yeri ve hasil ettiği sonuçlar itibarıyla, bu konudaki T.C. K.nun 146/3 mad esi dışında mütalea edilen yardımcı faaliyetler biçiminde bir nitelmenin uygun olacağı kanaati ile esas uygulamalardan esinlenerek ismi geçen 5 sanığın fiillerinin T.C.K.nun 296 ncu maddesini ihlâl mahiyetinde olduğu sonucuna varılmıştır.

61- Sanık Mehmet ALTINBAŞ, 62- Sanık İsmail ÖZBAY, 63- Sanık Mukadder ERDOĞDU, 64- Sanık Hüdâ AKTÜN:

Adı geçen 4 sanığın suç niteliklerinde değişme olabileceği düşüncesiyle, suç niteliklerine göre af yasaından düşme yolundaki karar sonucu muallak bırakılmış ise de; bu sanıkların suç niteliklerini değiştirecek bir netice hasil olmadığı kanaatine varılmıştır.

Yukarıda delillere dayalı olarak sözünü ettiğiniz açıklamalar ve ileri sürdüğünüz iddialar sonunda :

1- Sanıklar; Musaffer Oruçoğlu, Abdulahat Mahittin Cem Somel, Ali TAŞYAPAN, Aslan KILIÇ, Hikmet ŞENBER, Zeki ŞERİT, Sami SAHL, Süleyman YERİL, Muhsin CANIK, Nesihe BAHAR, Davut KURUN, İrfan ÇELİK, Seyithan DOKAY, Hayrettin İPEK, Ziya AYDIN ve Haydar POLAT'ın Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının tamamını veya bir kısmını tağyir ve tebdil veya ilğaya ve bu kanun ile teğekkül eden Türkiye Büyük Millet Meclisini inkata veya vasifasını yapmaktan men'e cebran teğabbüs ettikleri ve bu uğurda çeşitli faaliyet ve eylemlere giriştikleri elde olunan ve yerinde belirtilen tüm delillerden anlaşılmaış ve gerekli kanunî oluşulum meydana gelmaış bulunduğuna görülmekle adı geçen 16 sanığın fiillerine uyan T.C.K.num 146 nci maddesi gereğince/ tecziyeleri/ sanıklardan Haydar POLAT(la ilgili uygulamada T.C.K.num 65/3 maddesinin ve keza tayin edilecek tavan ceza miktarı muvacehesinde 1803 sayılı Af yasasının 1/B maddesinin dikkate alınmak, sanıklardan Hayrettin İPEK'in suç tarihinde 18 yaşını doldurmadığının anlaşılmaış cihetle bu sanıkla ilgili uygulamada T.C.K.num 55/1 ve 1803 sayılı Af yasasının 4/B fıkrasının son bendinin gözönüne alınması ve yapılacak uygulamada tüm sanıkları kapsayacak biçimde 1803 sayılı Af yasasının 1/A maddesinin gözönünde bulundurulmasını,

2- Sanıklar Nûmet ÇELİK, Hasan GÜLMEZ, Yılmaz KARAKOÇ, İbrahim GÜLŞEÇ, Nizamettin KARAKOÇ, Engin GİRAY, Ünsal ALANYA, Ayşe İSMAIL, İzzet OĞUZ, Kaya BOZOKLAR, Ahmet SATAN, Adnan KÖLE, Feryal SARIOĞULLARI, Ali ŞENÇİ, Mehmet Ali KILIÇ, Binali ÇELİK, İbrahim Halil AKYOL, Hüseyin AÇIKGÖZ, Hüseyin TEKİN, Mehmet ÇİÇEK, Düsali AYDOĞMUŞ, Ramazan BALPETEK, Bayram LAÇIN, Mehmet ÇİPLANLIK, Celal ERDOĞMUŞ, Fatma YREZ, Alpaslan ÖZTÜRK, Güner ALAKOÇ, Ali TURAN, Mehmet YILDIZ, Kutsiye BOZOKLAR, Kemal BAHAR ve Gürsel BEZEK'in T.K.P.M.L. ve yan kuruluşlarının hedef aldığı anayasal düzenin yıkma faaliyetleri çerçevesinde mühver sanıklarla gösterilmekte olan T.C.K. num 146/1 maddesi düzeyindeki silahlı girişimlere ve bunları hazırlayan tüm çalışmalara T.C.K.num 146/3 maddesinde tanımlandığı şekilde far'î fail derecesinde katılış ifade eden bilcümle faaliyetlerde ve eylemlerde bulundukları elde olunan ve yerinde belirtilen bütün delillerden anlaşılmaış ve gerekli kanunî oluşulum meydana gelmaış bulunduğuna görülmekle; adı geçen 16 sanığın fiillerine uyan T.C.K.num 146/3, 173/3, 31,33 maddeleri gereğince tecziyeleri ve bu sanıklardan suçu işlediği sırada asker olan Gürsel BEZEK ve Kemal BAHAR haklarında An.C.K.num 148/B ve 30/A-1 maddesinin gözönüne alınması, keza; 1803 sayılı Af yasasının 1/B maddesinin anayasa mahkemesinin 2.7.1974 gün ve 1974/19 esas, 1974/31 sayılı kararla iptal edilmaış bulunması nedeniyle, T.C.K.num 146/3 maddesini ihlâl eden sanıkların istifade tavanı ceza müddeti olarak 12 yıla vardığı ve bu sırada Af yasasının 7 nci maddesi ile getirilen kayıtsız şartsız masruten tahliye istifade süresi dikkate alınarak uygulama yapılmaı ve işbu durum muvacehesinde cezalarının çektilirmesine mahal olmadığuna karar verilmesi,

3- Sanıklar Hasan İLTER, Hamza OĞUZER, Neadet YILDIRIM, Şemsettin AKGÜNEYLİ ve Zeki Erol BİRİNÇ'in Marksist-Leninist yöntemde ilişki kurdukları ayrı ayrı mihraklarla ittifaak ederek sosyal bir sınıfın diğer sosyal sınıflar üzerinde tahakkümünü tesis etmeğe veya sosyal bir sınıfı ortadan kaldırmak, mealeket içinde müesses iktisadî ve temel nizamları devirmeye matuf olarak yıkıcı bir birleşme teşkil ederek Marksist-Leninist amaç uğrunda fikir hareketi düzeyinde kalan çeşitli çalışmalarda bulundukları ve bu yoldaki faaliyetleri idare, tanzim veya sevk ettikleri ve yol gösterdikleri tüm delillerden anlaşılmaış olmakla kanunun öngördüğü suç oluşuma meydana gelmaış bulunduğuna cihetle; adı geçen beş sanığın fiiline uyan T.C.K.

nun 141/1, 173/3, 31.33 maddeleri gereğince tecziyesi, asker sanıklar Neadet YILDIRIN, Şemseddin AKGÜNEYLİ ve Bekir Erol BİRİNG haklarında An.C. K.nun 148/B ve 30/A-1 maddelerinin uygulanması ve kasa 1803 sayılı Af Yasası ve bunun iptaline ilişkin olarak 2 nci maddenin son bölümünde sözüldü ettiğinin gelişme karşısında işbu cezaların çektirilmesine mahal olmadığına karar verilmesi, sanık Hama OĞUZER'in durumuna özgü olarak T.C.K.nun 141/7 maddesinin uygulanması söz konusu olduğundan, bu sanıkla ilgili olarak verilecek cezanın esaslı sınırlarına nazaran düşme kararı verilmesi,

4- Sanıklar Hikmet ANIK, Turan ÇETİNER, Fikret SONER, Kalender DURDU, Sulaşman PURSUN ve Orhan SÖZER ile ilgili olarak yapılmış bulunduğu değişik suç nitelendirmeleri karşısında, işbu suçları tüm sonuçlarını kapsayacak biçimde, 1803 sayılı Af Kanununun 1/B maddesi şümulüne girdiğinden, kasa iddianamesindeki nitelermeye nazaran sanıklar Şehmet ALTINBAŞ, İsmail ÖZBAY, Mukaddes ERDOĞDU ve Hıdır AKGÜN'ün duruşmalarında herhangi bir suç niteliği değişikliği söz konusu bulunmadığından, esasen işbu suçları tüm sonuçlarını kapsayacak biçimde 1803 sayılı Af Yasasının 1/B maddesi şümulüne girdiğinden adı geçen 10 sanık hakkında açılmış bulunan kasa davasının düşürülmesine karar verilmesi,

T.K.P.M.L. ve yan kuruluşlarının tüm faaliyet ve eylemlerinin eseri ve sonucu olarak yakalanan ve esanette bulunan silâhlar, bombalar, bomba yapmaya yarar çeşitli malzemeler, patlayıcı madde yapımında kullanılan sair malsama ile suata kullanılan ve konusu suç teşkil eden diğer eşyalarla beraber/~~yanaklanma~~ kitap ve yayınların T.C.K.nun 36 nci maddesi gereğince müsadıresine, örgütün silâhlı hareket düşüncesini yansıtan ve kapsamının suç teşkil ettiği, normal fikir boyutlarını aşan ideolojik muhtevadaki tez, eleştiri, öğreti, yayına konu olmuş derleme notlar, bildiri ve beyannamelerin yasaklanmasına ayrıca karar verilmesi MÜTALFA VE TALEP OLUNUR. 21.12.1975

Yaşar DEĞERLİ
Hâkim Binbaşı
Tıkıyönetim Yrd.As.Savcı

ASLININ AYNIDIR

Erdoğan Örnek
Sıkıyönetim As.Sav.
Emnet Memuru